BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLIX
F
52
NAPOLI

XLIX
F
52

XLIX
FF
19

DECRETA
CONGREGATIONVM GENERALIVM SOCIETATIS IESV

ANTVERPIÆ,
Apud IOANNEM MEVRSIVM.
M. DC. XXXV.

SVPERIORVM PERMISSV.

MAX. COLL. NEAP. SOCIET. IESV EX
IHS
BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III
NAPOLI

AD LECTOREM.

QVONIAM *ſeptima Congregatio Generalis cenſuit typis eſſe mandanda Decreta Congregationum Generalium, non quidem omnia; ſed pleraque, prætermiſsis videlicet iis, quæ priuata tantùm negotia continent; hinc factum eſt, vt duplex ſingulis Decretis adſcriptus ſit numerus: Prior maioribus characteribus deſcriptus, deſignat Decreta omnia, iuxta Ordinem, quo ſunt impreſſa: Poſterior verò minoribus exaratus indicat ſeriem cuiuſque Decreti, prout in Autographo digeruntur. Prioris numeri vnicus eſt vſus: nam in Indice Decretorum ipſorum notantur Decreta, prout ſunt typis excuſa. Poſterioris verò vſus eſt multiplex. Nam quoties in Decretis*

 ipſis,

ipſis, vel Canonibus, vel formulis, vel Regulis, vel Ordinationibus, vel Inſtructionibus &c. citantur Decreta, citantur, prout in manuſcripto digeſta ſunt. Ideóque, vt hic numerus, cuius tantus eſt vſus, magis eſſet conſpicuus, & faciliùs oculis quærentium obiiceretur, non ad oram aut latus & marginem, vt in aliis editionibus, ſed in fronte cuiuſque Decreti præfixus eſt in hac editione. Hæc volui neſcius ne eſſes. Romæ I. *Februarij.* M. DC. XXV.

VINCENTIVS GVINISIVS
Secretarius Societatis IESV.

I N-

INDEX

EORVM QVÆ IN HOC VOLVMINE CONTINENTVR.

DECRETA *primæ Congregationis generalis ante electionem.* pag. 7
De [illegible] 7
Decreta ſecundæ Congregationis generalis ante electionem. 95
Decreta eiuſdem poſt electionem. 107
De Officio Vicarij. 141
Formula acceptandorum Collegiorum data à R.P. Laynez. 157
Decreta tertiæ Congregationis generalis ante electionem. 161
Decreta eiuſdem poſt electionem. 168
Formula eligendi Præpoſitum Generalem, ſeu Canones ex Actis tertiæ Congregationis ante electionem deſumpti. 195
Formula Congregationis Prouincialis à tertiâ Congregatione approbata. 212
Officium Vicarij Generalis à tertiâ Congregatione approbatum. 224

† 3 *Deſigna-*

Deſignatio locorum Concilij Tridẽtini quæ pugnare videntur cum Conſtitutionibus noſtris, &c. 231
Decreta quartæ Congregationis generalis ante electionem. 235
Decreta eiuſdem poſt electionem. 237
Decreta quintæ Congregationis generalis. 274
Decreta ſextæ Congregationis generalis. 339
Decreta ſeptimæ Congregationis generalis. 403

DE-

DECRETA

Primæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *In* MS. *d.*1.

DIe xix. Iunij primâ Congregatio facta eſt, in quâ id ſolum ſtatutum eſt, non eſſe alios expectandos præter Viceprouincialem Aragoniæ, qui vicinus erat : ſed inchoandam eſſe Congregationem, quæ legitima & plena futura erat, licèt illi abeſſent, qui euocati iuxta Conſtitutiones fuerant : & quòd petenda erat benedictio ſummi Pontificis, & ad id deſignatus eſt ipſe P. Vicarius, cum P. M. Alfonſo Salmerone : & eam obtinuerunt die ſequenti.

Non expectati abſentes.

Benedictio Pont. petẽda.

II. *In* MS. *d.*2.

VIgeſimaprimâ Iunij, poſt dictam benedictionem ſummi Pontificis, omnibus congregatis P. Iacobus Laynez Vicarius Generalis narrauit quæ tranſacta fuerant poſt migrationem P. N. IGNATII, quod attinebat ad negotium generalis conuentus. Et quia non omnino iuxta Conſtitutiones ex Prouinciis congregari potuerat Societas, in

Vicarij oratio.

Defectus ſuppleti.

mis acta omnia approbanda proponit Congregationi,ad effectum legitimæ electionis. Et omnes vnanimiter ſenſerunt facta approbanda eſſe, & ſupplendum ſi quid deeſſet,vt legitima omnino redderetur Congregatio. & ſic reipsâ approbauerunt , & ſuppleuerunt.

III. *In* MS. *d.3.*

Ante electionem nihil tractandum, quod ad eam non ſpectet.

CVm proponeretur quibus de rebus agendum eſſet , omnium conſenſu ſtatutum eſt, vt nullâ de re ageretur, niſi de his quæ pertinent ad ipſam electionem, donec Præpoſitus Generalis eligeretur , ſed illi poſtquàm electus fuerit, & Congregationi in memoriam redigi poſſe, quæ prætereà tractanda viderentur. Vnde ſolos Electores, & non alios admittendos eſſe ad Congregationem vſque ad electionem. Viſum eſt proponendas etiam eſſe vno die res digeſtas, & ſententias die ſequenti dicendas: & ſi informatio maior deſideraretur in re aliquâ , à Vicario petendam eſſe. ſi autem poſtridie non conueniret inter omnes,deputandos eſſe Definitores , vel Commiſſarios ad rem conficiendam.

Soli Electores admittendi.

IV. *In* MS. *d.4.*

Quale Vicarij ſuffragiũ.

CVm examinari cœpiſſent quædam capita ex octauâ parte Conſtitutionum, quæ pertinent ad electionem ; in tertio capite vbi dicitur iuxta finem , quod pars illa in quam

quam Præpoſitus Generalis inclinabit, vel eius Vicarius, paribus aliis ſuffragiis eſſet præferenda; conſtitutum eſt, Vicarium ſolùm habere qualitatem præcedendi ceteris paribus tam ſuffragiis, quàm qualitatibus; quodque nulla ſufficiat qualitas ſuffragiorum ad electionem Præpoſiti, ſed numero medietatem omnium ſuffragiorum excedi oportere.

Electio fit numero, non qualitate ſuffragiorũ.

V. *in* MS. *dec.* 5.

SVper illud III. cap. VIII. P. quod Prouinciales conuocandi ſint cum aliis duobus Profeſſis, ſtatutum eſt officia data à Præpoſito Generali, ſicuti Prouincialium, Rectorum, &c. non expirare per mortem Generalis ipſo facto; ſed vſque ad electionem noui Præpoſiti durare, cuius erit ea conferre aliis, vel in eiſdem confirmare. Sed quod ad Commiſſarios attinet, agendum eſſe aliàs maturiùs. Quicumque tamen officiales extiterint, Vicario ſubeſſe eos debere.

Officia Superiorum non expirant per mortem Generalis.

Subſunt omnes Vicario.

VI. *in* MS. *dec.* 6.

PRopoſitum fuit, an à ſolis Electoribus capienda eſſet informatio, &c. Et placuit vt modus deſcriberetur informationis, & reliqua eò pertinentia, & in ſcriptis proponerentur, vt conſiderari & tractari poſſent in ſequenti congregatione. In quâ propoſitum

Ratio informationis capiendæ.

poſitum fuit , & tandem conſtitutum id quod ſequitur.

DE RATIONE INFORMATIONIS ad electionem Generalis.

VIdendum eſt, qui debeant informationem petere, à quibus capi, de quibus perſonis, de quibus rebus, & quomodò peti, poſtremò quomodò petenti reſponderi debeat.

Qui debeant petere. Cap. I.

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

A quibus peti debeat. Cap. II.

In primis ab Electoribus, qui miſſi ſunt ex prouinciis. Videatur tamen an ab omnibus, an à quibuſdam ex eis, à quibus quiſque iudicauerit meliùs ſe poſſe informari : & hoc ſecundum placuit. Videatur etiam, an ab aliis præterquàm à tribus Electoribus capi debeat, & ſi hoc admittitur, à quibuſnam aliis. Viſum fuit, tantùm ab Electoribus capiendam eſſe, & non ante quatriduum, quod præcedit diem incluſionis.

De quibus perſonis peti debeat. Cap. III.

Videatur, an conueniat de his petere informationem, de quibus venit in mentem vnicuique, quòd poſſint eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis obeundum, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint; inter Profeſſos tamen quatuor votorum id eſt intelligendum. Et reſponſum eſt affirmatiuè.

De quibus rebus peti debeat. Cap. IV.

In genere loquendo, eis de rebus, ex quibus iudicari poteſt, quòd aliquis ſit idoneus ad munus Præpoſiti obeundum, vel contrà, iuxta Conſtitutiones, & præcipuè II. cap. IX. P. ſed etiam habendam eſſe rationem eorum, quæ in II. & III. cap. Exam. & primis tribus capitibus prædictæ partis dicuntur. Nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſſit alia, quæ interroganda prætereà iudicauerit. Vltimò etiam petet ab eo qui reddit informationem, an aliquid habeat dicendum de perſonâ, de quâ interrogatur, & an de aliâ ſentiat capiendam informationem, & an ab alio quopiam aliquâ in re clariorem, aut certiorem informationem habere poſſit, inter eos à quibus peti debet informatio.

Quo-

Quomodò peti debeat informatio. Cap. V.

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus nec ne: ſed de rebus illis ex quibus iudicare poſſit, an ſit idoneus nec ne.

Eius intentio pura ſit ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitioſis; & tantùm Dei gloriam, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune animarum bonum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonet. Nec ſolùm ab omni ambitione pro ſe, & aliis ſit liber; ſed & diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propēſionem ad hunc vel illum excludendum, vel admittendum, quoad eius fieri poſſit, habeat (donec poſt informationem & orationem, ſuo tempore & loco ſtatuat quam ſententiam ſit dicturus) nec eam præ ſe ferat.

Cùm informationem de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem aliis, & cor Deo, vt dictum fuit; memor quòd cum iuramento eſt electurus, quem aptiſſimum duxerit.

Defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti, & dici debent, omiſſis aliis, quæ ad bonam electionem Præpoſiti non faciunt.

Si quid tamen intellexerit, quod ſecretum tene-

teneri debeat, cum aliis, prætorquàm cum Electoribus, in informatione ſilentium ſeruet, memor caritatis.

Non exiſtimet quiſquam Electorum, ſe minùs gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, & de quo liberè ſecundùm ſuam conſcientiam informauerit: quin potiùs eidem, & vniuerſæ Societati, & Deo rem gratiſſimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem conſideratio, & diſcurſus neceſſarius eſt, & multò magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo ſapientiæ fonte ad benè iudicandum, & eligendum eum, qui Deo quàm maximè ſit placiturus: & in hac diuinâ gratiâ, potiùs quàm in humanâ diligentiâ, ſpem conſtituat. meminerit tamen, non ſolùm voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltimâ definitione, vt dictum fuit ſuperiùs, donec in locum incluſionis ingrediatur.

Quomodò reſpondere debeat is, à quo petitur informatio. Cap. VI.

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit deferatur.

Caueat & ipſe affectus humanos, non ſolùm ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis

nis Societatis, & vt dictum eſt de petente, ſic de dante informationem intelligatur, vt quoad eius fieri poterit, nec ad promotionem, nec ad excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat; ſed vt de re ſpeculatiuâ, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præciſè conetur explicare.

Non ſolùm mendacia, ſed amplificationes, & exaggerationes relinquantur; nihil temerè, ſed conſideratè, & maturè, & certa pro certis, opinata pro opinatis referat, vt qui coram Deo agit, & rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſuâ informatione dixerit.

INTERROGATORIVM EORVM,

Quæ videntur inquiri debere, ſi alioqui perſpecta non ſunt, circa eos, de quibus venit in mentem, quòd poſſent eſſe idonei ad officium Præpoſiti Generalis.

1 QVid de eius ſpiritu, & dono deuotionis, ac zelo diuini honoris intelligatur; & nominatim, an indiſcretis deuotionibus fuerit aliquando deditus, aut infirmitati capitis in hac parte, vel illuſionibus dæmonis fuerit obnoxius; vel contrà, an indeuotus.

2 Quid

2 Quid de vitæ exemplo, & de virtutibus eius; ac præſertim de caritate erga Societatem, de zelo animarum, de humilitate & obedientiâ eius intelligatur. Hic etiam de contrariis peti poterit; & an de vllo vitio notatus fuerit, præſertim poſt ingreſſum Societatis, & euiuſmodi illud ſit. Nominatim petendum videtur, an ex impedimentis ſubſtantialibus aliquod habuerit, in quo diſpenſatus fuerit, vel an inciderit poſt ingreſſum in aliquod eorum.

3 De naturali animi magnitudine, & habituali in rebus aggrediendis, & de conſtantiâ in proſequendis, & contrà. & nominatim quomodò in proſperis & aduerſis, in contradictionibus & periculis, pro Dei ſeruitio, & bono Societatis ſe geſſerit.

4 An liberum ſe à paſſionibus iræ, ambitionis, gulæ, & aliis huiuſmodi oſtenderit, an contrà.

5 De compoſitione hominis exterioris, & decentiâ in moribus, & nominatim in ſermone ad ædificationem & perſuaſionem accommodato, & ſic de aliis Dei donis naturalibus, vel adiunctis, quæ ad propoſitum in Societate finem valent.

6 De eius intellectu in rebus ad doctrinam pertinentibus, & memoriâ: tum de eruditione, aut ignorantiâ; ſed nominatim petatur, an aliquando de fide malè ſenſerit, licet

ante

anteingreſſum: & an opiniones habuerit aliquas valdè fixas differentes à communi doctrinâ, & approbatâ in Eccleſiâ; & an paratus fuerit in huiuſmodi iudicium ſuum ſubmittere, nec ne.

7 Petatur de intellectu practico, & ad res gerendas, præſertim ad gubernationem accommodato; & ſic de dono prudentiæ, ac diſcretionis in rebus ſpiritualibus, vel etiam externis. De conſilij facultate in vtriſque rebus, & diſcrêtione ſpirituum: & an exercitatus fuerit in huiuſmodi: nominatim, an ſcrupuloſus exiſtimetur, vel plus ſatis liber, aut etiam nimis fixus in proprio ſenſu.

8 An regendi munus vnquam obierit, & quale, & quamdiu, & de rectitudine in eius gubernatione, ſeueritate, benignitate, ac patientiâ erga ſuos: & an profecerint Noſtri ſub eo; & an veneratione, & dilectione ſint eum proſecuti; & quem ſui odorem domi, & foris reliquerit.

9 De vigilantiâ, & ſtrenuitate in rebus exequendis, de dexteritate in negotiis conficiendis, & in agendo cum hominibus, & contrà.

10 De integritate, & viribus corporis ad labores, & de ſanitate, & de oppoſitis.

11 De ætate ad experientiam, & auctoritatem accommodatâ.

12 De

12 De ſpecie externâ ad decentiam & ædificationem idoneâ: & in ſpecie videatur, an deformitas aliqua ſit in eo, quæ notatu digna ſit.

13 De externis rebus, quia aliquid conferre vel obeſſe poſſunt ad ædificationem,& ad meliùs gerendum ſuum officium, vt eſt exiſtimatio,auctoritas,bona fama apud Noſtros & alios, & contrà; de iis interrogetur, & præcipuè an in externis aliquid ſit,quod deroget eius auctoritati,& ſi quid huiuſmodi in tertio capite Exam. videbitur interrogandum.

14 Quamdiu notus fuerit in Societate, & probatus ante & poſt probationem, & officia in eâ geſta.

15 Quàm benemeritus de Societate habeatur.

16 Si cetera minùs eſſent ad rem, obſeruetur certè, an probitas eximia, amor erga Societatem, iudicium bonum, quod ſana etiam doctrina comitetur,in eo ſint,quæ deeſſe ei nullo modo debent. Hactenus interrogatorium.

De Interrogatorio hoc ſtatutum eſt, neceſſe non eſſe illo vti, ſed vt 11.cap.ix.P. & alia priùs dicta loca ex Examine, & ipſis Conſtitutionibus conſiderarentur: & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur expedire.

VII. *in* MS.*d*.7.

In ambitioſos pœna.

SVper illud VI. cap. P. VIII. quod ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ quiſque teneatur manifeſtare, ſi quem ſciret affectaſſe hoc munus: ſtatutum eſt, addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; & quòd hæc cenſura ſe extendit ad informationem non ſinceram. demum ipſo facto ambitioſos pro ſe, vel aliis, in excommunicationem incidere decretum eſt.

VIII. *in* MS.*d*.8.

De electione Generalis in loco ipſo decernendum.

CVm peteretur, an præcipiendum eſſet, ne de electione Præpoſiti quis quidquam certum definiat apud ſeipſum, vſque ad locum in quo includi debent; decretum eſt, obſeruari quidem debere Conſtitutionem in hac parte diligenter; ſed non eſſe addendum præceptum nouum in virtute obedientiæ. ſatis fore, ſi res exaggeraretur, vt quæ magni ſit momenti.

IX. *in* MS.*d*.9.

Vicarij ambitus.

SI Vicarius ipſe notaretur de ambitu, decretum eſt deferendum eſſe ad duos antiquiſſimos Profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſſimum, pro deferentis arbitrio.

X. *in*. MS.*d*.10.

Miſſa de Spiritu ſancto.

VBi dicitur eodem cap. *celebret aliquis Miſſam de Spiritu ſancto*; Viſum eſt, ab ipſo Vicario dicendam eſſe, vel ab eo quem ipſe elegerit: & quidem coram omnibus, & in aurorâ:

rorã:& poſt eius communionem ſtatim Electores communicare debere: Miſſam autem in Eccleſiâ celebrandam eſſe,& ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo,& ſedendo ad dicendam ſententiam, vel ſuffragium dandum,talem eſſe debere,vt primo loco ſedeant primi Profeſſi, qui ſuperſtites ſunt ex nominatis in Bullâ Inſtitutionis Societatis: ſecundo Commiſſarij Generalis Præpoſiti (quia tunc nondum erat deciſum, an expiraret cum Præpoſiti morte eorum officium)tertio Præpoſiti Prouinciales,quarto Profeſſi quatuor votorum.in ſuis autem ordinibus, vt ſinguli eſſent priores, qui profeſſionem priùs emiſiſſent: & in eundo ad Eccleſiam, vel redeundo, vt bini incederent, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem omnium vſque ad incluſionem in locum Congregationis ſonabit) qui ſuffragium haberent ad locum electionis ſe conferrent, cruce præcedente,& Collegialibus interim canentibus, *Veni creator Spiritus* (quem hymnum poſteà ſubmiſsâ voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent) & poſt incluſionem Electorum, iidem Collegiales in horto, vel Eccleſiâ dicerent Litanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem duraret,inchoarent.

Ordo eundi & ſedendi.

XI. *in* MS.*d*.II.

Locus electionis.

QVæſitum eſt de loco electionis, & an lecti ibi parandi eſſent, & quis eſſet ſecundam concionem habiturus, de quâ in eodem VI. cap. agitur. Ad primum reſponſum eſt, locum illum vbi P. Ignatius obiit, in quo modò Sacellum eſt priuatum, eſſe præferendum ad ſucceſſorem illius creandum. Ad ſecundum, lectos non eſſe neceſſarios. Ad tertium, ſcilicet concionem habendam, Doctor Caniſius deſignatus eſt. Electus eſt præterea Doctor Madridius ad Electores includendos vſque ad electionem; & vt liceret ei ſocios eligere, vel Procuratores à Prouinciis miſſos, vel quos vellet.

Secunda oratio. *Incluſor.*

XII. *in* MS.*d*.12.

Inſpiratio communis.

STatim poſt incluſionem tentandum eſſe ſcrutinium, decretum eſt. ſed ſi communis inſpiratio præueniſſet ordinem, acceptandam eſſe, modò adeò luculenta & notoria eſſet, ne vno quidem dempto, vt nullâ tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

XIII. *in* MS.*d*.13.

Incluſis nullæ informationes.

DEclarando locum illum in eodem c. VI. quod ex iis, quæ priùs quiſque intellexit, ſtatuere debet quem ſit electurus, & in chartâ ſcribere nomen perſonæ electæ: ſic conſtitutum eſt, excludi nouas informationes, quæ nullæ debent ſumi in eo loco inclu-

cluſionis; ſed ex præcedentibus, cùm gratiâ tam illuſtrationis diuinæ, quàm diſcurſus, acceptâ à Deo, & priùs & eodem in loco, electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis, qui inter abſentes & præſentes (profeſſos tamen quatuor votorum) eligi poſſet. Omnibus autem dandam eſſe formulam ſcriptam, quò citiùs ſe expedirent, vt nihil eis deeſſet ſcribendum, præter nomen electi, & etiam eligentis: & hoc manu propriâ ab vnoquoque ſcribendum eſſe, ita vt lateret obſignatum nomen eligentis, non manifeſtandum, niſi neceſſitas vrgeret iudicio Congregationis.

XIV. *in* MS. *d.* 14.

QVæſitum eſt, quorum operâ vti deberet Vicarius ante quatriduum illud incluſionem præcedens, ad res alias ad electionem ordinatas tractandas. Et viſum fuit, vt pro ſuo arbitratu vteretur operâ eorum, quos aptos eſſe iudicaret, & vt Secretarius & Aſſiſtens, in aliquo ex illis quatuor diebus, ad plura ſuffragia, ex numero trium Electorum de quâuis Prouinciâ eligerentur. Et quidem priùs Secretarius, deinde Aſſiſtens, vt priùs nominatur in Conſtitutionibus. Vnde in ſedendo, & in aliis ad Congregationem pertinentibus Secretarium præcedere oportere. Fuit autem poſteà, in illo quatriduo ante diem electionis Præpoſiti, in Se-

Vicarius quorum operâ vtatur.

Secretarius & Aſſiſtens.

cretarium electus Magiſter Ioannes de Polanco, & in Aſſiſtentem P. M. Paſchaſius Broët Prouincialis Galliæ.

XV. *in* MS.*d.*15.

Iuramentum de ſuffragiis ſincerè publicandis.

SVper illud eiuſdem capitis, *Exurgens à ſede Vicarius proteſtetur*, &c. ſtatutum eſt, Vicarium, Secretarium, & Aſſiſtentem iurare debere coram Deo, ſe ſincerè accepturos, & publicaturos ſuffragia. & tam proteſtationis huiuſmodi, quàm abſolutionis formula hæc eſt, videlicet: *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter accepturum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincerâ cum intentione me præſtiturum. Proteſtor etiam in Diuinæ maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quam hîc repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non admittendus, nec excludere qui non excludendus legitimè ſit in hac electione.* Et, *Auctoritate Dei omnipotentis, mihi licet indigniſſimo per Sedem Apoſtolicam conceſſâ, abſoluo vos à quauis ſententiâ excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, & quibuſuis aliis ſententiis, cenſuris, & pœnis, & quatenus ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quauis, ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.*

Abſolutionis formula.

XVI. *in* MS.*d.*16.

Ratio ferendi ſuffragium.

SVper illud eiuſdem VI. cap. *Ipſimet tres prædicti mutuò ſuffragia ſua alius ab alio petat, & iuret*, &c. Viſum fuit hanc formulam tenen-

nendam eſſe,vt poſt prædictam proteſtationem & abſolutionem, Secretarius dicat Vicario, *Pater, da tuum ſuffragium in nomine Ieſu.* mox Vicarius ſurgens flectat genua coram Crucifixo,& ſignans ſe cruce,in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat iuramentum à tergo ſuæ ſchedulæ ſcriptum manu pectori admotâ huius tenoris: *Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quòd eum eligo,& nomino in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens, in vrnam mittat: & rurſus ſe inclinando coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum. & mox dicet duobus Sociis ſuis, & ceteris, *Omnes ordine ſuo ferant ſua ſuffragia in nomine* IESV. Et ſurget Secretarius, & deinde Aſſiſtens, & reliqui ordine priùs dicto, & ſigillatim iuramentum facient,& ſua ſuffragia ferent ad exemplum Vicarij. Quòd autem iurant omnes ſe eum eligere, quem ſentiunt in Domino ad hoc onus ferendum aptiſſimum, hoc modo declaratum eſt, quòd ſi quis duos vel plures pares omnino videret, ſuo iudicio integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium. Quòd autem dicitur in manibus Secretarij relinquenda eſſe ſuffragia, intelligendum eſſe, vrnam fore in menſâ coram Secretario, in quam ſuffragia iacienda ſunt: & ex eâdem

Iuramentum Electorum.

vrnâ, cùm priùs mixta fuerint, extrahentur à Secretario ſigillatim,qui nudo capite ſtabit, & extracta ſingula oſtendet P.Vicario. Ille autem viſa, & vtrique ſocio oſtenſa, leget publicè, vel Secretario legenda reddet. Et in hac promulgatione electus tantùm nominetur, obſignato manente nomine eligentis.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem,conferetur numerus, ſi plures nominati fuerint, & qui pluſquàm mediam partem omnium habuerit, Generalis Præpoſitus erit. Et Vicarius, ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè, plura eſſe medietate ſuffragia eius qui eligitur : & poſtmodùm formet decretum in hanc formam : *Auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, iuxta noſtras Conſtitutiones, eligo N. in Præpoſitum Generalem Societatis Ieſu, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti.*

Decretum electionis.

Si Vicarius ipſe electus eſſet,ſtatutum eſt, vt ſignificaret,& formaret eius loco Decretum,antiquiſſimus ex Profeſſis Electoribus; & vt ſcriberetur decretum à Secretario, & ſubſcriberetur ab eo qui format illud, & ſigillo Societatis obſignaretur : & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accederent,incipiente Vicario cum Aſſiſtētibus, niſi aliquis ex ipſis electus eſſet. Poſtremò ſimul omnes ad eccleſiā ſe conferrent,dicentibus

tibus Collegij cantoribus Pſalmũ, *Benedictus Dominus Deus*, inter eundum, & in ipsâ eccleſiâ, *Te Deum laudamus*, & vnus Sacerdos de choro diceret tres orationes, primam de Trinitate, ſecũdam in actionem gratiarum, tertiam de die: & vt vſque ad egreſſum de eccleſiâ, Præpoſitus non admitteret oſcula manuum ab aliis quàm ab Electoribus, vt eſt dictum.

XVII. *in* MS. *d.* 17.

SVper illud, *Si non fuerit qui ampliùs quàm mediam partem ſuffragiorum habeat, ineatur ratio compromiſſionis*; petitum fuit, an tantùm vnum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſet. Et viſum fuit Congregationi, ſecundum ſcrutinium ante compromiſſionem tentandum eſſe inter eos, qui habuerunt ſuffragium aliquod ad officium Præpoſiti: & ſi ne tunc quidẽ crearetur Præpoſitus, eodem modo tertium ſcrutinium tentandum eſſe. Si ne tunc quidem Præpoſitus egrederetur, quinque Electores ad plura ſuffragia eligendos eſſe, & ad quem maior eorum pars inclinaret, illum fore Præpoſitum; & cetera vt ſuprà facienda eſſe. Ad hos Electores eligendos dandam eſſe vnam horam, ſi media non ſufficeret; & ſeruandam eſſe formulam ſcribendi, iurandi, & publicandi Electores ſimilem illi, quæ ad Generalem eligendum eſt data. Si accideret duos vni, & totidem

Compromiſſarij quando eligendi.

alij ſuum dare ſuffragium, quintum debere accedere ad alterum ex his duobus, quem in Domino iudicaret aptiorem.

Conſtitutum fuit etiam, vt inter eos eligerent huiuſmodi Compromiſſarij Præpoſitum Generalem, qui aliqua ſuffragia habuiſſent, ſepoſitis illis qui ad tria ſuffragia non pertingunt, niſi huiuſmodi plures eſſent quàm duo: & ſi qua difficultas oriretur, tunc à Congregatione ſtatui oportere quid agendum ſit. Si duo vel tres eminenter plura quàm alij ſuffragia haberent; viſum eſt conuenire, vt illi nec actiuam vocem, nec paſſiuam ad electionem Compromiſſariorum haberent.

XVIII. *in* MS. *d.* 18.

Suffragia quando comburenda.

SVffragia poſt electionem ſeruanda eſſe à Secretario ſtatutum eſt, donec ſolueretur Congregatio Generalis: & tunc ea eſſe comburenda.

XIX. *in* MS. *d.* 19.

Quatriduo nullus domo egreditur.

FVit etiam ſtatutum, vt quatriduo ante electionem Profeſſi non egrederentur domo ſine licentiâ P. Vicarij, cui liberum eſſet egredi, ſi quando opus eſſe iudicaret: vt domi orationibus, Miſſis quotidie dicendis, ieiuniis, & aliis corporis afflictionibus, & informationibus etiam vacarent. Illos autem quatuor dies à vigiliâ S. Petri inchoandos eſſe, id eſt XXVIII. Iunij M.D.LVIII. ſtatutum

tum eſt, vt in die Viſitationis B. Virginis 11. Iulij electio fieret: & id ipſum Summus Pontifex, antequàm nos eum alloqueremur, faciendum cenſuerat. His autem quatuor diebus, vt ita partirentur Domi & in Collegio ieiunia, diſciplinæ, & orationes, vt non inguli quotidie omnia, ſed pars illorum tam Domi quàm in Collegio omnia hæc facerent.

XX. *in* MS. *d.* 20.

PEtitum fuit, cui reſeruanda eſſet excommunicatio latæ ſententiæ ſuperiùs dicta: & ſtatuit Congregatio P. Vicario, ſi ante electionem incidiſſet; ſi poſt illam, Præpoſito Generali eſſe reſeruandam.

Facultas abſoluendi à cenſuris.

DECRETA

Primæ Congregationis poſt electionem.

QVÆ in Congregatione generali acta fuerunt, in hunc ordinem redigentur, vt primò ponantur Decreta, quæ ad rationem ipſius Congregationis pertinent; ſecundò ea, quæ ad Conſtitutiones attinent circa res; tertiò, quæ ad eaſdem circa verba; quartò, agetur de quibuſ-

dam Conſtitutionibus repertis extra librum Conſtitutionum; quintò, de his quæ ad verſionem & editionem Conſtitutionum pertinent; ſextò, ſequentur quæ de aliis variis rebus decreta ſunt; ſeptimò, de diſſolutione Congregationis.

TITVLVS I.

Circa rationem Congregationis.

I. *in* MS.*Tit.*1.*d.*1.

Durante Congregatione Superiores non expirant.

QVòd non expirat poteſtas Prouincialium, & aliorum officialium, per mortem Præpoſiti Generalis, nec per electionem noui, donec diſſoluatur Congregatio generalis. Et ita declaratur, quod in Bullis, & Cõſtitutionibus hac de re habetur; quodque non liceat Præpoſito mutare huiuſmodi officiales vſque ad diſſolutionem Congregationis, niſi eidem præfatæ Congregationi aliquem eſſe mutandum videretur.

II. *in* MS.*Tit.*1.*d.*2.

Sedent ſuis locis.

QVòd Præpoſiti Prouinciales, & alij officiales, manere debent in ſuis locis, de quibus ante electionem actum eſt, ad ſententias dicendas.

III. *in* MS.*Tit.*1.*d.*3.

Procuratores poſt electionẽ admittũtur.

PRætereà actum eſt de Procuratoribus Prouinciarum, an admittendi eſſent cum ſuffra-

ſuffragio in Congregationem. Et viſum eſt admitti debere, & quidem cum ſuffragio, & ſuppleri ſi quid deeſſet, iuxta Conſtitutiones, vt legitimè intereſſe, & ſuffragium habere poſſent. Fuerunt autem quinque Procuratores, P. Emanuel Goudinus Portugalliæ, P. Georgius Serranus Indiæ, P. Doctor Antonius Cordeſes Aragoniæ, P. Didacus de Guzman Italiæ, P. Didacus de Auellaneda Bæticæ: & ex illo tempore interfuerunt Congregationi.

IV. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 4.

QVòd vno die proponi, & alio rem confici oportet in rebus grauioribus, cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione generali neceſſariò veniunt tractanda. Si quæ alia proponentur, pro arbitrio Patris Præpoſiti, aut eodem, aut alio die tractabuntur. *Grauiora vno die proponenda, alio conficienda.*

V. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 5.

QVòd quæ proponenda ſunt ordine in Declarationibus in VII. caput Conſtitutionum dicto proponi debent, vt poſt Prouincialem ſequantur reliqui de eâdem Prouinciâ. Sed cùm ſententiæ dicendæ ſunt, dici debent eo ordine, quo definitum eſt ſedendum eſſe decreto X. ante electionem. *Ordo proponendi & dicendi ſententias.*

VI. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 6.

QVòd dicitur VII. cap. Conſt. VIII. P. *ſi rebus agitatis nihil ferè omnium conſenſu conſtitueretur*, exponendum eſſe τὸ *omnium conſenſu*, intel- *Omnium conſenſus.*

intelligi de maiori parte ſuffragiorum, cui ſtandum eſt, vt etiam aliis in rebus.

VII. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 7.

Definitorum electio.

QVòd cùm Definitores eligendi ſunt, per ſcrutinium ad maiorem partem ſuffragiorum eos eligi oporteat.

VIII. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 8.

Generalis ſuffragia.

QVòd Præpoſitum Generalem habere duo ſuffragia, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus, intelligendum eſt in Congregatione ipſâ generali, & non quando res inter ipſum & quatuor Definitores tranſigendæ ſunt. Tunc enim vnum ſuffragium ſolùm habebit, cum prærogatiuâ præcedendi in caſu paritatis.

IX. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 9.

Interceſſio.

VT poſt decretum Congregationis plenæ, vel etiam Definitorum cum Præpoſito, concederetur cuiuis vna interceſſio, id eſt facultas contradicendi in re quauis: in abrogatione autem alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, & duæ interceſſiones permitterentur. Standum eſſe nihilominùs, ſiue ſemel, ſiue bis intercedatur, illorum definitioni, penes quos eſt facultas definiendi.

X. *in* MS. *Tit.* I. *d.* 10.

Conſtitutiones recognita.

VTrùm ita debeat ſe accingere Congregatio, vt antequàm ſoluatur, imponat, quoad fieri poterit, vltimam manum Conſtitu-

ſtitutionibus. Reſponſum eſt affirmatiuè.

X I. *in* MS.*Tit*.1.*d*.11.

SI placet, vt ita fiat, an præponenda ſint negotia Prouincialium, qui non d ſceſſuri ſunt ante ſolutam Congregationem, an poſtponenda. Viſum eſt, dum tractarentur quædam dubia circa Conſtitutiones à Congregatione particulari, cui eſt commiſſum, ita tamen vt poſteà referrentur ad generalem; proponenda eſſe quæ à Prouinciis afferebantur. vt tamen ordo rerum initio propoſitus ſeruetur, poſt decreta pertinentia ad Conſtitutiones hæc ponentur. *Quo ordine, res tractata.*

X I I. *in* MS.*Tit*.1.*d*.12.

AN ſint audienda quæcumque ſinguli Patres annotauerunt in Conſtitutiones, an potiùs iubendum, vt præcipua quæque primùm proponant, vt ſaltem de illis, quæ maius faceſſunt negotium, ſtatuere poſſit Congregatio antequàm ſoluatur. Poſterius hoc placuit. *Præcipua prius propoſita.*

X I I I. *in* MS.*Tit*.1.*d*.13.

AN ſint omnia referenda pro cuiuſlibet arbitrio ad plenam Congregationem; an ſolùm quæ in priuatâ conſultatione iudicabuntur digna, vt priùs ſtatutum fuit. Poſterius placuit. *Proponenda quæ Deputati probarint.*

X I V. *in* MS.*Tit*.1.*d*.14.

SI aliquis ex deputandis ad priuatam conſultationem in materiâ Conſtitutionum, *Suffragium habet in deputatione*

oppo-

etiam qui aliquid opponit. opponat aliquid Cõſtitutionibus, an ipſemet debeat adhiberi in conſultationem eius rei, ita vt habeat ſuffragium cum ceteris; an verò eo ſemoto ſufficiendus ſit alius eâ in re. Reſponſum eſt, non eſſe ſemouendum.

TITVLVS II.

De his, quæ pertinent ad Conſtitutiones circa res ipſas.

X V. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 1.

Conſtitutiones firma & rata ſeruandæ. PRopoſitum fuit, an liceret, & etiam an expediret, ex Conſtitutionibus aliquid mutare. Et viſum eſt ac ſtatutum, eas firmas & ratas habendas eſſe, & etiam obſeruandas, prout in exemplari originali P. N. Ignatij habentur.

X VI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 2.

De Conſtitutionibus agere quatenus liceat. DEinde non ſolùm in vniuerſum non eſſe agendum, ſed nec particulatim, de Conſtitutionibus ſubſtantialibus noſtri Inſtituti. De aliis poſſe quidem tractari; ſed ſine experimento, vel ratione clariſſimâ nihil poſſe immutari. Licet tamen de omnibus declarationem petere, referendo ad Congregationem, vt ipſa cenſeret, quâ declaratione opus eſſet.

XVII. *in* MS.*Tit.2.d.3.*

STatutum eſt, vt omnia dubia quæ ad Conſtitutiones pertinerent, viderentur à Patribus Hieronymo Natali, & Ioanne de Polanco; & vt Congregationi proponerent, ſi quid videretur addendum, vel mutandum in Conſtitutionibus; & alij qui dubia haberent, vt ad hos duos referrent; & ſi eis ſatisfieri non poſſet, vt eorum dubia Congregationi proponerentur. Et ita propoſita fuerunt nonnulla, quæ ſparſim variis ſeſſionibus tractata ſunt; ſed ſimul coniuncta hîc ſubdentur: alia cognitioni Superioris ſeruata fuerunt, nec in generali Congregatione propoſita. *Deputati ad dubia Conſtitutionum.*

XVIII. *in* MS.*Tit.2.d.4.*

DEinde de modo executionis ad huiuſmodi tractanda, viſum eſt, quatuor eſſe deſignandos, qui cum P. Præpoſito, auditis quæ obiicerentur, iudicarent quid eſſet proponendum Congregationi generali, ſi vel ipſi non ſibi ſatisfacerent, vel obiicientibus. *Deputati ad ſeligendum.*

XIX. *in* MS.*Tit.2.d.5.*

CVm propoſitum fuiſſet, an ad res aliquas pertinentes ad Conſtitutiones poſſent aliqui Definitores eligi, quibus ſuam poteſtatem daret Congregatio; Viſum eſt, nullos Definitores eligendos eſſe cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones: ſed vt ipſa Cõgregatio imponeret vltimam *Definitores pro Conſtitutionibus.*

manum,& auctoritatem ipſarum confirmaret,licet confirmata alioqui ſatis eſſent. Et his abſolutis,vt primo quoque tempore diſſolueretur Congregatio, de licentiâ & cum benedictione Pontificis ; non tamen antequàm imponeret vltimam manum Conſtitutionibus. Et ideò eſſe iubendum,vt quæcumque ſinguli Patres annotaſſent , quæ præſertim negotium faceſſerent, proponerent Congregationi.

XX. *in* MS.*Tit*.2. *d*.6.

AN approbatio noſtri Inſtituti per Paulum IV. eſſet initio Examinis ponenda, quæſitum eſt : & viſum, ſatis eſſe ſi in ſcholio apponatur.

XXI. *in* MS.*Tit*.2.*d*.7.

Dubia Conſtitutionum. FVerunt propoſita quædam loca Conſtitutionum, & inter duas lectiones Declarationis littera D. in cap. I. Exam. prior le-
Exam.c.1.D. ctio probatur, quæ eſt illa ipſa, quæ in IV.§. ſuper dictum cap.habetur,& incipit,*Sin eſtas* IV.*maneras*,&c.

XXII. *in* MS.*Tit*.2.*d*.8.

Exam.cap.3. §.Sea. IN Declar.ſuper III.cap.Exam. §.*Sea interrogado*, dubitabatur, quænam deberet præferri ex tribus quæ inueniebantur declarationibus de re eadem : & vltima præferenda videbatur , quæ incipiebat , *Electio harum perſonarum* , addendo tamen in vltimâ parte, aliquid ex ſecundâ , hoc ſcilicet quod ſequitur,

tur, *Si tamen inferior ſe non ad id accommodaret, quod Superior conuenire iudicat, oportebit eum extra domum egredi, niſi aliud Superiori videretur.* Reſponſum. Viſum eſt Congregationi generali, tertiam declarationem eſſe probandam ſine additione; poſſe tamen additionem huiuſmodi poni in Superioris inſtructione.

XXIII. *in* MS.*Tit.2.d.9.*

IN Declaratione ſuper cap.IV. Exam.§.*De ſu parte es bien que ſe le liguen*, vbi dicit, *Societas habeat libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent*: huius vltimi dicti loco an reponi debeat, *cùm non conuenit, vt in Societate maneant.* Exam.c.4.in Declar.

Reſponſum. Ad hoc dictum eſt, vt maneret textus antiquus, & ſcholium adderetur, vt referat ad alia loca, in quibus agitur de aliis dimittendis.

XXIV. *in* MS.*Tit.2.d.10.*

EX Declaratione in IV.cap.ſecundæ partis ſic habebatur, *Qui egrediuntur à Societate ſuâ ſponte, quamuis iudicentur ad eam idonei, ſi aliam Religionem eſſent ingreſſi, & habitum eius aſſumpſiſſent, non videretur eos Societas recipere debere, nec minùs curare vt eos ad ſe reduceret.* Huius loco an dici debeat quod ſequitur, *nec curare vt eos ad ſe reduceret, ſi quidem ſint Nouitij. nam in aliis vti poterit Societas (ſi in aliquo caſu videbitur ad maius Dei ac Domini noſtri ob-* Conſtit.P.2. c.4. in Decl.

ſequium fore) facultatibus à Paulo III. conceßis, quandoquidem aliam Religionem ingrediendo, non ideò de iure deſierunt eſſe de Societate noſtrâ. Reſponſum fuit, in ſcholio id ponendum eſſe.

XXV. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 11.

Proœm. 4. P. in Declar.

EX Declar. ſuper proœmium IV. P. vbi dicitur ex Hiſpano originali, *videri neceſſarium, vel in primis rationi conſentaneum, eos qui in Societatem ingreſſuri ſunt, viros eſſe*, &c. additum erat, *qui in eam ad profeßionem, & in Coadiutores ſpirituales formatos ſunt ingreſſuri, viros eſſe*, &c. Reſponſum, tollendum eſſe, quod fuit additum, viſum eſt.

XXVI. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 12.

Bona Collegiorum quæ diſſoluuntur. P. 4. c. 2.

SVper II. cap. IV. P. textus ſic habet, *Et tunc non poteſt Societas, nec eius Generalis, quod ſic relinquitur, vel eius partem, vllis extra Societatem hominibus donare; ſed ſi ipſa curam quam habebat, reliquerit, poterunt, qui aliunde poteſtatem habebunt, alicui pio operi quod ſic relictum fuerit applicare.* Dubitabatur, an expediret hoc ita ſtatui, an potiùs diſtinctione aliquâ vti. alia eſt enim ratio Collegiorum, quæ ſine vllâ obligatione relinquuntur Societatis arbitrio; alia eorum, quæ cum obligatione aliquâ. Rurſus, aliqua poſſent fieri Collegia, vel Domus, ex eleemoſynis, vel ex bonis alicuius de Societate, qui commodum Societatis ipſius præcipuè intendit; alia ab alio fundatore externo, quem aliud quidpiam mouet. Viſum

Viſum eſt Congregationi, hanc clauſulam eſſe emendandam prout in textu originali, & alio approbato à totâ Congregatione habetur in dicto paragrapho.

XXVII. *in* MS.*Tit.2.d.13.*

CAp.VI. Conſt.IV.P. vbi dicitur, defendendam traductionem, quoad eius fieri poterit; viſum eſt, tollenda eſſe vltima hæc verba, *quoad eius fieri poterit*: quia vbique poteſt defendi vulgata editio, iuxta Conſtitutionem Concilij Tridentini. *Editio vulgata.* P.4.c.6.

XXVIII. *in* MS.*Tit.2.d.14.*

CAp.IX. Conſtit.IV.P. §. *Alij educuntur poſt ſeptem annos*: totus §. ad declarationes transferendus viſus eſt, ſicuti tranſlatus eſt alius cap.III.de quo hic facit mentionem. Conſtit.P.4.c.9.

XXIX. *in* MS.*Tit.2.d.15.*

CAp.XII.IV.P.Conſtit.vbi dicitur,cognitionem litterarum humaniorum neceſſariam eſſe,& linguarum Latinæ & Græcæ, additur,*& Hebraicæ*,& remouetur ex inferiori loco ſequenti.Nam Hebræa lingua potiùs cum Latinâ & Græcâ numeranda viſa eſt, quàm cum Chaldaicâ & Arabicâ. *Lingua Hebraica.* P.4.c.12.

XXX. *in* MS.*Tit.2.d.16.*

SVper XIII.cap. Conſtit.IV.P. vbi dicitur, *Præſideat qui contentionem dirimat*, petebatur an addenda eſſet ſequens declaratio: *Quamuis hoc valdè conueniat cùm fieri poterit, non eſt intelligendum, quòd obligetur Societas ſemper ad dan-* *Præſes diſputationum.* P.4.c.13.

dum huiuſmodi Præſidem, qui officiis huiuſmodi fungatur. Antiquiſſimus enim Præceptorum qui diſputant, poterit præſtare, quod ex hoc officio iuxta Rectoris iudicium conueniet. Reſponſum fuit, talem declarationem in ſcholio ponendam eſſe.

XXXI. *in* MS.*Tit.*2.*d.*17.

Declar. P.4. c.13. SVper XIII. cap. IV. P. Declar. vbi dicitur §. 1. *In quodam tractatu*, viſum eſt addendum eſſe, *per Generalem Præpoſitum approbato.*

XXXII. *in* MS.*Tit.*2.*d.*18.

Repetitiones. ibid. §. Non ſolùm. EOdem cap. §. *Non ſolùm*, habebat textus, *non ſolùm repetitiones vltimæ lectionis, verùm hebdomadæ, menſis, & anni fieri oportebit.* huius loco ſic reponendum viſum eſt, *Non ſolùm repetitiones vltimæ lectionis fieri oportebit, verùm & hebdomadæ, & longioris temporis, prout expedire iudicabitur.*

XXXIII. *in* MS.*Tit.*2.*d.*19.

Conſt. p. IV. c.14. CAp. XIV. Conſt. IV. P. §. vltimo, vbi dicebatur, *in Logicâ, Philoſophiâ naturali, & morali*, additum eſt *& Metaphyſicâ.*

XXXIV. *in* MS.*Tit.*2.*d.*20.

Conſt. p. IV. c.15. SVper XV. cap. IV. P. Conſtitut. ad finem, vbi dicitur, *honore inuicem præueniant, & doctiores infima loca procurent*; ſic emendatum eſt, *honore inuicem præueniant, nullâ obſeruatâ differentiâ locorum.*

XXXV. *in* MS.*Tit.*2.*d.*21.

Corrector. P.4. c.16. CVm non inueniantur Correctores multis in locis, & in aliis ſuſtētari nequeant, vel

vel nolint Scholaſtici ab illis corrigi, petitum eſt, an Conſtitutio XVI.cap.IV.P. pertinens ad correctionem externorum Scholaſticorum, aliquâ declaratione relaxari deberet; an potiùs manere Conſtitutio vt iacet, licet diſpenſetur alicubi pro re natâ.

Reſponſum eſt, Conſtitutionem, vt iacet, eſſe retinendam, & ſeruandam. ſicubi tamen neceſſe fuerit, diſpenſare poſſe Præpoſitum Generalem.

XXXVI. *in* MS.*Tit.2.d.22.*

AN aliquæ ceremoniæ in profeſſionibus emittendis addi deberent ad eas, quæ in Conſtitutionibus habentur III.cap.V.P. Statutum eſt, Conſtitutiones eſſe ſeruandas, nec ceremonias addendas. *Ceremoniæ in profeſſione.* P.V.c.3.

XXXVII. *in* MS.*Tit.2.d.23.*

SVper II.cap.VI.P.Declar. §. *Quamuis*, vbi dicitur, *non debet quidquam accipi tamquam ſtipendium*, additum eſt, *vel eleemoſyna pro his, quæ ob ſolum Chriſti obſequium,* &c. *communicantur.* *Stipendium pro miniſteriis.* P.VI.c.2.

XXXVII. *in* MS.*Tit.2.d.24.*

ACtum eſt deinde, an expediret quamdam declarationem ſuper II.cap.VI.P. expungi oportere, vt paupertas ſancta magis reſtringeretur, quæ ſic habet: *Cùm vniuerſaliter obſeruetur, nec ius ſuccedendi, nec proprium quid Profeſſos habere, nihilominùs ſi aliquis ſuâ deuotione, & ſanctâ cum intentione ad maiorem Dei gloriam motus, ante ſuam profeſſionem à Sede Apoſtolicâ* *Ius ſuccedendi.* P.6.c.2.Dec.

facultatem obtineret, vt vel ipſe, vel Domus in quâ profeſſionem emiſit, poſſet ius ſuccedendi in hereditate habere, dum non ad priuatum vſum illius, ſed ad pia opera, vel ad quæ alioqui obligaretur, poſſent ea applicari, & omnia Præpoſiti Generalis arbitrio ſubdi, non contra iſtam Conſtitutionem, vel eius intentionem exiſtimaretur. Hactenus Conſtitutio.

Viſum eſt ergo Congregationi, hanc declarationem ex ipſo libro Conſtitutionum expungendam eſſe, quò magis puræ & ſanctæ paupertati conſuleretur.

XXXIX. *in* MS.*Tit.2.d.25.*

Miſſæ cantus. P.6.c.3.

CVm Conſtitutiones dicant III.cap.VI.P. Veſperas cantari poſſe, non item Miſſam; an ſit ſtatuendum in vniuerſum Miſſas cantari poſſe, an non; ſed potiùs Conſtitutionem teneri, & diſpenſari in aliquâ Domo, vel Collegio, vbi ratione Prouinciæ iudicaretur expedire; vt in Indiâ, Bohemiâ, & aliis locis.

Reſponſum eſt, ſeruandam eſſe Conſtitutionem, & non niſi ex grauiſſimâ cauſsâ diſpenſandum eſſe à Præpoſito Generali, vt Miſſa cantetur; & id tantùm Dominicis diebus & feſtis.

XL. *in* MS.*Tit.2.d.26.*

Cantus. P.6.c.3.

CVm dicatur in Conſtitutionibus eodem capite de cantu Veſperarum, quòd ne Gregorianus quidem eſſe debeat; an id immutari oporteat, nec ne, licet aliquo in loco diſpen-

diſpenſetur, vt cum cantu prædicto, vel alio dicantur, cùm expedire iudicabitur, vt hactenus Romæ factum eſt.

Reſponſum eſt, Conſtitutiones obſeruandas eſſe in hac parte, nec per Conſtitutionem nouam ab illis quid diuerſum ſtatuendum eſſe.

XLI. *in* MS.*Tit.*2.*d.*27.

SVper 1.cap.VIII.Declar. §.*Debet etiam certiorem reddere*, vbi dicit textus, *& ſponte ſuâ etiam eius loco ſupplere debet, cùm per aduerſam corporis valetudinẽ, vel occupationes, vel aliquam aliam cauſſam ille in re aliquâ officio ſuo deeſſet.* Repoſitum eſt ſic, *& ſponte ſuâ etiam eius loco id faciat, cùm per aduerſam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam cauſſam ille in hac parte officio ſuo deeſſet.* *Collateralis.* P.8.c.1. in Decl.

Cauſſa emendationis eſt, ne videatur in re aliâ, quàm in ſcribendo, debere Collateralem ſupplere vices Rectoris ſponte ſuâ.

XLII. *in* MS.*Tit.*2.*d.*28.

SVper cap.III. VIII.P. Declar. §.1. vbi habetur in originali, *Nihilominùs poſſent huiuſmodi officiales ſuffragium actiuum & paßiuum ad reliqua habere, præterquàm vt profeßis præeſſe poßint*; ſic emendandum videbatur quibuſdam, *præterquàm vt profeßis quatuor votorum ordinariè præſint.* Et erat ratio emendationis, quia ad tempus qui non eſt profeſſus poſſet præeſſe Collegio vel Prouinciæ in quâ ſunt profeſſi, ſed P.8.c.3. in Declar.§.1.

non ordinariè his præeſſe debent qui quatuor vota profeſſi ſint, ſecus ſi tria. Congregatio generalis ab hac emendatione ſuſtulit *τὸ ordinariè.*

XLIII. *in* MS.*Tit*.2.*d*.29.

Vicarij electio,& officium. P.8.c.4.

DEinde actum fuit, vt magis declararetur quod pertinet ad officium Vicarij Generalis cap.IV.VIII.P.& ad electionem eius, & poteſtatem; & nominatim qui reputari debeant vicini, vt vocentur ad eius electionem: & an ſolùm ad congregandam Societatem, vel etiam ad gubernandam ius habeat;& vt aliqui deputarentur,qui hæc tractarent,& ad Congregationem referrent.

Reſponſum fuit, aliquibus eſſe committendum hoc negotium, vt officium Vicarij conficerent, vbi & reliqua prædicta tractarentur, & ad Congregationem referrent. Illud tamen declaratum fuit,non tantùm ad conuocandam Societatē, ſed etiam ad eamdem gubernandā Vicarij officium ſe extendere. Fuerunt ergo deſignati Patres, Magiſter Natalis,Doctor Torres,Ludouicus Gonzalez, cum Magiſtro Ioanne de Polanco, vt viderent officium Vicarij Generalis,& referrent ad Congregationem. quod tamen propter temporis anguſtias facere non licuit.

XLIV. *in* MS.*Tit*.2.*d*.30.

Tempus Congregationis indicendæ. P.8.c.5.

CIrca eamdem VIII.P.cap.V. propoſitum fuit etiam,an Congregatio generalis ad

Præ-

Præpoſiti electionem indicta, poſt prædeceſſoris mortem nuntiatam, ad certum tempus cogi deberet, intra quod ſi non omnes conuenirent, reliqui qui præſentes erunt rem tranſigant, & Congregatio generalis plena & legitima habeatur.

Reſponſum eſt, Conſtitutiones, quod ad tempus attinet, eſſe ſeruandas; & ſi prorogatio eſſet facienda, per Vicarium fieri debere & Aſſiſtentes, ad plura ſuffragia. ſi tamen exacto termino preſcripto in initio, venerint aliqui deſignati ad Congregationem, vt illi etiam ſuffragium habeant ad prorogationem temporis præſcripti.

XLV. *in* MS. *Tit*. 2. *d*. 31.

SVper cap. VII. VIII. P. vbi dicitur de ordine ſedendi, & dicendi ſententias in Congregatione generali, tollendus videbatur ille, qui ponitur in prædicto capitulo, & iuxta decretum Congregationis factum ante electionem emendandus, prout in originali Hiſpanico aliquot verſus huius §. primi, VII. cap. deleti ſunt, inde incipiendo, *y por la facilidad.* & quod dicebatur in initio huius §. *loquentur eodem ordine*, &c. fiat ſcholium, quo declaretur in proponẽdo hoc intelligi. Placuit. *Ordo ſedendi, & dicendi ſententias.* P. 8. c. 7.

XLVI. *in* MS. *Tit*. 2. *d*. 32.

SVper VII. cap. VIII. P. vbi dicitur eligendos eſſe Definitores, ſi non omnes, vel ferè omnes conſenſerint, interpretabatur priùs *Definitores quando eligendi.* P. 8. c. 7.

Con-

Congregatio de maiori parte; ita vt ſi maior pars non conſenſiſſet, eligendi eſſent Definitores. Petitum eſt igitur, an iuxta iſtam interpretationem Conſtitutiones emendari debeant, nec ne.

Nihil definiendum eſſe in alterutram partem, dixit Congregatio; & vt ſcholium fieret, in quo diceretur, quatuor fuiſſe ſententias hac de re. Primam, quòd pendeat definitio ab omnium, vel pęnè omnium ſententiâ. Secundam, quòd à maiori parte, quàm mediâ. Tertiam, quòd à maiori parte ſimpliciter. Quarta fuit, quòd ille communis conſenſus refertur ad electionem Definitorum; ita vt fiat diſtinctio poſt illa verba, quæ habentur in originali Hiſpanico, *vna parte, ò otra*, & communi conſenſu, vel ferè omnium eligendi Definitores dicantur.

XLVII. *in* MS. *Tit.2.d.33.*

Perpetuitas Generalis. P.9.c.1.

VIgeſimaquartâ Auguſti propoſitum fuit ex parte Summi Pontificis, vt cogitaremus de Præpoſito Generali noſtro, an perpetuus eſſe deberet, vt dicitur in 1. cap. Conſt. IX. P. & eius Declaratione. Et viſum eſt, nemine diſcrepante, omnino perpetuum eſſe debere: & cùm die ſequenti idem proponeretur, idem Congregatio ſenſit.

De modo autem loquendi Summo Pontifici, res commiſſa eſt ipſi Præpoſito Generali. Vt autem poſſet ſuæ Sanctitati ſignificare

noſtræ

noſtræ Societatis iudicium,ſcripta fuit Epiſtola quæ iam ſubdetur, Summo Pontifici, ab omnibus præterquàm ab ipſo Præpoſito ſubſcripta:

BEATISSIME PATER,

Cvm Reuerendiſſimus Cardinalis Pacechus electioni noſtri Præpoſiti iuſſu V.S.interfuit; antequàm ea fieret, V.B. mentem de qualitate perſonæ quam eligere deberemus, & animi propenſionem, vt electus perpetuus eſſet,potiùs quàm ad certum & definitum tempus, nobis ſignificauit. Quamquàm V.S. pro ſuâ benignitate id noſtræ Congregationi integrum relinquebat;Nos omnes lætiſſimis animis ſignificationem hanc voluntatis V.B.tamquàm à Deo profectam accepimus, qui vt & nos idem ſentiremus & optaremus faciebat. Poſteà vbi V.S. ad pedum oſcula nos admittere, & tantâ caritate ad diuinum obſequium excitare & inflammare dignata eſt; præter cetera, eaq; ſingularia, quæ nobis in Domino liberaliſſimè eſt elargita,electionem Præpoſiti, quem nobis perpetuum elegeramus, libentiſsimè confirmauit. Quâ de re quantas poſſumus Diuinæ clementiæ, & V.B. gratias agimus. Ceterùm his diebus Reuerendiſsimus Cardinalis Tranenſis nobis ſignificauit,V.S. etiam nunc de perpetuitate Præpoſiti aliquid dubij habere: proinde, vt eâ de re cogitaremus, edixit. quod & fecimus,præmiſsis ad Deum orationibus.Et cùm in Congregatione ſemel atque iterùm id eſſet propoſitum, omnes ſummo conſenſu nemine diſcrepante iudicauimus, *Memoriale Congregationis ad Pontificem.*

multò

multò conuenientius eſſe noſtræ Societati, vt noſter Præpoſitus, quamdiu vixerit, non mutetur. Quamuis tamen hæc ita ſint, obedientiæ filij ſumus, & quidem paratiſſimi ad ea omnia præſtanda, quæ V.S. imperabit. Quia verò fieri poteſt, vt de noſtro iudicio certior fieri V.S. fortaſſe velit, illud hîc infrà ſubſcripſimus, humiliter qualecumque id eſt, iudicio V.S. ſubiicientes. III. *Kal. Septembr.* M.D.LVIII.

Hanc Epiſtolam XIII. Auguſti omnes Profeſſi ſubſcripſimus, præter duos qui diſceſſerant, P. Caniſium & P. Pelletarium, & ipſummet Præpoſitum, quem non decebat eam ſubſcribere: eidem tamen Epiſtola data eſt, quam tulit ſecum, ſed non dedit Pontifici honeſtas ob cauſas.

XLVIII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 34.

An ad ſex caſus depoſitionis addendi alij. P.9.c.4.

DVbitandum eſt, an præter caſus illos ſex, qui in IV. cap. IX. P. narrantur, aliquis alius addi deberet, propter quem remouendus eſſet à gubernatione Præpoſitus; cùm ſcilicet incurius vel remiſſus fieret, vel alioqui ineptus ad gubernationē, non ex cauſsâ naturali, propter quam Vicarius dicitur eligendus, qui eius officium gerat, ſed ex voluntariâ. Statutum eſt autem, nullos caſus eſſe addendos ad illos ſex, nec quidquam immutandum in Conſtitutionibus, quod attinet ad prouidentiam Societatis circa Præpoſitum; & ſpeciatim non eſſe explicandum ali-

aliquem caſum de remiſſione voluntariâ Præpoſiti.

X L I X. *in* MS.*Tit.2.d.36.*

GEneratim ſtatutum eſt, IX. partem Conſtitutionum ad vnguem eſſe obſeruandam: ſi quid tamen experimento, vel ratione manifeſtâ in dubium vocari accideret, id tractari permiſſum eſt, ſicut in vniuerſum de Conſtitutionibus ſecundo decreto ſtatutum fuerat. *Pars nona Conſtitut.*

L. *in* MS.*Tit.2.d.36,*

IN x.P.Conſt. ſub finem, vbi dicitur, Conſtitutiones, quæ ad ſingulos pertinent, eſſe ſingulis menſibus legendas. Viſum eſt conformari debere cum eo, quod dixerat in IV.P. & alibi, & lectione Conſtitutionum & Regularum. Placuit, ſed non videbatur repugnare. *Quæ Conſtitutiones ſingulis menſibus legendæ.*

L I. *in* MS.*Tit.2.d.37.*

CVm dubitaretur adhuc de rebus quibuſdam pertinentibus ad Conſtitutiones, difficultas per ſcholia quædam addenda remoueri poſſe viſa eſt: & cùm quæreretur vbi ponenda eſſent, & quam auctoritatem ea ſcholia habitura erant; *Scholia Conſtitutionum.*

Reſponſum fuit, ſcholia non ad marginem Conſtitutionum, ſed ſeorſum eſſe ponenda, vt numeris quibuſdam reſponderent textui. auctoritatem autem aliquam eſſe iis tribuendam, ſed non plenam, vt à totâ Congregatione,

ne, ſed potiùs vt à Præpoſito Generali, qui eam dabit quam ad Societatis bonum dandam cenſuerit. & præmittendam eſſe præfationem, quâ narretur, quomodò res duobus, ſcilicet Patribus Natali & Polanco, commiſſa fuerit; & ab eis propoſita priuatæ P. Præpoſiti & aliquorum Patrum Congregationi, in quâ de ſcholiis conficiendis ſtatuebatur.

LII. *in* MS. *Tit.* 2. *d.* 38.

Breue pro Conſtitutionibus.

QVæſitum eſt, an Breue aliquod impetrandum eſſet à Summo Pontifice, quod præponeretur Conſtitutionibus.

Viſum eſt, impetrandum eſſe, cùm id commodè fieri poſſet, ad approbationem Conſtitutionum.

TITVLVS III.

De his quæ pertinent ad Conſtitutiones circa verba.

LIII. *in* MS. *Tit.* 3. *d.* 1.

Dubia circa verba Conſtitutionum.

DE verbis autem quibuſdam Conſtitutionum propoſitum fuit, cùm Pater ſanctæ memoriæ Ignatius commiſerit tribus Patribus, quorum duo Congregationi intererant, vt ſaluo ſenſu verba, prout eis videretur, immutarent; an rata ea eſſent habenda, quæ eo viuente mutata fuerant in originali exemplari,

plari, quia non conſtabat an ab eodem P.Ignatio recognita fuiſſent.

Viſum eſt, deputandos eſſe tres, qui viderent, & expenderent, & referrent ad Congregationem quid de huiuſmodi verborum immutationibus ſentirent: & hi fuerunt Doctor Baptiſta de Parma, & Doctor Chriſtophorus Madridius, cum Magiſto Ioanne de Polanco, qui commiſſo ſibi munere functi ſunt.

Actum eſt etiam de aliis verbis, quæ immutanda quibuſdam videbantur, quia in quibuſdam eorum videbatur error calami irrepſiſſe, & ſigillatim propoſita fuerunt, & ſunt quæ ſequuntur.

L I V. *in* MS.*Tit.3.d.2.*

IN Declar.cap.III.I.P. vbi dicitur, ***non eſſe ſolùm ipſius particulare peccatum, ſed generale;*** notatum eſt quod poſitum fuerat pro eo quod habebatur in Hiſpanico textu, ***non eſſe peccatum perſonale.*** Sic etiam inferiùs eodem §. vbi dicebatur, ***ita vt hæreſis, vel ſchiſma peccatum ſit perſonale;*** ſimiliter repoſitum fuerat, ***ita vt hæreſis vel ſchiſma peccatum ſit particulare perſonæ, & non generale nationis vel patriæ.*** Conſtit.P.1. c.3. in Decl.

Placuit Congregationi talis emendatio.

L V. *in* MS.*Tit.3.d.3.*

IN Declar.ſuper II.cap.II.Partis §.*Si entro,* vbi dicitur, ***eſperando,*** an dici debeat, ***eſperandoſe,*** vt referatur ad Societatem, non ad illum Conſtit.P.2. c.2. in Decl.

qui ingreditur, vel imperſonaliter ad vtrumque.

Reſponſum affirmatiuè.

LVI. *in MS. Tit. 3. d. 4.*

Conſtit. P. 2. c. 4. IN cap. IV. II. P. Conſtit. vbi dicebatur, *relaxando illis votum*, vt maneant ſine ſcrupulo, an dici debeat, *relaxato illis voto*.

Reſponſum eſt affirmatiuè.

LVII. *in MS. Tit. 3. d. 5.*

Conſtit. P. 3. c. 1. in Decl. IN Declar. ſuper I. cap. III. P. vbi dicebat textus Hiſpanicus, *y aßi meſmo deue*, dicendum, *y aßi meſmo ſi deue*.

Placuit emendatio.

LVIII. *in MS. Tit. 3. d. 6.*

Procem. P. 4. in Declar. SVper Procemium Declar. IV. P. verſus finem, vbi dicebat textus Hiſpanicus, *ſe empleará en el*, τὸ *el* non habet ad quod referatur: ſed ſic emendandum videbatur, vt dicatur paullò antè, loco verborum illorum, *que ſu Diuina Majeſtad ſerà ſeruida*, ſic, *que ſerà para mayor ſeruicio de ſu Diuina Majeſtad*, & ita τὸ *el* referetur ad ſeruitium.

Placuit emendatio.

LIX. *in MS. Tit. 3. d. 7.*

Conſtit. P. 4. c. 2. IN Declar. ſuper II. cap. IV. P. §. *Societas*, ſic habebat textus Hiſpanicus, *Societas ad vſum ſcholarium exercebit adminiſtrationem redituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, cui committetur ad defendendum & ſeruandũ poſſeßiones & redditus Collegij, etiam in iudicio, cùm conueniens*

niens & neceſſarium erit: ad eumdem pertinebit admittere quod prætereà dabitur tali Collegio. Horum loco, quia putabatur error ſcripturæ, quod ſequitur reponendum videbatur, *Societas in vſum ſcholaſticorum ſuorum, iuxta litteras Apoſtolicas, redituum adminiſtrationem exercebit per Præpoſitum Generalem, vel alios quibus ille facultatem ad id communicauerit, quæ ad defendendas & conſeruandas poſſeſſiones & reditus Collegiorum etiam in iudicio (cùm hoc conuenire, vel neceſſarium eſſe videretur) ſe extendat. ac eiuſdem Præpoſiti erit, & eorum quibus ille facultatem dederit, admittere quidquid prætereà Collegiis ad ſuſtentationem, & incrementum eorum in rebus temporalibus donaretur.*

Viſum eſt Congregationi, emendandum eſſe textum Hiſpanicum, prout habetur §. *La Compañia*, & ſic verteretur Latinè: *Societas ad vſum ſcholaſticorum ſuorum, prout litteræ Apoſtolicæ dicunt, exercebit adminiſtrationē redituum per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem, vel alium cui Generalis id commiſerit, ad defendendum*, &c. Et paulò inferiùs: *Et erit eiuſdem Præpoſiti, vel eius cui ille commiſerit, admittere quod prætereà talibus Collegiis donaretur ad ſuſtentationem, & augmentum eorum in rebus temporalibus.*

LX. *in* MS. *Tit.3.d.8.*

EOdem cap. §. *Qui probantur*, dicitur ſic, *Illi ſunt, qui in Domibus probationum verſantur, de quibus in* VI. *parte dicetur.* citatio VI. partis omittenda videbatur, quia ibi nō agitur eâ de re. Ibid. §. qui probantur.

LXII. *in MS. Tit. 3. d. 9.*

* Ibid. §. qui negotia.

EOdem cap. VIII. §. *Qui negotia*, error erat ibid. ſcriptoris, in originali. dicebatur enim, *res Collegiorum extra ipſa, intelliguntur præcipuè Procuratores.* pro eo repoſitum fuit, quod ſequitur: *Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, in primis intelliguntur Procuratores*, &c. Et ſic reſpondet Declaratio Conſtitutioni.

Placuit emendatio.

XLII. *in MS. Tit. 3. d. 10.*

Conſtit. P. 4. c. 4. §. nullus.

SVper VI. cap. IV. P. §. *Nullus de Societate*, dicitur in textu: *Qui tamen talentum ad id ſortiti, & præſertim qui nondum ſtudiis perfuncti ſunt*: error videbatur ſcriptoris, & negatione ſublatâ, dicendum: *Qui iam ſtudiis perfuncti ſunt.*

LXIII. *in MS. Tit. 3. d. 11.*

Conſtit. P. 4. c. 4.

SVper x. cap. P. IV. §. *Signum dabitur*, habebat textus: *Signum dabitur partim per campanam, quæ pulſabitur, vt ſe recipiant ad ſomnum, & ad prandium.* Tollendum videtur τὸ *partim*, niſi alterum membrum addatur.

Placuit tolli.

LXIV. *in MS. Tit. 3. d. 12.*

Conſtit. P. 4. c. 4. §. Anſi.

IN Conſtit. cap. VIII. IV. P. §. *Anſi meſmo*, vbi dicit, *El modo*, deeſt particula *en*, & dicendum, *En el modo.*

LXVI. *in MS. Tit. 3. d. 13.*

Ibid. cap. 14.

SVper XIV. cap. §. *Prælegetur*, habebat textus: *Prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. ſed ſi videretur temporis decurſu aliam Theologiam, huic*

non

non contrariam, ſtudentibus vtiliorem fore; vt ſi aliqua conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur. Huius loco ſic reponendum videbatur: *Prælegetur etiam Magiſter Sententiarum. Sed ſi videretur temporis decurſu alium Auctorem ſtudentibus vtiliorem fore, vt ſi aliqua ſumma, vel liber Theologiæ Scholaſticæ conficeretur, quæ his noſtris temporibus accommodatior videretur,* &c.

Placuit emendatio.

LXVI. *in* MS.*Tit.* 3.*d.*14.

PRimo cap. Conſt. v. P. §. 1. ſic habetur, *Quia Scholaſtici approbati admittuntur alio modo, & quidem magis interno quàm qui in primâ probatione verſantur,* videbatur illud *primâ* tollendum; quia comparatio fit cum aliis qui probantur in toto biennio, & non tantùm cum his qui in primâ probatione xv. vel xx. diebus verſantur. Conſtit. P. 5. c. 1.

Placuit tolli.

LXVII. *in* MS.*Tit.* 3.*d.*15.

CAp. III. & IV. Conſt. v. P. in formulâ votorum, quâ Profeſſi, & Coadiutores vtuntur, vbi dicitur, *Vice Præpoſiti Generalis,* videbatur addendum *Societatis* Iesv. Conſtit. P. 5. c. 3. & 4.

Placuit addi.

LXVIII. *in* MS.*Tit.* 3.*d.*16.

IN Declar. cap. II. VI. par. §. *Hoc intelligendum,* vbi dicitur in originali, *nec etiam ſi in occurrenti aliquâ occaſione, vel neceſſitate, quis veſtibus pretioſioribus, honeſtis tamen indueretur:* repo- Conſt. P. 6. c. 2. in Decl.

nendum videbatur, *veſtibus melioribus, honeſtis tamen*,&c.

Placuit.

LXIX. *in* MS.*Tit*.3.*d*.17.

Conſt.P.7. c.2.in Decl.

SVper II.cap.VII.P.in Declar.§.*Los accidentes*, vbi dicit textus Hiſpanicus, *Para mas abreuiar, ò acortar*, dicendum videbatur *abreuiar, ò alargar*, vt patet ex toto contextu.

Placuit emendatio, nam error calami iudicatus fuit.

LXX. *in* MS.*Tit*.3.*d*.18.

Conſtit.P.8. c.6.

SVper VI. cap. VIII. P. in formulâ electionis dicitur, *Teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui ſapientia eſt æterna, quòd illum eligo*, &c. addendum videbatur, *Ego N.illum eligo*,&c.

Placuit addi.

LXXI. *in* MS.*Tit*.3.*d*.19.

ALia quædam propoſita fuerunt circa Conſtitutiones, ſed quia viſum eſt nihil eſſe immutandum,non hîc ponuntur.

TITVLVS IV.

De quibuſdam Conſtitutionibus repertis extra librum Conſtitutionum.

LXXII. *in* MS.*Tit*.4.*d*.1.

Conſtitutiones extra corpus libri.

CVm quædam Conſtitutiones vel Ordinationes à P.N.Ignatio non recognitæ, quod ſciatur,extra corpus libri Conſtitutionum

num reperirentur, propoſitum fuit, quid agendum eſſet de illis. & conſtitutum eſt, vt ſuis locis de ſingulis ageretur. Deinde ex eis aliquas approbauit ipſa Congregatio generalis, aliquas commiſit particulari Congregationi P. Præpoſiti, & quatuor Deputatorum, qui fuerunt P. Natalis, D. Torres, P. Ludouicus Gonzalez cum Magiſtro Polanco. & tam illæ, quàm quæ circa eas deciſa ſunt, hîc ſubdentur.

LXXIII. *in MS. Tit. 4. d. 2.*

Collegiorum acceptandorum ratio.

CVm experientia nos docuerit, quòd in noſtris Collegiis, vbi neceſſarij ſunt duo vel tres Sacerdotes, qui vacent miniſterio Sacramentorum, ac verbi diuini; & quatuor vel quinque Præceptores, qui iuuentutem in litteris & bonis moribus inſtituant; neceſſe eſt etiam alios ibidem verſari, qui eoſdem iuuare poſſent, vicemque eorumdem ſupplere ſi in morbum inciderent; ne lectionum ſeries interrumpatur; atque etiam, vt Societas aliquid percipiat emolumenti in alendis aliquot Scholaſticis, qui litteras diſcant, quandoquidem tam multi occupati ſunt in obſequio & auxilio communis boni, ſtatuimus, ne per x. annos proximè futuros, incipiendo à 1553. admittatur Collegium vllum, vbi non poſſint x i i. ſaltem de Societate ſuſtentari, cum duobus aliis, qui rebus corporalibus

inſeruiant,ita vt totus numerus ad XIV. perueniat.

Quia etiam videmus quàm ſit incommodum,quantumque impediatur diuinum obſequium, cùm Domus & Eccleſia exercitiis noſtro Inſtituto conſentaneis apta non habetur: cumque Noſtri neceſſe habent occupationes ſpirituales relinquere, vt vacent victui, & rebus temporalibus ad ſtudium neceſſariis quærendis: ſimiliter ſtatuimus,ne vllum mittatur Collegium ad locum aliquem,vbi Domus conueniens ad noſtrorum habitationem, & ad Scholas tenendas, & Eccleſia ad ſpiritualia exercitia in proximorum auxilium tractanda non aſſignetur, ſiue proprietatem eius,ſiue vſum liberum relinquant.

Non item mittatur,ſi ſaltem ad vnum annum, quæ neceſſaria ſunt ad XIV. perſonarum ſuſtentationem non dabuntur. Elapſo enim anno ſi Communitati Collegium vtile non inuenietur,poterit nos certiores facere, & inde noſtri aliò commigrare poterunt. Si contrà,prouidebit illa etiam de rebus neceſſariis in alterum annum, vel etiam plures, aut de perpetuitate, vel fundatione Collegij aget, prout meliùs ad Dei gloriam, & communis boni vtilitatem iudicabitur.

Hæc ordinatio placuit Congregationi gene-

generali, vt extra corpus Conſtitutionum, velut edictum ad tempus haberetur.

LXXIV. *in* MS.*Tit.4.d.3.*

CVm tam ſit proprium noſtræ profeſſionis, non admittere prȩmium vllum temporale pro miniſteriis ſpiritualibus, in quibus iuxta noſtri Inſtituti rationem in auxilium proximorum occupamur; non conuenit dotationem alicuius Collegij admittere, ſi obligemur ad Concionatorem, vel Confeſſarium, vel Lectorem aliquem Theologiæ dandum. Quamuis enim ratio æquitatis & gratitudinis nos moueat, vt maiori cum ſollicitudine proximis inſeruiamus in huiuſmodi exercitiis noſtri Inſtituti propriis, in Collegiis quæ cum maiori liberalitate & deuotione fundata fuerunt; non eſt tamen agendum de obligationibus, vel pactis, quæ repugnant ſinceritati, cum quâ in rebus noſtris ſolemus procedere, gratis dando quod gratis accepimus: quamuis ad ſuſtentationem eorum, qui communi bono Collegiorum inſeruiunt, vel ad id litteris dant operam, admittatur ea dotatio, quam fundatorum caritas ad Dei gloriam ſolet aſſignare. *Nulla obligatio pro miniſteriis.*

Placuit Congregationi generali hæc Conſtitutio, & inſerenda IV. P. Conſtitutionum viſa eſt.

LXXV. *in* MS.*Tit*.4.*d*.4.

Vniuerſitatis cura.

CVm Præpoſitus Generalis, vel Societas Vniuerſitatis alicuius curam ſuſciperet, non repugnaret huius Conſtitutionis intentioni, ſi ſe conſequenter obligaret ad lectiones ordinarias in eâ prælegendas, quamuis inter eas aliquæ ad Theologiam pertinent.

Placuit etiam declaratio.

LXXVI. *in* MS.*Tit*.4.*d*.5.

SEquentem Conſtitutionem P.N.Ignatius fieri iuſſit, ſed non eam emendauit. Et ſi in Conſtitutionibus poni debet, ad IX.P. pertinere videtur. Videatur tamen, an inter Conſtitutiones, an meliùs inter documenta Superiorum poni debeat.

Menſa priuata pro Superioribus.

Quoniam ei qui in Congregatione qualibet ſupremam habet curam, ita conuenit humanitas & affabilitas cum ſubditis, vt auctoritas eius retineatur, & ea reuerentia eidem exibeatur, quę ad ſuos regendos ad maiorem Dei gloriam eſt neceſſaria; vt etiam ſubditi minorem habeant perturbationis occaſionem cum eo, quem pro refugio in ſuis perturbationibus habere debent: in Domo, vel Collegio, vbi noſtrorum multitudo vltra xxx. ſe extendit, qui ſupremam habet auctoritatem, non cibum capiat ordinariè cum illis in Refectorio; quamuis ſingulis mēſibus, ad ſuam & illorum conſolationē, & vt quomodò res ſe habeant intueatur, id facere debeat:

beat: ordinariè tamen, vt eſt dictum, capiat ſeorſum cibum, quamuis eiuſdem ſit rationis cum communi, aut magis aut minùs parcus, prout Conſultoribus, vel Aſſiſtentibus, qui in hac parte in ipſum auctoritatem habent, expedire magis tum perſonæ Superioris, tum communi bono iudicabitur.

Reſponſum eſt, vt maneat inter Regulas, non inter Conſtitutiones.

LXXVII. *in* MS. *Tit.* 4. *d.* 6.

DE quâdam Conſtitutione recognitâ à P. N. Ignatio ſanctæ mem. circa auctoritatem Præpoſiti Generalis in celebrandis contractibus, fuit tractatum in particulari Congregatione. & viſum fuit declarandum eſſe per Congregationem generalem, quòd talis eſt auctoritas Præpoſiti: & ita factum eſt. & generalis Congregatio approbauit huiuſmodi Conſtitutionem, & inſerta fuit III. cap. IX. P. quod ſic incipit: *In Præpoſito Generali eſt tota auctoritas celebrandi quoſuis contractus,* &c. *Generalis auctoritas in contractibus.*

TITVLVS V.

De his quæ ad exemplar, ac verſionem, & editionem Conſtitutionum pertinent.

LXXVIII. *in* MS. *Tit.* 5. *d.* 1.

DEcimâ Septemb. M. D. LVIII. cùm conueniſſent Pâtres, in plenâ Congregatione *Probatur exemplar Conſtitutionum.*

ne

ne decreuerunt, probatum eſſe quoddam exemplum Examinis, Conſtitutionum, & Declarationum ex autographo P. Ignatij exſcriptum, & cum eo collatum, cum additionibus, & emendationibus, quæ ſunt in margine, auctoritate Congregationis factis. In quorum fidem M. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis Iesv, ex prçſcripto Congregationis, & omnium nomine ſubſcripſit librum illũ, & ſigillo Societatis obſignauit.

LXXIX. *in* MS. *Tit. 5. d. 2.*

Probatur verſio Latina.

DE Examine & Conſtitutionibus, & Declarationibus ex Hiſpanico idiomate in Latinum verſis quæſitum eſt, an imprimi oporteret, & quam auctoritatem habere deberent. Et primùm quidem ſtatutum fuit, aliquos eſſe deputandos, qui cum originali conferrent verſionem: & deputati fuerunt complures ab ipſâ Congregatione. & quæ apud ipſos erant dubia in Congregatione priuatâ, cum generali tractabantur. & ſic ad plura ſuffragia complura dubia reſoluta ſunt circa verſionem: & vt haberet auctoritatem verſionis, ſtatutum eſt, id eſt, vt ordinaretur eâ vtendum eſſe, nec licere priuatâ auctoritate, & ſine Congregatione aliam edere verſionem; & impreſſionem ſtatim inchoandam ab Examine priùs reuiſo à Deputatis.

TI-

TITVLVS VI.

Quæ ſequuntur Decreta pertinent ad res varias de quibus in Congregatione generali actum eſt.

LXXX. *in* MS.*Tit.6.d.1.*

QVia videbatur agendum de his, quæ pertinent ad perſonam, & officium Præpoſiti Generalis, tractatum eſt de quatuor Aſſiſtentibus eligendis: & tempus aliquod aſſignatum eſt ad informationem capiendam. Cùm enim Societas committere debeat Aſſiſtentibus vices ſuas, quod attinet ad ſuam prouidentiam circa corpus Præpoſiti Generalis, & res externas, & alia quæ in IV. & V. capp. IX. P. continentur: cumque iidem conſiliarij Præpoſiti eſſe, & in rebus ad doctrinam, & ad res gerendas pertinentibus eumdem ſubleuare, & alioqui in lectione, prædicatione, & aliis piis operibus iuxta Societatis inſtitutum exerceri debeant; bonos, fideles, Societatis & communis boni amatores, diſcretionis dono præditos, in rebus agendis verſatos, & ad conuerſationem cum hominibus idoneos eſſe eos oportere viſum eſt; & eligendos ab iiſdem eſſe electoribus, qui Præpoſitum Generalem elegerant, & quidem inter abſentes, & præſentes, inter profeſſos, vel qui apti eſſent ad profeſſionem emittendam, & ſi fieri poſſet ex variis Prouinciis eligi eos debere. Et ita per *Aſſiſtentium electio.*

ſcru-

ſcrutinium primum ad plura ſuffragia quatuor electi ſunt, videlicet M. Hieronymus Natalis, P. Ludouicus Gonzalez, Doctor Chriſtophorus Madridius, & M. Ioannes de Polanco.

LXXXI. *in MS. Tit. 6. d. 2.*

Admonitor Generalis.

QVia etiam iuxta Conſtitutiones eligendus erat aliquis, cuius hoc eſſet munus, vt ſi animaduerteret Præpoſitum in his quæ ad perſonam vel officium ſuum pertinent, minùs benè agere; eumdem poſt orationem cum debitâ modeſtiâ admoneat: In primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt vnus ex Aſſiſtentibus, ſcilicet M. Ioannes de Polanco.

Item quædam dubia propoſita fuerunt circa Aſſiſtentes, quæ ſcilicet iam ſequentur.

LXXXII. *in MS. Tit. 6. d. 3.*

Auctoritas Aſſiſtentium.

CVm dicatur in IV. cap. IX. P. prouidentiam Societatis circa Præpoſitum Generalem eſſe, primò circa externa, ſecundò circa corpus, tertiò circa animam: quia etiam in viris perfectis, in quibuſdam quæ ad perſonam & gubernationem pertinent, accidere aliqua poſſunt, quæ admonitione indigeant: Cumque in V. cap. ſequenti dicatur, quòd per Aſſiſtentes exercet Societas hanc prouidentiam, qui in tribus dictis dicent & facient id quod in Domino iudicauerint expedire: quæſitum eſt, quomodò intelligi

telligi oporteat illud *dicent & facient*: an ſcilicet in tribus prædictis, & ſingulis eorum, ſcilicet rebus externis, corpore & animâ, quod ad perſonam & gubernationem attinet, dicant & faciant quidquid eis videbitur: an vt coniunctim loquatur de tribus prædictis,in quibus dicere & facere debent quod iudicauerint expedire iuxta præmiſſa in IV.cap. vt ſcilicet moderentur res externas, prohibeant nimiam corporis afflictionem, & admoneant Præpoſitum, ſicubi monendus videbitur, in his quæ ad perſonam, vel gubernationem pertinent; & hoc vltimum per vnum aliquem, de quo in IV. cap. præcedente dictum erat.

Statutum eſt ergo, *τὸ dicere & facere* interpretandum ita eſſe, vt coniunctim ad tria referatur: facere quidẽ & dicere, ad duo priora; dicere tantùm, id eſt admonere per perſonam deputatam, ad tertium referendum eſſe, & iuxta præmiſſa in cap. IV. præcedenti.

LXXXIII. *in* MS. *Tit.* 6. *d.* 4.

SI mittatur Aſſiſtens à Præpoſito extra locum in quo ipſe reſidet, petitum eſt an obedire debeat abſolutè, an ſe excuſare eò quòd Aſſiſtens eſt. *Aſſiſtens ſi aliquò mittatur à Generali.*

Statutum fuit, quòd ſe non excuſare deberet, ſed obedire: quodque erit ipſius Præpoſiti Conſtitutionum meminiſſe, quæ non eſſe facilè ablegandum quemquam Aſſiſtentium ſtatuunt.

ſtatuunt. Propoſita deinde fuerunt quæ ſequuntur.

LXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.5.*

Aſſiſtens ob aduerſam valetudinem quando remouendus.

AN propter valetudinem aduerſam in aëre Romano poſſet dimittere officium Aſſiſtens.

Reſponſum eſt, ſine conſenſu Societatis non poſſe dimitti officium hoc ab eâ datum. Quòd ſi per Societatem id liceret, tunc in alio ſubſtituendo Conſtitutionum ordinem eſſe ſeruandum; nec eſſe ſubſtituendi poteſtatem penes Aſſiſtentem.

LXXXV. *in* MS. *Tit.6.d.6.*

Aſſiſtentes an in itinere comitaturi Generalem.

SI Præpoſitus Generalis extra Vrbem mitteretur, vel ſponte iret, & non ad tempus breue, an deberent Aſſiſtentes ipſum comitari, an Romæ manere cum Vicario, quem relinqueret Præpoſitus; an partim ipſum comitari, partim manere oporteret.

Reſponſum eſt, arbitrio Generalis relinquendum eſſe, an aliquos ex Aſſiſtentibus ſecum habere debeat, nec ne, prout negotia conficienda eſſent plura, vel pauciora; & tamen quòd vt ſocium ſemper aliquem eorum apud ſe habere deberet.

LXXXVI. *in* MS. *Tit.6.d.7.*

Si Aſſiſtentem aliquò mittere velit Pontifex.

SI Pontifex vellet quempiam ex Aſſiſtentibus aliquò mittere, an Generalis debeat eum informare, & curare, vt potiùs alium mittat, nec ne.

Reſpon-

Reſponſum eſt, diſcretioni Generalis id eſſe committendum: vt plurimùm tamen informari ab eo Pontificem oportere.

LXXXVII. *in* MS.*Tit.6.d.*8.

SI malè ſe gereret Aſſiſtens in aliis rebus, vel etiam officio ſuo, adeò vt indignus videatur eo loco, quid agendum eſſet. an ſcilicet informare Prouinciales adhibito reliquorum Aſſiſtentium teſtimonio oporteret? *Aſſiſtens ſi malè ſe geſſerit.*

Reſponſum eſt, poſſe Aſſiſtentem huiuſmodi interim ſuſpendi ab officij executione à Præpoſito Generali: non tamen omnino remoueri, niſi de conſenſu Societatis, iuxta Conſtitutiones. poſſe tamen alium à Præpoſito conſtitui, prout illæ dicunt, in caſu mortis, & diuturnæ abſentiæ.

LXXXVIII. *in* MS.*Tit.6.d.9.*

AN propter hominum penuriam minùs quàm quatuor Aſſiſtentes eligere ſufficeret: vel certè, an aliquis eorum mitti poſſet liberiùs. *Numerus Aſſiſtentium.*

Reſponſum, quatuor eſſe debere Aſſiſtentes; & de miſſionibus procedendum eſſe iuxta Conſtitutiones.

LXXXIX. *in* MS.*Tit.6.d.*10.

AN in vnam perſonam coincidere poſſent Secretarius Societatis, & Aſſiſtens. *An idem eſſe poſſit Secretarius & Aſſiſtens.*

Reſponſum, melius eſſe diuerſis perſonis hæc omnia committi, cùm ſingula ſatis ſint ad vnum hominem benè occupandum. pro-

E pter

pter hominum tameǹ penuriam,poſſe coincidere.& iuxta id Præpoſitus Generalis elegit vnum ex Aſſiſtentibus in Secretarium, ſcilicet M.Ioannem de Polanco.

XC. *in* MS.*Tit.6.d.*11.

Aſſiſtentes ſuffragium habent in electione Generalis.

AN Aſſiſtentes Generalis intereſſe,& ſuffragium habere debeant in electione noui Præpoſiti; & ſi habent,quo ordine ſuffragia dicere debeant; quia de eo non fit mentio in Conſtitutionibus.

Statutum eſt, Aſſiſtentes ſuffragium habere debere,& eorum officium vſque ad electionem Præpoſiti duraturum. Eoſdem autem fore Aſſiſtentes Vicarij, vel ſi ex eis eligeretur Vicarius, reliquos eius Aſſiſtentes fore. De ordine autem dicendi,vt ſequerentur antiquitatem profeſſionis.

Aſſiſtentes ſunt etiam Vicarij.

XCI. *in* MS.*Tit.6.d.*12.

Commiſſarij officiales extraordinarij.

SVper 11.cap. Conſtitut. IX. partis actum eſt,an Commiſſarij alicubi conſtitui tamquam officiales ordinarij deberent,vt in Hiſpaniâ,& Indiâ,&c.an non: ſed vt ſint officia extraordinaria, pro arbitrio Præpoſiti, & rerum neceſſitate, vel vtilitate. Et quocumque modo hoc ſe habeat,an debeant exſpirare cum Præpoſito huiuſmodi officia,an manere poſt eius obitum,ſicut & Prouincialium officia: vt etiam extra ordinem ternorum,qui ex quâuis Prouinciâ venire debent ad Congregationem,illi veniant.

Reſpon-

Reſponſum eſt, Commiſſarios non eſſe debere officiales ordinarios; ſed prout viſum erit Præpoſito Generali expedire. Poſt mortem verò Præpoſiti expirare Commiſſariorum poteſtatem, nec eos habere ſuffragium ratione officij ad electionem ſucceſſoris, niſi alioqui eligerentur inter illos ternos de quâuis Prouinciâ. *Expirant per mortem Generalis.*

XCII. *in* MS. *Tit.6.d.13.*

PEtitum eſt, quomodo poſſint eligi inter ternos ad Congregationem deſtinatos Commiſſarij, cùm non ſint potiùs de hac Prouinciâ, quàm de illâ. *Commiſſarij in Congregatione prouinciа poſſunt eligi.*

Definitum fuit, quòd in Prouinciâ, in quâ verſabitur Commiſſarius tempore Congregationis prouincialis, ad quam ipſe vocari debebit, eligi poterit, vt veniat ad generalem.

XCIII. *in* MS. *Tit.6.d.14.*

DE Miſsâ etiam & eius ceremoniis actum eſt, & conſtitutum, vt ſequeremur vſum Romanum ſecundùm rationem Conſtitutionum, omiſſo Pſalmo, *Iudica me Deus*, & in fine dicendo Euangelium Lucæ, *Loquente Ieſu ad turbas*; vel, *In principio erat Verbum*, pro vniuſcuiuſque deuotione. *Miſſa & eius ceremonia.*

XCIV. *in* MS. *Tit.6.d.15.*

VNdecimâ Auguſti propoſitum fuit à quodam ex Procuratoribus Hiſpanienſibus, quomodo occurrendum eſſet illi in- *Vota Scholaſticorum.*

commodo, quod ex votis ſimplicibus Coadiutorum & Scholaſticorum naſci poſſet; cùm illi, poſtquàm admiſſi fuerint in Coadiutores formatos, vel Scholaſticos approbatos, poſſint, licet peccent, vxorem ducere; & matrimonium erit validum. vnde quærebatur, an conſultum eſſet, tria vota ſolemnia emittere aliquando huiuſmodi fratres.

Statutum fuit, nihil immutandum eſſe de Conſtitutionibus, vel de ratione votorum ſimplicium: ſi quid autem incommodi accideret, vt pro re natâ prouideretur. & ita excluſum fuit quod de profeſſione dicebatur.

XCV. *in* MS. *Tit.6.d.16.*

Coadiutorum veſtitus.

QVæſitum etiam fuit de ratione veſtium, & pileorum, quibus Laici noſtri vti deberent.

Nihil eſſe ſtatuendum viſum eſt: ſed eam indumenti rationem probari, quâ noſtri Laici à Sacerdotibus noſtris, & ſæcularibus hominibus diſtinguerentur: & vt veſtitus honeſtus eſſet iuxta morem patriæ. Et pileorum quidem ratio Prouincialium arbitrio relicta eſt. Eos tamen, qui inſeruiendi Miſſis officium habent, clericali pileo vti debere viſum fuit. De ſuperpelliceis nihil certi ſtatuendum videbatur. ſed ſi quando expedire iudicaretur, vt huiuſmodi miniſtri eis vterentur, petendam eſſe facultatem à Generali.

XCVI. *in* MS.*Tit.6.d.17.*

PRopoſitum fuit, Noſtros à quibuſdam reprehendi, quòd ieiunia & pœnitentias ordinarias non haberemus: & quærebatur an diebus Veneris ieiunandum eſſet, & in Aduentu ſaltem die Mercurij & Veneris. *Aduentus & Pœnitentia.*

Reſponſum fuit, Conſtitutiones noſtras in hac etiam parte ſeruandas eſſe. Placebat tamen fieri declarationem in Scholiis, quòd non ad ſingularitatem pertinet, ſi quis ieiunet aliis non ieiunantibus: & quòd danda eſſet facultas volentibus ieiunia obſeruare, ſecundùm menſuram rectæ rationis.

XCVII. *in* MS.*Tit.6.d.18.*

CIrca orationem dictum fuit, quibuſdam plus temporis impendendum videri, quàm Conſtitutiones præſcribant. *Tempus orationis.*

Reſponſum fuit, ſeruandas eſſe Conſtitutiones, & nihil aliud certi præſcribendum in illis. ſed quod ad Nouitios attinet, in regulâ Magiſtri Nouitiorum eſſe ſtatuendum, vt orent vltra horã, vt Conſtitutiones innuunt, & ne obligentur ordinariè ad duas horas: poſſe tamen cum particularibus augeri vel minui per Superiorem hoc tempus.

Quod ad Profeſſos attinet, ſi non facerent iuxta mentem Conſtitutionum, vt Præpoſiti Domorum eos adiuuent, & tempus orationis, prout videbitur, præſcribant.

De Coadiutoribus temporalibus dictum

fuit, curam peculiarem eſſe habendam, licet non ſtatuatur eis certum tempus orationis aliter, quàm in Conſtit. IV. P. cap. IV. ſtatuitur. Epieikeia tamen, quæ in Scholaſticis locum habet, vt ſcilicet poſſint Superiores augere, vel minuere, vel commutare orationem, in his omnibus locum habebit.

XCVIII. *in* MS. *Tit. 6. d. 19.*

Orare ſimul.

AN ſimul omnes orare aliquâ diei vel noctis horâ expediat.

Reſponſum eſt, ſimul non eſſe orandum; cùm præſertim mens Patris noſtri Ignatij eò tenderet, prout verbis ſignificauit. De ordinariâ autem oratione ſermo eſt, non de extraordinariâ; quæ pro re natâ publicè ad tempus inſtitui poſſet.

Propoſita etiam fuerunt, quæ ſequuntur.

XCIX. *in* MS. *Tit. 6. d. 20.*

Benedictio menſæ.

DE benedictione menſæ, & actione gratiarum, conſtitutum eſt, vt ſequeremur vſum Romanum communem; & id in Refectorio. Nam in priuatâ menſâ antiquam & conſuetam benedictionem poſſe retineri: & non ſedendo, ſed ſtando benedictionem & actionem gratiarum fieri debere.

C. *in* MS. *Tit. 6. d. 21.*

Generalis auctoritas in contractibus.

ALiâ ſeſſione propoſitum fuit, an declarari deberet à totâ Cõgregatione, quòd Præpoſitus Generalis poſſit acceptare donationes, & quoſuis cõtractus celebrare, dummodò

modò non agatur de diſſolutione aut alienatione Collegij,vel Domus iam erectæ;vt ſic demum contra eos,qui difficiliores ſunt poſſit oſtendi,quod ex Conſtitutionibus alioqui habemus de facultate Generalis.

Fuit autem facta deciſio, quòd poſſet, vt prædictum eſt, quoſuis contractus celebrare: & aduocatus eſt Notarius publicus, qui inſtrumentum conficeret, quod hîc ſubiungitur. & aliud etiam particulare confectum eſt, quo ſignificabatur ratum haberi, quod Præpoſitus Generalis in quodam Parmenſi contractu fecerat.

Inſtrumentum publicum de auctoritate Generalis in Contractibus.

IN NOMINE DOMINI. Amen. *Anno à Natiuitate eiuſdem* M.D.LVIII. *Indictione primâ, die verò* XXX. *menſis Auguſti, Pontificatus Sanctiſſimi D. N. D. Pauli Diuinâ prouidentiâ Papæ* IV. *anno quarto. In mei Notarij publici infraſcripti, teſtiumq; infraſcriptorum ad hæc ſpecialiter vocatorum & rogatorum præſentiâ, perſonaliter conſtituti in vnum ſimul congregati & coadunati infraſcripti Patres Reuerendi. Primò videlicet P.Iacobus Lainez totius Congregationis nominis* IESV *Præpoſitus Generalis, P.Paſchaſius Broët , P. Alfonſus Salmeron, P.Nicolaus Bobadilla, P.Simon Rodericus, P.Hieronymus Natalis, P.Michael de Torres, P.Hieronymus*

Domenech, P.Baptiſta de Parma, P.Iacobus Miron, P.Ioannes de Polanco, P.Baptiſta Viola, P.Nicolaus Lanoy, P.Euerardus Mercurianus, P.Ludouicus Gonzalez, P. Gonzalus Vaz, P. Vſmarus Goyſonius, P.Antonius VVinck, P.Ioannes de Plaça, P.Emmanuel Godignus, P. Georgius Serranus, P.Antonius Cordeſes, P.Don Didacus de Guzman, P.Didacus de Auellaneda, totam Congregationem Societatis IESV *repræſentantes, ac plenam Congregationem, vt aſſeruerunt, facientes, ſponte, & non per errorem aliquem, ſed ex eorum, & cuiuſuis ipſorum certâ ſcientiâ, & ſpontaneâ voluntate declararunt, & quilibet ipſorum declarauit, facultâtem eſſe penes Præpoſitum Generalem, iuxta Bullas & Conſtitutiones dictæ Congregationis, ſeu Societatis, ad quoſuis contractus, vt emptionum, & venditionum, & ceßionum quarumlibet rerum temporalium, mobilium vel immobilium celebrandum; & ad vendendum, & redimendum quoſuis cenſus ſuper bona ſtabilia Collegiorum Societatis* IESV *ad Collegiorum eorumdem, & quidem in euidentem vtilitatem; dummodò erecta Collegia vel Domos alienare vel diſſoluere non poßit. Declararunt etiam, & quilibet ipſorum declarauit, ſi quid diſpoſitioni Societatis relinqueretur, ſiue ſint bona ſtabilia, vt domus, vel poſſeßio aliqua non applicata alicui Collegio, vel Domui erectæ vel erigendæ; ſiue mobilia, vt pecuniæ, frumenta, & alia quæuis, eumdem Reuerendum P. Præpoſitum poſſe de illis diſponere, illa vendendo, vel retinendo, prout Conſtitutiones permittunt; vel applicare ad vnam partem vel aliam, prout ſenſerit*

ad

ad maiorem Dei gloriam fore. Prætereà declararunt, & eorum quilibet declarauit, etiam Præpoſitos prouinciales, vel particulares, ac Rectores, ac alios quoſuis de Societate eam habere dumtaxat ad res prædictas facultatem, quæ à Præpoſito Generali fuerit illis communicata: & non neceſſe eſſe collegialiter ad ſimiles actus congregari. Declarauerunt inſuper, & quilibet eorum declarauit, non opus eſſe collegiales alicuius Collegij congregari ad ſonum campanæ, nec aliter ad Procuratores conſtituendum, vel ad quoſuis alios contractus celebrandos; cùm poteſtas tota manare debeat à Præpoſito Generali, qui eam communicabit aliis, cum facultate etiam ſubſtituendi, ita vt nullo modo oporteat res huiuſmodi collegialiter tractari. Super quibus omnibus & ſingulis præmiſſis petierunt ſibi per Notarium infraſcriptum vnum vel plura publicum ſeu publica inſtrumenta fieri atque confici. Actum Romæ in Domo Societatis prædictæ, & Stantiâ, ſeu Camerâ ſuperiori eiuſdem Domus, in quâ fieri ſolent huiuſmodi Congregationes; ibidem præſentibus D. Ioanne Corſo Clerico Barcinonenſis Diœceſis, & Franciſco Petrarchâ Clerico Neapolitano, teſtibus ad præmiſſa vocatis ſpecialiter atque rogatis. *Contractus non collegialiter faciendi.*

Et quia ego Andreas Gerardus, Clericus Lugdunenſis Diœceſis, publicus auctoritate Apoſtolicâ, nec non curiæ cauſſarum Cameræ Apoſtolicæ Notarius, præmiſſis interfui, eaq; in actis meis annotaui; Ideò præſens Inſtrumentum ſubſcripſi, & publicaui, ſignumq; meum hîc appoſui conſuetum, in fidem præmiſſorum rogatus, & requiſitus. omiſſo ſigillo.

CI. *in* MS.*Tit.6.d.22.*

Littera Iulij III. de Inſtituto. PRopoſitum fuit, vt videretur, an ex litteris Apoſtolicis, quibus explicauit Iulius III. & confirmauit inſtitutum noſtræ Societatis, aliquid in melius immutari expediret.

Reſponſum eſt, nihil immutandum videri.

CII. *in* MS.*Tit.6.d.23.*

Simplicia vota Profeſſorum. DE formâ votorum ſimplicium, quæ poſt profeſſionem emittenda eſſe in Conſtitutionibus dicuntur; actum eſt, an approbanda videretur, & executioni mandanda.

Placuit Congregationi formula, & executio huiuſmodi emiſſionis votorum indicta eſt in S. Bartholomæi feſtum (quod ad præſentes attinebat) quod Romæ celebratur xxv. Auguſti, vt coram Præpoſito Generali, ſine communione, ne ſacrificio Miſſæ priuarentur, vota ſua facerent. & ita prædicto die à prandio in ipſo loco Congregationis omnes Profeſſi illa emiſerunt, iuxta formulam hîc adiunctam.

FORMVLA VOTORVM SIMPLICIVM,

Quæ Profeſſi emittunt poſt profeſſionem.

Formula votorum ſimplicium Profeſſorum. 1 EGo N. Profeſſus Societatis IESV promitto Deo omnipotenti, coram eius Virgine Matre, & totâ curiâ cæleſti, & coram

ram R.P.Præpoſito Generali, vel coram N. locum Generalis Præpoſiti tenente, numquam me acturum quâcumque ratione, vel conſenſurum, vt quæ ordinata ſunt circa Paupertatem in Conſtitutionibus Societatis immutentur, niſi quando ex cauſsâ iuſtâ rerum exigentium videretur Paupertas reſtringenda magis.

2 Præterea promitto numquam me acturum vel prætenſurum, ne indirectè quidem, vt in aliquam prælationem vel dignitatem in Societate eligar vel promouear.

3 Tum ſi quem ſciam id curare vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifeſtaturũ Societati, vel Præpoſito eius.

4 Promitto præterea, numquam me curaturum prætenſurumque extra Societatem prælationem aliquam, vel dignitatem, nec conſenſurum in mei electionem, quantum in me fuerit, niſi coactum obedientiâ eius, qui mihi præcipere poteſt ſub pœnâ peccati.

5 Inſuper promitto, ſi quando acciderit, vt hâc ratione in Præſidẽ alicuius Eccleſię promouear, pro curâ quam de animæ meæ ſalute, ac rectâ muneris mihi impoſiti adminiſtratione gerere debeo, me eo loco ac numero habiturum Præpoſitum Societatis Generalem, vt numquam conſilium audire detrectem, quod vel ipſe, vel quiuis alius de Societate, quem ad id ipſe ſibi ſubſtituerit, dare mihi

mihi dignabitur. Conſiliis verò huiuſmodi ita me pariturum ſemper eſſe promitto,ſi ea meliora eſſe,quàm quæ mihi in mentem venerint,iudicabo;omnia intelligēdo iuxta Societatis Iesv Conſtitutiones & Declarationes.In tali loco,tali die,menſe,& anno.

CIII. *in* MS.*Tit.6.d.24.*

PRopoſita ſunt deinde ſequentia, ſcilicet de ſupraſtantibus Collegiorum & Vniuerſitatum; quatenus eos teneri expediat.

De reſeruatis caſibus Rectori,vel Præpoſito locali.

An Prouinciali,vel Commiſſario reſeruari oporteat peccata priuatorum, vel eorum qui aliis præſunt.

An aliæ facultates,vel priuilegia,quæ valdè neceſſaria vel vtilia Societati videbuntur,curanda ſint;& ea quæ habemus,quibuſdam in locis magis declaranda.

An alicui committi debeat cura conſcribendi modum ad Roſarium , vel Coronam benè dicendam,præſertim pro laicis.

De modo loquendi ad ſobrium, & Religioſis dignum honorem dicto vel ſcripto alij de Societate exhibendum , an conſtitui aliquid oporteat.

An expediat exemplum authenticum omnium contractuum maioris momenti, præſertim rerum perpetuarum, quæ vbique in Societate fiunt, ad Archiuium, quod erit

in

in Vrbe penes Præpoſitum Generalem, deferri.

Conſideretur modus mendicitatis in Vrbe,& aliis in locis tenendus,an ſcilicet oſtiatim, vt fit Romæ bis in hebdomadâ, emendicari oporteat, nec ne, ſed potiùs per Procuratorem ſint eleemoſynæ petendæ,vt modò fit per Procuratorem Domus noſtræ de Vrbe.Priorem ex his modis quamuis permiſit ad tempus P.N.Ignatius, ſignificauit tamen ſibi non placere. *Mendicandi modus.*

Videatur, an poſſit iniri ratio, quâ minor multitudo Coadiutorum temporalium ſit neceſſaria,cùm in Conſtitutionibus paucitas eorum videatur commendari,& praxis aliud oſtendat.

Videatur etiam, quatenus expediat Sacerdotes,cùm domi ſunt,vel etiam in miſſionibus,vti Coadiutorum operâ: ne quod neceſſitatis gratiâ,& vt vacare illi poſſint maiori communique bono animarum, inductum eſt,vertatur in faſtum, aut ſuperbiam, aut deſidiam Sacerdotum. *Coadiutores non ſingulis dandi.*

An expediat in Eccleſiis noſtris dare deuotis perſonis, & de noſtrâ Societate benemeritis,Capellas,quas illi cenſibus applicatis dotare velint, vt aliquæ Miſſæ dicantur. Et an Societatis Collegia poſſint & debeant ſe obligare ſingulis annis, vel menſibus, vel hebdomadibus, pro fundatoribus Capel- *An Capella dotanda in Eccleſiis noſtris.*

Capellarum ad celebrandas aliquas Miſſas.

His omnibus vnica reſponſio data eſt, vt Præpoſitus Generalis ea videret, & ſtatueret quod facto opus eſſet. De admittendis tamen Capellis alio Decreto ſeorſum tractauit Congregatio.

C I V. *in* MS. *Tit.6.d.25.*

PRopoſitum fuit etiam, de Teſtamento Fratris noſtri D. Hieronymi de Coloredo bon. mem. qui bona ſua legauerat ad Collegium Societatis inſtituendum, quid agendum eſſet.

Reſponſum eſt, Patris Præpoſiti Generalis arbitrio id eſſe relinquendum. Inclinabat tamen Congregatio, rationibus auditis, ad non admittendum legatum. & ita P. Præpoſitus declarauit in eâdem plenâ Congregatione, ſe non admittere: & per litteras ſuas patentes id poſteà Reuerendiſſ. Epiſcopo Cenetenſi eius auunculo ſignificauit.

C V. *in* MS. *Tit.6.d.26.*

Impreſſio librorum & venditio.

QVæſita deinde fuerunt, quæ ſequuntur. An libros in Societate imprimi & venumdari ſit tolerandum, aut etiam laudandum, propter commune bonum quod inde ſequitur: an potiùs ſit prohibendum, ne mercaturam exercere videamur.

Statutum eſt, nihil eſſe in alterutram partem decidendum, ſed arbitrio Præpoſiti Generalis relinquendum. Viſa tamen res eſt

conſi-

conſideratione digna, ne quid fiat, in quo lædatur paupertas, vel Inſtitutũ Societatis.

CVI. *in* MS.*Tit.6.d.27.*

AN aliquis ordo certus ſedendi in menſâ, & Congregatione, & aliis in rebus conſtitui deberet. *Ordo ſedendi in menſâ.*

Reſponſum eſt, in Congregationibus quidem tenendum eſſe ordinem, de quo actum eſt ante electionem. In menſâ verò, vt Sacerdotes alios ad eum gradum non promotos præcederent. Inter ipſos autem Sacerdotes, aut Laicos, nullum ordinem videri conſtituendum.

CVII. *in* MS.*Tit.6.d.28.*

AN Directorium exercitiorum tradendorum, confeſſionum audiendarum, prędicationis, doctrinæ Chriſtianæ, orationis, conuerſationis, iuuandi etiam morituros confici oporteat, & vni vel pluribus hoc oneris imponi. *Directoria varia.*

Placuit Congregationi, vt per Præpoſitum Generalem hæc omnia, & modus etiam eis vtendi curarentur.

CVIII. *in* MS.*Tit.6.d.29.*

AN præter approbationem Prouinciarum quæ hactenus exſtiterunt, aliquæ eſſent inſtituendæ, ex quibus, & non ex aliis, veniendum eſſet ad electionem Præpoſiti, quamuis aliæ poſteà inſtituerentur, ad euitandam ambitionis occaſionem. *Prouinciarũ diuiſio.*

Placuit

Placuit Congregationi confirmatio Prouinciarum, quæ hactenus fuerunt; & vt relinqueretur Præpoſito nouarum inſtitutio. Poſtquàm autem inſtitutæ fuerint, vt ex illis veniant terni iuxta Conſtitutiones, perinde atque ex aliis.

CIX. *in Ms. Tit. 6. d. 30.*

Sepultura Noſtrorum.

PRopoſitum etiam fuit de ratione ſepulturæ Fratrum noſtrorum: & ſtatutum eſt, vt obſeruaretur circa veſtitum mortuorum Sacerdotum, quod de viuentibus dicitur in Conſtitutionibus. vt ſcilicet vtamur eo modo, quo Sacerdotes honeſti eius regionis vti ſolent. De fratribus autem qui Sacerdotes non ſunt, vt ſepeliantur eodem modo induti quo alij Clerici honeſti, qui Sacerdotes non ſunt, indui ſolent. Seruentur autem, quod ad officium pro defunctis attinet, Conſtitutiones, vbi in Eccleſiâ noſtrâ funus celebrabitur, & numerus ſufficiens Noſtrorum erit. Vbi enim alterutrum deeſſet, poſſent externi aduocari ad funera Noſtrorum.

CX. *in Ms. Tit. 6. d. 31.*

Concionatores.

DE modo etiam concionandi quæſitum fuit, an ſemper in initio ſalutari debeat B. Virgo, & ſtola ferri.

Reſponſum eſt, B. Virginem eſſe ſalutandam, ſiue procemium præmittatur, quod nonnulli faciunt, ſiue non, pro Concionatoris voluntate. ſuperpelliceo autem vtendum

eſſe

eſſe inter concionandum: ſtolam verò, vt iuxta patriæ morem adhibeant vel non. In lectionibus ſacræ Scripturæ, etiam ad populum, ſuperpelliceum non eſſe adhibēdum.

CXI. *in* MS.*Tit.6.d.32.*

Actum eſt deinde de viſitatione Præpoſitorũ Prouincialium. & viſum eſt committendum id eſſe Præpoſito Generali, qui poterit Prouincialibus iniungere, vt quotannis viſitent Domos & Collegia ſuarum Prouinciarum, vel eorum arbitrio id relinquet. Itaque ipſemet Præpoſitus Generalis Conſtitutiones interpretetur in hac parte. *Prouinciales viſitare quotannis an debeant.*

CXII. *in* MS.*Tit.6.d.33.*

Poſteà de his quæ ſubdentur agi cœptum eſt. An Protectores habere in Collegiis, tamquam amicos, & non tamquam habentes ius aliquod in ipſa Collegia, expediret. Probatum eſt, vt haberentur amici, qui protectionem ſuſciperent Collegiorum, ſed nomina iuridica, quæ iuriſdictionem dicant, vitanda eſſe, ne aliquando plus ſatis ſibi ſumant huiuſmodi homines. *Protectores Collegiorum.*

CXIII. *in* MS.*Tit.6.d.34.*

Deinde de ratione ædificiorum fuit propoſitum, modum eſſe imponendum ædificiis Domorum & Collegiorum, quod in nobis eſt; ne, præter cetera incommoda, fiant aliquando Palatia nobilium; ſed ſint ad habitandum, & officia noſtra exercenda, vtilia, *Ædificia.*

 ſana,

ſana,& fortia: in quibus tamen paupertatis memores videamur: vnde nec ſumptuoſa ſint,nec curioſa,&c. De Eccleſiis tamen nihil dictum eſt, & hanc rem totam magis conſiderandam eſſe videbatur.

CXIV. *in* MS.*Tit.6.d.35.*

Barba.

DE barbâ etiam nutriendâ. Et eam non eſſe nutriendam,viſum eſt.

CXV. *in* MS.*Tit.6.d.36.*

Decreta ante electionem.

AN ea quæ deciſa ſunt in Congregatione ante electionem, rata ſint futura in poſterum,ſi contra Conſtitutiones non fuerint. Statutum eſt, vt non obligent in futurum; ſed ſcribenda eſſe ſeorſum, vt poſſint illis vti,ſi volent. Quæ verò poſt electionem deciſa ſunt,ſcribenda eſſe ſeorſum;& vt auctoritatem haberent,quam illis Conſtitutiones præbent VII. cap.VIII.P.

CXVI. *in* MS.*Tit.6.d.37.*

Carceres.

DE carceribus etiam in Societate tenendis, Congregationi viſum eſt, ius quidem iam eſſe penes Societatem ex Bullis & Conſtitutionibus: quoad vſum autem nihil eſſe ſtatuendum, ſed eam curam Præpoſito relinquendam.

CXVII. *in* MS.*Tit.6.d.38.*

Collegia conuerti in Domos.

PRopoſitum fuit à P.Præpoſito, an expediret aliqua Collegiola in Domos conuerti, vt non teneamus occupatos tot præceptores,& plures poſſint conficere ſua ſtudia.

dia.& poſt multa vltrò citroque dicta,viſum eſt rem maturiùs conſiderandam eſſe.

CXVIII. *in* MS.*Tit.6.d.39.*

PRopoſita ſunt deinde ſequentia.An eſſent admittendæ Cathedræ publicæ in Vniuerſitatibus aut alibi,à Noſtris, cum eâ diſceptatione ſuffragiorum & oppoſitione,quæ ſolet fieri. *Cathedra publica.*

Et viſum eſt, non eſſe admittendas. ſi tamen ſponte offerantur huiuſmodi Cathedræ ab Vniuerſitatibus, aut Rectoribus earum, & gratis prælegatur, nec quiſquam ſe opponat cum quo ſit diſceptandum, admitti poſſent: conſulendus eſt tamen Præpoſitus Generalis, ne ordinaria ea facultas videatur.

CXIX. *in* MS.*Tit.6.d.40.*

AN in ſcholis noſtris, cùm Vniuerſitatis curam ſuſcipimus,eos admittere debeamus, qui à Societate defecerunt poſt emiſſa vota conſueta. *An dimiſſi ad ſcholas noſtras admittendi.*

Et reſponſum eſt, admitti debere, niſi ex admiſſione graue ſcandalum ſequeretur: de quo quidem ſcandalo iudex erit Præpoſitus Prouincialis. & vt rectiùs tunc huiuſmodi homines excludi poſſent à ſcholis,impetranda eſt facultas à Fundatoribus ad eos excludendos, qui ſine graui ſcandalo teneri non poſſunt, vt eſt dictum.

CXX. *in* MS.*Tit.6.d.*41.

Exequiæ Principum.

AN poſſent exequiæ ſolemnes celebrari in noſtris Collegiis in morte aliquorum Principum, qui noſtrorum Collegiorum fundatores, vel de eis benemeriti extiterunt: an potiùs noſtro modo ſimplici faciendæ ſint.

Reſponſum eſt, poſſe celebrari in morte Principum fundatorum, vel de Societate benemeritorum, in noſtris Eccleſiis, quando pro eis huiuſmodi exequiæ publicè fieri ſolent per Eccleſias ciuitatum; & id noſtro modo ſimplici, abſque pompâ feretri cum facibus: nec tamen vt Conſtitutionem hoc deberi obſeruari; ſed vbi ſimilis ratio poſceret, poſſet à Præpoſito permitti.

CXXI. *in* MS.*Tit.6.d.*42.

An benemeriti ſepeliendi in noſtris Eccleſiis.

AN cùm vitâ exceſſerint perſonæ aliquæ de Societate benemeritæ, & in Eccleſiis noſtris ſepeliri voluerint, poſſint à Noſtris ea officia pro eis dici, quæ pro fratribus noſtris dicere conſueuimus.

Reſponſum fuit, concedendam eſſe ſepulturam in noſtris Eccleſiis his, qui Collegiorum noſtrorum fundatores extiterunt, vel fundationes iuuerunt. Principibus etiam & Prælatis, qui id voluerint. aliis autem perſonis, etiam benemeritis, non eſſe id concedendum ſine facultate Præpoſiti Generalis. Quicumque tamen illi fuerint, non videntur

pro

pro eis ea officia publicè dicenda, quæ pro noſtris fratribus defunctis dicere ſolemus. & obſeruandum eſt, ne cuiquam præiudicium fiat in huiuſmodi ſepulturis; & nullus Noſtrûm ſponte ſe offerat ad eam licentiam petendam: & etiam ne ius ſepulturæ poſteri eorum, qui ibidem ſepeliuntur, acquirant.

CXXII. *in* MS. *Tit.6.d.43.*

PRopoſitum fuit à Patribus Luſitanis, an reditus quidam eſſent retinendi, qui cuidam Collegio ipſorum proueniunt à petitionibus quibuſdam publicis, quæ ſub nomine S. Antonij exiguntur, cum nonnullorum ſcandalo. *Prouentus ex collectâ publicâ S. Antonij.*

Reſponſum fuit, vt videret Præpoſitus Generalis, an eſſent ſtatim relinquendi, an retinendi, donec commutentur in alios, qui non præſeferant eam ſpeciem ſcandali.

CXXIII. *in* MS. *Tit.6.d.44.*

PEtebatur etiam, an eſſent proponenda & danda munuſcula quædam, quæ præmia vocant, Scholaſticis externis, vt eâ ratione inflammarentur ad ſtudia litterarum. *Præmia pro Scholaſticis.*

Placuit proponi, & dari, dummodò ne fratribus noſtris darentur, nec externis noſtro cum ſumptu: & vt ſeruaretur modus honeſtus & religioſus.

CXXIV. *in MS.Tit.6.d.45.*

Parochiæ annexæ Collegio Conimbricenſi.

CVm Collegium Conimbricenſe hucuſque poſſederit Monaſteria quædam cum Eccleſiis parochialibus annexis, an ſit diſpenſandum in Conſtitutionibus, quæ oppoſitum videntur ſtatuere; vel quídnam faciendum ſit.

Placuit Congregationi, omnem adhiberi diligentiam, vt quàm primùm, & quàm optimo modo fieri poſſet, liberaretur ab animarum curâ prædictum Collegium.

CXXV. *in MS.Tit.6.d.46.*

Studiorum intermiſſiones Eboræ.

AN in Collegio Eborenſi propter aëris intemperiem, & ſalubritatis defectum, & æſtus graues illius ciuitatis, concedendæ eſſent noſtris Præceptoribus ſtudiorum intermiſſiones longiores, quàm aliis in Collegiis concedi ſoleant.

Reſponſum eſt, intermiſſiones quidem placere: ſed modum, & dierum, quibus vacandum à ſtudiis eſſet, numerum relinquendum eſſe Præpoſiti Prouincialis iudicio.

CXXVI. *in MS.Tit.6.d.47.*

Conuictores Conimbricæ.

AN expediret, Noſtros curam retinere quorumdam Scholaſticorum externorum, qui conuictores vel commenſales dicuntur, quorum cura Noſtris à Rege Luſitaniæ impoſita eſt, non exiguo cum onere, cùm nouum Collegium illis traderet.

Reſponſum eſt, dandam eſſe operam, vt Do-

Domus quædam conſtrueretur extra Collegium nouum Conimbricenſe pro habitatione huiuſmodi conuictorum, vt à noſtrorum Scholaſticorum habitatione omnino ſeparentur. Interim tamen retinendã eſſe eorum curam, quam Societas iam ſuſcepit: & hoc quidem ex diſpenſatione quâdam concedi.

CXXVII. *in* MS.*Tit.6.d.*48.

AN Domus probationis ſint ſeiungendæ à noſtris Collegiis. *Domus probationis.*

Reſponſum eſt, rationes vtrimque audiendas & expendendas eſſe, quæ multæ ſe offerebant: & tamẽ potiùs prope Collegia, quàm prope Domos profeſſorũ tenendæ videbantur. ſed vlteriùs non eſt actum eâ de re.

CXXVIII. *in* MS.*Tit.6.d.*49.

PEtierunt iidem Patres Luſitani regulas, quas non habebant, & Viſitatoris, & Prouincialis, &c.

Reſponſum fuit, faciendas, & eis mittendas.

CXXIX. *in* MS.*Tit.6.d.*50.

AN ſæculares, qui emittunt vota in ordine militari vocato Chriſti, poſſint ad Societatem noſtram admitti, licet credatur non emiſſuros profeſſionem apud nos. *Milites Chriſti ad Societ. admitti poſſunt.*

Reſponſum eſt, admitti poſſe.

CXXX. *in* MS.*Tit.6.d.*51.

CVm ex Prouinciâ Luſitaniæ plurimi ad Indos, Braſiliam, & alias infidelium re- *Miſſiones Indicæ.*

giones mittantur, & hominum penuriâ ibi laboretur, petierunt Patres Luſitani à Congregatione auxilium.

Reſponſum fuit, quoad eius fieri poſſet, ſubueniendum illis eſſe.

CXXXI. *in* MS. *Tit.6.d.52.*

Inſignia Doctoratus. QVæſierunt etiam, an Doctores & Magiſtri de Societate, cùm publicis pręſident diſputationibus, aut Scholaſticos in Vniuerſitatibus examinant, ea inſignia ſerica, quibus alij Doctores vel Magiſtri vtuntur, ferre debeant.

Reſponſum fuit, deferendam eſſe huiuſmodi cauſam ad Præpoſitum Generalem, vt declaret conſtitutiones Vniuerſitatũ. Quod ad Conimbricenſe Collegium attinet, viſum fuit petendam eſſe facultatem, vt non obligarentur Noſtri ad huiuſmodi inſignia portanda. Non tamen incommodum videbatur, ſi Noſtri in illis actibus publicis, de quibus quæritur, portarent aliqua inſignia, in pileo præſertim, vt ſunt fila illa ſeriça quæ ponuntur in medio pilei.

CXXXII. *in* MS. *Tit.6.d.53.*

Vota ſaculi in Societate ſuſpenſa. AN vota quæ Noſtri, cùm adhuc in ſæculo eſſent, emiſerunt (quærebatur autem de aliis votis præterquàm Ręligionis determinatæ) cenſeantur ipſo facto commutata in vota ſimplicia noſtræ Societatis, ſimulatquę illa emiſerint. quod difficultatem habet,

habet, cùm illud cap. *Scripturæ*, *De voto & voti redemptione*, intelligatur à Doctoribus de ingreſſu per profeſſionem.

Reſponſum fuit, in noſtrâ Societate ſuſpenſa eſſe alia vota, etiamſi per profeſſionem non tollantur, & ſic obligationem eorum ceſſare dum in Societate manent.

CXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.54.*

CVm regulæ generales, & communes inſtructiones officiorum diligenter obſeruentur, & iuxta illas qui præſunt ſubditos regant, petitum fuit vt viderentur diligentiùs, & ſi circa ordinem vel claritatem aut ſtylum aliquid eſſet immutandum, immutaretur. *Regulæ particulares.*

Reſponſum fuit, vt Præpoſito Generali id faciendum committeretur. Viſum eſt, regulas ex Conſtitutionibus deductas, ſeruandas eſſe generaliter; alias videndas eſſe & examinandas: documenta verò, ſiue conſilia ſpiritualia, in vnum locum redigenda extra regulas.

CXXXIV. *in* MS. *Tit.6.d.55.*

AN recipi debeant in noſtris Collegiis Capellaniæ, quibus inſeruiunt Clerici ſæculares, quos poſſint Noſtri eligere. Nam ex earum cenſibus huiuſmodi Collegia augeri poſſe videntur. *Capellaniæ in Eccleſiis noſtris non erigendæ.*

Reſponſum fuit, non expedire vt in noſtris Eccleſiis erigantur huiuſmodi Capellaniæ.

CXXXV. *in MS. Tit. 6. d. 56.*

AN ſint admittendi in noſtris Domibus qui aliquod facinus perpetrant, aut bonis cedunt, &c. donec ſuæ ſecuritati conſulant.

Reſponſum fuit, conſulendos eſſe viros peritos: & poſt conſultationem, res eſt commiſſa Præpoſito.

CXXXVI. *in MS. Tit. 6. d. 57.*

Ius præſentandi.

AN ius illud, quod habet Collegium Gandienſe, præſentandi tres Parochiales Neophytorum ex Agarenis, ſit conſeruandum, an potiùs ſit illi renuntiandum in fauorem Ordinarij. Viſum eſt retinendum eſſe ius hoc, vt meliùs conſultum ſit illorum ſpirituali vtilitati.

CXXXVII. *in MS. Tit. 6. d. 58.*

Doctrina Chriſtiana.

AN expediret Chriſtianam doctrinam docere canendo, cùm experientia doceat magis allici eo modo pueros, & maiorem ſequi fructum.

Reſponſum fuit, Præpoſito Generali id committendum. Ille autem ſtatuit vt ita fieret, vbi ad maiorem ædificationem id fore obſeruaretur.

CXXXVIII. *in MS. Tit. 6. d. 59.*

Votum de erudiendis pueris.

AN præcipiendum eſſet profeſſis, vt per ſe exequantur aliquando votum quod faciunt de curandâ inſtitutione puerorum. Viſum eſt, Præpoſito Generali id committen-

tendum eſſe. Ille autem ſtatuit, vt præter id quod ad probationes pertinet, commendaretur valdè hoc pium opus profeſſis, qui id exequi deberent iuxta litterarum Apoſtolicarum & Conſtitutionum rationem. Pater quidẽ noſter Ignatius iniunxit ſingulis Profeſſorum, vt ſemel per quadraginta dies id facerent.

CXXXIX. *in* MS.*Tit.6.d.60.*

AN ſit exterminandus à Societate mos ille admittendi beneficia curata, vel ſimplicia, quæ Noſtris ad tempus conferuntur. *Beneficia curata & ſimplicia.*

Commiſſum etiam fuit Præpoſito. qui ſtatuit, vt non admitterentur beneficia ſine licentiâ Præpoſiti Generalis, quem informare oportebit de ſcandalo, ſi quod fuerit, vel timebitur; & de totâ re, vt videat an diſpenſari oporteat.

CXL. *in* MS.*Tit.6.d.61.*

AN Noſtri qui ante ingreſſum in Societatem habebant beneficia, poſtquàm biennium in illâ manſerint, ea relinquere debeant. *Beneficia ante ingreſſum.*

Committendum etiam hoc videbatur Præpoſito. qui ſtatuit vt ſeruarentur Conſtitutiones, quibus non præcipitur, vt beneficia relinquantur ante profeſſionem, niſi iubente Superiore poſt primum annum. Hunc autem Superiorem ſtatuit fore Generalem, vel Commiſſarium, vel Prouincialem.

CXLI.

CXLI. *in* MS.*Tit.6.d.63.*

Priuilegia Societatis. AN quilibet Superior in Societate poſſit gratias Societatis cuilibet ſubdito cõmunicare, cum facultate eaſdem aliis communicandi.

Commiſſum id fuit Præpoſito Generali, qui viris peritis conſultis id declararet.

CXLII. *in* MS.*Tit.6.d.64.*

Nuntij Apoſtolici in votis Societatis ne diſpenſent. AN expediret petere à Summo Pontifice, vt Nuntij Apoſtolici non poſſint diſpenſare in votis ſimplicibus Societatis, ſaltem quæ poſt biennium emittuntur.

Reſponſum eſt, petendum videri: vſum tamen eius gratiæ, ſi obtineatur, penes Præpoſitum fore.

CXLIII. *in* MS.*Tit.6.d.65.*

Regulas condere ſolus poteſt Generalis. AN expediret, vt Præpoſiti inferiores non poſſint regulas condere, ſine Generalis conſultatione, & particulari conceſſione.

Reſponſum fuit, ſolum Præpoſitum Generalem auctoritatem habere; & alios eam dumtaxat, quam ab ipſo acceperint: & cum eâ ſi quid ordinabunt, tranſmittant Præpoſito, vt id examinet, & ſi videatur expedire confirmet.

CXLIV. *in* MS.*Tit.6.d.66.*

Contractuum poteſtas penes Generalem. DE ratione ineundi contractus dictum eſt, & à Congregatione conſtitutum, poteſtatem eſſe penes Præpoſitum Generalem,

lem, & ab eo ad alios deſcendere debere, iuxta Conſtitutionem quamdām relictam à P. Ignatio ſanctæ mem. extra copus aliarum, quæ tota approbata eſt, & IX. P. c. III. inſerta. Curandum autē dicebatur, vt Breue Apoſtolicum obtineretur, quo conſtaret euidentiùs iis, qui cum Societate negotiantur, de hac poteſtate. Interim autem dum Breue obtineretur, vt fiat ſicut hactenus factum eſt: nimirum, vt ſi acquieſcere nobis vellent qui nobiſcum negotiantur, cum Præpoſiti Generalis facultate dumtaxat contractus fiant: ſi noluerint acquieſcere, vt poſſint collegialiter conuenire ad eorum ſatisfactionem, non ad contractus neceſſitatem.

TITVLVS VII.

De diſſolutione Congregationis.

CXLV. *in* MS. *Tit. 7. d. 1.*

NOn videri ſoluendam Congregationem pro ſolius Præpoſiti Generalis arbitrio, ſine conſenſu eiuſdem Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt. *Congregationem ſoluere ſolus Generalis non poteſt.*

CXLVI. *in* MS. *Tit. 7. d. 2.*

TRigeſimaprimâ Iulij propoſitum eſt de receſſu P. M. Ioannis Pelletarij propter cauſſas quæ videbantur momentum habere. & viſum fuit eum poſſe recedere. Paulò pòſt P. Doctor Caniſius, Prouincialis Germaniæ, dimit- *Receſſus aliquorum à Congregatione.*

dimittendus fuit cum Summi Pontificis Nuntio ad Regem Poloniæ, cui comes cum alio Theologo,ſcilicet DoctoreTheodorico Amſterdamenſi,adiunctus eſt. Et ita reliqui XVIII.profeſſi priùs nominati cum Procuratoribus, confecerunt quod reliquum fuit in Congregatione generali. Superuenerat tamen XIX.profeſſus M.Baptiſta Violæus,poſt Præpoſiti electionem aliquot dies, & Congregationi vſque ad finem interfuit.

CXLVII. *in* MS.*Tit.7.d.3.*

QVæſitum fuit x.Auguſti, an diſſoluenda eſſet Congregatio. Et viſum fuit, priùs illa eſſe abſoluenda, quæ neceſſariò à Congregatione generali tractanda erant,vt quæ ad Congregationes pertinent.Et ita tractata fuerunt.

CLXVIII. *in* MS.*Tit.7.d.4.*

POſtmodùm x. die Septembris de Congregatione diſſoluendâ actum eſt, & omnium conſenſu eſt diſſoluta die x. Septembris prædictâ.

DE-

DECRETA

Secundæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec*.2.

QVIA P. Petrus Ribadeneira abſens, & cùm ex Prouinciâ Siciliæ iam exceſſiſſet, à prouinciali Congregatione electus fuerat ad electionem Generalis; & ſi is non admitteretur, P. Carolus Pharao ſubſtituebatur; prout conſtitit ex lectis litteris Congregationis prouincialis Siciliæ; propoſuit P. Vicarius, an dictus P. Petrus admittendus eſſet, ſupplenduſque defectus electionis eius, an P. Carolus admitti deberet. Decreuit autem Congregatio pluribus ſuffragiis, P. Petrum eſſe admittendum ex æquitate vel epieikeiâ quâdam, ſupplendo defectum electionis, & ne in exemplum aliorum id tranſiret aliqui monuerunt. Pater verò Carolus in Procuratorem admiſſus eſt, prout Congregatio prouincialis petebat. Et ſtatim vocatus eſt P. Petrus, & ſuo loco in Congregatione ſedit, & ſententiam dixit.

P. Petrus Ribadeneira.

P. Carolus Pharao.

II.

II. *in* MS.*d*.3.

P. Michael Gouiernus.

PRætereà cùm P. Ioannes de Valderauano Prouincialis Toletanus elegiſſet P. Michaelem Gouiernum, poſtquàm P. Ægidius Gonzalez à Congregatione prouinciali electus in morbum inciderat, ipſaque Congregatio diſſoluta erat, & tempus veniendi ad Congregationem generalem vrgebat; propoſuit idem P. Vicarius, an is admittendus eſſet, ſuppleto defectu talis electionis. Decreuit Congregatio ferè omnium ſuffragiis, ex æquitate eſſe admittendum prædictum P. Michaelem Gouiernum: licet non eſſet in exemplum trahenda talis diſpenſatio. Et ſtatim euocatus eſt, & ſuo loco ſedit, & ſententiam dixit.

III. *in* M.S.*d*.5.

Profeſſi Romani.

PRopoſitum fuit, an aliqui ex profeſſis qui Romæ verſantur, adhibendi eſſent ad Congregationem generalem; quandoquidem præter Aſſiſtentes, & P. Vicarium, nullus intereſſet adhuc, nec electus eſſet, vt Conſtitutiones iubent ex ſingulis Prouinciis eligi debere in Congregatione prouinciali. Reſponſum eſt communi conſenſu, modò nihil eſſe innouandum, ſed poſt Præpoſiti electionem agi poſſe eâ de re.

IV. *in* MS.*d*.9.

Acta primæ Congregationis priora.

PRopoſitum fuit de actis primæ generalis Congregationis ante electionē, an eſſent

rata

rata habenda, an potiùs eſſent aliqui deputandi, qui ea conſiderarent, & rebus inter ſe diſcuſſis, proponerent Congregationi quæ viderentur ex illis ad præſentem electionem facere, & quæ mererentur approbationem, quæ non. Decretum eſt pluribus ſuffragiis, omnia eſſe proponenda Congregationi ab aliquo qui ſingulorũ redderet rationem; vt ſtatui poſſet ab eâdem Congregatione quæ approbanda eſſent, quæ non.

V. *in* MS.*d.*10.

PRopoſitum fuit ab aliquo, concedente P. Vicario, an præter P. Salmeronem, deberent ex ſingulis nationibus aliqui Prouinciales comitari P. Vicarium ad benedictionem petendam à Summo Pontifice. Decretum eſt, vt P. Vicarius iret cum P. Salmerone, vt priùs fuerat ſtatutum: ſed quòd poſſet ſecum adducere idem P. Vicarius quos præterea vellet ad Pontificem.

VI. *in* MS.*d.*11.

CVm proponerentur ſigillatim xx. illa decreta ante electionem P. Laynez Generalis Congregationi, viſum eſt omnibus in primo & ſecundo nihil eſſe dubij, nec ad rem noſtram ea facere.

VII. *in* MS.*dec.*12.

Ante electionem nihil tractandum quod ad eam nõ pertineat.

CVm tertium Decretum ante electionem legeretur, in primis diſcuſſum fuit diligenter, an de aliis rebus agendũ eſſet, quàm

de pertinentibus ad electionem, antequàm eligeretur Præpoſitus Generalis. Et maiori parte ſuffragiorum fuit conſtitutum, vt de nullâ re ageretur ante electionem, præterquàm de iis quæ ad ipſam electionem pertinerent.

VIII. *in* MS.*d*.13.

Vno die proponendæ, altero tractandæ res grauiores.

QVod in eodem tertio Decreto dicitur, vno die res proponendas, alio definiendas eſſe, ſtatutum eſt intelligi debere iuxta quartum Decretũ Congregationis poſt electionem, vbi dicitur, id fieri debere in rebus grauioribus, cuiuſmodi ſunt quæ in Congregatione neceſſariò veniunt tractanda: ſi quæ alia proponerentur, pro arbitrio P. Præpoſiti, aut eodem aut alio die tractanda eſſe.

IX. *in* MS.*dec*.14.

Procuratores non admittendi ante elect.

VT in eodem tertio Decreto habetur, viſum eſt Procuratores non eſſe admittendos ante electionem vnanimi conſenſu.

X. *in* MS.*dec*.15.

Inter omnes, id eſt, maior pars.

IN eodem tertio decreto ſic habetur: *Si poſtridie inter omnes non conueniret, deputandos eſſe Definitores vel Compromiſſarios.* Declaratum eſt ergo, τὸ *inter omnes* ita accipiendum eſſe, vt in iis quæ ante electionem tractanda erunt, intelligatur τὸ *omnes*, id eſt, de maiore parte ſuffragiorum; non ita poſt electionem, quia tunc de Conſtitutionibus & rebus grauioribus erit agendum.

XI.

XI. *in* MS.*dec.*16.

PRopoſitum fuit quartum Decretum ante electionem P.Laynez Generalis: & pluribus ſuffragiis prout iacet placuit.

XII. *in* MS.*dec.*17.

COnſequenter quintum Decretum fuit propoſitum. Et quæ de Prouincialibus & Commiſſariis habet non ſunt approbata, quia in Decretis poſt electionem eiuſdem Patris exactiùs de eis definitur. Sed vltima pars omnibus placuit, vt ſcilicet omnes officiales Vicario ſubeſſent.

XIII. *in* MS.*dec.*18.

IN Decreto ſexto ante prædictam electionem, omnia capita propoſita fuerunt, & perlecta ſigillatim; & in primis illud, quòd omnes Electores petere debeant informationem, nemine excepto. Et pluribus ſuffragiis ſtatutum eſt, omnes petere debere. *Informationes ab omnibus petendæ.*

XIV. *in* MS.*dec.*19.

DE ſecundo capite actum fuit etiam, ſcilicet à quibus peti debeat informatio. & cùm multa hinc & inde dicta fuerint, tandem pluribus ſuffragiis eſt conſtitutum, ab omnibus de Societate, qui poſſent benè referre, poſſe capi informationem. ita tamen, vt illi à quibus caperetur, eamdem legem ſubirēt ratione informationis, quam Electores. de quâ lege & informandi modo, qui petent ab aliquo extra numerum Electorum *A quibus petenda informationes.*

informationem, priùs ipſum monere debeant, vt nouerint ad quod teneantur.

Placuit autem, vt ante quatriduum, quod præcedit diem electionis, nulla peteretur informatio.

X V. *in* MS.*dec*.20.

De quibus petendæ informationes.

PErlectum fuit etiam in Congregatione tertium caput de ratione informationis, ſcilicet de quibus perſonis peti debeat informatio: & quartum, ſcilicet de quibus rebus peti debeat. & pluribus ſuffragiis decretum eſt, vtrumque ratum habendum eſſe.

X VI. *in* MS.*dec*.21.

Modus petendi.

PRopoſitum fuit quintum caput ſequens, quomodo ſcilicet peti debeat informatio. & cetera placuerunt: ſed pluribus ſuffragiis duo immutanda viſa ſunt. Alterum, quod initio dicitur, id eſt, ***non petat an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poßit, an ſit idoneus, nec ne.*** hoc ergo immutandum viſum eſt, & permiſſum, vt liceret petere, an hunc vel illũ aptum quis iudicet ad munus Præpoſiti Generalis; non tamen, an aptiſſimum inter omnes. Alterum eſt, quòd vbi dicitur, ***ſi quid tamen intellexerit, quod ſecretum teneri debeat, cum aliis præterquàm cum Electoribus in informatione ſilentium ſeruet, memor caritatis*** : hîc, inquam, pluribus ſuffragiis viſum eſt, ſilentium in virtute obe-

obedientiæ eſſe iniungendum, in re graui tamen, non in qualibet.

XVII. *in* MS.*dec*.23.

PErlectum fuit ſextum caput, de ratione informationis, in quo agitur de modo quo reſpondere debeat is, à quo petitur informatio. *Modus reſpondendi.*

Et omnibus placuit. Maior tamen pars voluit, quæ in eo continentur, non obligare ad peccatum ratione decreti.

XVIII. *in* MS.*dec*.24.

DE quodam interrogatorio inſerto ſexto Decreto prædicto, habetur in eius fine, ſtatutum eſſe, quòd non neceſſe eſſet eo vti; ſed vt conſiderarentur ibi citatæ Conſtitutiones, & ſic vnuſquiſque interrogaret, prout in Domino videretur ei expedire. *Interrogatorium.*

Hoc ipſum, quod ibi decernitur de Interrogatorio, toti huic Congregationi placuit.

XIX. *in* MS.*dec*.25.

CVm ageretur de ſeptimo Decreto ante electionem P. Lainez; placuit ferè omnibus admittendum eſſe, vt iacet. Explicuit tamen Congregatio locum illum de excommunicatione latæ ſententiæ, quæ ſe extendit ad informationem non ſinceram; quod intelligi debeat de informatione, quæ ſtudioſè mendax eſt, id eſt, malâ cum intentione, & in re graui. *Excommunicatio.* *Informatio non ſincera.*

XX. *in* MS.*dec*.26.

Commiſſarij expirant in morte Generalis.

PRopoſitum fuit octauum Decretum ſequens,& placuit prout iacet. Nonum etiam omnibus ferè, & decimum maiori parti, expunctis iis quæ de Commiſſariis dicuntur, de quibus poſt electionem conſtitutum fuit,quòd expirarent per mortem Præpoſiti.

XXI. *in* MS. *dec*.28.

Formula ſuffragiorum.

PRopoſitum fuit præterea XII.& XIII.Decretum ante electionem prædictam; & vtrumque placuit,vt iacet:ſed in XIII.viſum fuit, ſecretum eſſe commendandum in dandis ſuffragiis,& in ſcribendo nomine electi, formam characteris aut manus propriæ mutari poſſe,ſi quis volet,ne à tribus,qui ſuffragium videbunt & legent,agnoſci poſſit.

Fuit autem dubitatum, an expungi deberent vltima illa verba Decreti XIII. ſcilicet, *non manifeſtandum nomen eligentis, niſi neceſſitas vrgeret iudicio Congregationis.* & placuit maiori parti, vt non expungerentur; ſed vt hoc adderetur,poſt promulgatum Decretum electionis ſtatim comburenda eſſe ſuffragia.

Comburenda ſuffragia poſt Decretum.

XXII. *in* MS.*d*.29.

Electio Secretarij & Aſſiſtentis.

PErlecto XIV. Decreto ſequenti, placuit illud maiori parti mutatis mutandis, vt ad præſentem electionem accommodaretur. Illa tamen verba tollenda eſſe viſa ſunt, ex *numero trium Electorum de quâuis Prouinciâ,* ne

ne excluderentur Electores qui Romæ verſantur, & ex Prouinciis non venerunt; & dicendum ſic eſſe, *ex numero Electorum eligerentur.*

X XIII. *in* MS. *dec.*30.

PRopoſitum fuit xv. Decretum, & in ceteris placuit omnibus: ſed declaratum fuit, ſenſum iuramenti, quod facturus eſt P. Vicarius, Secretarius, & Aſſiſtens, ſic interpretandum eſſe, vt quadrat ſingulis eorum iuxta Conſtitutiones. In formâ verò abſolutionis addendam eſſe exceptionem defectuum qui in hac electione accidiſſent, iuxta declarationem in VI. cap. VIII. Part. quæ ait, *Abſoluit ab omnibus cenſuris, quas non incurriſſent propter defectus ad hanc electionem pertinentes.* Sic ergo habebit formula: *Abſoluo vos à quâuis ſententiâ excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, & quibuſuis aliis ſententiis, cenſuris & pœnis; & quatenus ſit opus, diſpenſo vobiſcum ſuper irregularitate quâuis (dummodò ſententias & cenſuras, pœnas ac irregularitatem huiuſmodi ob defectus ad electionem hanc pertinentes non incurreritis) ad effectum legitimæ electionis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.* Addendum eſſe etiam de abſolutione, quam antiquiſſimus Profeſſus daret Vicario, viſum eſt: quæ eiuſdem tenoris erit cum eâ quâ ipſe alios abſoluit.

Iuramentum.

Abſolutio à cenſuris.

XXIV. *in* MS.*dec.*31.

Secretarius an aperto capite.

IN XVI. Decreto cetera placuerunt; ſed tollendum eſſe illud viſum eſt, quod dicitur de Secretario, quòd ſtare aperto capite debeat, de quo Conſtitutiones nihil inſinuant.

Decretum electionis.

Formula etiam Decreti electionis, quam tenuimus in præcedenti electione R. P. Iacobi Lainez, approbata eſt, ſcilicet quæ ſequitur: *Cùm in plenâ & legitimâ Congregatione collato nůmero omnium ſuffragiorum, pluſquàm media pars omnium R. P. N. nominauerit & elegerit, ego N. auctoritate Sedis Apoſtolicæ & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R. P. N. in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Romæ.*

XXV. *in* MS.*dec.*32.

Compromiſſarij.

PRopoſito XVII. Decreto ante electionem prædictam, dubitatum eſt, an expediret declarare, quòd antequàm ad compromiſſionem veniretur, tentarentur plura ſcrutinia quàm tria, ſcilicet vſque ad ſeptem: vel certè, an dicendum eſſet, quòd ſi ne in tertio quidem ſcrutinio egrederetur Generalis, Congregationi integrum eſſet alia tentare ſcrutinia. Et viſum eſt Decretum, vt iacet, amplecti oportere, ſed non eſſe vtendum ratione compromiſſionis, quæ aſſignatur in prædicto Decreto, vt ſcilicet quintus Compromiſſarius accedat in caſu paritatis ad alterum ex duobus à binis Compromiſſariis ele-

electis. ſi autem oblata fuerit talis difficultas, tunc deciditur quid agendum.

Decimumoctauum Decretum ſequens non eſt approbatum; quia vt XXVIII. Decreto eſt dictum, ſtatim comburi debent ſuffragia poſt promulgatum Decretum electionis.

XXVI. *in* MS. *dec.* 33.

PRopoſitum fuit Decretum XIX. ſequens: & prima eius pars, vt quatriduo ante electionem Profeſſi Electores non egrederentur foras ſine licentiâ P. Vicarij, omnibus placuit. *Quatriduo nullus domo egrediatur.*

Statutum etiam fuit communi omnium ſententiâ, vt quatriduum illud inciperet à vigiliâ S. Petri XXVIII. Iunij, ita vt dies electionis eſſet II. Iulij, ipſo ſcilicet feſto Viſitationis, prout in præcedenti electione fuerat. Et conſequenter viſum eſt Congregationi, non eſſe expectandos abſentes. nam ante id tempus expectabatur P. Euerardus inferioris Germaniæ Prouincialis; nec de Prouinciali Bæticæ cum ſociis ſpes iam erat, quòd ad electionẽ venturi eſſent. ſed ſi accidiſſet, vt incœpto quatriduo aliqui venirent, vt tunc deliberaret Congregatio, an ſuffragium eſſent habituri.

De partitione autem ieiuniorum, diſciplinarum, & orationum placuit omnibus, vt P. Vicarius illam pro ſuo arbitrio faceret.

XXVII. *in* MS. *dec.* 34.

Abſolutio cui reſeruata.

PRopoſitum fuit vltimum Decretum ante electionem prædictam, & viſum eſt, clariùs debere formari, ad modum ſcilicet ſequentem. Abſolutio excommunicationis latæ ſententiæ priùs dictæ, reſeruetur Vicario, ſi ante electionem abſolui ſe petat, qui in eam incidiſſet: ſi poſt electionem peteret, Præpoſito Generali reſeruanda erit. Hactenus de actis ante electionem.

Viſum eſt autem Congregationi, quòd hæc XXXIV. Decreta poſſent habere ſinguli Electorum; & quòd Prouinciales etiam deberent, & ſuæ Prouinciæ Electoribus communicarent. ſinguli tenentur habere ſaltem quæ ad informationem & electionē faciunt, ad quam, vt finem, hæc acta diriguntur.

Forma Decreti electionis hæc fuit:

CVm in plenâ & legitimâ Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquàm media pars omnium R.P. Franciſcum de Borgiâ nominauerit & elegerit: Ego Alfonſus Salmeron auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R.P. Franciſcum in Præpoſitum Generalem Societatis IESV, *in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti.*

Romæ in ædibus Societ. IESV, *die* II. *Iulij* M.D.LXV.

Alfonſus Salmeron omnium nomine me ſubſcripſi.

Ioannes de Polanco Secretarius Societ. IESV.

DE-

DECRETA

Secundæ Congregationis generalis poſt electionem.

I. *in* MS. *dec.* 2.

De Aſſiſtentibus officio defunctis.

De tribus Aſſiſtentibus, qui iam ſuo officio defuncti fuerant ipsâ in electione Præpoſiti Generalis, actum fuit, an cum ſuffragio intereſſe deberent Congregationi: & eos quidem intereſſe debere decretum eſt. ſed quid in poſterum de Aſſiſtentibus, qui expirant, ſit ſentiendum; & an eſſent ſtatim eligendi noui Aſſiſtentes, & Admonitor Generalis, & aliqui ad quos referrent ſinguli ad ea quæ proponēda Congregationi viderentur, & cum quâ auctoritate; in diem ſequentem tractatio reiecta eſt.

II. *in* MS. *dec.* 3.

De Procuratoribus Prouinciarum.

Actum fuit de Procuratoribus, an in poſterum ex ſingulis Prouinciis venire deberent: & ſi venirent, an duo poſſent venire electi à Congregatione prouinciali, vel adducti à Præpoſito Prouinciali. Et res eſt diu multumq́ue diſputata; non tamen eo die ſatis conſtituta. Vnde ſequenti die, ſcilicet quintâ Iulij, denuò propoſita fuerunt varia ſuffragia eâ de re, & quod ſequitur eſt conſtitutum.

Conſti-

Ad electionem venire tantùm debent duo electi cum Prouinciali.

Conſtitutiones circa huiuſmodi Procuratores, qui præter duos electos cum Prouinciali ad eligendum Generalem Præpoſitum mittuntur à Congregatione prouinciali, vel adducuntur à Præpoſito Prouinciali, ſeruandas eſſe: ſed Congregatio ſic eas interpretata eſt, vt cùm tantùm ad electionem vocatur Societas, terni veniant ex ſingulis Prouinciis, Prouincialis cum duobus electis: nec vlli Procuratores ſunt adducendi, qui ſuffragium habeant.

Ad negotia venire præter illos poſſunt vnus & alter, cùm vocantur.

Quòd ſi Præpoſitus Generalis, qui cogit Congregationem, vel Vicarius Generalis, iudicat aliquos eſſe adducendos ad negotia grauia poſt electionem tractanda; cùm id ſignificauerit Prouincialibus, tunc vnus vel duo poſſunt ex ſingulis Prouinciis, vel à Congregatione prouinciali, vel ab ipſis Prępoſitis Prouincialibus electi venire, & quidem cum ſuffragio actiuo & paſſiuo, iuxta Conſtitutiones, ſi vel Coadiutores ſpirituales formati, vel Profeſſi trium aut quatuor votorum fuerint, non aliter.

Iiq; profeſſi aut Coad. formati.

III. *in* MS. *dec.* 4.

Aſſiſtentes antiqui intereſſe debent Congregationi.

AGi cœptum fuerat præcedenti die, an in poſterum, qui fuerint Aſſiſtentes, quorumque officium per electionem noui Præpoſiti Generalis expirauerit, intereſſe debeant Congregationi generali, quæ poſt electionem ad alia negotia grauia tractanda

da celebratur. & decretum eſt, vt auctoritate ab hac Congregatione datâ, interſint in poſterum cum ſuffragio generalibus Congregationibus, ſiue Romana conſtituatur Prouincia, ſiue non conſtituatur, ſiue noui eligantur Aſſiſtentes, ſiue non eligantur.

Aſſiſtentibus eligendis dies indicta. Deinde actum eſt, an Aſſiſtentes ſtatim eligi deberent, & Admonitor Præpoſiti Generalis, an potiùs id differri in finem Congregationis oporteret: & hoc ipſo die definitum eſt, vſque ad diem feſtum B. Iacobi differendum id eſſe, & quatriduo antè informationes eſſe capiendas, ſecretas tamen, vt tunc ſaltem hac de re ſtatueretur.

I V. *in* MS. *dec.* 5.

Deputati vt ex Prouincialibus diuerſarum nationum. PRopoſitum fuerat, an aliqui eſſent deputandi, ad quos ſinguli ea referrent, quod ad negotia Prouinciarum attinet, quæ Congregationi proponenda viderentur: & cum quâ auctoritate. Conſtitutum eſt autem, vt quinque eligerentur ex Prouincialium numero, qui variis nationibus præſunt; cum eâ facultate, vt vnum contextum ex variis quæ ſuggeruntur facerent ordine conuenienti. *Eorum facultas.* Et ſi quid videretur non pertinere ad Congregationem, ſed potiùs ad Generalem Præpoſitum, admonerent proponentem: cui ſi perſuaſum non eſſet vt deſiſteret, liceret ei Congregationi proponere quod vellet; ipſa

verò

verò vel reiiceret ad Præpoſitum Generalem, vel de eo decerneret.

V. *in* MS. *d*.8.

Deputati ad officium Vicarij conficiendum.

2 Ad acta 1. & 11. Congreg. ante electionem in vnũ colligenda.

PRopoſitum fuit, an deputandi eſſent aliqui, qui officium Vicarij non ſatis in Conſtitutionibus expreſſum conficerẽt, & Congregationi referrent: & item alij, qui in vnum corpus redigerent acta præcedentia Generalis electionem in priori & poſteriori Congregatione: ita vt cuiuis liceat in medium adducere, ſi quid habet contra illa: & ſtatuat Congregatio generalis an confirmari debeant nec ne, poſtquàm omnes audierit. Omnibus autem placuit vtraque Deputatio: & demandata eſt P. Præpoſito Generali cura deputandi eos, qui ei in Domino deputandi viderentur. Ipſe verò præſente Congregatione deputauit ad Vicarij officium conficiendum quinque Patres, ſcilicet Nicolaum Bobadillam, P. Nicolaum Lanoyum, P. Hieronymum Domenech, P. Petrum de Ribadeneyra, P. Ioannem de Valderauano. & ad concinnanda acta ante electionem, & de eis referendum, totidem deſignauit, ſcilicet P. Chriſtophorum Rodriguez, P. Guidonem Roilletum, P. Emmanuelem Lopez, P. Martinum Guttierez, P. Franciſcum Enriquez, & vtrique ibidem declarati ſunt.

3 Ad acta 1. Congr. poſt

Propoſitum etiam fuit de eiſdem vel aliis deſignandis, vt viderent ſi quid eſſet in actis

Con-

Congregationis primæ generalis poſt electionem celebratæ,quod non ab hac deberet confirmari. Et quia in Concilio Tridentino ſunt quædam, quæ videntur noſtris Conſtitutionibus aliquo modo aduerſari, petitum fuit, vt deſignarentur etiam aliqui, qui adnotarent & expenderent, ac Congregationi proponerent ea,vt cõſideraret num remedio vel declaratione aliquâ opus eſſet. Placuit etiam Congrègationi vtrorumque deputatio.Et commiſſa eſt P.Generali,qui deſignauit ad expendenda acta poſt electionem, & referendum de eis,ſeptem ſequentes,ſcilicet P. Alfonſum Roman, P. Gaſparum Loartium, P.Franciſcum Adornum, P.Pontium Cogordanum,P.Paulum Hoffeium, P.Ioannem Victoriam, P.Ignatium de Acebedo. Ad expendenda acta Concilij deſignauit ſeptem alios,P.Alfonſum Salmeronem,P.Petrum Caniſium, P.Hieronymum Natalem, P.MichaelemGouiernum,P.Bartholomęum Hernandez, P. Ludouicum à Coudreto, P.Marcum Georgium.Et vtrique in eadem Congregatione publicati fuerunt.

Electionem examinanda.

4 *Ad notanda ea quæ in Conc. Trid. diſcrepant à Conſtitutionibus.*

VI. *in* MS.*d.9.*

CVm mentio facta fuiſſet de difficultatibus, quæ circa Conſtitutiones occurrebant,placuit omnibus communi conſenſu,vt nihil ad ſubſtantialia Inſtituti noſtri pertinens poſſet immutari,vt in ſecundoDecreto

Subſtantialia non immutanda.

Tit.2.d.2.

de Conſtitutionibus in præcedenti Congregatione fuerat conſtitutum.

VII. *in* MS.*dec.*10.

Suffragia in rebus decernendis quot requirantur.

CVm propoſitum fuiſſet, & in præcedenti actione agitatum, an maior pars omnium ſuffragiorum, id eſt, quæ medietatem excederet, neceſſaria cenſenda eſſet ad aliquid conſtituendum: an ſatis eſſet ad plura ſuffragia decernere de iis quæ proponerentur, ſi non eſſent grauiſſima, vt quæ pertinent ad Conſtitutiones, & ipſum Inſtitutum Societatis, vel ad diſſolutionem admiſſorum Collegiorum. Die IX. Iulij omnium ferè conſenſu definitum eſt, ſatis fore ad quiduis ex grauioribus decernendum, pluſquàm mediam partem eorum, qui legitimè congregati ſunt in generali Congregatione, dummodò non agatur de iis quæ pertinent ad ſubſtantiam noſtri Inſtituti. De rebus minùs grauibus, ad plura ſuffragia definire poſſe Congregationem.

VIII. *in* MS.*dec.*11.

Collegiorum multiplicitas & inſufficiẽs dotatio.

PRopoſitum fuit, an multiplicitas Collegiorum per aliquod tempus moderanda eſſet, & an quædam non ſatis benè conſtituta eſſent diſſoluenda, niſi poſt certum tempus benè fundarentur iuxta Conſtitutiones; & an manentibus Collegiis quibuſdam, ſcholæ ſaltem eſſent auferendæ. Et cùm res per triduum diſputata eſſet, Patribus diligenter

genter ſuas ſententias dicentibus, XII. Iulij ſic res conſtituta eſt. In primis placuit, in poſterum moderationem adhiberi; & pluri- mis maximique momenti rationibus in medium adductis, rogauerunt R.P.Generalem Præpoſitum, & seriò commendauerunt, vt potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admiſſa, quàm ad noua admittenda. & ſi quæ admittenda exiſtimaret ex iis quæ offerrentur, eiuſmodi eſſent, & eis in locis, & cum talibus circumſtantiis, vt ad commune bonum Eccleſiæ Dei magnum momentum habitura videantur; & quoad eius fieri poſſit, ita dotata, vel eam rerum vitæ neceſſariarum commoditatem habentia, vt non tantùm operarij ſuſtentari poſſint, ſed & is etiam numerus Scholaſticorum, qui pro ſeminario ſit eidem Collegio futurus, vt ex eo operarij prodire poſſint ad id conſeruandum: nec admittatur, licet hæc omnia ſuppeterent, ſi non haberet Societas Rectores ac Magiſtros; ac demum operarios in vitâ & doctrinâ idoneos, vt huic muneri poſſe ſatisfacere, auditis Aſſiſtentium ſententiis iudicaret, & quidem ſine aliorum Collegiorum detrimento.

Moderatio in admittendis Collegiis adhibenda.

Quæ in iis admittendis conſideranda.

Quod attinet ad Collegia non benè conſtituta, vel ſcholas in eis diſſoluendas, viſum eſt maiori parti Congregationis, audiendos

De non benè fundatis deliberandum.

eſſe eos qui ſentirent,vel dubitarent aliquod tale Collegium vel Scholam diſſolui debere, vt expenſis eorum rationibus,quæ in ſcriptis dari deberent, Congregatio de ſingulis eorum ſtatueret quid facto opus eſſet.

I X. *in* MS.*dec*.13.

Seminaria Noſtrorum in Prouinciis.

PRopoſitum fuit,& diſcuſſum die decimâ tertiâ & decimâ quartâ huius menſis, an deberet fieri ſaltem vnum Seminarium Societatis perfectum in qualibet Prouinciâ,ad formandos Profeſſores & alios,qui in Chriſti vineâ idonei operarij futuri eſſent in humanioribus litteris,Philoſophiâ & Theologiâ,vt poſteà toti Prouinciæ ſufficerent.Fuit autem conſtitutum, Seminaria prædicta curanda eſſe,vbi & quando commodè fieri poterunt in quâuis Prouinciâ. ſed vbi Noſtri docendi munus obituri ſunt, vt paulatim, non præproperè, huic negotio promouendo darent operam.

X. *in* MS.*dec*.14.

Poteſtas Prouincialium.

DE vſu poteſtatis Prouincialium in ſuis Prouinciis fuit actum & decretum, vt iuxta Conſtitutiones noſtras,& rationis dictamen,videatur & declaretur à P.Generali quæ ſit ordinaria, omnibus Prouincialibus ex æquo conferenda; quæ autem extraordinaria, & pro ratione loci, temporis & perſonarum, huic potiùs, quàm illi communicanda poteſtas: vt priorem illam omnibus,

poſte-

poſteriorem hanc iis conferat Præpoſitus Generalis, quibus ad bonam gubernationem in hâc vel illâ Prouinciâ conuenientem fore iudicauerit.

XI. *in* MS. *dec.* 15.

QVæſitum fuit, an expediret Commiſſarios non fieri, niſi ex neceſſitate, & ad tempus, & vt viſitandi munere tantùm fungerentur. Et decreuit Congregatio, Commiſſarios, ad viſitandas Prouincias tertio vel quarto quoque anno, vel quando Præpoſito Generali videbitur, & cum quâ auctoritate ac iuriſdictione videbitur, mittendos eſſe. De aliis qui continuum & quaſi ordinarium officium haberent in Prouinciis remotis, cenſuit Congregatio, re bis conſultatâ, non eſſe illos in poſterum conſtituendos, iuxta quod in duodecimo Decreto prioris Congregationis generalis, titulo ſexto definitum fuerat: ſed cùm neceſſitas vel vtilitas magni momenti, hoc officium iudicio Præpoſiti Generalis requiret, pro re natâ poſſe huiuſmodi Commiſſarios ab eo inſtitui: qui, cùm ſatisfactum erit cauſſæ propter quam inſtituti fuerant, pro eiuſdem Generalis arbitrio eodem officio defungantur. *Commiſſarij in poſterum ordinarij non ſint.*

XII. *in* MS. *dec.* 16.

PRopoſitum fuit & tractatum aliquot diebus, quid cenſendum & ſtatuendum eſſet de frequenti mutatione perſonarum So- *Mutationes perſonarum ab vno loco in alium.*

cietatis ab vno in alium locum; & quæ ratio habenda eſſet pragmaticarum, ſanctionumque Regiarum in hâc parte. & XVIII. Iulij conſtitutum fuit, ſuam legitimam poteſtatem ad mutationes perſonarum conſtare debere Præpoſito Generali, cui Conſtitutiones eam tribuunt, ſiue ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, ſiue diuerſæ, mutari conueniat: & etiam Prouincialibus intra ſuas Prouincias. cùm ſæpè mutationes huiuſmodi non vtiles tantùm ipſis qui mutantur, vel communi bono, ſed neceſſariæ etiam prorſus exiſtimentur. Curandum eſt tamen per Superiorum prudentiam, vt non ſine cauſsâ alicuius momenti, nec cum detrimento eorum à quibus aliqui remouentur, tales mutationes fiant. Edicta verò Regia hâc in re ſeruanda eſſe, & alioqui Principum habendam eſſe rationem, ne offendantur: & ſi id timeretur, eorum conſenſum & ſatisfactionem eſſe ad mutationes eiuſmodi procurandam.

XIII. *in* MS.*d.17.*

Collegium Oropeſanum.

CVm Illuſtriſſ. D. Franciſci de Toledo literæ ac poſtulatio proponeretur, de Collegio in oppido de Oropeſa cum quibuſdam conditionibus admittendo, quod hoſpitalis infirmorum, & domus puerorum in doctrinâ & vitâ Chriſtianâ inſtituendorum curam eſſet habitu um, quam hactenus tres

tres ex Noſtris in gratiam Illuſtriſſ. Comitis de Oropesâ, de Societate noſtrâ optimè meriti, aliquo modo præter inſtituti noſtri rationem exercuerant: placuit Congregationi, vt huiuſmodi Collegium non admitteretur. Cùm enim Societatis noſtræ clariſſima illa domus peculiare gerat patrocinium, gratum eidem fore credebatur, ſi noſtri inſtituti memores, quod ei non conſonat recuſaremus.

XIV. *in* MS. *d.* 19.

PRopoſitum fuerat, & conſideratum aliquot diebus, an expediret in quâuis Prouinciâ Domum aliquam probationis inſtitui, vel coniunctam Collegio, in diſtinctâ tamen habitatione, vel ſeparatam, in quâ Nouitij biennio ſuo exercerentur: quo tempore non modò non adigendi eſſent ad vota ſimplicia emittenda, ſed ne admittendi quidem ad ea renouanda cum aliis, licet ſponte emiſiſſent, iuxta Conſtitutiones noſtras. Placuit autem Congregationi, vt curaretur huiuſmodi Domos in ſingulis Prouinciis inſtitui, quàm citò fieri commodè poſſent. Vtque biennio, & benè probarentur Nouitij, non litterarum, ſed mortificationis ac profectus ſpiritualis ſtudio vacando: in ſecundo tamen anno poſſit à Prouincialibus, ex commiſſione Generalis, circa ſtudium diſpenſari, habitâ ratione perſonarum, loco-

Domus probationis in ſingulis Prouinciis.

Nouitij biennio probandi, ſed in ſecundo anno diſpenſari poteſt circa ſtudia.

rum & temporum, prout in Domino expedire iudicabitur. Viſum eſt autem, non modò Nouitios ad vota emittenda non inſtigandos eſſe hoc biennio, ſed ſi ſponte emitterent, vt non ſimul cum aliis qui biennium expleuerunt, ad ea renouanda admittantur: ſed ſeorſum id facerent.

Nouitiorum vota.

De ætate admittendorum ad probationem, dubitatum fuit à quibuſdam, & propoſitum: ſed viſum eſt Congregationi, nullum decretum hâc de re eſſe faciendum, ſed Conſtitutiones eſſe ſeruandas.

XV. *in* MS.*d.*20.

Pecuniarum extractio.

CVm de pecuniis ex aliquâ prouinciâ vel regno extrahendis ageret R.P. Præpoſitus Generalis, & ad maiorem ædificationem Principum fore diceret, ſi edicta Regia in hâc parte ſeruarentur; approbauit Congregatio generalis eius ſententiam, & ſtatuit circa extractionem pecuniarum edicta huiuſmodi obſeruanda eſſe.

X V I. *in* MS.*dec.*21.

Formula ſcribendi noua conficitur.

CVm in ratione ſcribendi, quæ in declarationibus vltimis 1.cap.VIII.P. litteris L.M.N. continetur, licet initio Societatis perutilis fuerit, nunc grauiſſimæ difficultates inueniantur; propoſitum fuit, an mutari eam oporteret, & formam aliquam confici, quæ Societati pro ſtatu præſenti conuenire cenſeretur. Et re diſcuſsâ viſum eſt, quædam

eſſe

eſſe in prædictâ ratione ſcribendi, quæ modò non benè poſſint obſeruari: vnde remedium eſſe per aliquam immutationem Conſtitutionum in eâ parte adhibendum. Et placuit deſignari tres, vel quatuor, vel quinque, pro arbitrio R. P. Præpoſiti Generalis, cui eligendi eos cura data eſt, qui formulam aliquam ſcribendi conficerent, & Congregationi proponerent, vt ea decerneret quid eſſet agendum. Ipſe autem P. Generalis elegit tres Patres Aſſiſtentes, ſcilicet P. Iacobum Mironum, P. Euerardum Mercurianum, P. Benedictum Palmium cum P. Chriſtophoro Madridio, ac P. Ioanne Polanço Secretario, qui eam confecerunt.

XVII. *in* MS. *d.* 22.

CVm de cantu Miſſæ & Veſperarum inducendo in ea loca, in quibus nondum admiſſus eſt, ageretur; tandem Congregationi placuit, vt iuxta Conſtitutiones, & Decreta præteritæ Congregationis, & habitâ ratione finis quem ipſæ Conſtitutiones intendunt, poſſet Prępoſitus illum inducere, prout expedire in Domino iudicabit, in hunc vel illum locum. Vbi autem inductus eſſet cantus tam Miſſæ quàm Veſperarum, ſi inutilis ad finem noſtri Inſtituti, & proximorum ædificationẽ videretur; vel deeſſent qui benè id munus præſtare poſſent; commiſſum eſt P. Præpoſito Generali, vt eum valeat re- *Cantus Miſſæ & Veſperarum P. Generalis iudicio relictus.* Tit. 1. d. 25.

uocare ac prohibere, ſi ita ei viſum fuerit conuenire.

XVIII. *in* MS.*d*.23.

Seminaria Clericorum an admittenda.

PRopoſitum fuit, an Seminaria Epiſcoporum, de quibus in Concilio Tridentino eſt actum, admittenda à Societate noſtrâ viderentur, ſi eorum gubernationem Noſtris committere ipſi Epiſcopi vellent. Et re ſatis agitatâ, conſtituit Congregatio, non admittenda videri. Si tamen fundatio perpetua & inſignis huiuſmodi Seminariorum ita fieret, vt ſimul etiam coniunctum Collegium noſtrum valdè promoueretur, & abundaret Societas operariis idoneis, & libera eidem Societati gubernatio committeretur; placuit admitti poſſe ex diſpenſatione Prępoſiti Generalis, & non aliter. Sed ſi quando admitteretur tale munus, conſtituit Congregatio, vt ne Præceptores huiuſmodi Seminariis darentur ſeparati ab iis qui in ſcholis noſtris pro Societatis noſtræ inſtituto prælegunt.

XIX. *in* MS.*d*.24.

Congregationes generales certis temporibus non cogendæ.

CVm ageretur à R.P. Præpoſito de Congregatione generali, an certis & ſtatis temporibus eſſet cogenda; viſum eſt Congregationi, eius ſententiam ſequi, quæ ſeptimo quoque anno eam celebrandam eſſe cenſuit; hoc addito, quòd ſi maior pars Prouincialium in ſeptimo anno iudicaret, res graues non eſſe quæ tractari in Congregatione

tione debeant, differri poſſit in biennium; ita vt nono quoque anno ad ſummum celebrari debeat. Sed interceſſum eſt, & interceſſio obtinuit, ne vllum certum tempus præſcribatur; ſed tertio quoque anno veniant ſimul ex omnibus prouinciis Procuratores, qui profeſſi quatuor votorum, & viri maximè idonei ſint, à Congregatione prouinciali electi, & habeant ius ſuffragij ſimul cum Aſſiſtentibus, & ipſo P. Generali, qui duo ſuffragia, & qualitatem præcedendi habebit, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio generalis nec ne.

Procuratores tertio quoque anno mittendi.

X X. *in* MS. *d.* 25.

CVm propoſitum fuiſſet, quod ad Aſſiſtentes attinet, an ex quatuor nationibus eos eligi oporteret, ex Italiâ ſcilicet & Siciliâ vnum, ex Galliâ & Germaniâ alterum, ex Hiſpaniæ Prouinciis tertium, ex Portugalliâ & Indiâ quartum. Viſum eſt tandem, Aſſiſtentes idoneos, & iis dotibus præditos quas Conſtitutiones requirunt, eligendos eſſe: & quidem ex quatuor nationibus in quantum fieri poſſet, iuxta vniuſcuiuſque conſcientiam.

Aſſiſtentes ex quibus nationibus eligendi.

De loco autem dicendæ ſententiæ, placuit Congregationi, vt antiqui Aſſiſtentes, etiam ſi ſuo munere iàm defuncti eſſent per electionem noui Præpoſiti, inter Prouinciales haberent locum ſecundùm ordinem & tem-

Aſſiſtentium locus in Congregatione.

pus ſuæ profeſſionis: noui verò Aſſiſtentes, qui creandi eſſent, ſi iam in Congregatione eſſent, vt in ſuis manerent locis, pro eius Congregationis tempore in quâ crearentur: ſtatim tamen ſuâ poteſtate & munere fungi inciperent in iis, quæ iuxta Conſtitutiones eis legitimè conueniunt circa P. Præpoſitum. nam quòd ad Congregationem ipſam attinet, nihil eos, niſi ſuum ſuffragium vt ceteros habere.

Decr. 4. Quia verò die xxv. B. Iacobo ſacrâ creari debuerant iuxta prædictum Decretum, res dilata eſt vſque ad diem xxviii. vt informationi tempus ſuppeteret.

X X I. *in* MS. *d.* 26.

Vniuerſitas Valentina. PRopoſitum fuit Congregationi, quòd Ciuitas Valentina, & alij magnæ auctoritatis viri, offerebant Vniuerſitatem ſuam in Hiſpaniâ ſatis celebrem Societati noſtræ, vt cum quibuſdam conditionibus eius curam in ſe ſuſciperet, & ferè trium millium aureorum annuum reditum ad Noſtrorum expenſas applicandum curabant. Sed quamuis eorum deuotioni, & in Societatem noſtram beneuolentiæ, gratiæ habendæ viderentur; id tamen onus minimè ſubeundum eſſe, cum talibus præſertim conditionibus, viſum. & ita non eſſe admittendum decretum eſt.

XXII.

XXII. *in* MS.*d*.27.

DE Admonitore Præpoſiti Generalis actum eſt in Congregatione, an neceſſariò eſſe deberet Profeſſus quatuor votorum; & an eius electioni intereſſe deberent Procuratores Prouinciarum. & placuit fieri eâ de re decretum, vt ſcilicet eligeretur ex Profeſſis quatuor votorum, & eius electioni Procuratores intereſſent. *Admonitor quatuor votorum profeſſus.* *Eius electioni Procuratores interſunt.*

Die ergo XXVIII. Iulij manè, cùm ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium eligendos eſſe Aſſiſtentes decretum eſſet; in primo pro Hiſpaniæ prouinciis electus eſt P. Antonius Araoz, qui in illis Commiſſarius fuerat. in ſecundo ſeorſum pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis, P. Benedictus Palmius Longobardiæ Prouincialis. in tertio P. Euerardus Mercurianus inferioris Germaniæ Prouincialis, pro Galliæ & Germaniæ prouinciis. demùm pro Portugalliæ & Indiarum ac Braſiliæ prouinciis, P. Iacobus Miron Portugalliæ Prouincialis. *Aſſiſtentes ad plura medietate ſuffragia eligendi.*

In Admonitorem autem electus eſt eodem die à prandio, P. Ioannes de Polanco Secretarius Societatis ſimili ſcrutinio. *Admonitor à prandio.*

XXIII. *in* MS.*d*.28.

CVm ageretur de diſtributione bonorum ex patrimoniis fratrum noſtrorum prouenientium, qui ea in ſubſidium Societatis dare cupientes, Præpoſiti Generalis iudicio diſpen- *Bonorum diſtributio intra Prouinciam facienda.*

diſpenſationem relinquunt: dixit ſuam ſententiam R.P. Præpoſitus, ſibi videri Conſtitutionem I. cap. III. P. eſſe ſeruandam, expreſsè mentione factâ illorum verborum, quæ in eâdem Prouinciâ diſtributionem faciendam inſinuant. Et viſum eſt Congregationi idipſum, quod P. Generali; vt ſcilicet talis diſtributio iuxta prædictam Conſtitutionem, & verba illa, in eâdem Prouinciâ fieret.

Decretum Definitorum de eâdem re, quod Congregatio approbauit Decreto LVIII. *& poſt præcedens, quaſi eius interpretationem, poni iuſſit.*

Conſtitutionum loca de bonorum diſtributione.

CVm facta eſſet interrogatio de conciliandis & explicandis tribus locis Conſtitutionum, ſic eſt conſtitutum. Ea quæ continentur cap. IV. Examinis de diſpoſitione bonorum, ita intelligenda ſunt, vt inſtructio quædam generalis ſit, & lex, quâ Noſtri debeant bona ſua in veros pauperes diſtribuere, pro deuotione tamen ſuâ. Quæ verò in III. p. cap. I. §. 9. continentur, intelliguntur in particulari de illis bonis, quæ fratres in beneficium Societatis, ſiue in particulari, ſiue in generali, diſtribuere pro ſuâ deuotione volunt: in quo caſu ſi Rectores & Prouinciales, iuxta declarationem eiuſdem loci, illis repræſentent perfectius eſſe, vt bona ſua diſpo-

diſpoſitioni Præpoſiti Generalis relinquant, tunc declaratum eſt, vt hæc bona in eâdem Prouinciâ tantùm,& non alibi P.Generalis debeat diſtribuere. Et ad hanc legem & intellectum, quæ in IX.p.cap.V.n.6. habentur, interpretanda ſunt, ſi quo pacto de noſtris fratribus intelligi poſſunt. Quòd ſi aliquis imperfectionem ſecutus, particulari alicui Societatis noſtræ loco intra Prouinciam applicare ſua bona velit, proponendum erit illi, vt diſpoſitioni Præpoſiti Generalis relinquat, qui ea diſtribuet iuxta formam ſuperiùs præſcriptam. aliàs ea bona à Societate noſtrâ non admittantur; ſed ea teneatur ipſe in veros Chriſti pauperes extra Societatem diſpenſare. Si verò ea alicui Collegio intra Prouinciam aſſignauerit, ſit in manu Præpoſiti Generalis poteſtas probandi eam applicationem, vel improbandi. Atque in hunc quidem modum Conſtitutiones has poſthac conciliandas, intelligendas atque obſeruandas eſſe Congregatio decernit. Veneramur enim ſanctam memoriam Patrum noſtrorum.

XXIV. *in* MS. *dec.*33.

CVm Ciuitas Peruſina in lectione quâdam publicâ litterarum humaniorum operâ cuiuſdam ex noſtris vſa fuerit,& Collegio noſtro Peruſino, loco ſtipendij quod præle- *Publica lectionis ſtipendium.*

prælectoribus huiuſmodi lectionis ſolui ſolebat, centum aureos ſingulis annis (pro eleemoſynâ tamen, non pro ſtipendio) ſoluerit; actum fuit, an in poſterum, quouis modo vel titulo darentur, eſſent admittendi. Et viſum eſt in Domino expedire, vt nec lectionis huius munus, nec centum illi aurei in poſterum admitterentur.

XXV. *in* MS. *d.*25.

Collegium Venetiarum in Domum profeſſam conuerſum.

CVm propoſitum fuiſſet de Collegio Venetiarum in Domum Profeſſorum conuertendo, quandoquidem expedire videbatur, vt reditus à Sede Apoſtolicâ ei aſſignati Collegio Patauino applicarentur: & vtriuſque Fundator R. D. Andreas Lippomanus Prior ſanctiſſ. Trinitatis eiuſdem eſſet ſententiæ; placuit Congregationi, vt prædictum Collegium Venetiarum Domus profeſſorum, in quâ etiam Nouitij probarentur, fieret: & vt conuenienti ac iuſto modo id fieri poſſet, vt per litteras à Sede Apoſtolicâ obtentas facultas ad huiuſmodi commutationem peteretur.

XXVI. *in* MS. *dec.*37.

Definitores ſex electi.

ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commiſiſſet. & placuit ſex numero eligi, & die ſequenti per ſcrutinium ad plura ſuffragia electi fuerunt tres Patres noui Aſſiſtentes, & præterea PP. Alfonſus Salmeron,

meron, Hieronymus Natalis, & Michael Torres.

XXVII. *in* MS. *dec.* 10.

CVm tractaretur, an Collegia Societatis plures habere Collegiales deberent, quàm poſſent alere: placuit Congregationi fieri Decretum eâ de re, & ſtatui, ne plures teneantur quàm ali poſſint, ſiue ex reditibus, ſiue ex eleemoſynis alendi ſint.

In Collegiis plures non ſint, quàm ali poſſint.

XXVIII. *in* MS. *dec.* 40.

CVm ageretur de contrahendis regulis in minorem numerum; & de admonitionibus P. Natalis, in Hiſpaniâ & alibi relictis, in manu Prouincialium retinendis: de caſibus etiam reſeruatis, an ſcilicet tantùm mortalia externa ea eſſe deberent: Congregatio id totum Definitoribus commiſit. Ad conficiendam etiam formam, quæ in probationis Domibus tenenda eſſet, deputati fuerunt Patres Ioannes Plaza Prouincialis Bæticæ, Ioannes Suarez Prouincialis Caſtellæ, Bartholomæus Buſtamante, D. Ignatius, Franciſcus Coſterus, & Ruiz.

Regulæ contrahendæ.

Admonitiones P. Natalis.

Caſus reſeruati.

Deputati ad formam Nouitiatus conficiendam.

XXIX. *in* MS. *dec.* 41.

ACtum fuit, & per aliquot dies diſputatum, de augendo tempore orationis, quod in Conſtitutionibus IV. P. cap. IV. præfigitur. & placuit tandem Congregationi, vt P. Præpoſitus Generalis pro ſuâ prudentiâ poſſit id augere, prout expedire in Domino iudi-

Tempus orationis augere P. Generali permittitur.

iudicauerit, habitâ ratione perſonarum, regionum,&c.

XXX. *in* MS.*d.*42.

Beneficia curata. CVm de doctrinâ Chriſtianâ edocendâ,& de examinandis beneficiis curatis, quæ Collegiis noſtris paucis in locis vnita ſunt, & relinquendis ageretur: res eſt Definitoribus cum P.Generali commiſſa.

Receſſus aliquorum Patrum. Eodem die cùm ex cauſſis grauibus Patri Edmundo Prouinciali Aquitaniæ cum ſocio P.Claudio recedendum in ſuam Prouinciam videretur; placuit Congregationi,id P.Præpoſito Generali committere. Idem de P.Fuluio Androtio Ferrariæ Rectore,& de P.Hieronymo Rubioli Senarum Rectore propoſitum fuit;& ſimilibus ex cauſſis eidem P.Generali commiſſum. Vnde in ſuas Prouincias receſſerunt.

XXXI. *in* MS.*d.*43.

Formula ſcribendi ad Definitores reiecta. PRopoſitum fuit Congregationi generali de formulâ ſcribendi, prout ſuperiùs Decreto XXI. conſtitutum fuerat. de Collegio etiam artium Conimbricenſi, de Bragantienſi, Portuenſi & Septimacenſi retinendis aut diſſoluendis, rationibus vtrimque in ſcripto adductis,actum eſt. Et Congregationi placuit,Definitoribus ea omnia decidenda committi. *Item officium Vicarij.* Tantumdem eſt factum de Officio Vicarij à Deputatis confecto.

XXXII.

XXXII. *in* MS. *dec.*46.

CVm legerentur Decreta quædam à De- *Interceſſio apud Definitores.*
finitoribus confecta, dictum fuerat, ſi
quis haberet aliquid contra ea, vt ageret
apud Definitores: à quibus ſi ei non ſatis-
fieret poſſet intercedere. Sed XIX. die Augu-
ſti, cùm vrgeretur tractatio diſſolutionis
Congregationis propter varias cauſſas ad
commune Societatis bonum pertinentes:
tandem placuit ne diſſolueretur vſque ad fi-
nem mēſis huius: ſed vt infra biduum omnes
afferrent quæ proponenda iudicarent ad
Definitores, vt ſecernerent ea quæ ad P. Ge-
neralem pertinent, ab his quæ ad Congre-
gationem: vt quæ ad hanc ſpectarent, ad
ipſam referrentur; vt vel per ſe ſtatueret, vel
Definitoribus rem committeret. Interceſſio
verò, ſiue vna ſiue duæ fierent, vt termina-
rentur à Congregatione generali in iis quæ
attinent ad Conſtitutiones, vel ad magna
Collegia diſſoluenda: in aliis vérò, à Defi-
nitoribus.

XXXIII. *in* MS. *d.*48.

CVm Concilium Tridentinum ſeſſ. XXV. *Bona immobilia in Domibus profeſſis habére non licet, etiam poſt Conc. Trid.*
cap. III. de Regularibus, facultatem de-
derit omnibus Religioſis, exceptis Obſer-
uantibus Minorum & Cappucinis, habendi
bona immobilia in communi, non obſtanti-
bus quibuſlibet Conſtitutionibus eorum:
propoſitum fuit Congregationi, an reſtrin-

gendo ſanctam Paupertatem, placeret cedere iuri cuicumque ad habenda bona immobilia in Domibus profeſſorum, quod ex Decreto Concilij prædicto nobis eſſet acquiſitum. Et placuit magno conſenſu Patribus, vt cederemus cuicumque iuri ex Concilio nobis prouenienti: & iuxta noſtras Conſtitutiones, & vota quæ poſt profeſſionem emittuntur, paupertatem in Profeſſis, ac ipſorum Domibus retineremus. & ita ceſſerunt totius Societatis nomine.

XXXIV. *in* MS. *d*. 50.

Reiici à Definitoribus poſſunt priuato nomine propoſita.

ACtum fuit, an aliqua ex iis quæ ſunt à quibuſdam propoſita, non Prouinciarum aut Collegiorum, ſed ſuo priuato nomine, reiici poſſent à Definitoribus, ſi viderentur reiicienda potiùs quàm tractanda. Et reſponſum eſt, audito proponente reiici poſſe; de iis loquendo quæ ad hanc Congregationem pertinerent.

XXXV. *in* MS. *dec*. 52.

Aſſiſtentium & Admonitoris officia durãt vſque ad noui Generalis electionem.

PRopoſitum eſt etiam, an Aſſiſtentium & Admonitoris officia durare oporteret vſque ad Congregationem generalem futuram, an quamdiu Generalis ipſe Præpoſitus viueret. & decreuit Congregatio, prædicta officia vſque ad noui Generalis electionem eſſe duratura.

XXXVI.

XXXVI. *in* MS.*dec.*52.

ACtum eſt prætereà, an expediret nullo modo multiplicari Prouincias ſine Congregatione generali. Et viſum eſt Congregationi, Prouinciarum inſtitutionem, iuxta Decretum prioris Congregationis generalis Præpoſito Generali relinquendam eſſe: qui tamen non niſi re diligenter conſideratâ, & cum Aſſiſtentibus communicatâ, nouas Prouincias inſtituere ad commune Societatis bonum deberet. *Prouinciarum inſtitutio ad Generalem ſpectat.* Tit.6.d.27.

XXXVII. *in* MS.*d.*54.

PRopoſitum fuit, an litteræ quadrimeſtres, quæ iuxta Conſtitutiones ſcribi ac mitti deberent, in ſemeſtres, an potiùs in annuas eſſent conuertendæ. & placuit Congregationi, vt in annuas conuerterentur. *Litteræ quadrimeſtres.*

XXXVIII. *in* MS.*dec.*55.

ACtum fuit de declaratione trium votorum IV. cap. Examinis, & I.cap.III. P. ac III. cap.IX. P. de diſtributione bonorum in vſum Societatis. Et Decretum à Definitoribus factum Congregationi placuit. Sed interceſſit P. Gutierez. *De bonorum diſtributione.* *Interceſſio.*

XXXIX. *in* MS.*dec.*56.

CVm vrgeret ſuperioris Germaniæ Prouincialis, ſuo & complurium Prouincialium nomine, vt hoc menſe Congregatio generalis diſſolueretur, iuxta Decretum XLVI. viſum eſt Congregationi, vt ad III. diem *Definitoribus poteſtas etiam poſt Congregationem data.*

Septembris finiretur, & ſine alio decreto eâ de re faciendo diſſoluta Congregatio cenſeretur. Et ſi quæ nondum abſoluta remanerent, dummodò ad Conſtitutionum innouationem vel abrogationem non pertinerent, vel ad magnorum Collegiorum diſſolutionem, ab ipſis Definitoribus intra octo dies conſequentes poſt diſſolutionem Congregationis abſoluerentur: apud quos liceret intercedere.

Vide infrà Dec. 63.

X L. *in* MS. *dec.* 57.

Noſtri aulas, niſi ad breue tempus, ne ſequantur.

CVm propoſitum eſſet, an Illuſtriſſimo Cardinali Auguſtano Theologus noſtræ Societatis dari poſſet, qui eius confeſſiones audiret, & aulam ſequeretur. Viſum eſt Congregationi, nec Principibus, nec Dominis aliis ſæcularibus aut Eccleſiaſticis, aſſignari debere aliquem ex noſtris religioſis, qui aulas eorum ſequeretur, & in eis habitaret, vt Confeſſarij vel Theologi, aut alio quouis munere fungeretur; niſi fortè ad perbreue tempus vnius vel duorum menſium.

X L I. *in* MS. *dec.* 58.

Loca Conſtitutionum conciliata de bonorum diſtributione.

POſt ſecundam interceſſionem circa Decretum de conciliandis tribus locis in cap. IV. Examin. & in primo capite tertiæ partis, & in III. IX. P. de diſtributione bonorum; placuit Decretum quod afferebatur; & ſtatim poſt XXVIII. ponendum eſſe, quaſi eius interpretationem, viſum eſt. Et

cùm

cùm noua interceſſio fieret, non placuit eam admitti.

XLII. *in* MS. *d.*60.

CVm interceſſiſſet aliquis Patrum circa ſcholia P. Natalis, quod attinet ad auctoritatem aliquam, quæ ipſis tribui debere inſinuabatur: placuit Congregationi, vt prædicta ſcholia priùs à R.P. Generali, & à deſignatis ad eorum inſpectionem examinata, amplecteremur pro directione tantùm, & ſine vllâ obligatione. *Scholia P. Natalis non obligant.*

XLIII. *in* MS. *dec.*61.

VErba quædam addita in Decreto poſt XXVIII. ponendo, vbi dicebatur, *Si aliter intellexerunt*, &c. actum eſt, an mutari deberent, & illorum loco dici, *ſi aliter intellexiſſent, vel diſpenſandum cenſuiſſent*: & viſum eſt Congregationi, R. P. Generali committendum eſſe, vt circa illorum verborum immutationem faciat, quod in Domino expedire iudicauerit. *Decreti emendatio.*

XLIV. *in* MS. *dec.*62.

CVm à Definitoribus Decretum proponeretur Congregationi, quo in futurum conſtituebatur, vt ſtatim poſt electionem Generalis octo Definitores eligerentur, ac deinde Aſſiſtentes & Monitor, interceſſit quidam ex Patribus, & viſum eſt Decretum non eſſe admittendum. *Definitorum decretum reiectum.*

XLV. *in* MS.*dec.63.*

Congregationis diſſolutio. INterceſſit aliquis ex Patribus circa Decretum LVI. de diſſolutione Congregationis. & viſum eſt, quòd hodie, id eſt tertiâ Septembris, ſimul Congregatio & Definitorum poteſtas deberet expirare. Vnde ſi quid expediendum eſſet, hoc ipſo die expediri oportere, vel ad Generalem Præpoſitum, aut aliam Congregationem reiici.

XLVI. *in* MS.*dec.64.*

Canones 11. Congr. approbati. Canones 1. Congr. Gen. commiſſi. LEcti fuerunt & approbati Canones ex Decretis huius Congregationis extracti: & P. Generali cum Definitoribus fuit commiſſum, vt etiam ex actis Prioris Congregationis ſimiliter Canones ad praxim pertinentes extraherētur, eo ordine numerorum, & eâ cum diſtinctione, quæ ipſis videretur. Reliqua verò acta vtriuſque Congregationis benè ſeruanda eſſe, quamuis Canones hi communiùs circumferantur.

XLVII. *in* MS.*dec.65.*

Generalis poteſtati cautum. QVia de quibuſdam Collegiis admittendis actum eſt elapſis diebus, ad quod facultas penes Generalem eſt; placuit Congregationi declarare, quòd per huiuſmodi Decreta non intendit minuere vllo modo facultatem Generalis Præpoſiti.

XLVIII. *in* MS.*dec.66.*

Catalogi. LIcet in Conſtitutionibus Declar. litt. N. in 1. cap. VIII. P. quarto quoque menſe catalogi

talogi mittendi dicantur: viſum eſt Congregationi, ſatis fore, ſi ſemel ſingulis annis ordinariè mitterentur cum informatione.

XLIX. *in* MS.*dec.67.*

PRopoſitum eſt, an R.P. Generalis Præpoſitus, huius Romanæ Domus Præpoſitus particularis eſſe deberet, nec ne: & placuit Congregationi pars affirmatiua.

P. Generalis Domus Romanæ eſt Præpoſitus.

L. *in* MS.*dec.68.*

CVm ageretur de numero eorum qui ad electionem Vicarij Generalis neceſſarij viderentur, conſtitutum eſt, vt minimùm ſex eos eſſe debere.

Electores Vicarij minimùm ſex.

LI. *in* MS.*d.69.*

CVm ex Decretis præcedentibus primam & ſecundam electionem vnum corpus auctoritate Congregationis confectum eſſet, & quædam emendata: placuit eidem Congregationi, vt ea confirmarentur: ita ſaltem, vt ad primam Congregationem vim haberent.

Decreta I. & II. Congregationis ante electionem.

LII. *in* MS.*d.70.*

PEtitum eſt, an deberet R. P. Præpoſitus committere aliquibus, vt conferrent tranſlationem Conſtitutionum Latinarum cum Hiſpanico textu, & iuxta illius veritatem emendarent, vbi emendatione opus eſſet. Et placuit Congregationi vt id fieret.

Verſio Latina Conſtitutionum.

LIII. *in* MS.*dec.71.*

Facultas contractuum penes Vicariũ.

CVm proponeretur, an Congregatio generalis vellet dare Vicario Generali pro tempore futuro, facultatem ineundi contractus, in iis quæ commodè non poſſunt electionem Præpoſiti Generalis expectare: placuit facultatem huiuſmodi Vicario concedi, niſi cùm ageretur de vendendis vel alienandis bonis ſtabilibus ipſius Societatis.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

LIV. *in* MS.*dec.73.*

Formula ſcribendi.

COnſtitutum eſt, vt XII. Canoni adderetur forma ſcribendi, quæ ſequitur. hic XII.Canon ex XXI.Decreto deſumptus eſt.

Quædam ſunt in ratione ſcribendi, quæ in Declarationibus primi capitis octauæ partis continentur, quæ modò benè obſeruari non poſſunt: vnde remedium per aliquam immutationem Conſtitutionum in eâ parte adhibendum eſt.

Litteræ ædificationis.

Litteræ ad ædificationem ſpiritualem ſcribantur à ſingulis Rectoribus & Præpoſitis localibus ſemel in anno: & illarum tot fiant exempla, quot nationes à R.P.Generali deſignatæ fuerint.

Superiorum localium litteræ ad Prouincialem.

Rectores & Præpoſiti locales ſcribant ſingulis hebdomadis ad ſuum Prouincialem in Europâ, iuxta Conſtitutiones: in Indiâ

diâ verò & Braſiliâ, vt ſuis Prouincialibus viſum fuerit commodum & opportunum.

Miſſi autem ad fructificandum in agro Domini, ſcribant ad eum quem deſignauerit ille à quo miſſi ſunt, ſingulis hebdomadis, vel quoties ipſis fuerit præſcriptum. Et illis quidem reſcribant ſui Superiores ſemel in menſe, iuxta Conſtitutiones: his verò reſpondebitur quoties iudicauerit is qui illos miſit. *Litteræ eorum qui in Miſsionibus verſantur.*

Prouinciales omnium Prouinciarum Europæ ſcribant ordinariè ad P. Generalem ſemel quólibet menſe. Rectores autem & Præpoſiti locales tertio quoque menſe ad eumdem ſcribant. Ita tamen hæc accipiantur, vt extraordinariè poſſint ſcribere quoties neceſſitas vrgebit. Prouinciales verò Indiæ & Braſiliæ ſcribant Præpoſito Generali quando ſe obtulerit nauigationis commoditas. Rectores autem & Præpoſiti locales ex Indiis ſemel, ex Braſiliâ verò bis in anno, ſi ſeſe obtulerit occaſio. *Prouincialium & Superiorum localium litteræ ad Generalem.*

Præpoſitus Generalis ad Prouinciales reſcribet ſecundo quoque menſe: ad Rectores verò & Præpoſitos locales ſexto quoque menſe, niſi aliqua neceſſitas priùs ad reſpondendum ſuadeat. *Quando ſcribet Generalis*

Reliqua, quæ ſpectant ad res de quibus ſcribendum eſt, & ad modum, & ad quale anni tẽpus annuas litteras ſcribere debeant, hoc totum P.N. Generali relinquitur, vt ipſe

pro ſuâ prudentiâ ſtatuat quid facto opus ſit.

Catalogi. Rectores Collegiorum & Præpoſiti locales catalogum Patrum ac Fratrum conficiant, & informationem communem ſemel anno ordinariè, & ad ſuos Prouinciales mittant, qui illos ad Præpoſitum Generalē mittent. Materia verò & modus conſcribendi hos catalogos à P. N. Generali præſcribatur.

In reliquis, quæ hîc non attinguntur, obſeruentur Conſtitutiones, quæ tamen proptereà non expungantur, donec id definierit proxima futura generalis Congregatio, etiam ſi executio & praxis iuxta Decreta hæc ſit obſeruanda.

LV. *in* MS. *dec.* 74.

Lites forenſes Noſtris fugiendæ. Lites forenſes, pro rebus præſertim temporalibus, fugiant Noſtri omnes, & id curent Prouinciales efficere; ac primùm compromiſſione rem adnitantur componere. quòd ſi nullâ ratione id poſſint aſſequi, tamen non intendat quiſquam è Noſtris litem huiuſmodi, nec omnino litem aliquam, abſque conſenſu Præpoſiti Generalis, aut eius cui expreſsè ſuas vices ad hanc rem ille commiſerit. Noſtris autem ſi lis intendatur, curent Prouinciales primùm, vel à parte, vel à Iudice peti, vel id conſequi per Principem, vt priùs poſſit conſuli Generalis Præpoſitus, quàm liti reſpondere cogantur. nam fieri poterit, vt Generalis Præpoſitus iubeat ce-

dere

dere Noſtros liti, & potiùs detrimentum temporale pati, quàm litibus dare operam, etiam pro re alioqui debitâ.

LVI. *in* MS. *dec.75.*

QVamuis autem ex eleemoſynis viuat Societas, & opus bonum ſit eleemoſyna Societati collata, atque ad bona omnia inducere quoſuis poſſimus: tamen ad maiorem ædificationem, & paupertatis noſtræ ſinceritatem & puritatem; placuit præcipere Noſtris omnibus, vt nulli externo ſuadeant (nam de Noſtris in Conſtitutionibus & Decretis dictum eſt) vt nobis potiùs, quàm aliis pauperibus, dent eleemoſynas: ſed contenti ſimus, vbi petimus quotidianas eleemoſynas, illas ſimpliciter ac planè amore Dei petere. Ad donationes verò quaſcumque ſiuè legata, ſimpliciter etiam, & planè poſſimus noſtras neceſſitates tantùm explicare; definitionem tamen eius deuotioni relinquamus, à quo petimus has etiam eleemoſynas: ac proponere tantùm illi poſſimus ad orationem & alia media vt accurrat, quibus poſſit de donatione vel legato conſtituere, iuxta id quod ipſi Dominus inſpirauerit, & ratio recta ſuaſerit. *Eleemoſyna quâ moderatione petenda.*

LVII. *in* MS. *d.76.*

REgulæ generales, quæ incipiunt *Summa Sapientia*, integræ conſeruentur; reliquæ verò & examinentur, & quoad eius fieri poterit, *Summarium Conſtit.*

Regula. terit, breuiores fiant. verùm earum ratio habeatur, quas certò conſtiterit eſſe à R.P.N. Ignatio editas, ſi tempori conſentaneæ, & bono vniuerſali vtiles eſſe cenſebuntur. Præcipuè verò regulæ officiorum Prouincialis, & Rectoris, aliorum etiam officialium examinentur, & contrahantur. *Admonitiones P. Natalis.* Admonitiones autem P. Natalis ab ipſo expurgatæ, atque in ordinem redactæ, Prouincialibus à R.P. Generali tradantur, vt illis pro ſolâ directione, nullâ interim obligatione obſtricti, vtantur.

LVIII. *in* MS. *dec.* 77.

Doctrina Chriſtiana iis docenda qui ad gradum promoti. QViuis profeſſus quatuor vel trium votorum, quiuis etiam Coadiutor ſpiritualis formatus, poſt editam profeſſionem, vel vota ſimplicia, intra annum vel quadraginta dies continuos vel interpolatos, doctrinam Chriſtianam pueros atque rudes perſonas docere teneatur. Prætereà verò hoc tam ſanctũ exercitium viſum eſt admodùm R.P. Generali commendandum; ne vllo vmquàm tempore illius obliuio in noſtros animos irrepat, cùm illud in votorum noſtrorum formulâ complectamur. Curet itaque idem R.P. Generalis, vt Noſtri frequentiùs, quemadmodùm ipſi in Domino expedire viſum fuerit, in hoc tam pio opere exerceantur.

LIX. *in* MS.*dec.*78.

QVod ad vnionem beneficiorum, quæ curam animarum habent, pertinet, definitum eſt, vt in futurum non admittantur: admiſſa verò, ac vnita huiuſmodi beneficia, auditis eorum ſententiis, qui de his cum Definitoribus quidquam agere voluerint, examinentur, vt tandem quod pro maiori omnium ædificatione conueniat, decernatur. *Beneficia curata non admittenda.*

LX. *in* MS.*dec.*79.

CAſus reſeruati, qui à R. P. Lainez editi ſunt, retineantur. Viſum tamen eſt, vt ſeptimus, vndecimus & duodecimus explicatiùs traderentur, vt quod alioqui intelligi neceſſum erat, faciliùs intelligatur. Declaratio verò caſuum, & ampliatio vel reſtrictio ſpectat ad R.P.N.Generalem. De nono autem caſu, videlicet, *confiteri externo Sacerdoti, &c.* iudicium commiſſum eſt P.Generali. *Caſus reſeruati.*

LXI. *in* MS.*dec.*80.

OMnia quæ ſpeciem habent ſæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, & ſimilibus, intelligantur prohibita eſſe Noſtris. *Negotiatio prohibita.*

LXII. *in* MS.*d.*81.

CVrabit P. Generalis, vt qui ſunt è Noſtris concionaturi publicè, qui etiam confeſſiones audituri, hi ſint ad ea munera obeunda ſufficienter inſtructi. hoc enim ad eius adminiſtrationem attinet; tum etiam illud, *Concionatores & Confeſſarij ſint idonei.*

illud, vt communicetur Concionatoribus & Confeſſariis peculiaris inſtructio. Et tamen viſum eſt retinendum eſſe priuilegium à Sede Apoſtolicâ conceſſum, vt Noſtri poſſint concionari, etiamſi non ſint ad ordines promoti.

LXIII. *in* MS. *d.* 82.

Votorum obligatio.

DE obligatione Votorum ſimplicium, præſertim caſtitatis, difficultati quæ offerebatur reſponſum eſt, eſſe ſeruandum Decretum actorum poſteriorum primę Congregationis.

Tit. 6. d. 19.

LXIV. *in* MS. *d.* 85.

Renouatio votorum.

QVamuis in Conſtitutione cap. 1y. IV. P. deſignentur feſta Paſchæ ac Natiuitatis Domini, quibus renouent vota Scholaſtici; tamen cùm colligi poſſit ex Declaratione eius loci, poteſtatem eſſe in Superiore Rectoris immediato, in aliquo particulari caſu mutandi illa feſta; facilè interpretari poſſumus in Generali Præpoſito eſſe facultatem in vniuerſum illa feſta mutandi; quod traditio vniuerſalis, à tempore ipſius N. P. Ignatij vſu & conſuetudine hactenus corroborata, confirmat.

LXV. *in* MS. *d.* 84.

Doctrina Christiana Rectoribus docenda.

REctores cùm teneantur ex Conſtitutione & Declaratione x. cap. IV. P. doctrinam Chriſtianam legere vel docere per quadraginta dies per ſe vel per alium; expoſitum

tum eſt, id debere præſtari intra annum, poſtquàm officium Rectoris inierint, continenter quadraginta diebus, vel interpolatim: primò quidem quemadmodùm ſolent doceri pueri, deinde etiam per conciones, ſi ita Superior cenſuerit. Præter illum annum, eodem quidem nomine non tenebitur Rector, ſed alio poterit communi, vt in ſuperiori quodam decreto definitum eſt de Profeſſis & Coadiutoribus formatis. *Decr.77.*

LXVI. *in* MS.*dec.*85.

EX Declaratione cap. x. §. vltimo IV. P. colligitur, illas intelligi Conſtitutiones eſſe legendas, quæ ſunt propriæ Scholaſticorum noſtrorum: illæ verò cùm contineantur in Regulis Scholaſticorum, fit vt illæ regulæ ſint legendæ publicè bis aut ter ſingulis annis. eas autem curabit P. Generalis, ſi opus fuerit, emendandas. *Quæ regulæ publicè legendæ.*

LXVII. *in* MS.*d.*86.

COngregationes Prouinciales fiant iuxta Conſtitutiones, ad eligendos eos qui ſuffragium ſint habituri in generali Congregatione. fiant prætereà iuxta decretum huius Congregationis generalis tertio quoque anno ad Procuratores eligendos, qui deſtinandi ſunt ad P. Generalem, &c. aliàs cenſemus non eſſe cogendas huiuſmodi Prouinciales Congregationes. *Congregationes Prouinciales quando cogendæ.* Decr.14.

LXVIII.

LXVIII. *in* MS.*d*.87.

Rectoribus non deſignandum triennium vt Prouincialibus.

VT triennium deſignatum eſt Prouincialibus, quo officium gerant ſuum, vt habetur III.cap.IX.P.Conſt. non videtur ſimiliter agendum in Rectoribus, nec addendum propterea ad Conſtitutiones, quæ de hoc nihil decernunt.

LXIX. *in* MS.*d*.19.

Breues curſus artium.

VIſum eſt non expedire, vt breues curſus Artium vel Theologiæ inſtituantur: ſed ſi quis in Coadiutorem ſpiritualem inſtituendus fuerit, is humaniorum litterarum ſtudio & compendio Dialectices contentus ſit: quibus ſtudiis inſtructus, caſus conſcientiæ audire poterit.

LXX. *in* MS.*dec*.89.

Ad quas facultates in Vniuerſitatibus noſtris liceat promouere.

NOn probatur vllum ad aliquam in noſtris Vniuerſitatibus facultatẽ eſſe promouendum, quam Noſtri non profiteantur.

LXXI. *in* MS.*d*.90.

Collegia non ſufficienter dotata.

SI qua Collegia ſint hactenus abſque ſufficienti dotatione fundata, in quibus Noſtri neclegant, nec ſcholaſticos alant; poterunt tamen illa hâc ratione retineri, ſi ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam perſonam conſeruatis, detur opera vt plenè fundentur, quemadmodum de Collegio Maioricenſi poteſt dici. Noſtri tamen interim bonis illis non vtantur, ſed ex eleemoſynis viuant, ac ſimul dent operam, vt prædi-

prædicta Collegia ſufficienter etiam aliunde dotentur.

LXXII. *in* MS. *dec.* 91.

QVemadmodùm hactenus factum eſt in quibuſdam locis, vt Noſtri ita examinent ad Ordines promouendos; aut curæ animarum, verbo Dei, vel confeſſionibus audiendis præficiendos, vt ſimul iudicium ferant de illorum ſufficientiâ & admiſſione, ita de cetero ne fiat: quandoquidem iudicamus, non eſſe conſentaneum noſtro Inſtituto. Quòd ſi examinandi miniſterium effugere nullâ ratione poſſumus; illud tamen retineamus, vt iudicium de admittendis vel non admittendis non feramus, ſed illud omnino Prælatis relinquamus. poſſit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile & expediens eſſe in Domino iudicauerit. *Examen promouendorum ad ordines & beneficia.*

LXXIII. *in* MS. *dec.* 29.

P. Generalis erit Præpoſitus Domus Romanæ, & habebit Miniſtrum & alios officiales, quorum operâ vtetur ad gubernationem particularem eiuſdem Domus. *Generalis Præpoſitus Domus Romanæ.*

LXXIV. *in* MS. *d.* 93.

Aſſiſtentes verò officio ſibi à Congregatione generali commiſſo incumbãt iuxta Conſtitutiones, nec aliis occupentur miniſteriis, quibus à ſuo officio auocentur, vel impediantur. *Aſſiſtentes ne diſtrahantur.*

LXXV. *in* MS.*d*.94.

Procuratores Indiæ & Braſiliæ.

SI contigerit Procuratores electos ex prouinciis Indiæ & Braſiliæ in Europâ eſſe, quando fit Congregatio generalis, ad quam venire poſſint;hi interſint Congregationi pro ſuis prouinciis. Qui quidem ſi ſint profeſſi quatuor votorum, & non ſolùm electi à ſuis Prouinciis vt Procuratores, ſed etiam vt ſuffragium hîc poſſent habere in electione Generalis Præpoſiti; tunc hi pôſſunt etiam admitti, vt in dictâ electione habeant ſuffragium.Quòd ſi non adfuerint quando fit Congregatio generalis,tunc poteſt eligi vnus Procurator tantùm pro Indiâ & Braſiliâ à Prouinciâ Luſitaniæ, quemadmodùm hactenus factum eſt.

LXXVI. *in* MS.*dec*.95.

Arbitri ad bonorum diſtributionem.

PRopter difficultatem quæ ingeri alicui poſſit ex vltimâ parte I.§. cap.IV. Examinis, vbi conſulendi præſcribuntur aliqui ob bonorum diſtributionem in cognatos, &c. non cenſemus immutandam eſſe illam Conſtitutionem;ſed occurrendum ſcandalis,& ſiniſtris opinionibus, ſi quæ ortæ ſunt,vel oriri poſſint propter rei ignorantiam, vel executionis praxim. Id verò diligenter curabit R.P.N.Præpoſitus Generalis.

LXXVII. *in* MS.*d*.96.

Dimiſſos è Societate Sacerdotes Epi-

QVod attinet ad ordinationem Noſtrorum qui non ſunt profeſſi, nulli videtur

dari

dari cauſſa iuſtæ querelæ, quandoquidem nos vtimur iure noſtro. Quòd ſi Noſtros ordinatos contingat expelli à Societate, tamen non tenebuntur eos Epiſcopi alere, cùm qui ordinantur ex Societate noſtrâ, ceſſerint ſuo iuri in ordinatione: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis. *ſcopi alere non tenentur.*

LXXVIII. *in* MS. *dec.97.*

OMni curâ, labore & diligentiâ curemus, ne arcula aliqua proponatur in noſtris Eccleſiis ad eleemoſynas accipiendas pro aliis, cùm pro nobis tam ſit neceſſarium eas poni non poſſe, vt non rem tantùm euitemus, quæ nobis prohibita eſt, ſed rei illius omnem ſpeciem. *Arcula pro eleemoſynis in Eccleſiis.*

LXXIX. *in* MS. *dec.98.*

LIbrum habeat Secretarius Congregationis, in quo quæ confirmata erunt decreta contineantur: & ea quidem ante diſſolutionem Congregationis ſimul leget in plenâ Congregatione Secretarius, & ſuâ manu ſubſcribet, & ſigillo Societatis muniet. *Liber actorum Congregationis.*

LXXX. *in* MS. *dec.99.*

SEcretarium eliget Congregatio ante Generalis electionem, non ſolùm qui electioni ipſi ſubſeruiat, ſed qui congregationibus & actis, ſi quæ fient ante electionem. Poſt electionem autem, vel eumdem ad illas congregationes & acta confirmabit, vel alium *Secretarius electionis & Congregationis.*

eliget. Horum officium terminabit finis electionis vel Congregationis.

LXXXI. *in* MS.*dec*.100.

Duo Socij Secretarij Congr.

ELigendi prætereà à Congregatione, videntur duo Patres eiuſdem Congregationis, ad ſuffragia enumeranda, & conficienda decreta cum Secretario Congregationis.

LXXXII. *in* MS.*dec*.101.

Expenſæ pro Procuratore, Prouincialibus, &c.

PRocuratorem qui negotia agit cum externis, vel Romæ, vel alibi; alere debent ij quorum negotia agit. Prouinciales verò, Commiſſarios, Generalem etiam ipſum alet ea Domus vel Collegium vbi erunt. quibus quando in itinere ſint, expenſas facient ij, quibus erit bono illud iter; ſi tamen pro Societatis gubernatione vel negotiis iter faciant.

LXXXIII. *in* MS.*dec*.102.

Expenſæ pro externis.

PRo Societate, pro Aduocato, pro Procuratore, & aliis officialibus externis, ſi quid prætereà ad actionem vel expeditionem alicuius negotij, vel litterarum Apoſtolicarum, vel Regiarum, & eiuſmodi aliarum, expendetur ab aliis, id ſoluere debent ij, in quorum gratiam illud fuerit expenſum.

LXXXIV. *in* MS.*dec*.103.

Forma ædificiorum.

AD R. P. Generalem referenda videtur forma ac modus ædificiorum noſtrorum

Tit.6.d.34. conſtruendorum, vt ille iuxta Decretum acto-

rum

rum poſteriorũ præteritæ Congregationis, quod ſibi in Domino viſum fuerit, ſtatuat.

LXXXV. *in* MS.*dec*.104.

DEcretum eſt vt nomen illud honorifi- cum, id eſt *Don*, vbi eſt inſigne nobilitatis ſæcularis, de Societate noſtrâ omnino collatur. *Don tollatur.*

LXXXVI. *in* MS.*d*.105.

NOn videtur officium Superintendentis, vel nomen vſurpandum in Societate, niſi vbi pro arbitrio R.P.Generalis neceſſitas, vel magnitudo Collegij vtrumque poſtulauerit. neque enim nomen tantùm retinendum eſt. *Superintendentis officiũ ſublatum.*

LXXXVII. *in* MS.*dec*.106.

PRima generalis Congregatio in actis poſterioribus ſtatuit, vt Patres in Congregatione eo ordine ſederent, qui in actis prioribus fuerat præſcriptus. Eumdem igitur ordinem conſeruandum eſſe cenſemus; nec retinendam eſſe partem illam declarationis VII.cap.VIII.P. quæ ab eâdem Congregatione abrogata fuerat. *Ordo ſedendi in Congregatione.* Tit.1.d.1.

LXXXVIII. *in* MS.*d*.107.

VBi dicitur in tertio Decreto actorum priorum primæ Congregationis, *Et ſi informatio maior deſideraretur in re aliquâ, à Vicario petendam eſſe*: decretum eſt eſſe addendum, non à Vicario ſolùm, ſed ab aliis etiam Electoribus accipi informationem illam poſſe. *Informatio de rebus ante electionem.*

LXXXIX. *in* MS.*d.*108.

Informatio de perſonis. QVamuis à Congregatione ſecundâ generali in actis prioribus ſit dictum, informationem pro Generalis electione ab omnibus de Societate, qui poſſent benè referre, capi poſſe: viſum tamen eſt, vt non ab omnibus, ſed à ſolis Electoribus & Procuratoribus accipi poſſit informatio, & ea quidem in quatriduo dumtaxat. *Decr.*19.

X C. *in* MS.*dec.*109.

Non petendum an hic vel ille ſit aptus. PErmiſſum fuerat in actis prioribus Congregationis ſecundæ, vt liceret in informatione petere, an hunc vel illum aptum quis iudicaret ad munus Generalis Præpoſiti, non an aptiſſimum inter omnes: totum hoc tamen viſum fuit immutandum. Ne igitur de cetero ita interrogare liceat; ſed conſeruetur, quod in prioribus actis primæ Congregationis ſtatutum fuerat. Decr.21. Decr.6.

X C I. *in* MS. *dec.*110.

Procuratores ante electionem non admittendi. DE Procuratoribus an ad congregationes, ſi quæ habebuntur ante electionem Generalis Præpoſiti, ſint admittendi cùm interrogatio fieret; Viſum eſt, obſeruandum Decretum tertium actorum priorum primæ Congregationis, confirmatum in actis item prioribus ſecundæ Congregationis. Decr.14.

XCII. *in* MS.*d.*111.

Deputati pro detrimentis. AD pleniorem pro Generalis Præpoſiti electione informationem, decretum eſt, vt

vt Congregatio ante electionem aliquos Patres deputet, qui cum Vicario Generali & Aſſiſtentibus videant, an aliquid ſit, in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentiâ atque induſtriâ vel reſarciendum vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient interrogationem commodè, quâ interrogatione inquirere Electores poſſint ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent ij deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent; nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolùm ſuffragij prærogatiuam.

XCIII. *in* MS. *dec.* 112.

CVm aliqua commiſerit exequenda Præpoſito Generali ſuperior Congregatio in actis poſterioribus, ſi qua ex illis non fuerint executioni mandata, id curet facere R.P.N. Præpoſitus Generalis.

DE OFFICIO VICARII.

Quod in II Congregatione à Deputatis conſcriptum, & à Definitoribus eiuſdem Congregationis mandato, recognitum eſt Decr. VIII. *&* XLIII.

VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nomina-

minatur ab ipſo Præpoſito ante mortem, vt habetur cap. IV. Conſt. & Declar. octauæ part. vel ſi ille non nominaſſet, eligitur à profeſſis qui apud eum fuerint, vt habetur in eâdem declaratione. Huius igitur officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis, & duplex quidem eſt.

Vicarij officium duplex.

Alterum eſt, Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam præſcripto tempore & loco, quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Conſt. P. VIII. cap. IV. Alterum, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Prępoſitus electus fuerit, vt habetur Declar. P. VIII. cap. IV.

Indicere Congregationem.

Vicarius itaque ſimul atque creatus fuerit, curabit funus Præpoſiti Generalis, niſi iam curatum fuerit; dabitque operam, vt Miſſæ & orationes in vniuersâ Societate pro animâ Præpoſiti mortui fiant: deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem, primo quoque tempore diligentiſſimè incumbet.

Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, tempus & locum Congregationis iuxta Conſtitutiones præſcribat; Miſſas & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat, Congregationes Prouinciales vt ritè fiant admoneat; & ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, ad quæ diſcutienda vel definienda

nienda aliorum opera,præterquàm duorum Electorum à Prouinciali Congregatione, neceſſaria videatur; Prouinciales admoneat, qui adducendi erunt, vt eos adducant iuxta Conſtitutiones.

Antequàm congregata ſit Societas, poteſtatem habeat Vicarius, quâ poſſit ſolus iubere quæ ad conuocationem attinent, iuxta Conſtitutiones: ſolus tamen non poteſt prorogare tempus Congregationis, vt decretum eſt in actis poſterioribus primæ Congregationis Tit. II. Decr. XXXII. Poſtquàm autem ſunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, poſt tempus definitum, ſolus non poterit ea, quæ ad electionem pertinent, definire: ſed ſi quid emerget dubij vel difficultatis, id erit per Congregationem determinandum; executio verò Vicarij erit.

Vbi autem dies conſtitutus & terminus præfixus venerit, ad quem venturi ſunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modò excedant duas tertias partes; eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem Generalis ad Congregationem pertinentia, reddet. Deinde in primis tractet, an habenda ſit pro legitimâ Congregatio, quod ad perſonas, tempus & modum attinet: & ſi qui ſint defectus, an ſuppleri debeant: an expectandi ſint abſentes, an benedictio à

Summmo Pontifice petenda ad electionem iuxta noſtras conſtitutiones celebrandam. Denique reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit; quæ petenda ſunt tum ex Conſtitutionibus, tum ex Decretis ante & poſt electionem. detque operam Vicarius, vt nihil in Congregatione ante electionem Generalis agatur, niſi quæ ad illam ſpectabunt, & quidē neceſſariò, vt quàm primùm Societas Præpoſitum Generalem habeat.

2. *Societatem gubernare.* Alterum officium Vicarij eſt, Societatem vniuerſam gubernare. Verùm ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. quare illam ita gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit; ſed ad ſpiritum & ſenſum Generalis demortui ſe componet, illius compertam voluntatem ſequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit debebit ſuo miniſterio quaſi viuum, ac præſentem Generalem, illiuſque gubernationem repræſentare.

Quocircà eiſdem Aſſiſtentibus, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpoſitus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eiſdem Præpoſitis, Rectoribus, Præ-

Præfectis probationum,& aliis Officialibus primariis qui creantur à Generali,quos mutare ei non licet, vel nouos creare, niſi fortè aliqui illorum morerentur, & alij in eorum locum vſque ad electionem Præpoſiti Generalis ſubſtituendi eſſent,vel aliquæ grauiſſimæ cauſſæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus vel ſuſpendendus videretur, iure ſuffragij nihilominùs ei relicto; & hoc quidem non ſine conſilio Aſſiſtentium.

Eâdem de cauſsâ res omnes graues,& maioris momenti,quæ differri vſque ad electionem noui Præpoſiti poterunt, quando illa breuî futura eſt, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpoſitum Generalem remittet.

Quocircà nullam Domum,nullum Collegium, nullam Vniuerſitatem vel Domum probationis inſtituet. quæ ſi offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem Societatis apertè futura ſint, & omni difficultate careant; eos quî fundatores eſſe volunt,iubeat benè ſperare, & omnem dubitationem ſeponere. ſi quid verò difficile aut dubium ſit,alet ſpe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet, rem totam ad Generalis creationem reſeruabit.

Ad profeſſionem admittere,etiam vel deſignatum à præmortuo Præpoſito,vel in his,

quæ

quæ ad profeſſionem attinent, diſpenſare non poterit Vicarius; neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

Circa miſſiones Profeſſorum, ſi quid vrgeret, poteſtate Generalis vti poterit conſultis Aſſiſtentibus: eos tamen qui electi ſunt à Congregationibus Prouincialibus, vel qui probabiliter eligendi eſſent, vt Congregationi generali interſint, ad ea loca, vnde ad electionem commodè venire non poſſint, non mittet; neque etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt.

In vniuerſum cum Aſſiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minùs, imò magis quàm Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minùs diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus ponderis habebunt apud illam quæ ipſe conſtituet. Quamobrem quæ ſunt à Præpoſito vitâ functo vel conſtituta vel conceſſa, non temerè, neque ſine grauiſſimâ cauſsâ vel infirmabit vel reuocabit.

Si noui Præpoſiti electio aliquo caſu vltra ſex menſes à Conſtitutionibus præſcriptos, differatur; & aliqua grauia acciderent, quæ vſque ad eius electionem commodè differri non poſſent; Vicarius Generalis auditis

tis Aſſiſtentibus id ſtatuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

Si Præpoſitus Generalis Vicarium non nominauerit ante mortem, & in eo loco vbi mortuus eſt, non ſunt profeſſi ſaltem ſex (tot enim ad minimum iudicatum eſt eſſe oportere) tunc cura adhibenda erit, vt ex viciniori bus locis, vtcumque illa diſtent, is numerus conuocetur. quòd ſi in illâ diſtantiâ æquali plures fuerint quàm ſex, omnes erunt ad electionem vocandi. interim tamen Societatis gubernatio erit in ordinariis Superioribus. electioni verò, Romæ quidem præerit Miniſter Domus, ſi fuerit quatuor votorum profeſſus; alibi verò Prouincialis, vel antiquiſſimus ex profeſſis quatuor votorum. *Vicarius à quibus eligatur.*

FORMVLA ACCEPTANDORVM Collegiorum.

Data à R.P.N.M. Lainez Generali Præpoſito Societatis IESV, *de quâ fit mentio Can.* V. *Congreg.*

Conſideratis operibus & miniſteriis, quibus ad Dei gloriam & animarum profectum Societas noſtra occupatur; & conſideratâ etiam obligatione caritatis, quâ ex inſtituto tenemur in illis perſeuerare; re priùs præmeditatâ, & cum Patribus Aſſiſtentibus ad conſultationem adductâ, &

Domi-

Domino commendatâ; viſum eſt mihi, vt in Collegiis; quæ deinceps Diuina maieſtas fundare dignabitur, nouæ à nobis obligationes non admittantur. Sed qui diuino inſtinctu, & Dei obſequio, quod præſtatur in Societate, ac vtilitate quâ Dei gratiâ proximi iuuantur, commotus, Collegium aliquod fundare voluerit; purè & liberè, abſque conditione vel modo, donationem faciat dotationis, quam Domino Deo noſtro offerre vult. Societas verò non ex nouâ obligatione, ſed ex ſuâ illâ antiquâ, quam, vt diximus, habet, curet vt ſecundùm numerum eorum, qui ex tali fundatione ſuſtentari poterunt, in tali Collegio numerus operariorum conſtituatur, qui quidem in illo iuxta noſtrum Inſtitutum ſe exerceant in vineâ Domini. De cuius Diuinâ bonitate ſperamus, ſi Chriſtianâ hac ſimplicitate, quæ ipſi innititur, progrediamur, Societatem perſeueraturam puriorem; nec deſituram illud præſtare, ad quod ſecundùm ſuam vocationem obligatur. Fundatoris etiam intentio ita implebitur, ſimulque tollentur hinc inde cauſſæ inquietudinis, quæ ex humanis cautionibus oriri poſſunt & ſolent: quæ quantumuis cautè & circumſpectè tranſigantur, nihilominùs ſemper ab humanâ aſtutiâ labefactari poſſunt, vt ipſa experientia oſtendit: quæ tam in aliis Religionibus, quàm in multis noſtræ

Fundationes liberè & ſine conditione fiant.

Socie-

Societatis locis nos docet, prædictum modum fundationis partibus omnibus benè cedere ad Diuinum obſequium & commune bonum quod optatur.

De variis modis Collegiorum, & perſonarum numero, quæ videntur in ſingulis neceſſaria.

IN Collegio vbi tres ponuntur Præceptores litterarum humaniorum, quartus etiam eſſe debet, qui illis ſubſtitui poſſit: & tres Sacerdotes, in quibus vnus Rector ſit, reliqui duo vtilitati ſeruiant animarum. Vbi verò tales ſeptem operarij ſunt, conuenit totidem ſaltem ibi ſcholares alere, vt illud perpetuum opus eſſe queat; ſuccedentibus his in Sacerdotum ac Præceptorum locum, vbi aut morte, aut ægritudine, aut aliis de cauſſis non poſſent officio ſuo fungi. Eſt etiam præter hos neceſſarius Miniſter vnus, cum Coadiutoribus quinque, videlicet Ianitore, Sacriſtâ, Coquo, Emptore, & quodam alio, qui eos in omnibus adiuuet. Minimum itaque Collegium xx. conſtabit ex Noſtris. Vltra quos prouidendum erit, vnde corrector, qui de Societate non ſit, alatur ad eos caſtigandos pueros, qui ſcholas frequentabunt, prout illi ab ipſis Præceptoribus præſcribetur. *Collegiũ xx. collegarum.*

Si Collegium quinque Præceptores habeat, ad humanas litteras Latinas, Græcas, *Collegium XXX.*

&

& Rhetoricam profitendum ; ſubſtitutos alios duos habeat neceſſe eſt; nec non quatuor quinquéve Sacerdotes ; vt præter illos quinque Præceptores ſupradictos, eorum vnus lectionem caſuum conſcientiæ poſſit profiteri, vt Sacerdotes illius regionis, qui parùm erunt in iis verſati, hâc in parte,quæ eis eſt neceſſaria, iuuari poſſint, quò ipſi meliùs officium ſuum faciant ad diuinam gloriam. Vbi verò tales vndecim aut duodecim Magiſtri ac Sacerdotes conceduntur, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt ad operis perpetuitatem, vt ſuperiùs dictum eſt, Miniſter etiam vnus cum ſex Coadiutoribus.Itaque minimus numerus complebit xxx. extra correctorem in ſimilibus Collegiis.

Collegium L. Si Collegium præter ſupradicta,Artium liberalium curſus volet ſuſcipere ; vltra illum numerum Noſtrorum,xx.addendi erunt partim Præceptores,partim diſcipuli.Ita vt omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

Collegium LXX. Si Societas alicuius Vniuerſitatis aut Generalis ſtudij curam ſuſceptura eſſet,adiungeretque ſupradictis Scholaſticam Theologiam,& ſacram Scripturam,huiuſmodi onus admittere non debebit, niſi commodè prouideatur, vnde LXX. aut iis plures collegæ poſſint ali,vt ſuperiori numero accedant xx. par-

partim præceptores, & partim diſcipuli: & expediret, vt hic numerus adhuc augeretur, quo non tantùm opus huiuſmodi perpetuò duraret, verùm etiam ex eo Collegio inſignes aliqui operarij poſſint excerpi ad commune bonum in his & illis locis promouendum.

In Collegiis vbi Societas proprias non habet ſcholas, præter ſcholaſticorum numerum ſunt etiam neceſſarij Rector & Miniſter: & ſi magnus numerus inibi eſſet, adhuc ſubminiſter. Coadiutores verò ſecundùm numerum collegarum.

In huiuſmodi verò Collegiis collocari poterunt operarij ſecundùm commoditatem, quam habet Societas, & diſpoſitionem meſſis in populo.

DECRETA

Tertiæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec.* 3.

CVM auditum eſſet, P. Prouincialem Portugalliæ poſt electos illos qui ad Congregationem venturi erant, & diſſolutam Prouincialem congregationem, propterea quòd aduerſa illius *P. Leo Enriquez.*

L vale-

valetudo,in quam paullò antè inciderat,augeretur, ſuo loco P.Leonem Enriquez, qui non fuerat à Congregatione nominatus,miſiſſe; agitatum fuit an deberet ad Congregationem admitti. & quibuſdam videbatur quòd de iure, maiori autem ex parte quòd ex æquitate, omnibus verò quòd admittendus eſſet. & ita reuocatus eſt,& Congregationi interfuit.

II. *in* MS.*dec.* 5.

Quando Secretarius & Aſsiſtens eligendus.

QVæſitum fuit, an Secretarius, qui acta Congregationis exciperet vſque ad Generalis electionem, & Aſſiſtens eligi deberet, tametſi quatriduum illud, quod electionem antecedit, necdum fuiſſet inchoatum. & decretum fuit, vt Secretarius eligeretur; Aſſiſtens verò non niſi intra quatriduum. Porrò ad plura ſuffragia P.Laurentius Magius Auſtriæ Prouincialis in Secretarium electus fuit.

III. *in* MS.*d.*6.

Deſignati ad petendam benedictionem.

CVm eſſet propoſitum à P.Vicario,quando & cum quibus benedictionem à Summo Pontifice pro more petere deberet; decretum fuit, vt quamprimùm peteretur; & vt P.Vicarius cum P.Salmerone, & iis quos P. Vicarius ex ſingulis nationibus ſecum adducendos eligeret, ad petendam benedictionem Congregationis nomine accederet.

IV.

IV. *in* MS. *dec.* 7.

PRopoſitum etiam fuit ab eodem P. Vicario, vtrùm eligendi eſſent aliquot Patres, ad quos, iuxta decretum CXI. ſecundæ Congregationis, alij Patres referrent, num quid detrimenti paſſa ſit hactenus, aut deinceps paſſura Societas timeatur, & ii quot eſſe & ex quibus nationibus deberent. Et decretum fuit, vt eligerentur quinque Patres ex quinque nationibus, Germanicâ, Italicâ, Gallicâ, Hiſpanicâ, Luſitanicâ, qui cum P. Vicario & quatuor Aſſiſtentibus, & duobus primis Patribus Salmerone & Bobadillâ, iſta exciperent & cognoſcerent. & horum electio in diem ſequentem dilata fuit; ſimulque declaratum ex illâ natione eos eſſe cenſendos, qui ab eâ ad generalem Congregationem miſſi fuerunt, etiamſi genere alterius eſſent nationis; dummodò ad proprietatem nationum quoad eius fieri poſſet accederetur, iuxta Decretum de Aſſiſtentibus.

Deputati quinque pro detrimentis.

Decr. 25. II. Congr.

V. *in* MS. *d.* 10.

PRopoſitum fuit, à quibus capienda ſit huiuſmodi informatio quæ prædictis Deputatis exhiberi debet: & pluribus ſuffragiis decretum fuit, vt à ſolis Electoribus & Procuratoribus peteretur: & quidem de rebus tantùm, non item de perſonis; neque etiam de rebus quæ ad particulares perſonas referri poſſint. Si qui verò alij prætereà,

A quibus capienda informatio detrimenti.

cordati præſertim & probati, ad Deputatos aliquid deferre vellent, vt non impedirentur: verùm non requirerentur, & eorum informatio non niſi ſcripta, & ab ipſis ſubſcripta admitteretur.

INTERROGATORIVM.

Interrogatorium à ſupradictis Deputatis ex acceptis informationibus confectum, quo Electores inquirere poßint ac debeant, & intelligere quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti. quod interrogatorium iudicatum fuit non oportere vt publicè in Congregatione legeretur, ſed ſatis eſſe, ſi ſingulis Electoribus ante incœptum quatriduum communicaretur: neceſſe tamen eſſe, ne Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem eius, eos informarent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de iis quæ Societas paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

Præter ea quæ interrogari debent ex III. cap. Exam. I. II. & III. cap. I. P. & II. cap. IX. vel ex interrogatorio ex eis confecto, quæ ſequuntur interrogari oportet, propter quædam particularia incommoda quæ paſſa eſt, vel timeri poſſint in Societate.

1 An credatur N. gubernaturus Societatem ſpiritu paterno & non deſpotico, vt verbis P. N. Lainez ſanctæ mem. vtamur, vt ſubditi

diti facilem aditum habeant, eiq́ue læti in Domino, ac confidenter cor ſuum aperire aueant.

2 An ſperetur illius caritatis & vnionis futurus ſtudioſus, quam Conſtitutiones noſtræ tantoperè commendant; quamq́ue homines ſemper in Societate noſtrâ ſunt admirati, vt amputatis omnibus diſſenſionum occaſionibus, huc ſeriò incumbat, vt vniuerſæ Societati priſtinam illam & laudabilem vnionem reſtituat.

3 An credatur obſeruaturus Conſtitutiones noſtras, quoad admiſſiones, dimiſſiones, profeſſiones, probationes, paupertatis & puritatis integritatem, mortificationes paſſionum & propriæ voluntatis, extirpationem affectus honoris, & morbi ambitionis, carniſq́ue ac ſanguinis, abſolutamq́ue rationem obedientiæ, &c. non quidem ex proprio ſpiritu, ſed iuxta ſpiritum & praxim P. N. Ignatij, ſemoto omni peregrino & à noſtro Inſtituto alieno ſpiritu.

4 An credatur ſeriò daturus operam, vt liberet Societatem à multis quæ non conueniunt noſtro Inſtituto; noſq́ue ita grauant, vt cogamur relinquere quæ ſunt noſtri Inſtituti propria. eiuſmodi ſunt Seminaria, Domus Conuictorum, Collegium pœnitentiariorum, intereſſe Inquiſitionis congregationibus ad iudicandum, & ſignaturæ pœniten-

tiariæ, & miniſterio examinandi contra formam noſtri Decreti.

5 An timeatur propenſus ad admittenda noua Collegia, cùm iam adeò videatur Societas grauata & oppreſſa multitudine Collegiorum, vt ſatisfacere oneribus ſuſceptis non poſſit.

6 An credatur diligenter curaturus, vt idonei operarij mittantur ad ſubleuandas Collegiorum neceſſitates, maximè tranſmarinas, vbi Societas grauiter laborat in obſeruatione Inſtituti, & aliis rebus, ob inopiam bonorum Superiorum & operariorum. ne, quod ſæpè contigiſſe Prouinciæ conqueruntur, qui minimè idonei & ſufficientes ſunt, pro huiuſmodi mittantur.

7 An in modo procedendi cum aliis, & in gubernatione, ſi quam fortè in Societate exercuit, veritatem cum animi candore, ac religiosâ ſimplicitate, ita colere ſtuduerit, vt ab omni humanæ artis ſuſpicione ſit penitus liber.

8 An communiter omnibus amabilem ſe præbuerit tam domi, quàm foris, & in amando æqualitatem erga omnes ita ſeruauerit, vt non ſit deprehenſus in ſuſpicione acceptionis perſonarum, nec in agendo viſus ſit ſequi aut proprias paſſiones, aut illos reſpectus, qui vulgò humani mundaníve appellantur.

9 An eâ humilitate animi prædi̇tus cognoſcatur, vt aliquorum defectuum admonitus, ſtudio eos corrigendi alios potiùs ædificauerit, quàm aliquâ auctoritate cum offenſione ſuorum eoſdem tegere velle ſolitus ſit; & an credatur futurus ſtrenuus, & vigilans, ac vacaturus gubernationi.

10 An in rebus tractandis propenſus ſit, & habeatur, ad quærendum & ſequendum conſilia meliora Aſſiſtentium ſibi à Congregatione aſſignatorum: an verò tenacior ſit proprij iudicij, quàm conueniat & deceat ad prouocandos Aſſiſtentes, vt liberè dicant quod ſentiunt; & ad dandam illis ſpem, quòd pondus rationum locum apud ipſum inueniet. Item, an curaturus videatur, ne Aſſiſtentes à ſe dimittantur.

11 Interrogare debent de iis quæ numero 2. cap. III. Exam. continentur, quatenus id facit ad auctoritatem Præpoſiti Generalis retinendam, & ad bonum delectum admittendorum.

12 An ſit plenus zelo perfectionis Noſtrorum, & magis addictus officio veri Paſtoris, quàm induſtrius & practicus in exercendis per ſe, aut alios, litibus ac negotiis temporalibus, & in exigendis pecuniis, & ex aliis Prouinciis in alias transferendis, cùm ob eam cauſſam vbique Societati noſtræ apud Principes vtriuſque ſtatus nota inuratur, &

periculum ſchiſmatis idcircò Societati exti-
tiſſe compertum ſit.

Forma Decreti electionis hæc fuit.

Decretum electionis.

CVm in plenâ & legitimâ Congregatione, collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquam media pars omnium R.P. Euerardum Mercurianum nominauerit, & elegerit, ego Ioannes de Polanco, Vicarius, auctoritate Sedis Apoſtolicæ, & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum R.P. Euerardum in Præpoſitum Generalem Societatis IESV. *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Romæ in ædibus Societatis* IESV, *die* XXII. *Aprilis,* M. D. LXXIII.

Ioannes de Polanco.

DECRETA

Tertiæ Congregationis generalis poſt electionem.

I. *in* MS. *dec.* 2.

Procuratores poſt electionem vocati.

PRopoſitum fuit, an Procuratores qui venerant ad negotia tractanda poſt electionem, vocandi eſſent, & quo ordine ſedere debeant. Et declaratum eſt, eos debere vocari. & vocati ſunt P. Ignatius Martinez Procurator Indiæ & Braſiliæ,

liæ, & P. Richardus Tectorius Procurator Poloniæ, qui ante Congregationem à P. Vicario vocatus fuerat. præter quos duos nulli alij Procuratores aderant. Et prætereà decretum fuit, vt iuxta Decretum CVI. Secundæ Congregationis poſt electionem, P. Ignatius profeſſus quatuor votorum inter Electores ordine antiquitatis ſuæ profeſſionis, & P. Richardus profeſſus trium votorum poſt omnes Electores ſederent. Et vt ſuffragium haberent ad omnia, præterquàm ad electionē Aſſiſtentium, quam ad ſolos Præpoſiti Generalis Electores pertinere, docet Conſtitutio V. cap. IX. P. §. 3. *Quo loco ſedeant.* *Ad quæ ſuffragium habeant.*

II. *in* MS. *d.* 3.

QVæſitum fuit, an P. Polancus qui Vicariatus officio defunctus fuerat, ad Congregationem vocari, & vbi ſedere deberet. Conſtitutum autem fuit, vt deinceps non ſolùm ipſe, ſed quicumque Vicarius Generalis poſt obitum Præpoſiti extitiſſet, poſt electionem noui Generalis Præpoſiti ſequentis ad Congregationem accederet, & locum inter Prouinciales iuxta antiquitatem ſuæ profeſſionis haberet, quemadmodùm etiam de Aſſiſtentibus Decreto IV. Secundæ Congregationis poſt electionem decretum fuit. *Locus Vicarij in Congregatione poſt electionem.*

III. *in* MS. *d.* 5.

QVæſitum eſt, an eſſent deputandi aliqui ad vitanda ea quæ afferentur, vt ſecernerent, *Deputati ad ſecernendum ex quibus eligendi.*

nerent, quæ ad Generalem Præpoſitum eſſent reiicienda, & quæ ipſi Congregationi proponenda. Decretum autem fuit, deputandos eſſe, & quidem numero quinque, & præcipuè ex ordine Prouincialium & Aſſiſtentium; aliis interim etiam non excluſis; & quidem ex iis, qui ex diuerſis nationibus veniſſent; & cum eâdem poteſtate, quam illis v. Decretum Secundæ Congregationis poſt electionem tribuit. Ceterùm horum electio in ſequentem diem reiecta fuit.

I V. *in* MS. *dec.6.*

Deputati pro Formulâ eligendi Generalis ſecundæ Congreg.

QVæſitum etiam fuit, an eſſent deputandi qui Formulam eligendi Generalem Præpoſitum in actis ſecundæ Congregationis electionem præcedentibus contentam examinarent & emendarent, & ad Congregationem referrent, ſi quæ immutanda iudicarent; quandoquidem illa non omnino confirmata fuit, niſi vſquead hanc Congregationem, iuxta Decretum LXIX. ſecundæ Congregationis poſt electionem. Et decretum fuit deputandos eſſe quinque, pro iudicio & arbitrio R.P. Generalis: qui ad hoc munus P. Iacobum Mironem, P. Plazam, P. Franciſcum Adornum, P. Balduinum, & P. Claudium nominauit.

V. *in* MS. *dec.8.*

P. Caniſius extra ordinem admiſſus ad Congreg.

PRopoſitum fuit, an P. Petrus Caniſius, qui à Summo Pontifice Romam accerſitus

tus fuerat, ad Congregationem eſſet admittendus, & quo loco collocandus. Decretum autem fuit, vt ex quâdam æquitate admitteretur, cùm præſertim non paruam vtilitatem negotiis tractandis afferre poſſet; & vt ſederet poſt Prouinciales iuxta ordinem ſuæ profeſſionis. Verùm vt hoc factum non traheretur in exemplum, nec ipſe ad electionem Aſſiſtentium ſuffragium haberet, iuxta Conſt. IX. P. c. 1. §. 5.

VI. *in* MS. *dec.* 9.

Definitores non eligendi niſi res vrgeat.

PRopoſitum fnit, an ſtatim Definitores conſtituendi eſſent, ad quos Congregatio reiiceret quæcumque reiicienda iudicaret, vt citiùs negotia omnia expediri poſſent. quot item illi, quales, hoc eſt quibus ex nationibus; & quando conſtitui deberent. Decretum autem fuit, nihil de Definitoribus conſtituendis agendum eſſe, niſi poſtquàm rerum tractatio ad id faciendum inuitaret vel vrgeret.

VII. *in* MS. *dec.* 11.

Deputati ad officium Vicarij, & annuas ſcribendas, & ad Formulam Congr. Prouincialis.

PRopoſitum fuit, an aliqui eſſent deputandi, qui officium Vicarij Generalis, formulam Congregationis Prouincialis, & rationem conſcribendi annuas litteras examinarent & emendarent. Decretum autem fuit, vt duplex fieret deputatio ad arbitrium P. Generalis: altera quidẽ ad officium Vicarij, & modum conſcribendarum annuarum;

altera

altera verò ad Formulam Congregationis Prouincialis examinandam & emendandam: ita vt illi in Congregatione promulgarentur, vt ad eos, quicumque vellent, deferre poſſent quod ad rem hanc pertinere iudicaretur: ipſi verò confectum opus Congregationi diiudicandum & approbandum proponerent.

VIII. *in* MS.*dec*.12.

Deputatio pro iis quæ in Conſtitutionibus diſſident à Concilio Trid.

PRopoſitum etiam fuit de aliâ deputatione faciendâ, ad examinandum ſi quid in Concilio Tridentino reperiretur, quod noſtris Conſtitutionibus aduerſari videretur, & de quo declaratio, aut etiam diſpenſatio à Summo Pontifice peti deberet. Et placuit, vt iidem quibus in ſecundâ generali Congregatione Decr. VIII. hoc munus commendatum fuerat, id etiam nunc expedirent; & quæ tunc annotata fuerant, nec tamen ad Congregationem relata, ea diligenter inſpicerent (adiungendo illis, ſi quos P. Generalis adiungendos eſſe iudicaret, in eorum qui deerant locum, aliquos alios) & quæ perfeciſſent Congregationi proponerent.

IX. *in* MS.*d*.15.

Deputati ad acta 1. & 11. Congreg.

PRopoſitum item fuit, an aliqui alij deputandi eſſent ad acta primæ & ſecundæ Congregationis poſt electionem reuidenda, & Canones ex actis primæ Congregationis conficiendos. Et placuit vt fieret huiuſmodi depu-

deputatio ad arbitrium P. Generalis : & vt ex illis duabus & præſenti Congregationibus Canones, qui ad obſeruationem & praxim communem pertinere poſſent, deſumerentur, & ſeorſim imprimerentur, ac ſoli vulgarentur: reliqua verò Congregationum acta & decreta aſſeruarentur.. *Canones triũ Congregationum.*

X. *in* MS.*dec*.17.

QVoniam Prouincia Aquitaniæ peculiarem Aſſiſtentem à Germaniæ Aſſiſtente diuerſum pro Galliarum & Flandriæ prouinciis ſibi deſignari poſtulabat : propoſitum fuit an numerus Aſſiſtentium, qui hactenus quatuor fuerunt, vno addito augeri deberet. Et prolatis pro parte affirmante rationibus, res in ſequentem diem dilata fuit. *Aſſiſtens pro Galliâ & Flandriâ poſtulatus.*

X I. *in* MS.*d*.18.

DEinde cùm de officio Aſſiſtentium conficiendo actum eſſet, placuit Congregationi, vt officium hoc ex Conſtitutionibus, Decretis, & praxis obſeruatione deſumeretur, & ad illud conficiendum, & de eo Congregationi referendum, aliqui Patres pro iudicio R.P. Generalis deputarentur. *Aſſiſtentium officium.*

X I I. *in* MS.*dec*.19.

PRætereà quæſitum fuit, an Subſtituti Aſſiſtentium eligi deberent, quemadmodùm in Congregationibus Prouincialibus fieri conſueuit: vt ſi contingat aliquem Aſſiſtentem deeſſe, nõ deſit qui auctoritate Congrega- *Aſſiſtentium ſubſtituti.*

gregationis quamprimùm illi ſubſtituatur. Et reſponſum fuit, nullos eligendos eſſe ſubſtitutos huiuſmodi; verùm ſeruandas eſſe Conſtitutiones & Decreta Congregationum, in quibus abundè proſpectum eſſe videtur omnibus caſibus, qui circa Aſſiſtentes euenire poſſent.

XIII. *in* MS.*dec.*21.

Suffragia ſecreta.

PRopoſitum fuit, an in negotiis agitandis priùs deliberationes audiendæ eſſent: & cumprimùm omnes dixiſſent, tum demum colligerentur ſuffragia. tum an ſuffragiis ſecretis nonnumquàm agendum eſſet, tametſi de perſonis non tractaretur. Et reſponſum fuit, nihil eſſe immutandum circa deliberandi modum; verùm priſtinam & vſitatam conſuetudinem ſeruandam eſſe.

XIV. *in* MS.*dec.*22.

Aſſiſtens Galliis nondum conceſſus.

DE quinto Aſſiſtente Galliarum prouinciis deſignando, quod præcedenti Decreto XVII. propoſitum fuerat, cùm in vtramque partem diligenter agitatum fuiſſet, tandem Congregatio ferè omnium conſenſu decreuit, numerum quatuor Aſſiſtentium modò non eſſe augendum.

XV. *in* MS.*d.*25.

Tempus deferendi ad Deputatos.

QVæſitum præterea fuit, an terminus aliquis præſcribendus eſſet, intra quem Patres afferrent ad Deputatos, de quibus Decreto V. actum fuit, quæcumque vellent. & decre-

decretum eſt, dandam eſſe craſtinam diem ad excipienda à Deputatis quæcumque illis offerrentur, & vt ex illis contextus quamprimùm fieret. Nec ideò tamen reiiciendum eſſe, ſi quid deinceps afferretur. Non enim claudendam ianuam proponendi durante Congregatione, Patres cenſuerunt.

XVI. *in* MS. *dec.26.*

CVm in proximâ præcedenti Congregatione Decr.XXVIII. conſtitutum fuiſſet, quomodo bona ex patrimoniis Fratrum noſtrorum prouenientia, qui ea in ſubſidium Societatis dare cupientes, Præpoſiti Generalis iudicio diſpenſationem relinquunt, diſtribuenda eſſent; nec tamen incommoda illa, ad quæ anteuertenda Decretum illud factum fuerat, ſublata eſſe experientia docuiſſet: quæſitum fuit, vt verba illa 1.cap.III.P. Conſtitutionum, *in eâdem Prouinciâ,* clariùs explicarentur. Et cùm res diu multumque agitata fuiſſet, tandem decretum fuit, per eamdem Prouinciam intelligendam eſſe Prouinciam in quâ ſunt ipſa bona, non autem in quâ quis in Societatem ingreditur, aut verſatur: ſumpto tamen Prouinciæ nomine more Societatis, prout ſcilicet vni Præpoſito Prouinciali ſubeſt: & in huiuſmodi Prouinciâ tantùm, & non alibi, bona illa diſtribui debere. Quòd ſi in eâdẽ Prouinciâ ſint plura dominia diuerſis Principibus ſubiecta, adiecit

Bonorum diſtributio in Prouinciis.

adiecit Congregatio, diligenter ſeruandam eſſe eamdem Conſtitutionem, vt ſcilicet in transferendis huiuſmodi Fratrum noſtrorum bonis ex vno dominio in aliud eiuſdem Prouinciæ Societatis, ratio haberetur Regum, Principum ac aliorum Potentatuum, ne in eis cauſſa vlla offenſionis detur; ſed ad maiorem ædificationem omnium, & ſpiritualem vtilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant. Præter hæc autem ſi quæ aliæ difficultates orirentur, Congregatio declarauit, eas omnino prudentiâ & auctoritate R.P. Generalis eſſe ſubmouendas.

De iis vero bonis quæ hactenus vni Prouinciæ vel loco ex aliâ Prouinciâ applicata fuerant, necdum tamen extracta, Congregatio iudicium & diſpoſitionem illorum, prudentiæ ac arbitrio R.P. Generalis relinquendam eſſe cenſuit, vt ipſe habitâ ratione maioris ædificationis omnium, & communioris boni, id exequatur, quod ad maiorem Dei D.N. gloriam pertinere exiſtimauerit, ſiue vt ad eum locum, cui applicata fuerunt, exportentur; ſiue vt in eâdem Prouinciâ, vbi adhuc reperirentur, vel in noſtræ Societatis vſus, vel externos pauperes diſtribuantur.

XVII. *in* MS. *dec.* 27.

Domus Profeſſa erigenda.

PRopoſitum fuit, an Domus Profeſſorum in magnis ciuitatibus quæ Societatem habere deſiderant, erigi deberent: & an cu-

randum

randum eſſet vt plures Domos profeſſas, & pauciora Collegia haberemus. Congregatio autem totum hoc negotium R. P. Generali commiſit: eidem commendandum cenſuit, vt erigendis huiuſmodi Domibus applicaret animum. ipſius tamen prudentiæ tempus, & locum, & modum reliquit, quo id effici deberet. eique interim ſeriò commendauit, vt iuxta Decr. XI. Congregationis II. poſt electionem, potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia iam admiſſa, quàm ad noua admittenda.

Die IX. Maij manè ad plura medietate ſuffragia per ſcrutinium, iuxta Decretum XXVII. Secundæ Congregationis poſt electionem, electi ſunt Aſſiſtentes; in primo pro Germaniæ & Galliæ Prouinciis electus eſt P. Oliuerius Manaræus, Rector Collegij Pariſini: in ſecundo ſeorſum pro Portugalliæ & Indiæ Orientalis & Braſiliæ Prouinciis P. Petrus Fonſeca: in tertio pro Hiſpaniæ, Peru & nouæ Hiſpaniæ Prouinciis P. Ægidius Gonzalez, Prouincialis Caſtellæ abſens in itinere. Demum pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis P. Benedictus Palmius, qui R. P. Franciſci Borgiæ piæ memoriæ Aſſiſtens quoque fuerat. In Admonitorem autem electus eſt eâdem die à prandio P. Oliuerius Manaræus Aſſiſtens, ſimili ſcrutinio ad plura ſuffragia.

Aſſiſtentes ad plura medietate ſuffragia.

Admonitor ad plura.

M XVIII.

XVIII. *in* MS.*dec.*28.

Definitores ſex ad plura ſuffragia.

ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas, quas eis Congregatio commiſiſſet. Et placuit ſex nunc eligi iuxta Decretum XXXVII. ſecundæ Congregationis poſt electionem. Et die ſequente x. Maij per ſcrutinium ad plura ſuffragia electi fuerunt P. Alfonſus Salmeron, Prouincialis Neapolitanus, P. Ioannes de Polanco, P. Hieronymus Natalis, P. Benedictus Palmius Aſſiſtens, P. Michael Torres, P. Oliuerius Manaræus Aſſiſtens. & quidem cum eâdem poteſtate, quam ſuis Definitoribus ſecunda Congregatio generalis Decret. XLVI. tribuit.

XIX. *in* MS.*dec.*29.

Bonorum abdicatio.

QVæſitum fuit, quomodo locus ille c. IV. Exam. §. 2. de promiſſione abdicationis bonorum, quæ poſt primum probationis annum fieri debet, intelligendus ſit: cùm executio illius Conſtitutionis quibuſdam dura eſſe, & quibuſdã in locis non obſeruari videretur. Declarauit autem Congregatio, actum illum, quo qui in Societatem admittitur, promittit ſe poſt primum annum bona ſua diſtributurum, neque votum eſſe, neque ſolum propoſitum; ſed ſimplicem promiſſionem, conditione illâ, ſi ille perſeuerauit, & Superior illi iniunxerit, affectam. Conſtitutionem verò ipſam nec duram eſſe, nec obſer-

uatu

uatu difficilem; ac proinde diligenter vt ſonat obſeruandam eſſe. Conſtitutionis autem praxim iudicio Præpoſiti Generalis, qui quod ad maius Dei obſequium pertinet intuebitur, relinquendam.

XX. *in* MS.*d.*30.

PRopoſitum fuit, an Decreto aliquo multiplicitas Collegiorum deinceps interdicenda eſſet, ſaltem ad aliquod certum tempus: quandoquidem ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuit. Et re diligenter diſputatâ, ſtatuit Congregatio, nihil noui iam eſſe decernendum, ſed ſeriò rogandũ eſſe R.P.Generalem, & illi ſtudiosè commendandum, (quemadmodùm etiam rogauit, & commendauit) vt Decr.xi. ſecundæ Congregationis poſt electionem deinceps ſeruari curet. *Collegiorum multiplicitas.*

XXI. *in* MS.*d.*31.

QVæſitum fuit, an Profeſſi trium votorum, ſeu non Profeſſi, Profeſſis quatuor votorum præeſſe poſſint; & hi viciſſim illis obedire teneantur, cùm in iis locis verſantur vbi illi Superiores ſunt. Et cùm res diligenter fuiſſet diſputata, declarauit Congregatio, tales ſiue Profeſſos trium votorum, ſiue non Profeſſos, cùm Rectores vel Miniſtri ſunt, (Sacerdotes tamen) Profeſſis quatuor votorum, qui apud illos verſantur, ſeu etiam diuertant ex itinere, iuxta regulæ communis *Profeſſi quatuor votorũ quibus ſubſint.*

præſcriptum præeſſe poſſe, ac etiam debere; & viciſſim hos ad obedientiam illis pręſtandam, ac ſubiectionem, iuxta communem locorum, vbi illi præſunt, ordinem ac regulas teneri: quemadmodùm & Conſtitutionibus ipſis, quæ ſubordinationem membrorum & vnitatem capitis in gubernatione vehementer commendant, conſentaneum eſt,& congruus ordo in omni benè inſtitutâ Communitate neceſſarius maximè requirit.Hæc autem neque Decreto xxviii.tit.ii.primæ Congregationis,neque Decl.iii.cap.viii.P.§.i. quidquam aduerſari. quæ cùm decernit, ne profeſſi trium votorum, aut alij non profeſſi,profeſſis quatuor votorum præeſſe poſſint, de præſidentiâ in Domibus Profeſſis vel integris Prouinciis, vbi ſubditos communiter profeſſos eſſe quatuor votorum oportet iuxta Conſtitutiones, intelligendum eſt.

Interceſſerunt autem quidam ex Patribus, & admiſſa eſt interceſſio, vt die ſequenti de eâdem re de integro tractaretur. Verùm cùm res iterum diligenter diſputata fuiſſet bidui ſpatio,tandem idipſum die xxvii.Maij confirmatum fuit: & iuxta prædictam explicationem deinceps intelligendam eſſe, ac obſeruandam, Declarationem illam iii.cap. viii.P.Congregatio decreuit.

XXII.

XXII. *in* MS.*d.*32.

CVm quæſtio de pileis Coadiutorum temporalium, de quâ in primâ Congregatione actum fuerat, iterum propoſita fuiſſet. decretum fuit, vt R.P.N. Generali, qui quod vnicuique Prouinciæ expedierit, iudicabit, totum negotium relinqueretur: ſic tamen vt iuxta Decretum XVI. tit. VI. primæ Congregationis, diſtinctio inter ipſos & noſtros Sacerdotes, ac ſæculares etiam homines ſeruaretur. *Coadiutorum pilei.*

XXIII. *in* MS.*dec.*33.

CVm quidam ex Patribus propoſuiſſent, vtrùm Conſtitutiones, quæ ratione temporum, vel alias ob cauſſas in praxi non ſunt, expungendæ eſſent; Reſponſum eſt, nullâ ratione id faciendum eſſe: ſed potiùs oportere, vt omnes inuiolatæ permaneant, vt quales à ſanctæ mem. R. P. N. Ignatio acceptæ ſunt, tales idemtidem ad poſteros transmittantur: notandum tamen eſſe aliquâ ratione, quod non obſeruandum eſſe Congregatio iudicaret. *Conſtitutiones non delendæ.*

XXIV. *in* MS.*d.*35.

PRopoſitum fuit, vtrùm Conuictores qui in Collegio Germanico aluntur propriis ſumptibus cum alumnis Germanis, retinendi eſſent deinceps, an potiùs dimittendi. Decretum autem fuit, hoc totum negotium iudicio & arbitrio R. P. N. Generalis relin- *Conuictores.*

quendum eſſe, quemadmodùm ad eius etiam gubernationem pertinet: ſic tamen, vt ſi iudicaret Societatem ab eo onere liberandam eſſe, Congregationis auctoritate vti ad id poſſit.

XXV. *in* MS.*dec*.37.

Quæ eleemoſynæ admittendæ in Collegiis.

QVæſitum fuit de intelligentiâ & vſu Conſtitutionis 11.cap.IV. P, §.6. in quâ dicitur, nec eleemoſynas, nec dona vlla admittenda eſſe in iis Collegiis, quæ XII. Scholaſticos, præter Præceptores, ex propriis reditibus alere poſſunt. Et quoniam finis illius Conſtitutionis eſt populi ædificatio, declarauit Congregatio, ad huius finis normam, tam intelligentiam quàm praxim Conſtitutionis exigendam eſſe. iudicio autem & arbitrio R.P. Generalis relinquendum, vt habitâ ratione finis, & Conſtitutionis vſum præſcribere, & interpretari eamdem, & ſi opus eſſet diſpenſare etiam poſſet.

XXVI. *in* MS.*dec*.41.

Verſiones Latinæ recognoſcendæ.

CVm duæ iam extent Latinæ Conſtitutionum editiones, & in multis ab inuicem diſcrepent: poſtulatum eſt à quibuſdam Patribus, vt ſtatueretur à Congregatione, vel primam, vel certè ſecundam editionem eſſe verum originale Conſtitutionum; ne poſt hac recurrendum ſit ad exemplar Hiſpanicum, quod cùm impreſſum non ſit, nec omnibus commune, poſſet fortaſſe ſucceſſu tem po-

temporis faciliùs immutari. Decreuit autem Congregatio, vt deputarentur aliquot Patres arbitrio R. P. Generalis, qui has duas verſiones inter ſe, & cum autographo, acceptis ab aliis Patribus, quas ad eos afferrent obſeruationibus, primo quoque tempore diligenter conferrent, & poſteriorem verſionem examinarent, vt illa tamquam vulgata, & quâ omnino vtendum ſit, à Congregatione probetur. Autographum porrò Hiſpanicum conſeruandum eſſe; & ad illud, ſi quâ in re R.P. Generali vel Congregationi videretur, pro explicatione recurri poſſe, conſtitutum fuit. Deputauit autem R.P. Generalis ſequentes Patres, ſcilicet P. Iacobum Mironem, P. Michaelem Gouiernum, P. Petrum Ribadeneyra, P. Paulum Hoffæum, P. Dionyſium Vazquez, P. Antonium Poſſeuinum.

XXVII. *in* MS. *dec.* 42.

CVm propoſitum fuiſſet, an Regulæ generales, quæ incipiunt, *Summa ſapientia*, examinari & emendari deberent, ſi quâ emendatione opus eſſet, vt emendatæ nomine Congregationis ab omnibus obſeruandæ promulgarentur. Decretum fuit, vt R.P. Generalis cum ſuis Aſſiſtentibus hoc totum negotium ab vniuerſâ Congregatione commendatū haberet, habitâ ratione Dec. LXXVI. ſecundæ Congregationis, quoad eius fieri poſſit, & executioni mandari curaret. *An Summarium emendandum.*

XXVIII. *in* MS.*dec*.43.

Formula celebrandi contractus.

QVoniam formula celebrandi contractus ex Bullâ Pij V. deſumpta, in quibuſdam locis multas affert difficultates & multa incommoda: quæſitum fuit, vt aliâ expeditiore & commodiore formulâ iſtis incommodis occurreretur. & res tota R. P. Generali commiſſa eſt: qui iudicabit, an alia ratio ineundi contractus à Sede Apoſtolicâ peti, & quanta poteſtas Prouincialibus ad celebrandos contractus concedi debeat.

XXIX. *in* MS.*d*.44.

Formula agendi poſt electionem.

PRopoſitum quoque fuit, vt conficeretur Methodus agendi de negotiis poſt electionem, & eligendi Aſſiſtentes, capiendique informationes ad eos eligendos, pro futuris Congregationibus, vt celeriùs & expeditiùs omnia tranſigerentur. Commiſſum autem fuit à Congregatione R. P. N. Generali, vt collectis à Patribus Congregatis, ſi quid in eâ re annotaſſent, ſuo commodo prædictam Methodum conficiat, futuræ Congregationi proponendam.

XXX. *in* MS.*d*.45.

Quæ Conſtitutiones repugnent Conc. Trident.

CVm in plenâ Congregatione legerentur illa, quæ Deputati ex Concilio Tridentino noſtris Conſtitutionibus & priuilegiis repugnare annotarant; decretum fuit, vt R. P. Generalis primo quoque tempore opportu-

portuno relaxationem illarum derogationum curaret.

XXXI. *in* MS.*dec.46.*

CVm fuiſſet lectus ordo Nouitiorum in Congregatione, placuit Congregationi, vt tam ordo iſte, quàm Magiſtri Nouitiorum officium, ad R.P. Generalem reiiceretur; cùm vtrumque ad regulas & gubernationis rationem pertineat. *Ordo Nouitiorum & Magiſtri officium.*

XXXII. *in* MS.*dec.47.*

CVm Prouinciales vltramontani, ſuo & ſociorum nomine vrgerent vt Congregatio hâc hebdomadâ diſſolueretur; & quæcumque intra illud tempus expediri poſſent, expedirentur; reliqua verò, ſi qua ſupereſſent, ad R.P. Generalem cum Aſſiſtentibus conficienda reiicerentur; viſum eſt Congregationi, vt ad proximum diem Sabbati vel Dominicum, qui erit XIV. Iunij, finiretur (ſic tamen vt intercedi poſſet, ſi neceſſitas alicuius rei grauis ita poſtularet) & ſimul Definitorum poteſtas expiraret, quemadmodùm in ſecundâ Congregatione Decr. LXIII. factum fuit. Intra hoc verò tempus Patres afferrent, ſi quæ prætereà afferenda iudicarent, & illa omnia expedirentur, quæ Congregationis auctoritatem neceſſariò requirunt: reliqua P. Generali conficienda relinquerentur; ita tamen, vt ſecundùm Societatis morem cum Aſſiſtentibus ea tractaret. *Congregatio diſſoluenda.*

XXXIII. *in* MS.*dec*.53.

Deputationes non expedita.

QVæſitum fuit, quid faciendum eſſet de variis deputationibus ſuperiùs factis, cùm nec dum expeditæ eſſent, nec facilè expediri poſſent, niſi Congregatio diu protraheretur. Et decretum eſt, vt quæ pertinent ad conficiendum officium Aſſiſtentium, & formulam ſcribendi emendandam, R.P. Generali relinqueretur, vtpote ad regulas pertinentia. Canones quoque ex actis trium Congregationum generalium poſt electionem idem extrahi curaret, nullâ factâ ſenſus mutatione. In difficultatibus etiam Conſtitutionum declarandis, auctoritate tantùm ſuâ ordinariâ vteretur. Formula tamen Congregationis Prouincialis, & Vicarij officium, & Canones ex actis ante electionem deſumpti, in Congregatione legerentur, & ab eâ probarentur. quod & factum eſt.

Canones triũ Congregationum.

Formula Cõgregationis Prouincialis.

XXXIV. *in* MS.*d*.45.

Vulgata editio.

QVæſitum etiam fuit, quid decernendum eſſet de ſecundâ Conſtitutionum editione, de quâ Decr. XLI. & decretum fuit, vt hæc ſecunda editio, quæ cum exemplari Hiſpanico magis conuenire inuenta eſt, deinceps pro communi & vulgatâ haberetur in Societate, ſaltem donec ſequens futura Congregatio aliud ſtatuerit.

Sequun-

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione generali approbata.

XXXV. *in* MS. *dec.* 57.

DEcretum fuit, ne deinceps proceſſiones à Noſtris fierent; liberã tamen R.P. Generalis haberet facultatem diſpenſandi circa quaſcumque proceſſiones retinendas, & inſtituendas, vbi ad Dei gloriam, & proximorum ædificationem, præſertim vbi vſu receptæ ſunt, & maximè inter hæreticos, & vbi conuerſioni infidelium datur opera, expedire videret. Omni autem ſtudio & diligentiâ priuilegium aliquod à Summo Pontifice impetrandum eſſe, quo à publicis Ordinariorum proceſſionibus eximeremur. Quod priuilegium ſi obtineri non poſſet, vel quamdiu non obtineretur, & Noſtri ad publicas ſupplicationes procedere cogerentur, ſuperpelliceis vtendum eſſe, vt ſicut in habitu ſequi debemus, ita etiam in huiuſmodi proceſſionibus communem honeſtorum Clericorum morem ſequeremur. De loco tamen & ordine procedendi, relinquendum eſſe eorum, qui Noſtros ad proceſſionem vocarent, arbitrio ac diſpoſitioni, conſtitutum fuit. *Proceſſiones.*

Cùm autem ſequenti die quidam ex Patribus in Congregatione interceſſiſſent, ne hoc præſenti anno Romana proceſſio abrogaretur: admiſſą fuit interceſſio, vt poſtridie eą

de

de re ageretur: & tunc etiam decretum fuit, vt omnino intermitteretur. Verùm Summus Pontifex hoc audiens, mandauit ne Romæ præteriretur deinceps, nec rationes nomine Congregationis illi XXVII. Maij propoſitas admiſit. Ab obligatione tamen publicarum ſupplicationum ſe nos liberaturum promiſit, ne ſcilicet ab Epiſcopis ad eas cogi poſſemus. Voluit etiam, vt Romæ ſacrum cantaretur diebus Dominicis & Feſtis,ſicut hactenus factum eſt; ſeruatis tamen in modo & ratione cantus noſtris Conſtitutionibus.

XXXVI. *in* MS.*dec*.58.

Cantus in eccleſiis. CAntus in eccleſiis Societatis inductus talis ſit deinceps, qualem Decl. III.cap. VI.P.§.4.B.præſcribit; nempe deuotus,ſuauis & ſimplex,non figuratus vel firmus; & in iis tantùm locis retineatur,vbi per Noſtros,non admiſſis externis, commodè exerceri poteſt, & finis quem prædicta Conſtitutio proponit,& iuxta Decr. XXII. ſecundæ Congregationis conſequitur. locum tamen habeat diſpenſatio, præſertim inter hæreticos & infideles, quoad inductionem,retentionem,modum & qualitatem cantus,pro iudicio & arbitrio R.P.Generalis.

XXXVII. *in* MS.*dec*.59.

Iter pedeſtre. AD Religioſam diſciplinam & paupertatis rationem pertinet,vt in peregrinationibus & profectionibus Noſtri, quos ipſorum

rum Superiores id præſtare poſſe iudicauerint, pedeſtri itinere, in toto vel in parte, vtantur. & ob eam cauſſam R. P. Generalis eam hâc in re moderationem per ſe & ſuos Prouinciales adhibebit, quæ Societatis noſtræ Inſtituto conſentanea ſit: curabitque, vt in equitando ſolius neceſſitatis ſiue perſonæ, ſiue negotiorum (quam Superiores mittentes iudicabunt) ratio habeatur.

XXXVIII. *in* MS.*d* 60.

Regula illa de ſeparatâ menſâ Superiorum, cuius mentio habetur in primâ Congregatione tit. IV. Decr. V. de cetero vim non obtineat. Per hoc tamen non iudicatur excludendam eſſe antiquam illam conſuetudinem, à Patribus Generalibus cum ratione obſeruatam tam in ſuâ menſâ, quàm vt etiam cum aliis ex cauſâ diſpenſetur, prout in Domino magis expedire exiſtimauerit ipſe R. P. Generalis. *Menſa priuata Superiorum.*

XXXIX. *in* MS.*d*.61.

Licet Noſtris, qui de ſuis bonis ſunt diſpoſituri, integrum ſit pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcumque aliis de legitimâ parte, & aliis bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi priùs, Societatem ipſam ad ea bona nullum ius habere. Nullæ tamen huiuſmodi pactiones deinceps ineantur, niſi priùs Generalis Præpoſitus de conditione fratris, de cuius legitimâ parte vel *Diſtributiones bonorum non fiant ſine Generali.*

bonis

bonis agitur, & de re totâ diligenter informetur; & vniuerſa huius rei praxis ex illius iudicio & gubernatione exerceatur.

XL. *in MS.dec.62.*

Suffragia pro Noſtris defunctis.

IN ſingulis Prouinciis ſeruetur mos antiquus in ſuffragiis faciendis pro iis qui in Prouinciâ moriuntur, vt ſcilicet in eo loco vbi quis deceſſerit, ſinguli Sacerdotes tria ſacra, & ſinguli fratres tres coronas; in aliis verò eiuſdem Prouinciæ locis duo ſacra faciant, & duas coronas recitent. Pro aliis autem qui extra Prouinciam obeunt, ſinguli Sacerdotes cuiuſuis Prouinciæ ſemel in quâuis hebdomadâ Miſſæ ſacrificium offerant, & ſinguli fratres vnam coronam recitent. Prætereà de obitu cuiuſque, vt hactenus factum eſt, ſignificetur extra Prouinciam per vniuerſam Societatem, vt vbique omnes illius animam Domino Deo commendent, Sacerdotes quidem in Miſſis, vel per collectam, vel aliâ ratione; alij verò in ſuis precationibus pro vniuſcuiuſque deuotione.

X L I. *in MS.dec.63.*

Domus Profeſſæ fundator.

DOmus profeſſæ fundatorem habere poſſunt, quemadmodùm & Collegia. Fundator autem profeſſæ Domus ille cenſeri debet, qui dat eccleſiam neceſſariis rebus ad cultum Dei ornatam: præterea Domum ſupellectili domeſticâ, & librariâ ſufficienter inſtructam. Pro huiuſmodi autem fundatore

ea

ea ſuffragia in ipsâ Domo, & Prouinciâ in quâ Domus erigitur, exhibebuntur, quæ Conſtitutio IV. P. cap. I. pro Collegiorum fundatoribus in totâ Societate exhiberi præſcribit, exceptâ candelæ traditione.

XLII. *in* MS. *dec.* 66.

SI contigerit Admonitorem Præpoſiti Generalis aliò mitti, poterit quidem alius illi ab ipſo Generali ſubſtitui, ſi ad breue tempus tantùm ſit ille abſuturus. In caſu autem mortis, & diuturnæ abſentiæ, eadem in alio ſubſtituendo ratio ſeruetur, quam in Aſſiſtentium ſubſtitutione Conſtitutio IX. P. cap. VI. §. 3. & Decretum VIII. tit. VI. primæ Congregationis ſeruandum eſſe præſcribit. *Admonitor ſi foras mittatur.*

XLIII. *in* MS. *dec.* 67.

COllegia, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia nondum plenè conſtituta ſunt, licet ſint inchoata; vel quia ædificandi neceſſitas non patitur Noſtros legere, nec ſcholaſticos noſtros illic ali; R. P. Generalis iudicabit an & quamdiu ex eleemoſynis vel ex reditibus viuere debeant, & faciet quod in Domino expedire iudicauerit. neque enim hic caſus idem eſt cum illo, qui in Decreto XC. ſecundæ Congregationis continetur. *Collegia non benè fundata.*

XLIV.

XLIV. *in* MS. *dec.* 68.

Procurator Generalis admittatur ad Congregationem.

PRocurator Generalis Societatis noſtræ, qui Romæ fuerit Congregationis tempore, ad Congregationem generalem deinceps admittatur poſt electionem Præpoſiti Generalis, vtpote qui ad tractanda negotia vtilis eſſe poſſit.

XLV. *in* MS. *dec.* 69.

Tranſeuntes ad Carthuſiam.

SI qui ex Noſtris ad Carthuſienſium Ordinem tranſirent, & redire ad Societatem denuò vellent, non tenetur Societas eos recipere ex ratione ſui Inſtituti.

XLVI. *in* MS. *dec.* 70.

Votum de dignitate.

VErba illa, *Tum ſi quem ſciam id curare*, &c. addita ſecundo voto ſimplici, quod Profeſſi emittunt poſt profeſſionem; reponantur poſt ſequentem promiſſionem de non prætendendâ prælatione aliquâ extra Societatem, in hunc modum: *Tum ſi quem ſciam aliquid prædictorum duorum curare vel prætendere*, &c. vt ita vtrumque complectantur, ſcilicet quod de prælatione in Societate & extra Societatem dicitur.

XLVII. *in* MS. *dec.* 72.

Ariſtotelis interpretes.

R. P. N. Præpoſitus Generalis commendatum magnopere habeat, vt Præceptores noſtri qui interpretantur Ariſtotelem, non niſi cum magno delectu interpretes eos legant, qui contra Chriſtiana dogmata impiè ſcripſerunt, & maximè ad ea impugnanda quæ

quæ Chriſtianæ veritati aduerſentur: & ita Philoſophiam interpretentur, vt veræ Theologiæ Scholaſticæ, quam nobis commendant Conſtitutiones, ancillari & ſubſeruire faciãt.

XLVIII. *in* MS. *dec.* 73.

Sardiniæ Procurator ſine aliâ Congregatione prouinciali, cui non poteſt intereſſe vt plurimùm, poſſit venire ad Generalem, & ad alia ius habere ſuffragij, præterquàm ad Generalis & Aſſiſtentium electionem. Simili modo ex Luſitaniâ pro Indiâ & Braſiliâ, & ex Bæticâ pro Perù & nouâ Hiſpaniâ, Procuratores mitti poſſent, ſi alij electi non ſufficient ad negotia tractanda iudicio Congregationis prouincialis Luſitaniæ & Bæticæ. Ex Poloniâ etiam admittatur Procurator ad Congregationem prouincialem Auſtriæ, ſi Viceprouincialis indicauerit ad eam non poſſe venire ſuos Rectores: & ad generalem etiã venire poterit, vt alij ſupradicti, ſi Congregationi Auſtriæ videbitur expedire. Et hæc intelligantur, quamdiu Sardinia & Polonia non fient ſeparatæ Prouinciæ. In Poloniâ autem & Sardiniâ eligetur Procurator à Viceprouinciali, & Conſultoribus, ac Profeſſis quatuor votorum, qui in eo loco fuerint, vbi Viceprouincialis erit. In Bæticâ autem & Luſitaniâ ipſa Congregatio prouincialis eliget.

Procurator Sardiniæ, & Indiarum.

Decretum tertiæ Congregationis generalis, quod in Actis non eſt inſertum, ſed in Archiuio repoſitum.

De bonis extra Prouinciam diſtribuendis, facultas Generali conceditur.

CVm die XIV. Iunij ageretur de grauiſſimis neceſſitatibus Collegij & Domus Romanæ, ob contracta multa debita, & ſummam difficultatem in tantâ multitudine alendâ, & de modo aliquo adhibendi remedium quæreretur; Decreuit Congregatio, vt R. P. Generalis deputaret aliquos, qui iſta inſpicerent, & de remedio conſultarent, ac in Congregatione referrent. Ipſe verò deputauit Patres Aſſiſtentes, & omnes Prouinciales, vt viderent, quænam ratio iniri poſſet, vt Collegium Romanum ære alieno liberaretur, & in futurum prouideretur vnde ſuſtentari poſſet. Conuenerunt igitur Patres Deputati, & re diligenter excuſsâ, maior illorum pars cenſuit, vt Decretum illud de diſtributione bonorum faciendâ in eâdem Prouinciâ in quâ ſunt bona, & non in eâ vbi quis ingrediatur, integrum maneat: ſed Congregatio generalis relinquat R. P. Generali facultatem in eo diſpenſandi in Collegio Romano, & aliis Seminariis Prouinciarum, pro iudicio & arbitrio R. P. Generalis, habitâ ratione neceſſitatis, & communis boni. ita vt cùm quis in his locis ad Societatem admittitur, poſſit P. Generalis diſpenſare, vt eius bona, quæ in aliâ Prouinciâ fuerint, appli-

Decr. 26.

plicentur illi Seminario. Extra hunc autem caſum, ſemper iuxta Decretum applicentur bona Prouinciæ in quâ ipſa bona ſunt. & hæc diſpenſatio perpetua non ſit: ſed interim locum habeat, dum Dominus aliâ ratione Seminariis huiuſmodi non prouiderit: vel certè vſque ad aliam generalem Congregationem, & modò ſcandalum ſemper in his diſtributionibus vitetur. Viſum eſt pænè omnibus, vt in his Collegiis Noſtrorum numerus minuatur: ita vt deinceps nulla debita contrahantur: ſed nos accommodemus S. Concilij Tridentini decreto, & noſtro. Et huic ſententiæ conſenſit Congregatio die XVI. Iunij MDLXXV. verùm ne in Actis inſereretur, ſed in Archiuio reponeretur.

FORMVLA ELIGENDI PRÆPOSITVM GENERALEM, ſeu CANONES

Ex actis III. Congregationis generalis ante electionem deſumpti, quibus includuntur ea quæ in prioribus Congregationibus ante electionem obſeruanda videbantur; recogniti & confirmati poſt electiones, vt vim habeant in futurum. Decr. 6. & 53. III. Congr.

CVm generalis Congregatio indicta fuerit à P. Vicario pro electione noui Præpoſiti Generalis, & ſpatium temporis con-

uocandi ad hoc Societatem iuxta Conſtitutiones fuerit elapſum; inchoari poterit Congregatio,ſi iam duæ tertiæ partes Electorum à ſuis prouinciis aduenerint. Et quidem ſi ex ſingulis prouinciis vocati fuerint Procuratores ad tractanda negotia poſt electionem Generalis, non admittentur in Congregationem ante electionem, neque ad acta quæ in illâ fiunt. Ordo autem ſedendi in Congregatione, & dicendi ſententias, huiuſmodi erit, vt ad dextram P.Vicarij ſedeant Patres, qui ſuperſtites fuerint ex decem primis, deinde ſimul Aſſiſtentes & Prouinciales, ordine antiquitatis in ſuâ profeſſione inter ipſos ſeruato: poſteà verò eodem ordine ad ſiniſtram reliqui profeſſi Electores, de quorum legitimâ vocatione, & iure ſuffragij ad electionem Generalis, P.Vicario & Aſſiſtentibus, ex actis ſingularum Congregationum prouincialium, vel ex alio ſufficienti teſtimonio conſtiterit. Si quid verò dubij in aliquibus particularibus inuenerint, id totum ad generalem Congregationem quamprimùm referent, non admiſſis iis de quibus legitimè dubitatur, donec ipſa Congregatio de illis conſtituerit.

2 Decernatur primùm à Congregatione, eos, qui adſunt, Congregationem generalem legitimam & plenam cõficere. quòd ſi P.Vicarius & Aſſiſtentes de aliquorum Electorum

rum legitimâ electione aut vocatione dubitauerint, id referant, vt paullò antè dictum eſt, ad Congregationem, vt de illis, antequàm ad illam admittantur, ſigillatim ipſa ſtatuat quid agendum ſit.

3 Proponatur Congregationi, an ſuppleri debeant omnes defectus, ſi qui fortè acciderint, tam in Congregationibus prouincialibus, quàm alij quicumque.

4 Secretarium per ſcrutinium ſecretum eliget Congregatio, non ſolùm qui Generalis electioni, ſed qui Congregationibus & actis, ſi quæ fient ante electionem, ſubſeruiat; cuius officium finis electionis terminabit.

5 Si Romæ habeatur Congregatio, proponatur, quínam cùm P. Vicario adire debeant Summum Pontificem, ad petendam ab ipſo benedictionem, & ad electionem Præpoſiti, & ad alia quæ in Congregatione iuxta noſtras Conſtitutiones tractāda erunt.

6 Eligatur vnus ex Electoribus per ſcrutinium ſecretum, qui ſecundam habiturus ſit orationem, iuxta VI. cap. VIII. P. Eligatur etiam alius extra numerum Electorum, qui curam habeat includendi Electores, cum aliis quatuor, ſiue ex Procuratoribus, qui vocati ſunt ex diuerſis prouinciis, ſi qui tales venerint, ſiue ex aliis Patribus de Societate.

7 Deinde Congregatio per ſecreta ſcru-

tinia eligat, & deputet quinque Patres ex variis nationibus de numero congregatorum, qui cum P. Vicario & Aſſiſtentibus videant, an aliquid ſit in quo inſigne detrimentum paſſa ſit Societas, vel paſſura eſſe timeatur, quod ſingulari prouidentiâ atque induſtriâ, vel reſarciendum vel curandum ſit. de quo, ſi quid fuerit, conficient interrogationem commodè, quâ interrogatione inquirere Electores poſſint ac debeant, & intelligere, quis eſſe aptiſſimus videatur ad officium Generalis Præpoſiti ad maiorem Dei gloriam adminiſtrandum. Porrò de quibus agent Deputati, ea ad plura ſuffragia tranſigent, nec duo ſuffragia habebit Vicarius Generalis, ſed ſolùm ſuffragij prærogatiuam.

8 Ad hos autem Deputatos, ſinguli Electores & Procuratores ferent, quæ habent à ſuis Congregationibus prouincialibus, vel quæ ipſi notarunt ad hoc negotium pertinentia. Si verò alij ex Noſtris, extra numerum Electorum & Procuratorum, aliquid huiuſmodi Deputatis proponerent, non erunt reiiciendi; tamen non ſunt prouocandi vt hoc faciant. verùm eorum informatio non niſi ſcripta ab ipſis recipiatur. Interrogatorium autem à Deputatis confectum non oportebit vt publicè in Congregatione legatur; ſed ſatis erit ſi ſingulis Electoribus ante inceptum quatriduum communicetur, neceſſe tamen erit,

vt

vt Deputati ab Electoribus interrogati circa intelligentiam vel explicationem interrogatorij, eos informent de ſtatu Societatis in huiuſmodi rebus, & de iis quæ ipſa paſſa eſt, vel paſſura timeatur, quatenus ad bonam electionem futuri Generalis vtile erit.

9 Si quædam maioris momenti ad electionem ſpectantia Congregationi proponantur, vno die hæc proponi debent, rationibus vtrimque adductis, (& ſi in his maior informatio deſideraretur, ea à Vicario vel ab aliis Electoribus petenda eſt) & ſequenti die dicantur ſententiæ. Hæc verò & omnia quæ ante electionem tractanda erunt, ad plura ſuffragia decernantur. ſi qua autem leuiora proponerentur, pro arbitrio P. Vicarij, non contradicente Congregatione, aut eodem aut alio die tractentur. Nihil tamen Congregationi generali ante electionem erit proponendum, quod non ad ipſam electionem pertineat. & quæ proponenda videntur, priùs à P. Vicario cum Aſſiſtentibus ad plura ſuffragia determinentur. ſi quis verò poſteà non fuerit contentus, licebit illi proponere Congregationi.

10 In actis ante electionem Vicarius habebit ſolùm qualitatem præcedendi, ceteris paribus tam ſuffragiis quàm qualitatibus: nulla tamen ſufficiet qualitas ſuffragiorum

ad electionem Præpoſiti;ſed numero medietatem omnium ſuffragiorum excedi oportebit.

11 Proponatur ante quatriduum, an exſpectandi ſint abſentes ad electionem Præpoſiti faciendam: & ſi decernatur non eſſe expectandos, nihilominùs ſuus illis locus ſeruandus erit in Congregatione,ſi venerint.

12 Primo die quatridui manè eligatur Aſſiſtens per ſcrutinia ſecreta. poſt cuius electionem P. Vicarius ſuam habebit orationem iuxta Conſtitutiones.

13 Quatriduo ante electionem Profeſſi non egrediantur domo ſine licentiâ P. Vicarij (cui liberum erit egredi,ſi quando opus eſſe iudicaret) vt orationibus, Miſſis quotidie dicendis, ieiuniis, & aliis corporis afflictionibus,& informationibus etiam vacent. De partitione autem ieiuniorum,diſciplinarum & orationum, quæ fieri debebunt in eo loco vbi Congregatio habebitur, P. Vicarius illam pro ſuo arbitrio faciet.

De ratione informationis ad electionem Præpoſiti Generalis.

14 Videndum eſt,qui debeant informationem petere, à quibus ea peti, de quibus perſonis,de quibus rebus, quomodò peti debeat, poſtremò quomodò petenti reſpondendum ſit.

1. *Qui*

1. *Qui debeant petere.*

Omnes Electores, nemine excepto, informationem petent.

2. *A quibus peti debeat.*

Ab iis ſolis qui ad Congregationem vocati ſunt, ſiue ſint Electores, ſiue Procuratores, & in quatriduo dumtaxat. Ita tamen, vt Procuratores, à quibus peteretur, teneantur eamdem legem ſubire ratione informationis, quam Electores. de quâ lege, & informandi modo Procuratores ipſi per Secretarium priùs informari debeant.

3. *De quibus perſonis peti debeat.*

De quibus venit in mentem vnicuique, quòd poſſent eſſe idonei ad munus Præpoſiti Generalis, ſiue abſentes, ſiue præſentes ſint, intér profeſſos tamen quatuor votorum.

4. *De quibus rebus peti debeat.*

In genere loquendo, his de rebus, ex quibus iudicari poteſt, quòd aliquis ſit idoneus ad munus Præpóſiti obeundum, vel contrà. Itaque defectus, qui bonæ gubernationi aduerſari poſſunt, & peti & dici debent, omiſſis illis quæ ad bonam Præpoſiti electionem non faciunt. & hæc omnia iuxta Conſtitutiones, & præcipuè 11. cap. IX. P. & iuxta Interrogatorium, quod à Deputatis conficietur, vt dictum eſt. Sed & habenda eſt ratio eorum, quæ in 11. & III. cap. Exam. & etiam II. & III. cap. primæ partis Conſtit. dicuntur.

ex iis enim quiſque ſibi interrogatorium ad informationem conficere poteſt. nemo tamen arctandus videtur, quin interrogare poſſit alia, quæ interroganda prætereà iudicauerit. Peti etiam debebit ab eo, qui reddit informationem, an quid aliud habeat dicendum de perſonâ de quâ interrogatur; & an de aliâ ſentiat capiendam informationem; & an ab alio quopiam aliquâ in re clariorem ac certiorem informationem habere poſſit inter eos à quibus peti debet informatio.

5. *Quomodò peti debeat informatio.*

Non petat, an hic vel ille aptus videatur ad hoc munus, nec ne; ſed de rebus illis, ex quibus iudicari poſſit, an ſit idoneus nec ne. Eius intentio ſit pura ab affectibus humanis, etiam naturalibus, nedum vitioſis; & tantùm gloriam Dei, & meliorem Societatis gubernationem, quæ ad commune bonum animarum ordinatur, præ oculis habeat, & non propriam vtilitatem, quæ illi non conſonat.

Nec ſolùm ab omni ambitione pro ſe & aliis ſit liber; ſed diligenter obſeruare debet, ne voluntatis propenſionem ad hunc vel illum excludendum vel admittendum habeat, quoad eius fieri poteſt; donec poſt orationem & informationem ſuo tempore & loco ſtatuat, quam ſententiam ſit dicturus; nec eam præſeferat.

Cùm

Cùm informationem aliquam de aliquo accipit, ſeruet alteram aurem aliis, & cor Deo, memor quòd cum iuramento eſt electurus, quem aptiſſimum duxerit. Si quid tamen intellexerit quod ſecretum teneri debeat, cum aliis, præterquàm cum Electoribus, in informatione ſilentium teneat, memor caritatis, & in virtute ſanctæ obedientiæ in re tantùm graui, non in quâlibet.

Non exiſtimet quiſquam Electorum, ſe minùs gratum futurum ei, cui non dederit ſuum ſuffragium, & de quo liberè ſecundùm conſcientiam informauerit: quin potiùs eidem, & vniuerſæ Societati, & Deo rem gratiſſimam ſe facturum ſciat.

Poſt informationem, conſideratio & diſcuſſio neceſſaria eſt, & multò magis oratio, quæ illuſtrationem impetret à Deo ſapientiæ fonte, ad benè iudicandum, & eligendum eum qui Deo maximè ſit placiturus. Et in hac diuinâ gratiâ potiùs, quàm in humanâ diligentiâ ſpem conſtituat. meminerit tamen, non ſolùm voluntatem, ſed iudicium cohibendum eſſe ab vltimâ definitione, iuxta VI. cap. VIII. P. donec in locum incluſionis ingrediatur.

6. *Quomodò reſpondere debeat is à quo petitur informatio.*

Nemo obtrudat informationem non petenti, & qui obtruſerit deferatur. caueat & ipſe

ipſe affectus humanos, non ſolùm ambitionis, ſed & cuiuſuis propenſionis, quæ non ducatur ex intentione honoris Dei, communis boni, & bonæ gubernationis Societatis. & vt dictum eſt de petente, ſic de dante informationem intelligatur. nec ad promotionem, nec excluſionem vllius incumbat, nec propenſam ad id voluntatem oſtendat: ſed vt de re ſpeculatiuâ, vel omnino ad ſe non pertinente, quod ſentit præciſè conetur explicare.

Non ſolùm mendacia, ſed amplificationes & exaggerationes relinquantur. nihil temerè, ſed conſideratè & maturè, certa pro certis, opinata pro opinatis referat. & qui aliquem defectum ab aliquo ex informatoribus audiuit, non referat aliis, etiam interrogatus; ſed ad eum, à quo audiuit, interrogantem remittet, vt qui coram Deo agit, & ei rationem eſt redditurus eorum, quæ in ſuâ informatione dixerit.

15 Super illud VI. cap. VIII. P. quòd ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ quiſque teneatur manifeſtare, ſi quem ſciret affectaſſe hoc munus; ſtatuit addendam eſſe cenſuram hanc in eos, qui ambiunt pro aliis; & quòd hæc cenſura ſe extendat ad informationem non ſinceram; eam ſcilicet, quæ ſtudioſè mendax eſt, malâ cum intentione, & in re graui. Demum ipſo facto ambitioſos pro ſe vel pro aliis, in excommunicationem inci-

incidere decernitur; à quâ non poſſint abſolui ante electionem niſi à P. Vicario, poſt electionem verò à R.P. Generali.

16 Si Vicarius ipſe notaretur de ambitu, deferendus eſſet ad duos antiquiſſimos profeſſos, vel ad Prouincialem antiquiſſimum, pro deferentis arbitrio.

17 Pridie electionis veſperi in loco electionis deputato parentur altare cum Crucifixo, ſuggeſtus, & menſa, vbi erit Vicarius, & Aſſiſtens cum Secretario, & vrna, in quam coniicienda ſunt ſuffragia. Parentur item ſchedulæ, quotquot erunt neceſſariæ, in quibus ex vnâ parte ſcriptum ſit iuramentum, vt eſt in Conſtitutionibus, incipiendo hoc pacto: *Ego N. teſtem inuoco* IESVM CHRISTVM, *qui eſt ſapientia æterna, quòd eum eligo, & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Ex aliâ verò parte ponantur hæc verba: *Eligo in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV N. ita vt nihil deſit Electori ſcribendum, niſi nomen electi, & eligentis; & hoc manu propriâ, ſed immutato quantum fieri poterit, charactere, ne agnoſci poſſit à tribus illis, qui ſuffragia viſuri & lecturi ſunt. nomen tamen eligentis maneat obſignatum iuxta Concilium Tridentinum, in quo præcipitur, Generales eligi debere per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina numquam publicentur.

Poſt

Poſt promulgatum autem Decretum electionis, ſtatim comburantur ſuffragia in ipſo Congregationis loco.

18 Miſſa de Spiritu ſancto ipſo die electionis celebrabitur iuxta Conſtitutiones VI. cap. VIII. partis, ab ipſo Vicario, vel ab eo quem elegerit; & quidem côram omnibus, & in aurorâ: & poſt eius communionem ſtatim Electores communicabunt. Miſſa autem in Eccleſiâ celebranda erit. & eumdem ordinem in eundo ad eam, & communicando, & redeundo, de quo ſuprà dictum eſt, ſeruabunt. Incedant autem bini, & ad campanæ domeſticæ pulſum (quæ poſt communionem omnium, vſque ad incluſionem in loco Congregationis ſonabit) hi qui ſuffragia habent, ad locum Congregationis ſe conferent cruce præcedente, aliis de Societate interim canentibus, *Veni Creator Spiritus*. Quem hymnum ſubmiſsâ voce omnes Electores in ipſo loco Congregationis dicent: & poſt incluſionem Electorum iidem de Societate in Eccleſiâ, vel alibi dicent Litanias, & continuam orationem, quæ vſque ad electionem durabit, habebunt.

19 Incluſis Electoribus per Deputatos iam anteà ad hoc electos, primùm habeatur concio à deputato à Congregatione, quâ in genere exhortetur ad electionem eius Præpoſiti, qui ad maius eius obſequium conueniat,

niat,nullo dato ſigno,quo particularis aliqua perſona ſignificetur.deinde quiſque ſeorſum oret Deum per horam, & cum nullo alio loquendo, in Creatoris ſui ac Domini conſpectu,ex iis quæ priùs intellexerit, apud ſe ſtatuat quem ſit electurus.

20 Statim poſt orationem tentandum erit ſcrutinium,niſi priùs communis inſpiratio in eligendo quempiam præueniſſet ordinem. quæ quidem inſpiratio acceptari deberet, modò adeò luculenta & notoria eſſet,ne vno dempto,vt nullâ tergiuerſatione negari poſſet diuinam eſſe inſpirationem.

21 Iuxta Conſt.VIII. P.cap.VI. *ex his quæ priùs quiſque intellexerit,apud ſe ſtatuat quem ſit electurus, & in chartâ ſcribet nomen perſonæ quam eligit*: locum illum declarando, ſtatuitur, nouas informationes,quæ nullæ debent ſumi in loco incluſionis, excludi debere; & ex præcedentibus,cum gratiâ tam illuſtrationis diuinæ,quàm diſcurſus,acceptâ à Deo, & priùs, & eodem loco , electionem eſſe faciendam Præpoſiti Generalis; quem inter abſentes & præſentes , profeſſos tamen quatuor votorum,eligi oportet.

22 Pater Vicarius , Secretarius, & Aſſiſtens antequàm ſcribantur ſuffragia , iurabunt coram Deo, vt quadrat ſingulis iuxta Conſtit. VI. cap. VIII. P. ſe ſincerè accepturos & publicaturos ſuffragia : & tam proteſta-

teſtationis huiuſmodi quàm abſolutionis formula hæc eſt, videlicet: *Teſtem inuoco Deum, cuius oculis omnia nuda ſunt, me fideliter acceptu-rum, & publicaturum ſuffragia; & quæ ad officium meum pertinent, ſincerâ cum intentione me præſtitu-rum. Proteſtor etiam in diuinæ maieſtatis conſpectu, & vniuerſæ Societatis, quàm hîc repræſentamus, me neminem admittere velle, qui non ſit admittendus, nec excludere qui non ſit excludendus.* Deinde ſub-iunget P. Vicarius:

Et auctoritate Dei omnipotentis mihi licet indi-gniſſimo per Sedem Apoſtolicam conceſſâ, abſoluo vos à quâuis ſententiâ excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, & à quibuſuis aliis ſententiis, cenſuris, & pœnis, & quantum ſit opus diſpenſo vobiſcum ſu-per irregularitate quâuis (dummodò ſententias, cen-ſuras, & pœnas, ac irregularitatem huiuſmodi, ob de-fectus ad electionem hanc pertinentes non incurreri-tis) ad effectum legitimæ electionis, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen.

Abſolutio autem, quam antiquiſſimus profeſſus dat Vicario, eiuſdem tenoris erit cum eâ, quâ ipſe alios abſoluit.

Poſt prædictam proteſtationem & abſolu-tionem, Secretarius dicat Vicario: *Pater, da tuum ſuffragium in nomine* IESV. Mox Vicarius ſurgens, flectet genua coram Crucifixo, & ſignans ſe cruce, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, legat iuramentum à tergo ſchedulæ ſcriptum huius tenoris, vt dictum

eſt:

eſt : *Ego N. teſtem inuoco Ieſum Chriſtum, qui eſt Sapientia æterna, quòd eum eligo & nomino in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *quem ſentio ad hoc onus ferendum aptiſſimum.* Deinde ſurgens, & duobus digitis clauſum ſuffragium ſuum oſtendens,in vrnam mittat ; & ſe rurſum inclinans coram Crucifixo, redibit ad locum ſuum & mox dicet duobus Sociis ſuis & ceteris , *Omnes ordine ferant ſua ſuffragia in nomine* IESV. Deinde ſurgẽs Secretarius & Aſſiſtens, & poſteà reliqui ſuo ordine, ſigillatim iuramentum facient , & ſua ſuffragia ferent ad exemplum P. Vicarij. Quòd autem iurent omnes,ſe eligere eum,quem ſenſerint in Domino aptiſſimũ ad hoc onus ferendum,&c. declaratum eſt, quòd ſi quis duos aut plures pares omnino iudicaret ſuo iudicio , integrum ſit ei dare cui voluerit ſuffragium.

Deinde Secretarius ex vrnâ , cùm priùs mixta fuerit , ſuffragia ſigillatim extrahat: & cum reuerentiâ & modeſtiâ extracta ſingula oſtendet P. Vicario: ille autem viſa, & vtrique Socio oſtenſa leget publicè, vel Secretario legenda reddet.& in hac promulgatione electus tantùm nominetur , obſignato manente nomine eligentis,vt dictum eſt.

Poſt ſingulorum ſuffragiorum publicationem, conferetur numerus,ſi plures nominati fuerint , & qui pluſquam mediam partem omnium ſuffragiorum habuerit, Gene-

ralis Præpoſitus erit: & Vicarius,ſi ipſe electus non fuerit, ſignificet publicè plura eſſe medietate ſuffragia eius qui eligitur. & poſtmodùm formet Decretum in hanc formam: *Cùm in plenâ & legitimâ Congregatione,collato numero omnium ſuffragiorum, pluſquàm media pars omnium* R.P.N.*nominauerit,& elegerit*: *Ego* N.*auctoritate Sedis Apoſtolicæ & vniuerſæ Societatis, eligo prædictum* R.P.N.*in Præpoſitum Generalem Societatis* IESV, *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. Amen. Romæ*,& alibi,*&c.*

28 Si Vicàrius ipſe electus eſſet,eius loco ſignificabit,& formabit Decretum antiquiſſimus ex profeſſis Electoribus; ſcribeturque à Secretario Decretum, & ſubſcribetur ab eo qui format illud, & ſigillo Societatis obſignabit. & ſtatim omnes ad reuerentiam ei exhibendam accedant, incipiente Vicario, cum Secretario & Aſſiſtente, ordine priùs dicto,niſi aliquis ex ipſis electus eſſet. Poſtremò omnes ad eccleſiam ſe conferent, canentibus aliis de Societate, *Benedictus Dominus Deus Iſrael*,&c.inter eundum, & in ipsâ eccleſiâ, *Te Deum laudamus*,&c.& vnus Sacerdos dicet tres orationes, primam de Trinitate, ſecundam in gratiarum actionem, tertiam de die vel de B.Virgine: & vſque ad egreſſum de eccleſiâ Præpoſitus non admittat oſcula manuum ab aliis,quàm ab Electoribus.

Si in primo ſcrutinio nullus habuerit amplius

pliùs

pliùs quàm medietatem ſuffragiorum, ante Compromiſſariorum electionem,de quâ agitur VI. cap.VIII.P. tentandum erit ſecundum ſcrutinium, inter omnes qui habuerunt ſuffragium aliquod ad officium Præpoſiti. & ſi nec tunc quidem crearetur Præpoſitus, eodem modo tertium ſcrutinium tentandum erit. ſi nec tunc quidem egrederetur Præpoſitus, quinque Electores ad plura ſuffragia eligendi erunt, & ad quem maior pars eorum inclinabit,ille Præpoſitus erit. Reliqua autem,vt ſuprà,facienda erunt.

Ad hos quinque Electores eligendos danda eſt vna hora, & ſeruanda eſt formula ſcribendi,iurandi,& publicandi Electores ſimilis illi, quæ ad Generalem eligendum data eſt. Si acciderit duos vni, & totidem alteri ſuum dare ſuffragium,tunc decidetur à Congregatione,quid erit agendum.

Hi autem Compromiſſarij eligent Præpoſitum Generalem inter eos qui aliqua ſuffragia habuerint, ſepoſitis illis qui ad tria non pertigiſſent, niſi huiuſmodi plures eſſent quàm duo. Si verò duo vel tres eminenter plura ſuffragia habuerint, quàm alij, illi nec actiuam nec paſſiuam vocem ad electionem Compromiſſariorum habebunt. Si qua verò difficultas oriatur,tunc à Congregatione ſtatuatur, quid circa illam agendum ſit.

Atque hactenus de Canonibus ante electio-

nem dictum ſit, qui quidem ſoli in futurum vim & robur obtinere debeant.

FORMVLA CONGREGATIONIS prouincialis à tertiâ generali Congregatione approbata.

Quibus in caſibus Congregatio prouincialis cogi debeat. Cap. I.

QVatuor in caſibus cogenda eſt Congregatio prouincialis. Primus eſt, ad eligendos Electores Præpoſiti Generalis, iuxta III. cap. VIII. P. Secundus, quando occurreret aliquis ex iis caſibus, qui in II. & III. cap. VIII. P. & V. cap. IX. P. attinguntur. Tertius, quando eligendi ſunt hi, qui cum Prouinciali ad Congregationem generalem ſunt mittendi, quæ ab ipſo Præpoſito viuente ad aliqua grauia negotia cogitur, prout V. c. VIII. P. dicitur. vel cùm Congregatio Procuratorum ſimul cum Aſſiſtentibus & ipſo Generali cogendam eſſe decernunt, iuxta Decretũ XXIV. ſecundæ Congregationis generalis. Quartus eſt, ad eligendos Procuratores, qui tertio quoque anno, à fine Congregationis generalis computando, ex ſingulis Prouinciis ad Præpoſitum Generalem mittendi ſunt, iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. & prædictum Decr. XXIV. ſecundæ Congregationis.

Quis,

Quis, vbi & quando debeat Congregationem prouincialem conuocare. Cap. II.

1 SPectabit ad Præpoſitum Prouincialem, vel ipſius loco ad Viceprouincialem, Congregationem huiuſmodi indicere, quocumque ex prædictis caſibus cogenda illa ſit.

2 Eiuſdem erit locum commodum & idoneum deſignare, quo debeant conuenire; & tempus etiam præſcribere, quod opportunum ſit, vt eâ abſolutâ, qui electi fuerint, ad locum Congregationis generalis celebrandæ deſignatum, vel ad Patrem Generalem tempore præſcripto commodè venire poſſint. Non durabit autem Congregatio prouincialis vltra decem, vel ad ſummum duodecim dies.

Qui congregari debeant. Cap. III.

1 INtererunt, & ſuffragij ius habebunt in Congregatione prouinciali, in quocumque ex quatuor caſibus prædictis cogatur, in primis ipſe Præpoſitus Prouincialis, & ſi quis Commiſſarius vel Viſitator iam officio ſuo defunctus (nam ſi eius officium adhuc perdurat, Congregationi adeſſe non debet) in aliquâ Prouinciâ eo tempore verſabitur, quo celebranda eſt Congregatio. Præpoſiti præterea Domorum profeſſarum, Rectores Collegiorum Societatis & Domorum probatio-

nis, quæ ſeparatæ, & Prouinciali immediatè ſubiectæ fuerint, vel Vicepræpoſiti Prouinciarum, & Domorum, ac Vice-Rectores (ſi accideret in aliquâ Prouinciâ, Domo, vel Collegio eo tempore non inueniri Præpoſitum, vel Rectorem, aut legitimè impeditum eſſe) vel ij, quos hi miſerint ſuo loco. Rectores etiam qui præſunt Seminariis vel Conuictoribus, vbi curam huiuſmodi ſuſcepit Societas: ſi tamen IX. de Societate, vt minimùm, in huiuſmodi Collegiis, & immediatè Prouinciali ſubditi fuerint.

2 Interſint etiam præter hos, omnes Profeſſi quatuor votorum (exceptis iis, qui poſt cognitam Præpoſiti Generalis mortem, ad eam Prouinciam ex aliâ miſſi fuiſſent, ne in duabus diuerſarum Prouinciarum Congregationibus ſuffragium habere quiſquam poſſit) quotquot non fuerint legitimè impediti, vel neceſſariò occupati: & huius legitimi impedimenti, ac neceſſariæ occupationis iudex erit Prouincialis ipſe cum Conſultoribus & Profeſſis quatuor votorum, qui fuerint in eo loco, vbi ipſe erit, ad plura ſuffragia.

3 Præterea venient Procuratores vnius vel plurium Prouinciarum; & vbi tales non fuerint, Procuratores maximi omnium in quâuis Prouinciâ Collegij: modò ſint Sacerdotes & Coadiutores formati, aut trium votorum Profeſſi, & non ſint legitimè impediti,

vt

vt de Profeſſis dictum eſt. Porrò nec Vicarius Generalis,nec Aſſiſtentes Congregationi Prouinciali intereſſe debebunt, aut etiam poterunt.

4 Quæ autem impedimenta excuſare debeant vel Prouincialem,vel aliquem electum in Congregatione prouinciali,quò minùs ad Congregationem, vel ad Præpoſitum Generalem veniat, ſi Congregatio prouincialis non erit diſſoluta,ipſa ſtatuet per vota ſecreta: ſi diſſoluta fuerit, de Electorum impedimentis ſtatuat ipſe Prouincialis cum ſuis Conſultoribus & Profeſſis quatuor votorum præſentibus ad plura ſuffragia, an legitima ſit excuſatio. Quòd ſi impedimentum Prouinciali acciderit, Conſultores ipſius, & Superior loci vbi Prouincialis erit, cum Profeſſis quatuor votorum præſentibus, ad plura ſuffragia decernent, an huiuſmodi impedimentum legitimum cenſendum ſit.

De eligendis in Congregatione Prouinciali. *Cap. IV.*

1 SI agitur de mittendis ad Congregationem generalem, quinque Profeſſi quatuor votorum eligi debent. In primis duo Electores Præpoſiti futuri, iuxta Conſtitutiones cap. III. & V. P. VIII. vel in quocumque caſu comitaturi Prouincialem ad Congregationem generalem.

2 Deinde eligendus eſt tertius, vt ex duobus prædictis, & ex eo, conficiatur ille ternarius, ex quo vnum Prouincialis ſuo loco mittere debet, iuxta Declarationem III. cap. VIII. P. ſi impeditus legitimè iudicabitur. Præterea quartus & quintus addantur, vt ſubrogentur in locum duorum qui electi primò fuerunt, & cum Prouinciali ad Congregationem venient, ſi legitimè & ipſi impedirentur. Ita vt ſi ſolus Prouincialis excuſatus habebitur, tertius veniat: ſi aliquis ex duobus primis comitibus, non autem ipſe Prouincialis, ſe excuſabit, tertius nihilominùs veniat: ſi vterque ex primò electis excuſandus iudicabitur, tertius & quartus eorum loco ſubrogentur. Quintus autem non ſubrogabitur, niſi vltimo loco, quando ex aliis nominatis, propter legitima eorum impedimenta, non poteſt impleri numerus duorum, qui cum Prouinciali & Viceprouinciali venturi ſunt ad Congregationem generalem.

3 Si agitur de electione Procuratorum, in primis qui præeſt Prouinciæ eligi non poterit, vt tertio quoque anno ad Præpoſitum Generalem veniat, ne Prouinciam ſuam deſerere cogatur. Eligi autem debebunt duo Profeſſi quatuor votorum; vnus primo loco, & alter ſecundo, qui ſubrogetur in locum prioris, ſi ille propter legitima impedimenta venire non poterit.

4 Ex

4 Ex tranſmarinis Prouinciis veniant Procuratores, profeſſi etiam quatuor votorum, à Prouinciali cum Conſultoribus & profeſſis quatuor votorum præſentibus, ad plura ſuffragia electi; vt ſimul cum aliis Romæ de Congregatione generali cogenda deliberaturi; cum ſuffragio interſint. Si tamen prædicti Electores in prædictis locis iudicabunt commodè non poſſe mitti talem Procuratorem, licebit eis vel Profeſſum trium votorum mittere, vel Coadiutorem ſpiritualem formatum, vel in ſequens triennium differre miſſionem.

De rebus tractandis in Congregatione Prouinciali. Cap. V.

1 POſt electionem perſonarum, agendum eſt de rebus, quæ vel Præpoſito vel Congregationi generali nomine illius Prouinciæ proponendæ ſunt. Et ſi agitur de Procuratore mittendo tertio quoque anno, in primis agetur de rationibus, quæ mouere poſſunt, vt Congregatio generalis celebrari debeat, vel non celebrari: deinde de negotiis, vel in Congregatione generali, vel cum ipſo P. Præpoſito, aut Congregatione Procuratorum tractandis.

2 Cùm mittuntur Procuratores, ea proponantur, quæ ad veram & vtilem informa-

tionem P. Generalis de ſtatu totius Prouinciæ, Domorum, Collegiorum, negotiorum, demum de totâ ratione gubernationis in Prouinciâ, & quomodò Superiorum ordinationes obſeruatæ ſint, in dictâ Congregatione expediet tractare iudicio Deputatorum, & ipſius nomine ei referri. Quidquid autem Congregationis nomine proponetur, aut petetur, ſubſcriptum ſit à Secretario, & obſignatum. Quæ verò vel ab ipſo Prouinciali, vel ab aliis verbo vel ſcripto ei dicentur, vt P. Generali referat, nomine ipſorum, non Congregationis referre debebit.

3 Cùm rationes proponentur ad ſuadendam vel diſſuadendam Congregationem generalem, nihil in alterutram partem ſtatuatur: hoc enim Procuratorum eſt, cùm fuerint apud Generalem cum Aſſiſtentibus congregati: qui proponent eas, prout eis dictæ fuerint, Congregationis prouincialis, vel aliorum nomine.

4 Intelligat Congregatio prouincialis, non ſibi licere quidquam conſtituere, præter ea quæ in hoc officio expreſſa erunt. vnde neque infirmare, vel immutare ea, quæ à Superioribus iam ordinata fuerunt, poterit.

De modo procedendi circa Congregationes Prouinciales. Cap. VI.

1 SVperiores antequàm diſcedant ad Congregationem prouincialem, informatione accepta ab iis, quos ex ſuis domeſticis benè ſentire de rebus tractandis iudicabunt, (non prohibendo alios, quin poſſint priuato nomine vel Conſultoribus offerre, vel ad Congregationem Prouincialem mittere, quæ volent) conferant cum ſuis Conſultoribus, quæ ad Congregationem Prouincialem ſunt deferenda.

2 Elapſo die ad conueniendum præfixo, ſequenti die congregentur omnes, qui adfuerint ex iis qui habent ius ſuffragij. & habito in primis à Præpoſito Prouinciali, vel ab alio per ipſum deſignato, ſermone breui, in quo proponantur in genere quæ agenda ſunt, omnes hortetur, vt ſincerè in omnibus ſe gerant. Deinde, an legitima Congregatio ſit cenſenda, ad plura ſuffragia decernant. Tertio verò loco eligatur Secretarius etiam ad plura ſuffragia, qui omnia, quæ fuerint acta in Congregatione, mandet ſcriptis: & iis, quæ vel ad Præpoſitum vel ad Congregationem generalem, nomine Congregationis mittenda ſunt, ſubſcribet, & ſignabit ſigillo Prouincialis. Ei autem adiungatur vnus ex

ex Patribus eodem modo electus, qui ad colligenda ſuffragia, & reliqua ſcribenda ipſum adiuuet.

2 Eodem modo eligantur duo ex primariis Patribus, qui vnà cum Præpoſito Prouinciali ſeligant, quæ ſint Congregationi prouinciali proponenda, quæ reiicienda, iudicio ſaltem duorum ex ipſis: atque illa tantùm ibi tractanda curent, quæ maioris momenti videbuntur, & quæ poſſint tempore Congregationi præfixo abſolui. Licet tamen vnicuique, quæ à Deputatis reiecta fuerint, vel in Congregatione proponere, dummodò de perſonis non agatur, vel ad generalem Congregationem ſeu Præpoſitum tranſmittere, ſi iudicio Deputatorũ non acquieuerit. Ad hos autem deferant omnes, qui ad Congregationem venerint, intra diem vnum aut alterum ſequentem poſt electionem mittendorum, omnia quæ Congregationi proponenda attulerunt. aſſigneturque dies in quo facienda ſit electio eorum, qui ad generalem Congregationem vel ad Præpoſitum ſunt ituri: qui dies tertius, vel ad ſummum quartus ſit à die, quo fuit aperta Congregatio prouincialis: habita priùs informatione de qualitatibus mittendorum, iuxta Decretum XXIV. ſecundæ Congregationis, & iuxta Declarationem II. cap. VIII. P. ſi agitur de Procuratoribus; ſi autem de Congrega-

tione

tione generali, iuxta II.& III. cap.VIII.P.

4 In ſedendo & dicendo hic ordo ſeruabitur, vt ad dexteram Prouincialis ſedeant Profeſſi omnes quatuor votorum, iuxta ſuæ profeſſionis antiquitatem, ſiue ſint Superiores, ſiue non: ad ſiniſtram verò Rectores, iuxta antiquitatem ſuæ profeſſionis trium votorum, vel admiſſionis in Coadiutores formatos; ſi verò tales non fuerint, iuxta antiquitatem ſui ingreſſus in Societatem. poſteà Procuratores ſimili ordine antiquitatis.

5 Electiones perſonarum ad Præpoſitum Generalem, vel Congregationem generalem mittendarum, ad plura medietate ſuffragia, eaque ſecreta fiant: ſic tamen, vt ſi in primis duobus ſcrutiniis nullus electus fuerit, in aliis conſequentibus ſcrutiniis ſuffragia dentur tantùm inter eos, qui aliqua ſuffragia anteà habuerint.

6 Rerum verò tractandarum determinationes ad plura vota ſimpliciter definiantur, vt citiùs expediantur; nec vlla interceſſio permittatur. Præpoſitus autem Prouincialis, vel eius loco Viceprouincialis duo ſemper ſuffragia habebit in Congregatione. Quæ porrò fient in Congregatione Prouinciali, legantur die ſequenti à Secretario, vt omnes videant, an rectè facta ſint.

7 In principio Congregationis prouincialis affigatur muro catalogus omnium Profeſſo-

feſſorum quatuor votorum, qui in Prouinciâ verſantur,tam abſentium quàm præſentium, vt omnes ſciant è quibus poſſint eligere eos, qui Romam ſunt mittendi.

8 Cùm autem capietur de perſonis eligendis informatio, illud præcipuè animaduertendum eſt,vt nullus per ſe,vel per alium pro ſe,vel pro alio,ne indirectè quidem ſuadeat,vt ſe vel alium eligant,aut non eligant: ſed fiant potiùs electiones omnes ſincerè & candidè, ex iis quæ Spiritus ſanctus dignabitur ſuggerere, & quæ ex informationibus didicerint. Nemo itaque alteri obtrudet informationem non petenti: caueanturque diligenter non ſolùm mendacia, ſed etiam exaggerationes in laudandis vel vituperandis eis,de quorum agitur qualitatibus.

9 Si quis autem (quod auertat Deus) ambitiosè agere deprehenſus fuerit ad ſui vel alterius electionem vel excluſionem, ſi id probabitur ſufficienter,actiuâ vel paſſiuâ,vel vtrâque voce priuetur, iuxtà delicti grauitatem,& probationis certitudinem:& quidem ſi ambitio publica eſſet, punitio quoque publica eſſe debebit. Iudicabunt autem hanc Prouincialis,& tres ex antiquioribus Profeſſis, vel ſi ipſe Prouincialis reus eſſet, quatuor antiquiores Profeſſi, ex iis qui Congregationi prouinciali interſunt. & ſaltem tres

ex illis conuenire debent in eamdem ſententiam.

De iis quæ Procuratores Romæ agere debent.
Cap. VII.

POſtquàm ad Generalem venerint Procuratores, agent tum de informatione Præpoſito Generali dandâ, iuxta illa quæ ex ſuis Prouinciis attulerunt; tum de Congregatione generali, an ſcilicet conuocari debeat, nec ne, acceptâ informatione ab iis tantùm, qui ius habent ſuffragij iuxta Decretum XXIV. ſecundæ Congregationis: & præſertim quomodò ſeruentur Conſtitutiones, & Decreta Congregationum, & regulæ: an diſciplina religioſa relaxetur, an in ſpiritu & virtutibus proficiat Societas, an potiùs deficiat: quomodò vnio animorum ſe habeat in Societate, & an aliquod graue periculum illius labefactandæ metuatur, &c.

2 Deinde præmiſsâ oratione & conſideratione, apud ſe & coram Deo ſtatuent, quam ſint dicturi ſententiam, & omnes ſimul in nomine Domini congregati, ad plura medietate ſuffragia, die ad hoc ſtatuto definient, an cogenda ſit, & quando, Congregatio generalis.

3 Si inter ordinationes, vel reſponſa aliis Prouinciis data, quæ videre debebunt, aliqua

qua fuerint,quæ ad vſum ſuarum Prouinciarum ſecum ferenda exiſtimabunt, id facere poterunt iudicio P.Generalis,vel eorum quibus ipſe commiſerit.

4 Si ad Seminaria noſtrorum Scholaſticorum vel Nouitiorum in aliquâ Prouinciâ perficienda , vel ad tranſmarinarum, vel Septemtrionalium, aut aliarum Prouinciarum neceſſitates graues operariis pluribus opus eſſet, quàm quos mittere P.Generalis ex Vrbe poſſit ; curent qui earum Prouinciarum Procuratores fuerint, P.Generali ſuggerere, vt diſpiciat,an alicuius Prouinciæ abundantia alterius inopiam ſupplere poſſit , & id congregatis Procuratoribus omnibus faciliùs tractari poterit.

OFFICIVM VICARII GENERALIS
à tertiâ generali Congregatione approbatum.

1 VIcarius Generalis propter mortem Generalis Præpoſiti conſtituendus, vel nominabitur ab ipſo Præpoſito ante mortem, vt habetur cap.IV.Conſt. & Decl.VIII. vel ſi ille non nominaſſet, eligetur à Profeſſis quatuor votorum : qui ſi in eo loco vbi mortuus eſt,non ſint ſaltem ſex (tot enim ad minimum iudicatum eſt eſſe oportere) tunc cura adhibenda erit,vt ex viciníoribus locis, vtcum-

vtcumque illa diſtent, is numerus conuocetur. Quòd ſi in diſtantiâ æquali plures fuerint quàm ſex, omnes erunt ad electionem vocandi. Fiet autem electio ad plura medietate ſuffragia: & iuxta Conſtitutiones communiter eligatur ex iis, qui adeſſe Præpoſito & ipſum iuuare ſoliti ſunt; vel certè ex iis qui proximè degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati; præmiſsâ per biduum oratione & informatione, iuxta rationem informationis, quæ in electione Generalis ſeruari ſolet. Illud tamen biduum computandum eſt à ſepulturâ P. Generalis. interim tamen gubernatio Societatis erit in ordinariis Superioribus. Electioni verò Romæ quidem præerit Prouincialis Romanus, ſi aderit: ſin minùs, Miniſter Domus, ſi fuerit quatuor votorum profeſſus. alibi verò, qui præeſt toti Prouinciæ, vel ipſo impedito, antiquiſſimus ex profeſſis quatuor votorum.

2 Vicarij officium durat vſque ad electionem Præpoſiti Generalis, & duplex quidem eſt.

3 Alterum eſt, Societatem ad electionem Præpoſiti faciendam, præſcripto tempore & loco quo conuenire oporteat, conuocare, vt habetur Conſt. P. VIII. cap. IV.

4 Alterum eſt, Generalis vices gerere in gubernatione Societatis, donec nouus Præpoſitus electus fuerit, vt habetur Decl. P. VIII.

cap. IV. Vicarius itaque ſimul atque creatus fuerit, dabit operam, vt Miſſæ & orationes in vniuersâ Societate pro animâ Præpoſiti mortui fiant. deinde ad conuocandam Societatem ad noui Præpoſiti electionem primo quoque tempore diligentiſſimè incumbet. Præpoſitos Prouinciales certiores faciat, locum Congregationis, & tempus quinque aut ſex menſium iuxta Congregationes præſcribat. prorogari tamen poterit cùm neceſſitas poſtulauerit, vel initio, vel antequàm Patres conuenerint, arbitrio ipſius Vicarij, & Aſſiſtentium ad plura ſuffragia. quando verò aliqui Patres conuenerint, non poterit ſine illorum ſuffragiis prorogatio fieri, iuxta Decr. xxx. tit. 11. primæ Congregationis, Miſſas & orationes pro felici electione Præpoſiti indicat, Congregationes prouinciales vt ritè fiant admoneat; & ſi poſt electionem Præpoſiti alia negotia grauiora tractanda in Congregatione ſint, ad quæ diſcutienda vel definienda aliorum opera, præterquàm duorum electorum à Congregatione Prouinciali, neceſſaria videatur; Prouinciales admoneat qui adducendi erunt, vt eos adducant, iuxta Conſtitutiones.

5 Antequàm congregata ſit Societas, poteſtatem habeat P. Vicarius, quâ poſſit ſolus iubere, quæ ad conuocationē attinent iuxta Conſtitutiones, ſolus tamen non poteſt prorogare

rogare tempus Congregationis, vt decretum eſt in Actis poſterioribus primæ Congregationis tit. II. Decr. xxx. Poſtquàm autem ſunt Patres congregati, vel omnes, vel eorum maior pars, poſt tempus definitum, non poterit ſolus ea, quæ ad electionem pertinent definire: ſed ſi quid emerget dubij vel difficultatis, id erit per congregatos ſimul cum eo determinandum: executio verò Vicarij erit.

6 Vbi autem dies conſtitutus & terminus præfixus venerit, ad quem venturi ſunt Patres, eos qui iam conuenerunt conuocabit, modò excedant duas tertias partes: eiſque rationem eorum, quæ facta ſunt poſt mortem Generalis, ad Congregationem pertinentia, reddet; & reliqua omnia, quæ ad ritè electionem faciendam pertinere videbuntur Congregationi, curabit: quæ petenda ſunt tum ex Conſtitutionibus, tum ex decretis ante electionem.

7 Alterum officium Vicarij eſt, Societatem vniuerſam gubernare. Verùm ita eſt illam gubernaturus, quaſi Vicarius Præpoſiti demortui, non quaſi Præpoſitus. Quare illam ita gubernabit, vt ſibi tradita eſt. Nullam igitur immutabit gubernationis rationem, nihil propriæ inuentionis, nullam nouam regulam, nullum ritum, nullam conſuetudinem aut inducet, aut introductam mutabit

(quod vtique vel Prouincialibus Præpoſitis, vel Congregationibus minùs licebit facere) ſed ad ſpiritum & ſenſum Generalis demortui ſe componet; illiuſque compertam voluntatem ſequetur, incertam coniectabit. Itaque quoad poterit, debebit ſuo miniſterio quaſi viuum & præſentem Generalem, illiuſque gubernationem repræſentare.

8 Quocircà eiſdem Aſſiſtentibus, Admonitore, Secretario, Procuratore, quibus vtebatur Præpoſitus Generalis, vtetur Vicarius ad gubernandam Societatem; eiſdem Præpoſitis, Rectoribus, Præfectis Probationum, & aliis officialibus primariis, qui creantur à Generali: quos mutare ei non licet, vel nouos creare, niſi fortè aliqui eorum morerentur, & alij in illorum locum vſque ad electionem Præpoſiti Generalis ſubſtituendi eſſent; vel aliquæ grauiſſimæ cauſſæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab officij executione tollendus vel ſuſpendendus videretur, iure ſuffragij nihilominùs ei relicto. & hoc quidem non ſine conſilio Aſſiſtentium: de quorum etiam conſilio & ſuffragiis eliget Admonitorem, ſi fortè ipſe fuerat Admonitor Præpoſiti Generalis demortui, & in Vicarium electus eſt.

9 Eâdem de cauſsâ res omnes graues, & maioris momenti, quæ differri vſque ad electionem noui Præpoſiti poterunt, quando

illa

illa breuì futura eſt, quoad eius fieri poterit, differet, & ad nouum Præpoſitum Generalem remittet.

10 Quocircà nullam Domum, nullum Collegium, nullam Vniuerſitatem, vel Domum probationis inſtituet. quæ ſi offerantur, ita negotium fundationis tractabit, vt ſi in rem Societatis apertè futura ſint, & omni difficultate careant, eos qui fundatores eſſe volunt, iubeat benè ſperare: ſi quid verò difficile aut dubium ſit, alet ſpe eorum bonam voluntatem, nihil certi promittet; rem totam ad Generalis creationem reſeruabit. Ad profeſſionem admittere etiam vel deſignatum à præmortuo Præpoſito, vel in his quæ ad profeſſionem attinent diſpenſare non poterit Vicarius, neque Profeſſum aliquem, vel Coadiutorem formatum à Societate dimittere.

11 Circa contractus ad quos facultatem habebit, ſic explicatur Decretum lxxi. Congreg. II. vt non poſſit de vendendis vel alienandis bonis ſtabilibus Societatis, niſi res ſit in euidentem vtilitatem, & neceſſaria, quæ moram non patiatur, & cum conſenſu Aſſiſtentium ad plura ſuffragia.

12 Circa miſſiones Profeſſorum ſi quid vrgeret, poteſtate Generalis vti poterit, conſultis Aſſiſtentibus. eos tamen, qui vel electi ſunt à Congregationibus prouincialibus, vel

qui eligi poſſunt vt Congregationi generali interſint, ante factam electionem, neque ex aliis Prouinciis ad ſe euocabit, neque ad ea loca mittet, vnde ad electionem commodè venire non poſſint: nec etiam ad infideles, neque ad partes remotas, quæ maiorem conſiderationem requirunt; niſi fortè in iis aliquid tam graue & vrgens accideret, vt Aſſiſtentium iudicio res differri non poſſet.

13 In vniuerſum cum Aſſiſtentibus conſultare debet res omnes grauiores, non minùs, imò magis quàm Præpoſitus Generalis: quandoquidem minorem habet auctoritatem, minorem experientiam, minùs diuturnum regendæ Societatis munus. ſic enim plus ponderis habebunt apud illam, quæ ipſe conſtituet. Quamobrem quæ ſunt à Præpoſito vitâ functo vel conſtituta vel conceſſa, non temere, nec ſine grauiſſimâ cauſsâ vel infirmabit, vel reuocabit. Litteras verò, quas Vicarius ſcribet, vel à Prouinciis accipiet, Aſſiſtentibus oſtendet.

14 Si noui Præpoſiti electio aliquo caſu vltra ſex menſes à Conſtitutionibus præſcriptos differatur, & aliqua grauia acciderent quæ vſque ad eius electionem commodè differri non poſſent; Vicarius Generalis auditis Aſſiſtentibus id ſtatuat, quod ad maiorem Dei gloriam, & Societatis vtilitatem magis fore iudicabit.

DE-

DESIGNATIO LOCORVM
CONCILII TRIDENTINI,
Quæ cum noſtris Conſtitutionibus, priuilegiis,& vſitato agendi modo planè pugnare videntur.

De quibus Decreto XII.*&* XLV.*tertia Congregationis agitur.*

1 SEſſione v. cap.II. *Regulares perſonaliter ſe coram Epiſcopo præſentare,& ab eo benedictionem petere teneantur, antequàm prædicare incipiant.* Id quod explicatur magis cap.IV. ſeſſ.XXIV. vbi nullus regularis, etiam in eccleſiis ſui Ordinis, contradicente Epiſcopo prædicare permittitur.

2 Seſſione VII.cap.VII. *Beneficia Eccleſiaſtica curata, quæ Eccleſiis ſiue Collegiis perpetuò vnita & annexa reperiuntur, ab Ordinariis locorum annis ſingulis viſitentur.*& cap. ſequenti idem repetitur de quibuſcumque Eccleſiis, quomodolibet exemptis.

3 Seſſione XXII. Decreto de obſeruandis & euitandis in celebratione Miſſæ, proponitur, ne patiantur Epiſcopi priuatis in domibus, ac omnino extra eccleſiam, & ad diuinum tantùm cultum dedicata oratoria, ab eiſdem Ordinariis deſignanda & viſitanda, ſacrificium à Regularibus quibuſcumque peragi.

4 Ibidem cauetur, ne Sacerdotes aliis quàm debitis horis celebrent.

5 Seſſ. xxiii. cap. xii. *Regulares debitâ ætate non ſine diligenti Epiſcopi examine ordinentur, priuilegiis quibuſcumque penitùs excluſis.*

6 Eâdem ſeſſ. cap. xv. *Decernit ſancta Synodus, nullum etiam regularem poſſe confeſſiones audire, niſi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Epiſcopis per examen, aut aliàs idoneus iudicetur, priuilegiis non obſtantibus.*

7 Seſſ. xxv. cap. xii. de Regul. *Cenſuræ & interdicta, nedum à Sede Apoſtolicâ emanata, ſed etiam ab Ordinariis promulgata, mandante Epiſcopo, à Regularibus in eorum Eccleſiis publicentur atque ſeruentur.* Et cap. ſequenti: *Regulares quicumque ad publicas proceſſiones vocati, accedere compellantur.*

8 Eâdem ſeſſ. cap. xxii. *Sancta Synodus præcipit omnibus Generalibus, & aliis Superioribus Ordinum, vt omnia & ſingula in Decretis de Regularibus contenta ſtatim exequantur: & Regularium negligentiam Capitula prouincialia & generalia ſuppleant.*

9 Eâdem ſeſſione cap. ii. *Ad normam Decretorum Synodi, Magiſtri, Doctores, & alij in Vniuerſitatibus ea quæ Catholicæ fidei ſunt doceant; ſeq; ad hoc inſtitutum initio cuiuſlibet anni ſolenni iuramento obſtringant.*

Hæc de locis Concilij Tridentini manifeſtè pugnantibus cum legibus & conſuetudinibus noſtræ Societatis. Sunt & alia, quæ primâ

primâ ſpecie pugnare videantur: ſed ſanè intellecta minimè pugnare cenſemus.

Viſa eſt etiam Bulla noua Grego. XIII. Pontificis Maximi, quæ omnium Regularium priuilegia & indulta priùs conceſſa reuocat; eoſque licet exemptos ſubiicit planè diſpoſitioni iuris communis & Concilij Tridentini.

His fortaſſe poſſet adiungi ex ſeſſ. XXIV. cap. XVIII. vbi ſic dicitur: *Examinatores ſingulis annis in diœceſanâ Synodo ad minus ſex proponantur. Sint verò hi Examinatores Clerici, ſeu Regulares, iurentq́, &c.*

Deſignatio locorum eiuſdem Concilij, quæ cum noſtro Inſtituto, eiuſq́ priuilegiis quodammodò pugnare poſſe videntur.

SEſſione V. cap. I. *In Conuentibus Regularium, in quibus ſtudia commodè vigere poſſunt, ſacræ Scripturæ lectio habeatur, quæ à Capitulis generalibus vel prouincialibus aſſignetur dignioribus Magiſtris.*

Seſſ. 14. cap. IX. *Beneficium vnius Diœceſis non vniatur perpetuò Collegio alterius Diœceſis.*

Seſſ. XXIII. cap. XVII. ſtatuitur, Ordinum quorumcumque functiones exerceri non debere, niſi per conſtitutos in prædictis Ordinibus.

Seſſ. XXV. cap. VI. In electione quorumcumque Superiorum & aliorum Officialium,

Synodus præcipit electionem fieri per vota ſecreta, ita vt ſingulorum eligentium nomina numquàm publicentur.

Eâdem ſeſſione cap. 10. *Quòd verò ſanctiſſimum Chriſti corpus intra Chorum vel ſepta Monaſterij, & non in publicâ eccleſiâ conſeruetur, prohibet ſancta Synodus, non obſtante quocumque priuilegio.*

Eâdem ſeſſ. cap. XVI. vbi Societas noſtra primùm à Synodo approbatur, ſed mox additur: *Neque ante profeſſionem, excepto victu & veſtitu, Nouitij vel Nouitiæ illius temporis, quo in probatione eſt, quocumque prætextu à parentibus vel propinquis aut curatoribus eius, Monaſterio aliquid ex bonis eiuſdem tribuatur, ne hac occaſione diſcedere nequeat, quòd totam vel maiorem partem ſubſtantiæ ſuæ Monaſterium poſsideat, nec facilè ſi diſceſſerit, id recuperare poßit. Quin potiùs præcipit ſancta Synodus ſub anathematis pœnâ dantibus & recipientibus, nè hoc vllo modo fiat; & vt abeuntibus ante profeſſionem omnia reſtituantur quæ ſua erant.*

Omnia hactenus ſcripta ſic ſe habent. In quorum fidem ea manu propriâ ſubſcripſi, & iuxta Decretum Congregationis ſigillo Societatis muniui.

Laurentius Magius Secretarius Societatis IESV.

DE

DECRETA
Quartæ Congregationis generalis ante electionem.

I. *in* MS. *dec.*2.

POSTQVAM viſum fuit Patribus plenam & legitimam eſſe Congregationem, propoſita fuit difficultas, quæ circa perſonã P. Magij, atque etiam P. Lanoij orta erat: nimirum cùm P. Magius defunctus officio Viſitatoris in Poloniâ, à Prouinciali illius Prouinciæ moriente fuiſſet nominatus Viceprouincialis, & Congregationi prouinciali ab eodem Prouinciali ante mortem ſuam indictæ interfuiſſet ac præfuiſſet, (vt in actis Congregationis Prouincialis Poloniæ, quæ lecta fuerunt, planiùs declaratur) ac nihilominùs in Congregatione prouinciali Auſtriacâ, tamquàm Rector Collegij Viennenſis, abſens electus fuiſſet; & quia Congregatio Auſtriaca ignorabat vbi P. Magius ageret, aut an vt Auſtriacus Romam ire poſſet, idcircò P. Lanoyum, qui eius loco in caſu Romã proficiſceretur, elegiſſet; & vterque iam adeſſet; dubitatum fuit quis locus P. Magio aſſignandus eſſet: an inter Prouinciales, tamquàm Viceprouinciali Poloniæ,

P. Magius. P. Lanoyus.

loniæ,& P.Lanoyo inter alios Patres Electores: vel an P.Lanoyus cedere deberet, & dare P.Magio locum inter Electores,tamquàm in Auſtriacâ Congregatione electo. Et cùm varij varia dixiſſent, in hoc omnes conſenſerunt, poſt electionem Præpoſiti huiuſmodi neceſſitati (quoad hoc vt moriturus Prouincialis nominare poſſit Viceprouincialem, præſertim dum inſtat Congregationis prouincialis celebrandæ tempus) prouidendum eſſe atque P.Magium ſedere debere ſuo loco inter Prouinciales; Patrem verò Lanoyum inter Electores: & defectus omnes ſupplendos.Et itá factum eſt.atque illi vocati ſuis in locis ambo conſederunt.

II. *in MS.d.13.*

Extenſio excommunicationis ad omnes Noſtros. POſtremò ſtatutum eſt, vt excommunicatio,de quâ dicitur in vт.cap.vııı.P.extenderetur ad quoſcumque ex Noſtris, etiamſi Electores non eſſent; qui directè vel indirectè, domi foriſve, impedire ſatagerent liberam & ſinceram electionem. & vt Superioribus mandaretur,ne hoc quatriduo Noſtrós exire permitterent,niſi vrgente neceſſitate.

Nemo egrediatur quatriduo.

DE-

DECRETA

Quartæ Congregationis generalis poſt electionem.

I. *in* MS.*dec.*I.

CVm Patres conueniſſent, propoſuit R.P. Generalis, an vocandi eſſent duo Procuratores, nempe P. Melchior Valpedroſa Procurator Sardiniæ, & P. Didacus Ximenez Procurator Generalis. Et viſum eſt vocandos eſſe, & vt ad quæcumque alia ius ſuffragij habeant, præterquàm ad electionem Aſſiſtentium iuxta Decretum II. proximæ Congregationis generalis. declarauitque Congagatio nihil officere P. Ximenio, quòd neque Profeſſus, neque Coadiutor formatus eſſet, quò minùs intereſſe poſſet. Itaque vocati ſederunt in ſuis locis iuxta Decretũ II. proximæ Congregationis.

Procuratores admiſſi.

Etiam qui gradu carebat.

I I. *in* MS.*dec.*5.

DEcretum fuit vt fierent aliquæ Deputationes. Prima quidem pro regulis Aſſiſtentium & Admonitoris, & modo eligendi illos, & regulis Secretarij reuidendis ac perficiendis. II. pro formulâ Congregationis prouincialis reuidendâ, III. pro iis quæ pertinent ad Conſtitutiones & Bullas. IV. pro reui-

Deputationes octo.

reuidendis Regulis. V. pro methodo agendi de negotiis in Congregatione generali. VI. pro formulâ Congregationis Procuratorum. VII. pro formulâ eligendi Vicarium, & officio eiuſdem reuidendo. VIII. pro reuidendis Canonibus ante electionem, & conficiendâ ex eis formulâ electionis, & reuidendis Decretis omnium Congregationum, & extrahendis Canonibus ex illis. Et omnibus omnino viſum eſt, vt ipſemet P. Generalis pro ſuo arbitratu ac prudentiâ decerneret eiuſmodi Deputatos ad prædicta reuidenda & conficienda; quæ poſteà ad Congregationem referrentur.

III. *in* MS. *dec.6.*

Nominationes Superiorum & mandata non exſpirant per mortem Generalis.

PRopoſitum fuit, an declarandum eſſet à Congregatione, nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum, quæ ante obitum P. N. Generalis non fuerunt adhuc executioni mandatæ, per eius mortem non expirare, ſed robur obtinere, & eſſe omnino executioni mandandas, quoaduſque eius ſucceſſor aliud ſtatuerit: ſimiliter etiam mandata & ordinationes, potiſſimùm quæ tribuunt iuriſdictionem; & hæc quidem ſiue fuerint, ſiue non fuerint executioni mandata. Declarauit autem Congregatio, & conſtituit, prædictas nominationes Prouincialium, & aliorum Superiorum ordinariorum vbiuis, atque etiam Commiſſariorum & Viſita-

ſitatorum extra Europam, non expirare per mortem nominantis, etiam ſi nondum executioni mandatæ fuiſſent; ſed robur ſuum obtinere, & eſſe omnino executioni mandandas, quoadusque eius ſucceſſor aliud ſtatuerit. Commiſſariorum verò ac Viſitatorum in Europâ officium ac poteſtatem expirare per mortem Generalis Præpoſiti, vt in primâ Congregatione ſtatutum fuit tit. VI. D. XII. idque deinceps obſeruandum eſſe. Similiter mandata & Ordinationes quaſcumque, exceptis illis quæ deſignationes admittendorum ad profeſſionem ſunt, (in his enim ita faciendum erit, vt non admittantur, niſi illa deſignatio iam ſcripto miſſa eſſet ab ipſo Generali Præpoſito Prouinciali) non expirare per obitum Generalis mandantis & ordinantis, ſed robur ſuum obtinere, & executioni mandanda, ſi nondum fuiſſent mandata, donec ſucceſſor eius aliud ſtatuerit.

Viſitatorum officium in Europâ expirat.

Deſignationes ad profeſſionem.

IV. *in* MS. *d. 7.*

NOmine quarumdam Prouinciarum Hiſpanicarum propoſitum fuit, Clericos ſæculares, qui Sacerdotes non ſunt, non ſepeliri in illis partibus eodem habitu quo vti ſolebant dum viuerent, etiam qui clericali vtebantur; ſed eodem omnino habitu quo alij ſæculares ſepeliuntur: & inde fieri, vt Noſtri, cùm in hoc eos imitantur iuxta Decretum XXX. tit. VI. primæ Congregationis, ſcan-

Sepultura Noſtrorum non Sacerdotum.

ſcandalum præbeant etiam ipſis ſæcularibus, cùm vident eum, qui totâ vitâ religioſus perſeuerauit, in morte religioſas veſtes deponere; & ſæcularium more ſepeliri: quod ipſum etiam Noſtrorum animos plurimùm contriſtat. Quare petitum eſt nomine earumdem prouinciarum à Congregatione generali, vt declaret fratres noſtros eodem veſtitus modo eſſe ſepeliendos, vbi iſtud incommodũ viget, quo dum viuerent vſi ſunt, cùm is ſit veſtitus Clericorum ſæcularium honeſtorum. Decreuit autem Congregatio, Decretum primæ Congregationis retinendum eſſe, nec immutandum. Quia tamen finis præcepti caritas eſt, commiſit P. Generalis arbitrio atque iudicio, vt diſpenſet, ſi quando, quomodò, & vbi viſum illi fuerit magis in Domino expedire ad communem ædificationem.

V. *in* MS. *dec.* 8.

Hora orationis.

PRopoſitum fuit à quibuſdam, num conſuetudo à R.P. Borgiâ, iuxta poteſtatem ſibi factam à ſecundâ Congregatione generali D. XLI. introducta, de integrâ orationis horâ præter tempus vtriuſque examinis, retinenda ſit; an potiùs illius praxis reuocanda ad Conſtitutiones ſemihoræ, & duorum examinum, & formam Decreti XVIII. ex tit. VI. primæ Congregationis. Et decretum fuit, prædictam conſuetudinem vnius horæ integræ orationis, præter tempus duplicis exami-

examinis quotidiani, tamquàm piam & ſalutarem, omnino retinendam eſſe, prout à R.P. Borgiâ fuit introducta, & ſeruatâ formâ ſupradicti Decreti ſecundæ Congregationis generalis, decreto Congregationis ſtabiliendam, prout præſenti Decreto ſtabilitur.

VI. *in* MS.*d.9.*

CVm in primâ Congregatione tit.vi.Dec. xxix. & in ſecundâ D.lii. conſtitutum fuerit, vt inſtitutio nouarum Prouinciarum Præpoſito Generali relinqueretur; nihilominùs propoſitum fuit ab aliquibus, an non expediret potiùs, ob rationes quæ in medium prolatæ fuerunt, vt talis inſtitutio ſoli Congregationi generali reſeruaretur. Et conſideratis rationibus productis, ſtatutum fuit, nihil eſſe immutandum de prædictis Decretis; ſed prædictam nouarum Prouinciarum inſtitutionem ſeu diuiſionem, Præpoſito Generali, iuxta prædictorum Decretorum formam, eſſe relinquendam. *Prouinciarum diuiſio.*

VII. *in* MS.*dec.*10.

FVit etiam propoſitum, vtrùm ſexto aut ſeptimo quoque anno cogi deberet Congregatio generalis. & diiudicatis rationibus quæ propoſitæ fuerunt, ſtatutum eſt, ſeruandum eſſe Decretum xxiv. ſecundæ Congregationis generalis, quo cauetur, nullum tempus certum Congregationi generali cogendæ præſcribendum: ſed vt tertio quoque *Congregationis generalis tempus certum non præſcribendum.*

anno veniant ſimul ex omnibus Prouinciis Procuratores, qui cum P. Generali & Aſſiſtentibus decernant, an cogi debeat Congregatio generalis, nec ne.

VIII. *in* MS.*d*.12.

Vulgata editio Conſtitutionum.

CVm ſecundam Conſtitutionum editionem, quæ Declarationes habet cum Conſtitutionibus coniunctas, pro communi & vulgatâ habendam eſſe in Societate vſque ad præſentis Congregationis iudicium ſtatuerit tertia Congregatio generalis Dec. LIV. poſtulatum eſt à quibuſdam, vt hæc eadem Conſtitutionum editio denuò recognoſceretur, & ad veritatem Hiſpanici exemplaris exactè emendaretur: ſic verò emendata, authentica & vulgata in totâ Societate haberetur. Decreuit porrò Congregatio, vt res iſta quàm primùm fieri poſſit, conficeretur: & ob eam cauſſam commendauit Patribus Deputatis ad reuidendas Conſtitutiones & Bullas, de quibus ſuprà Decr. v. vt maturarent, quò res tam ſalutaris & neceſſaria primo quoque tempore executioni mandari poſſit.

IX. *in* MS.*dec*.13.

Profeſſionis dilatio.

ET quia variæ querelæ ac difficultates propoſitæ fuerunt circa admiſſionem Noſtrorum ad ſtatum Societatis, dum multi qui in Societate per multos annos laudabiliter vixerunt, nimiùm differantur: vnde tædio

dio affecti in varias tentationes incidunt; & ſæpè abundantiore triſtitiâ abſorpti, non ſine populi ſcandalo, retrorſum abeunt ab eo, quod ſunt amplexi, ſancto inſtituto. Cùm Congregatio rationes allatas conſideraſſet, decreuit nihil eſſe innouandum; & hanc rem totam P. Generalis iudicio ac prudentiæ committendam: ſimulque illi commendauit, vt quod Conſtitutiones hac de re præſcribunt, ſine differentiâ perſonarum accuratè ſeruari curet, memor hoc ad Societatis conſeruationem vehementer pertinere.

X. *in* MS. *d.* 14.

PRopoſitum etiam fuit, an Decretum XXXI. tit. VI. primæ Congregationis, quo prohibetur ſuperpelliceum in lectionibus ſacræ Scripturæ, quæ ad populum habentur, ita temperandum ſit, vt id tantùm intelligatur de regionibus & locis vbi non eſt illius vſus. Alioqui enim magna eſt indecentia non vti ſuperpelliceo, vbi eſt illius vſus; & inter hæreticos refert hæreticorum miniſtros, qui in miniſterio verbi ſuperpellicea irrident & auerſantur. Et ſtatuit Congregatio, vt illud Decretum eâ moderatione temperetur quâ dictum eſt, id tantùm intelligendum eſſe de regionibus & locis vbi non eſt ſuperpellicei vſus.

Superpellicea in lectionibus ſacris.

X I. *in* MS.*dec.*15.

Secretarius quas ad Congregationes & quando admittatur.

STatutum eſt, Secretarium Præpoſiti Generalis, ſi ſit Profeſſus quatuor votorum, admittendum eſſe ad prouincialem Congregationem cum ſuffragio actiuo & paſſiuo, quocumque in caſu illa cogatur; non item ad Congregationem Procuratorum; qui ex Prouinciis tertio quoque anno in Vrbem mittuntur, admitti debere, niſi electus fuerit Procurator in Congregatione prouinciali. Ad Congregationem verò generalem, poſt electionem Præpoſiti, ſiue ille profeſſus ſit, ſiue non, admittendum eſſe, cùm iure ſuffragij ad alia omnia, quàm ad Aſſiſtentium electionem; & informationes tam pro Præpoſito Generali, quàm pro Aſſiſtentibus & Admonitore eligendis, in quatriduo ab eo, ſicut ab aliis capi poſſe.

X I I. *in* MS.*dec.*16.

Sardinia poſtulatio.

PRopoſitum fuit nomine Patrum Sardiniæ, vt quamdiu Sardinia non fiet Prouincia ſeparata ab Aragoniæ prouinciâ, ſaltem id illi concedatur, vt Viceprouincialis Sardiniæ comite aliquo quatuor votorum profeſſo, qui à Rectoribus locorum Sardiniæ, atque aliis quatuor votorum profeſſis electus ſit, ad generalem Congregationem cum iure ſuffragij poſt electionem venire poſſit. Decreuit autem Congregatio, nihil iam eſſe innouandum, ſed ſeruandũ eſſe Decretũ LXXIII. tertiæ

tertiæ Cõgregationis, quo ſtatuitur, vt quamdiu Sardinia non fiet ſeparata Prouincia, Sardiniæ Procurator ſine Congregatione prouinciali electus à Viceprouinciali & Conſultoribus, & profeſſis quatuor votorum, qui eo in loco, vbi Viceprouincialis, fuerint, poſſit venire ad generalem Congregationem, & ad alia ius ſuffragij habere, præterquàm ad Generalis & Aſſiſtentium electionem.

XIII. *in* MS.*dec.*18.

PRopter ingentem fructum, & penuriam fidelium pædagogorum, & alias vtilitates quæ ex eâ occupatione videntur ſequi, flagitatum eſt, vt in partibus Septemtrionalibus noſtri habeant Conuictores, & eorum curam gerant; eâ tamen lege, vt res nummaria œconomo tradatur; & non ſollicitentur adoleſcentes ad Inſtitutum noſtrum, nec admittantur inuitis parentibus. Et iudicatum à Congregatione fuit, valdè optandum eſſe, vt Societas quoad fieri poterit, eiuſmodi oneribus liberetur; atque ideò P. Generalis prudentiæ commiſit, vt pro ratione regionum ac perſonarum expendat, quid in hac re ad maius Dei obſequium & commune Societatis bonum maximè expediat. *Conuictorum cura.*

XIV. *in* MS.*d.*19.

CVm etiam poſtulatum fuiſſet, vt profeſſio quatuor votorum ad eos qui audierunt curſum Philoſophiæ ac Theologiæ, mi- *Profeſſio quatuor votorum.*

nimè reſtringeretur: multis de cauſſis Congregatio diiudicatis rationibus ſtatuit, nihil eſſe immutandum de Conſtitutionibus. quin potiùs R.P.Generali commendauit, vt illas hâc in parte diligenter obſeruandas curaret.

XV. *in* MS.*dec.*20.

Admonitor Generalis poteſt eſſe vnus ex Aſſiſtentibus.

DE Admonitore Præpoſiti Generalis propoſitum quoque fuit, non videri expedire, vt ſit aliquis è numero Aſſiſtentium; ſed aliquem alium extra eorum numerum à totâ Congregatione eligendum. Decreuit autem Congregatio, relinquendum eſſe liberum, vt ſcilicet eligi poſſit, ſiue ex numero Aſſiſtentium, ſiue extra numerum eorumdem, pro vniuſcuiuſque arbitrio & conſcientiâ, dummodò profeſſus ſit quatuor votorum, iuxta xxvii. Decretum ſecundæ Congregationis.

XVI. *in* MS.*dec.*21.

Aſſiſtentes electi ad plura medietate.

ASſiſtentium electio die v. Martij manè expedita fuit. Et primò quidem pro Septemtrionalibus partibus primo ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt P.Paulus Hoffæus Prouincialis ſuperioris Germaniæ. ii. pro Italiâ ſimili ſcrutinio P. Laurentius Magius Viceprouincialis Poloniæ. iii. pro Hiſpaniâ & Indiis ad eam pertinentibus ſimili ſcrutinio P. Garcias de Alarcon Prouincialis Bæticæ. iv. pro Luſitaniâ & Indiis

diis Orientalibus & Braſiliâ ſimili ſcrutinio P. Georgius Serranus Præpoſitus Domus profeſſæ S.Rochi abſens.

XVII. *in* MS.*d.*22.

DIe vi. Martij congregatis Patribus primo ſcrutinio ad plura ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P.Paulus Hoffæus Aſſiſtens pro Septemtrionalibus partibus: cuius electioni interfuit vterque Procurator,Sardiniæ & Generalis. *Admonitor die ſequenti ad plura.*

XVIII. *in* MS.*dec.*23.

CVm in Secretariâ Romanâ neceſſe ſit plures ſcriptores alere in vſum neceſſarium totius Societatis,cum magno Romanæ Domus grauamine; propoſitum fuit,vt Prouinciæ annuâ contributione ſex ſcriptores alerent. Verùm Congregatio, cùm ſpeciem certi cuiuſdam prouentus hoc habere videatur, propoſitionem reiecit,& P.N.Generali commendauit, vt aliam honeſtam rationem illos ſuſtentandi pro ſuâ prudentiâ perueſtigaret atque iniret. *Expenſæ pro Secretariâ Romanâ*

XIX. *in* MS.*dec.*24.

PRopoſitum etiam fuit, vt Congregatio generalis pro bono Societatis decerneret, an P. Generalis poſſit declarare Conſtitutiones & Decreta generalia, ita vt declaratio vim legis obtineat, vt de facto fecit P.Euerardus bonæ mem. cùm declarauit intelligi de profeſſis trium votorum, quod in *Generalis declarationes quam vim habeant.*

Conſtitutionibus dicitur, Profeſſos debere poſt profeſſionem emittere quinque vota ſimplicia, vt patet in regulis Prouincialis. Declarauit autem Congregatio, Præpoſitum Generalem auctoritate ſuâ ordinariâ Conſtitutiones & Decreta generalia declarare poſſe: eas tamen declarationes non habere vim legis vniuerſalis, ſed valere tantùm ad praxim bonæ gubernationis; cùm Congregationis generalis, cuius eſt leges condere, ſit etiam eas hoc modo declarare.

XX. *in* MS.*d*.25.

Vicarÿ nominatio.

PRopoſitum quoque fuit, vt Congregatio Præpoſito Generali, & ceteris ejus ſucceſſoribus ſeriò mandet, vt eligant Vicarium Societatis ante mortem, iuxta Conſtitutiones P.VIII.c.IV. plures ob cauſſas, quæ commemoratæ fuerunt. Cùm autem multi multa dixiſſent, & ſubinde ſententiæ variarent, interceſſum fuit à pluribus, vt res differretur in craſtinum, & accuratiùs conſideraretur.

XXI. *in* MS.*dec*.26.

Vicarius à Generali ante mortem nominandus.

TRactatum fuit de proximâ heſternâ quæſtione: & cùm multa in vtramque partem dicta fuiſſent, tandem Congregatio in primis declarauit, Conſtitutionem prædictam P.VIII.cap.IV.§.I. eum ſenſum habere, vt Præpoſitus Generalis Vicarium nominet, qui morientis locum ſuſtineat, niſi morte, vel morbo, qui ad hunc effectum perinde ac

mors

mors cenſeatur, præoccupetur, vt habet eiuſdem Conſtitutionis declaratio. Deinde huius Conſtitutionis praxim P. N. Præpoſito ſeriò commendauit, vt ſcilicet Vicarium ſibi nominet.

XXII. *in* MS. *dec.* 27.

Regulæ communes ab omnibus ſeruandæ.

QVæſitum fuit propter locum Conſtit. VI. P. cap. III. §. 3. vt Congregatio declararet omnes regulas communes Societatis ab omnibus, etiam Profeſſis & Coadiutoribus formatis, obſeruandas eſſe. Congregatio autem declarauit, omnes ad earum obſeruationem teneri, vt in tertiâ Congregatione Decr. XXXI. definitum eſt; nec id repugnare loco citato Conſtitutionum P. VI.

XXIII. *in* MS. *dec.* 28.

Suffragia in diſſoluendis Collegijs extra Congregationem.

CIrca Declar. II. C. IV. P. Conſtitutionum litt. A. vbi dicitur, *Domus vel Collegia admiſſa an relinqui aut retineri debeāt, ſtatuat Societas; id tamen in Congregatione generali fieri poſſet, & etiā ſine illâ, miſſis nimirum ſuffragiis ab iis qui ius habent ſuffragij:* petitum fuit, vt Congregatio declararet, qui ſunt ij qui ius ſuffragij habent, cùm de diſſolutione alicuius Domus vel Collegij agitur, quando non eſt coacta Congregatio generalis; an ſcilicet, cum Præpoſito Generali omnes Prouinciales totius Societatis, tam qui in Europâ quàm qui extra Europam ſunt: an præterea etiam Aſſiſtentes, an demum præter hos omnes, Procurator quo-

que Generalis & Secretarius: & poſtremò, an maior pars horum ſuffragiorum ſufficiat ad hoc ſtatuendum, quod in deliberatione ponitur. Congregatio autem in primis ſtatuit, nullam Domus vel Collegij diſſolutionem ſine generali Congregatione, ſi omnino ad illam differri poſſit, faciendam. Quòd ſi neceſſitas planè cogat, vt generalis Congregationis tempus anteuertatur, declarat, ius ſuffragij indubitatum habere ex officio, præter Præpoſitum Generalem, omnes Prouinciales: non oportere tamen ſuffragia Prouincialium qui extra Europam ſunt, propter nimiam eorum diſtantiam, exquirere, niſi illius Prouinciæ, in quâ eſſet Domus vel Collegium, de cuius diſſolutione ageretur. Aſſiſtentes verò non habere quidem ius ſuffragij, illis tamen fieri ab hâc Congregatione, quæ id vehementer expedire iudicauit: & ita eorum, ſicut & Prouincialium ſententiam exquirendam. Procuratorem autem Generalem, nec Secretarium habere ius ſuffragij; nec illis tradendum videri. Maiorem porrò partem horum ſuffragiorum ſufficere ad id ſtatuendum, de quo deliberatur, iuxta Societatis Bullas, & præſertim Iulij III. anni MDL. Sed circa Procuratorem & Secretarium interceſſum eſt à quibuſdam, qui iudicabant expedire, vt illis ius ſuffragij traderetur: petiueruntque, vt iterum hac de re tractaretur.

Habent Prouinciales.

Et Aſſiſtentes.

Maior pars ſuffragiorum ſufficit.

XXIV.

XXIV. *in* MS.*d*.29.

CVm etiam in IX.P. Conſtit. c.v.dicatur, *Si aliquis Aßiſtens mortem obiret, aut graues ob cauſſas diutiùs abeſſet, Præpoſitus Generalis alium ſubſtituet cum approbatione omnium, vel maioris partis Prouincialium:* petitum eſt à Congregatione, vt declararet, an approbatio Prouincialium qui ſunt extra Europam, ſit expectanda, vt ſubſtituatur aliquis Aſſiſtens. Et declarauit Congregatio, iuxta id quod proximo Decreto definiuit, approbationem eorum tantùm Prouincialium qui ſunt in Europâ, & ſolent intereſſe Congregationibus generalibus, ad hoc ſufficere. Eamdem verò omnino rationem in ſubſtitutione Admonitoris ſeruandam eſſe, quæ de ſubſtitutione Aſſiſtentium iam dicta eſt.

Aßiſtentium electio extra Congregationem.

Et Admonitoru.

XXV. *in* MS.*d*.30.

PEtitum quoque fuit à Congregatione, vt declararet, ſi Præpoſitus Generalis ſubſtitueret ad tempus, aut ſimpliciter aliquem in locum alicuius Aſſiſtentis demortui, aut qui ob graues cauſſas abſens eſſet; an talis ſubſtitutus poſſit habere ſuffragium, ſicut habet Aſſiſtens in cuius locum ſubſtitutus eſt. & declarauit Congregatio, talem ſubſtitutum non poſſe habere ſuffragium, nec in Congregatione generali, nec Procuratorum, nec ad diſſoluenda Collegia ſeu Domos Societatis, niſi priùs conſtet de approbatione omnium,

Aßiſtentes ſubſtituti ſuffragij ius non habent donec approbentur.

omnium, aut maioris partis Prouincialium iuxta Decreta.

XXVI. *in* MS.*dec.*31.

Vota ſimplicia poſt profeſſionem.

PRopoſitum poſtremò fuit, an formulæ votorum ſimplicium, quæ poſt profeſſionem emittuntur, addenda eſſet huiuſmodi promiſſio: Inſuper promitto me nullâ ratione curaturum, aut locuturum publicè vel priuatim aliquid, quod ſit contra eſſentialia Inſtituti & Conſtitutionum Societatis. Decreuit autem Congregatio, non eſſe talem promiſſionem ad reliqua vota addendam: ſed ad Deputatos formulæ Congregationis prouincialis id reiiciendum, vt in eâ auctoritate huius Congregationis prohibeatur, ne quis deinceps in Congregationibus prouincialibus audeat de huiuſmodi rebus quocumque prætextu verba facere: tum ſi quis de his rebus aut ibi aut alibi vſquam quæſtionem inſtituat, ſeriò à ſuis Superioribus corripiatur & corrigatur.

XXVII. *in* MS.*d.*32.

In diſſoluendis Collegiis ſuffragium habent duo antiquiſſimi cuiuſque Prouinciæ.

CVm legeretur Decretum XXVIII. circa illa verba, *Declarat ius ſuffragij habere ex officio præter Præpoſitum Generalem omnes Prouinciales*; interceſſum fuit ab omnibus Deputatis Conſtitutionum & Bullarum, vt licet illi indubitatum ius habeant ex Conſtitutionibus, non tamen illorum tantùm, ſed etiam aliquorum aliorum ſententiæ exquirantur.

Decre-

Decreuit autem Congregatio, vt non ſolùm Prouincialium, ſed etiam duorum antiquiſſimorum profeſſorum cuiuſque Prouinciæ ſententiæ per litteras petantur, declarando, prout declarat Congregatio, ita intelligendam eſſe Declarationem cap. II. P. IV. litt. A. cui reſpondet, quod habetur in Bullâ Iulij III. anni MDL. Quod intelligi vult tantùm, cùm de diſſoluendâ aliquâ Domo vel Collegio extra Congregationem agitur. Quòd verò ad interceſſionem de Procuratore Generali & Secretario in eodem XXVIII. Decreto factam, attinet, Congregatio definiuit, vt & illi, quemadmodùm de Aſſiſtentibus dictum eſt, ius ſuffragij in hoc eodem caſu auctoritate huius Congregationis habeant.

XXVIII. *in MS. dec. 33.*

PRopoſitum deinde fuit, an conſtituendus eſſet ſeparatus Præpoſitus huius profeſſæ Domus Romanæ, qui eam ſicut alij ſimiles Præpoſiti adminiſtraret, ita vt P. Generalis deinceps Præpoſitus tantùm generalis eſſet, non item Præpoſitus particularis huius profeſſæ Domus Romanæ. Decretum autẽ fuit, nihil iam eſſe innouandum, ſed ſeruanda eſſe Decr. LXVII. & XCII. ſecundæ Congregationis generalis. poſſe tamen ab eodem P. Præpoſito Generali conſtitui pro ſuo arbitrio ac prudentiâ Vicepræpoſitum cum ordinariâ *Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ.*

Præ-

Præpoſitorum Societatis poteſtate, qui habeat ſuos Conſultores, Admontiorem, & alios Officiales, & particularem Domus gubernationem exerceat.

XXIX. *in* MS.*dec*.34.

Definitores. ACtum eſt etiam, an Definitores eligi deberent ad res determinandas quas eis Congregatio committeret; & quidem cum eâdem poteſtate quam ſuis Definitoribus ſecunda Congregatio Dec. XLVI. & tertia Congregatio generalis Decr. XXVIII. tribuerunt; nempe vt omnis propoſita vel proponenda quæſtio & interceſſio, ſiue vna ſiue duæ fiant, terminetur à Congregatione generali in iis quæ attinent ad Conſtitutiones, vel ad magna Collegia diſſoluenda; in aliis autem à Definitoribus. Placuit autem, vt res tota accuratiùs conſideraretur, & in ſequentem diem differretur.

XXX. *in* MS.*dec*.35.

Definitores ſine ſcrutinio electi. CVm propoſitum eſſet de Definitoribus eligendis, vt proximo Decreto tractatum fuerat, placuit eligi Definitores, & numero & poteſtate, ſicut pridie propoſitum erat. Nempe vt, exceptis iis quæ ad Conſtitutiones & magna Collegia diſſoluenda pertinent, reliqua omnia à Definitoribus definirentur. Quamquàm poſteà conuentum fuit omnium conſenſu, vt non obſtante Decr. VII. tit. I. Congregationis primæ, pro hac vice

ſine

ſine ſcrutinio Definitores eſſent cum P. Generali veteres & noui Aſſiſtentes; videlicet P. Petrus Fonſeca, P. Benedictus Palmius, P. Oliuerius Manaræus, P. Ægidius Gonzalez, P. Garcias de Alarcon, P. Paulus Hoffæus, P. Laurentius Magius.

XXXI. *in MS. d. 36.*

POſteà P. Generalis deputauit ad conficiendam formulam ſtudiorum ſequentes Patres, videlicet P. Petrũ Fonſecam, P. Franciſcum Coſterum, P. Nicolaum Clerum, P. Sebaſtianum Morales, P. Frãciſcum Adornum, P. Alfonſum Dezam, P. Ioannem Maldonatum, P. Achillem Galiardum, P. Iacobum Acoſtam, P. Franciſcum Riberam, P. Ægidium Gonzalez, P. Benedictum Sardium. *Deputati pro formulâ ſtudiorum.*

XXXII. *in MS. dec. 37.*

VT Aſſiſtentes officio ſibi commiſſo impenſiùs ac meliùs vacare poſſint, iuxta XCIII. Decretum ſecundæ Congregationis, ſtatuit Congregatio, vt Vicepræpoſitus Domus Profeſſæ Romanæ, ſiue Miniſter, non ſit ex numero Aſſiſtentium. Præterea definitum eſt, vt prædictus Vicepræpoſitus poſſit intereſſe Congregationi Prouinciali cum iure ſuffragij, ſiue profeſſus ſit, ſiue non; quamuis curandum erit, quoad eius fieri poterit, vt ſemper ſit Profeſſus quatuor votorum. *Vicepræpoſitus Domus Romanæ.*

XXXIII.

XXXIII. *in MS. d.* 38.

Conſtitutionum Latinæ verſionis recognitio.

CVm propoſitum eſſet nomine Deputatorum ad reuidendas Conſtitutiones, aliqua inuenta eſſe in verſione Latinâ, quæ emendatione egere videntur; petitum eſt eorumdem nomine à Congregatione, vt P. Generali faciat poteſtatem deputandi aliquos, qui per otium loca illa ab ipſis obſeruata, & alia, ſi qua ipſi obſeruauerint, recognoſcendo, vniuerſas Conſtitutiones emendent ad veritatem autographi, atque reſtituant, ita vt ea emendatio & reſtitutio, vbi abſoluta fuerit, authentica ſit auctoritate huius Congregationis: & interim noſtra hæc verſio, prout ſtatutum eſt in tertiâ Congregatione Generali Decr. XLI. & LIV. pro vulgatâ habeatur. Decreuit autem Congregatio, vt loca à Deputatis collecta proponantur examinanda; reliqua committantur P. Generali cum Aſſiſtentibus perueſtiganda & conſideranda, vt ſequens generalis Congregatio materiam paratam reperiat ad Conſtitutiones emendandas, iuxta P. Ignatij autographum, ſi opus fuerit. Interim verſio Conſtitutionum à tertiâ generali Congregatione approbata, iterum approbetur vſque ad ſequentem Congregationem auctoritate præſentis Congregationis, prout approbata fuit, niſi durante Congregatione omnia loca iam collecta examinata

minata eſſent, & ab hac Congregatione approbata. *Infrà De.59.*

X X X I V. *in* MS.*d*.39.

CVm petitum fuiſſet, vt Congregatio P. Generali curam conficiendi breuia quædam ſcholia in locos difficiliores Conſtitutionum committeret, quemadmodùm in primâ Congregatione, & in ſecundâ item, ſæpiùs commendatum fuit; quæ ſcholia auctoritatem eam habeant, quam P. Generalis eis dandam cenſuerit ad commune bonum Societatis, vſque ad futuram generalem Congregationem. Decreuit Congregatio, eiuſmodi ſcholia non eſſe facienda. Quia licet I. & II. Congregatio id curandum cenſuerit; poſteà tamen illa neceſſitas ceſſaſſe videtur, cùm multa dubia per Decreta ſequentium Congregationum, & Declarationes Præpoſitorum Generalium, & regulas emendatas ſublata ſint. *Scholia in Conſtitutiones non facienda.*

X X X V. *in* MS.*d*.40.

PEtitum fuit, vt Congregatio conſtituat, an relinquenda ſit poteſtas Vicario Generali monendi Prouinciales, ne præter duos electos, alios quoſdam adducant ad negotia tractanda poſt electionem, iuxta Decret. III. Congregationis ſecundæ. Decretum autem fuit, præter duos electos poſſe adduci vnum aut duos Procuratores ex omnibus Prouinciis, monente Vicario, ad tractanda negotia *Vicarius poteſt vnum vel alterum aduocare ad Congr. gener. præter Electores.*

R in

in Congregatione poſt electionem Præpoſiti. & cùm fuiſſet interceſſum, nihilominùs idem ſtatutum fuit. Hos autem non aliter à Vicario vocandos, & à Prouincialibus adducendos eſſe decreuit Congregatio, quàm ſi illorum opera, præterquàm duorum electorum, ad grauiora negotia tractanda in Congregatione, poſt electionem Præpoſiti, neceſſaria videbitur ipſi Vicario & Aſſiſtentibus ad plura ſuffragia. Tum vt ſi qui præter duos electos iudicentur adducendi, ij eligantur à Congregatione prouinciali ad plura medietate ſuffragia, ſicuti ceteri, & non aliter adducantur.

XXXVI. *in* MS. *d.*41.

Contractuum poteſtas Vicario confirmata.

CVm quæſitum fuiſſet, an ſeruandum eſſet Decretum LXXI. Congregationis ſecundæ, in quo Vicario conceditur facultas ineundi contractus, cùm Summus Pontifex ſoli Generali eam conceſſerit, aliis intra Europam incommunicabilem: nihil definitum fuit, ſed res dilata in aliud tempus. & tandem decreuit Congregatio, quod ex parte Societatis eſt, vt hæc facultas illi concedatur, iuxta id quod habetur in officio ipſius.

XXXVII. *in* MS. *dec.*42.

Congregationes prouinciales.

PRopoſitum fuit, videri ſtatuendum, vt quotieſcumque cogenda eſt Congregatio generalis, fiant Congregationes prouinciales ad eligendos eos qui comitaturi ſint Prouincia-

cialem, nec liberum relinquatur id quod eſt in VIII.P.cap.III.§.I. vt ſcilicet ij cum Prouinciali venire poſſint ad generalem Congregationem, quos Generalis ipſe, aut eius nomine Prouincialis elegerit. Et auditis rationibus, quæ ad hanc ſententiam confirmandam prolatæ ſunt, placuit Congregationi, concurrente Patrum numero vltra duas tertias partes, vt ſemper fierent Congregationes prouinciales ad eligendos eos, qui ad generalem venturi eſſent, & non relinqueretur liberum, vt Generalis vel Prouincialis eos nominaret. verùm cùm interceſſum fuiſſet, dilata eſt ſolutio huius quæſtionis in ſequentem Congregationem.

XXXVIII. *in* MS.*d*.43.

PRopoſitum etiam fuit, moderationem aliquam videri adhibendam annalibus litteris, quæ in Societate quotannis ſcribuntur. Ea autem videbatur fore ad rem, ſi ex quadringentis & quadraginta duabus, quæ ſcribuntur, duæ tantùm & quadraginta ſcriberentur: viginti & vna quidem ad Vrbem ex omnibus Prouinciis, hoc eſt, à ſingulis ſingulæ, totidem verò ad eaſdem Prouincias ab omnibus annuis confectæ; idque per aliquem ex Patribus qui in Collegio reſideat, & ſumptibus Prouinciarum alatur cum ſcriptore ſuo, quemadmodùm Procurator cum ſuis ſociis. Et auditis rationibus in medium alla- *Annales Societatis.*

R 2 tis,

tis, placuit Congregationi prædicta moderatio. Vnum verò tantùm alendum eſſe in hunc finem in Collegio Romano ſumptibus Prouinciarum, qui ad hanc rem perficiendam idoneus ſit: quæ Prouinciæ ſumptus etiam ſuppeditent ad exempla annuarum per externos deſcribenda.

XXXIX *in* MS.*dec*.44.

Congregationes prouinciales cogendæ quoties futura eſt generalis.

STatutum fuit, vt Decretum XLII. præcedentis actionis XIV. de cogendis ſemper Congregationibus prouincialibus ad eligendos eos qui ad generalem venturi eſſent, non relictâ libertate Generali vel Prouinciali eos nominandi, retineatur in omnibus, vt in proximâ actione conſtitutum fuit, non obſtante interceſſione ibi factâ. & ita ſeruandam eſſe Conſtitutionem VIII.P.cap.III.§.I. iuxta huius Decreti formam, non obſtante Decreto III.Congregationis ſecundæ, Congregatio declarauit.

X L. *in* MS.*dec*.45.

Ratio reddenda conſcientiæ.

CVm conſtet ex cap.IV. Examin.§.36. & reg. XLI. Summarij, & perpetuâ praxi Societatis, reddendam eſſe Superioribus rationem conſcientiæ; modus autem huius praxeos quibuſdam certus, & omnibus Prouinciis communis deſideraretur; petitum fuit à Congregatione, vt praxim declararet, & aliquid certi conſtitueret. Ceterùm Congregatio rem totam commiſit P. Generali,

vt

vt ſcilicet ipſe cum ſuis Aſſiſtentibus praxim huius Conſtitutionis, ſaluâ ipsâ Conſtitutione, edoceret atque præſcriberet.

XLI. *in* MS.*d*.46.

PRopter illa verba XCIV. Decreti ſecundæ Congregationis, *electi à ſuis Prouinciis*, propoſitum fuit nomine Definitorum, vt Procuratores qui à Prouinciis extra Europam exiſtentibus Romam mittuntur, & Profeſſi quatuor votorum ſunt, habeant ſuffragium in electione Generalis, etiamſi à Congregationibus Prouincialibus electi non fuerint; dummodò Prouincialis cum ſuis Conſultoribus qui aderunt, & ceteris omnibus præſentibus qui in Congregatione Prouinciali ius ſuffragij habent, illos elegerint. Decreuit autem Congregatio, vt prædicti Procuratores, ſiue à Congregationibus Prouincialibus, ſiue à ſuis Prouincialibus cum reliquis ſupradictis electi fuerint, modò Profeſſi quatuor votorum ſint, & ad hoc electi fuerint, habeant ſuffragium in electione Generalis. & ita declarauit, prædicta verba XCIV. Decreti ſecundæ Congregationis intelligenda eſſe, vt illi à ſuis Prouinciis electi eſſe intelligantur, quicumque alterutro prædictorum modorum electi fuerint. *Procuratorum extra Europam electio.*

XLII. *in* MS.*dec*.48.

CVm de electione Definitorum ageretur, quibus ſcilicet in caſibus eos eligi oportеat, *Definitores quando & quomodo eligendi.*

teat, & quâ ratione ſtatuendum ſit, an in talibus caſibus eligi debeant, & quot ſuffragiis, quâve ratione & cum quâ poteſtate facienda ſit eorum electio: Declarauit Congregatio ac ſtatuit, duobus in caſibus eligi eos poſſe. altero quidem, cùm rebus agitatis hinc inde in vnâ vel pluribus Congregationibus, nihil manifeſtè in alteram partem ſtatui videretur, prout in Conſtitutionibus habetur. altero verò ad celeriorem negotiorum expeditionem, vt nimirum citiùs Congregatio abſolui poſſit. Et quidem in priore caſu ad duas ſaltem tertias ſuffragiorum, in poſteriore verò ad plura medietate ſuffragia ſtatui oportere, an Definitores ſint eligendi, nec ne. Ipſorum autem Definitorum electionem in vtroque caſu ad plura medietate ſuffragia fieri debere. & ita eſſe deinceps intelligendas Conſtitutiones & Decreta, atque in poſterum practicanda, Congregàtio declarauit. Simulque decreuit, ad poſterioris generis Definitores pertinere ea definire, quæ Congregatio illis ſpecialiter commiſerit, & cum eâ poteſtate, quam eadem Congregatio tunc dandam illis eſſe iudicauerit.

XLIII. *in MS. dec. 50.*

Formula eligendi Vicarij, eiuſq; officium.

PRopoſita & lecta fuerunt ſequentia. videlicet Formula Congregationis ad eligendum Vicarium Societatis, quando ille à demortuo Generali non fuerit nominatus, Officium

ficium Vicarij Generalis, formula Congregationis Procuratorum qui ad Generalem tertio quoque anno veniunt, Regulæ Admonitoris Generalis, & auctoritate Congregationis fuerunt approbata. *Formula Congr. Procuratoris. Regulæ Admonitoris.*

XLIV. *in* MS. *d.* 51.

PRopoſita fuerunt & lecta Decreta quædam Definitorum, & methodus ſeruanda poſt electionem Præpoſiti Generalis in Congregatione generali, & auctoritate Congregationis approbata. *Decreta Definitorum. Methodus agendi de negotiis.*

XLV. *in* MS. *dec.* 52.

QVæſitum fuit, an per Conſtitutiones & Decreta liceret Aſſiſtentibus intereſſe Congregationibus generalibus, quæ ab ipſo P. Generali cogi poſſunt. Et cùm id hactenus conſtitutum eſſe non videretur, decreuit Congregatio, vt Aſſiſtentes, tam in huiuſmodi Congregationibus, quàm in quibuſcumque aliis generalibus, quâcumque ratione illæ cogantur, interſint, & ius ſuffragij habeant. *Aſſiſtentium ius in Congregationibus quæ à Generali conuocantur.*

XLVI. *in* MS. *dec.* 53.

NOmine Deputatorum pro Decretis & Canonibus reuidendis propoſita fuerunt aliquot Decreta: videlicet, ex primâ Congregatione Decretum I. tit. I. & D. XIX. XX. & XXI. tit. VI. & item Dec. XIX. & XCI. ſecundæ Congregationis, in quibus nonnulla videbantur illis partim explicanda, par- *Dubia circa Decreta.*

tim extendenda. Congregatio autem cùm Deputatorum dubia & ſententias audiuiſſet, ea omnia ad Definitores reiecit expedienda.

XLVII. *in* MS.*d*.56.

Dubia circa Decreta.

PRopoſita fuerunt à Deputatis pro Decretis & canonibus reuidendis aliquot Decreta, videlicet Decretum II.LXI.LXIX.Congregationis III. quæ illis viſa ſunt declaratione indigere. Congregatio autem, auditis eorum dubiis & ſententiis,ea commiſit Definitoribus explicanda.

XLVIII. *in* MS.*dec*.57.

Formula eligendi Aſſiſtentes, Admonitorem. Regula Aſſiſtentium.

LEcta fuerunt ſequentia, & auctoritate Congregationis approbata. Decretum aliquod Definitorum,in quo decreta aliquot præteritarum Congregationum, de quibus ſuprà Decr.LIII. declarata fuerunt & extenſa; Formula Congregationis Prouincialis, formula ad eligendos Aſſiſtentes,formula ad eligendum Admonitorem Præpoſiti, Regulæ Aſſiſtentium.

XLIX. *in* MS.*dec*.58.

Ambitus Iudices.

DEcretum fuit, vt quod habetur P.VIII. Declar. cap.VI.A, de tribus antiquioribus Profeſſis, qui cum Vicario iudicaturi ſunt eos qui ob ambitum delati fuerint; intelligatur de antiquioribus Profeſſis diuerſarum nationum,ità vt omnes quatuor Iudices

ces ſint ex illis quatuor nationibus, ex quibus Aſſiſtentes eligi ſolent.

L. *in* MS.*dec.*59.

LEcta fuerunt ſequentia, & auctoritate Congregationis approbata. nempe Decreta quædam Definitorum, in quibus Decreta Congregationis III. ſuprà in Decreto LVI. propoſita, fuerunt explicata & extenſa. Tum Decretum de conciliatione locorum Conſtitutionum, quæ in regulis Magiſtri Nouitiorum & Examinatoris inſerta ſunt. Deinde formula Congregationis generalis. *Formula Cong. gener.* Poſtremò nonnulla loca Conſtitutionum, de quibus ſuprà Decr. XXXVIII. quæ ad veritatem autographi corrigenda videbantur, & P. Generali commiſſa. Et quoniam ea omnia *Verſio Conſt. approbata.* quæ in Conſtitutionum verſione corrigenda erant, lecta ſunt in Congregatione, & approbata; commiſſum eſt Generali, vt ſecundùm eiuſmodi correctiones Conſtitutiones denuò imprimantur, & eiuſmodi editio deinceps in vniuersâ Societate pro vulgatâ habeatur.

LI. *in* MS.*d.*61.

CVm Deputati ad Decreta reuidenda, & *Canones Congregationum omnium.* canones extrahendos, Congregationi propoſuiſſent canones ex Decretis omnium Congregationum, legiq́ue cœpiſſent, & aliquot canones expungendi viderentur; quia res nimis in longum protrahebatur, & Pa-

tres cupiebant, vrgebantque, vt Congregatio eodem die abſolueretur; viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur, qui ſaluis Decretis, canones prædictos reuideat & euulget, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit.

Sequuntur Decreta per Definitores confecta, & à Congregatione approbata.

LII. *in* MS. *dec.* 63.

Indifferentium gradus ne duret vltra biennium.

DEfinitum eſt, vt gradus Indifferentium, de quibus in Examine cap. VIII. dicitur, non duret poſt biennium: ſed eo exacto determinentur ad aliquem aliorum, nempe vel Scholaſtici, vel Coadiutoris temporalis, prout Superior illos aptos eſſe, & expedire communi bono iudicauerit.

LIII. *in* MS. *dec.* 64.

Qui poſt vota ſimplicia deficiunt, vt apoſtatæ puniendi.

OMnes qui poſt biennium probationis vota ſimplicia Societatis cum promiſſione ingrediendi eamdem Societatem emiſerint, ſiue illi ſint Coadiutores temporales, ſiue Scholaſtici, eamdem per omnia obligationem ſubire, ac proinde vt apoſtatas, ſi defecerint, iuxta priuilegia Societatis & litteras Apoſtolicas, puniri poſſe declaratum fuit.

LIV.

LIV. *in* MS.*d.65.*

PRofeſſi trium votorum emittere debent poſt ſuam profeſſionem vota ſimplicia, quæ profeſſi quatuor votorum poſt profeſſionem emittere ſolent. *Profeſſi triũ votorum etiam ſimplicia emittunt.*

LV. *in* MS.*d.66.*

NOſtri qui in Domibus habitant & Collegiis, bis tantùm quotannis ſua vota renouent, iuxta praxim à tempore P.N. Ignatij ſanctæ mem. ſeruatā. Nec obſtat declaratio cap.IV.V.P. littera N. exemplaris Hiſpanici, de tribus vicibus in tribus feſtis ſolemnibus; cùm illud ſcriptoris mendum eſſe manifeſtè appareat, ſi locus iſte cum alio IV. P. cap.IV. §.5. qui in iſto citatur ab auctore, conferatur. Et ideò probatur correctio prædicti loci P.V. Conſtitutionum à P. Euerardo piæ mem. facta. *Renouatio votorum bis tantùm in anno.*

LVI. *in* MS.*d.67.*

SI quis Prouincialium Europæ moriatur, nullo ſucceſſore per Generalem in eâ Prouinciâ nominato, nec ipſe Prouincialis moriens aliquem Viceprouincialem deſignauerit; tunc Præpoſitus Domus Profeſſæ, vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ, antiquiſſimus profeſſorum ex Præpoſitis, ſit Viceprouincialis, donec Generalis prouideat. Quòd ſi nulla in eâ prouinciâ ſit Domus Profeſſa, ſuccedat in Viceprouincialem Rector maximi Collegij, ſi profeſſus quatuor votorum ſit; *Prouinciali defuncto quis ſuccedat.*

aut

aut ſi ille non fuerit talis profeſſus, ſit antiquiſſimus ſimilium profeſſorum ex ceteris Rectoribus. Si verò contingat nullum quatuor votorum profeſſum eſſe Rectorem, ſit nihilominùs antiquiſſimus profeſſus quatuor votorum Prouinciæ tantiſper Viceprouincialis, quoad Generalis aut Vicarius alium nominauerit.

LVII. *in* MS.*dec.* 68.

Decretorum declarationes.

CVm quædam prateritarum Congregationum generalium Decreta viſa eſſent aliquâ tum explicatione tum extenſione indigere, illa in hunc, qui ſequitur, modum fuerunt explicata.

LVIII. *in* MS.*dec.*69.

IN Decreto I.tit.I. Congregationis primæ ad illa verba, *huiuſmodi officiales* additum eſt, *qui ab ipſo Generali creentur.*

LIX. *in* MS.*dec.*70.

IN Decreto XIX.tit.VI.primæ Congregationis illa verba, *Reſponſum eſt ſimul,* &c. vſque ad finem Decreti, ſic declarata ſunt. Reſponſum eſt, quamuis Noſtris præſcribendum non ſit, vt omnes in eumdem locum orationis cauſsâ conueniant (quod de ordinariâ oratione intelligitur, non de extraordinariâ, quæ pro re natâ ad tempus publicè inſtitui poteſt) cum Nouitiis tamen in oratione ante cœnam diſpenſari poterit, vbi Præpoſitus Generalis expedire iudicauerit.

Orare ſimul.

LX.

LX. *in* MS.*dec.71.*

IN decreto xx. tit.vi. Congregationis primæ ad illa verba, *nam in priuatâ menſâ antiquam,*&c. additum eſt, *nam in priuatâ & ſecundâ menſâ, antiquam,*&c.

LXI. *in* MS.*d.73.*

IN Decreto xli.tit.vi.Congregationis primæ, illa verba, *poſſe celebrari in morte Principum,*&c. vſque ad finem, ita fuerunt explicata. In morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per eccleſias ciuitatis, poſſe in noſtris eccleſiis huiuſmodi exequias celebrari, cum feretro, ſine pompâ, celebrando ſcilicet Miſſas; vel ſi vſus patriæ habet, etiam recitando officium defunctorum, modo noſtro ſimplici, vt fieri ſolet in ſepulturis Noſtrorum. *Exequiæ Principum.*

LXII. *in* MS.*dec.73.*

IN Decr. xix. ſecundæ Congregationis ad illa verba, *ſed ſeorſum id facerent,* additum eſt, *ſed ſeorſum ab illis ipſi Nouitij ſimul inter ſe id facerent.*

LXIII. *in* MS.*dec.74.*

IN Decreto xci. ſecundæ Congregationis poſt illa verba, *ſed illud omnino Prælatis relinquamus,* addita ſunt ſequentia. Cæterùm cùm in examinatione promouendorum ad Ordines, curam animarum,&c. duplex fieri poſſit iudicium; vnum de eorum in doctrinâ ad munus, pro quo examinantur, ſufficientiâ; alterum *Examinatores Sacerdotum externorum.*

terum

terum de vitâ ac morum probitate, & aliis quæ eos ex omni parte dignos reddere ſolent, vt ad huiuſmodi munus admittantur; non prohibetur per hoc Decretum Noſtris, quin poſſint in examinandi munere, ſi quando illud neceſſe ſit exercere, de doctrinæ ſufficientiâ ferre iudicium; ſed interdicitur ſolùm, ne de eorum admiſſione decernant; cùm ad eam, vltra doctrinæ ſufficientiam, vitæ probitas & alia requiruntur, de quibus eſſet Noſtris cùm difficile, tum etiam odioſum, velle iudicare. Poſſit tamen diſpenſare R. P. Generalis, vbi hoc vtile & expediens eſſe in Domino iudicauerit.

LXIV. *in* MS. *dec. 75.*

Ordo ſedendi in Congregationibus.

IN Decreto II. Congregationis tertiæ hæc declaratio & extenſio adhibita eſt: Procuratores qui profeſſi fuerint quatuor votorum, ſedeant inter Electores, iuxta ordinem antiquitatis ſuæ profeſſionis: reliqui verò omnes poſt Electores hoc ordine ſequentur; vt ſcilicet primo loco ſint profeſſi trium votorum, ſecundo Coadiutores formati, tertio ceteri omnes iuxta antiquitatem ſui gradus in Societate.

LXV. *in* MS. *dec. 76.*

IN Decretò LXI. Congregationis tertiæ nihil addendum viſum eſt, ſed retinendum Decretum per omnia: dandam verò à P. N. Generali Prouincialibus inſtructionem, quomodò

modò circa praxim illius Decreti, præſertim quoad pactiones, ſe habere debeant, vt omnia cum ædificatione fiant.

LXVI. *in* MS. *dec.* 77.

IN Decreto LXIX. Congregationis tertiæ nihil immutandum iudicatum eſt; ſed ſeruandum Decretum inter alia Decreta Congregationis eiuſdem; nullum verò Canonem ex illo extrahendum, & qui anteà extractus fuerat, ex Canonibus expungendum.

LXVII. *in* MS. *dec.* 78.

CVm propoſita fuiſſent nonnulla dubia circa intelligentiam aliquorum locorum Conſtitutionum, quæ in regulis Examinatoris & Magiſtri Nouitiorum continebantur: auctoritate Congregationis ſtatutum eſt, illa loca ita concilianda eſſe, & in prædictis regulis infraſcripto modo inſerenda. Videlicet, Si quis ad ſtudia maiorem propenſionem quàm par eſſet, & minorem indifferentiam, quàm ad alia miniſteria Societatis præ ſe ferret; & videretur nihilominùs ad ea minùs aptus; non tantùm proponatur ei ſcriptum examen, vt reliquis, ſed & §. 2. cap. VII. accuratè illi explicetur; interrogeturque, an patienter ſe dimitti ſinet à Societate, dummodò ab omni voto ac promiſſione liber maneat. *Conſtitutionum declarationes circa Nouitios.*

Hoc tempore primæ probationis per quinque

que vel ſex dies accuratè informentur prædicto modo de iis quæ ad Inſtitutum & ad ipſos pertinent: & lectione alicuius pij libelli, qualis eſt De imitatione Chriſti, ſubinde recreentur. Deinde qui litteris operam dederunt, de ſingulis facultatibus, in quibus verſati ſunt, ſingulas prælegant lectiones, coram eis qui à Superiore ad eorum talentum cognoſcendum in doctrinâ, & proponendi modo, ſunt conſtituti. Et poſteà exhortationem vnam quiſque faciat. Tum ſi quis, antequàm fuerit ad Societatem admiſſus, ſpiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum, iuxta IV. cap. Examin. §. 10. aggrediatur; & iuxta Exercitia ſuo tempore generaliter confiteatur, niſi ante ingreſſum fuerit alicui de Societate generaliter confeſſus: tunc enim ſatis erit, ſi ab eo tempore generalem confeſſionem incipiat: & eodem tempore conſcientiam ſuam Superiori, aut ei quem Superior delęgauerit, aperiat, iuxta P. I. Conſt. cap. IV. §. 6. & ſi ab aliquâ cenſurâ virtute noſtrorum priuilegiorum abſolutus, admoneatur, quòd ſi non perſeuerauerit, in eamdem reincidet. Expleto autem tempore huius experimenti, ſanctiſſimum Euchariſtię Sacramentum accipiet; & communem domum habitationis ingredietur, vbi cum aliis verſari, & in ſecūdâ probatione diutiùs exerceri Nouitij ſolent. Quòd ſi vel cuiuſquam

vale-

valetudo, vel aliqua temporis aut perſonæ ratio perſuaſerit, non eſſe tamdiu hæc mentalia exercitia continuanda; antequàm exercitia aggrediantur, per quatuor vel quinque dies vacare, & ſeparatim recreari poterunt; vel ſi Magiſtro Nouitiorum videretur, factâ confeſſione generali, & peractis Exercitiis primæ hebdomadæ. ſed quando hæc relaxatio longiùs ob valetudinem aut aliam rationem protrahenda Magiſtro Nouitiorum viſa fuerit, poterunt ſumptâ Euchariſtiâ etiam ad communem victum admitti, & vbi recreati fuerint, ſua Exercitia peragent.

Decretum IV. Congregationis, quo confirmatur Decretum Tertiæ de bonis extrahendis ex Prouinciis.

CVm die primâ Aprilis 1581. petitum fuiſſet, vt Congregatio præſens confirmaret Decretum III. Congregationis de bonis extrahendis ex Prouinciis in quibus ſunt, & applicandis ad Seminaria quæ huiuſmodi præſidiis indigerent, ſaltem quoad Romanum Collegium, donec illi proſpectum eſſet de ſuſtentatione; placuit vt res meliùs conſideraretur, & iterum tractaretur. Cùm itaque die IV. denuò eâ de re ageretur, conſtitutum fuit, poſt varias rationes à pluribus Patribus in medium allatas, vt prædictum Decretum III. Congregationis de bonis extrahendis ex

Prouinciis in quibus ſunt, & applicandis ad Seminaria egentia, atque poteſtas diſpenſandi in eo contenta, auctoritate huius Congregationis deinceps perſeueret, vt hactenus, vſque ad proximam Congregationem generalem, cum limitationibus in eo contentis.

DECRETA

Quintæ Congregationis generalis.

I. *in* MS. *dec.*2.

Deputati ad ſecernenda.

DIe IV. Nouembris facta eſt Deputatio quinque Patrum ex quinque diuerſis nationibus, ſecundùm rationẽ Decreti VII. ante electionem, & V. poſt electionem Congregationis tertiæ generalis, ad videndum ea quæ afferrentur à Patribus, & ſecernendum quæ Congregationi generali proponenda, quæ item ad Generalem Præpoſitum reiicienda ſint. Sed antequàm ad ſcrutinium veniretur, pro hac vice tantùm, ad effectum præſentis electionis, declaratum fuit, primò, ad Gallicanam nationem pertinere etiam Anglos, Scotos, Hibernos; ex quibus, ſicut ex Gallis, electio pro Gallicanâ natione fieri poſſit. Secundò, ex Prouinciâ Flandriæ electionem fieri poſſe promiſcuè pro

Angli, Scoti, Hiberni.

Flandri.

vtrâ-

vtrâque natione, Gallicâ & Germanicâ. Tertiò, Polonicam Prouinciam inter Germanicas computari. Quartò, ſi qui vnius nationis in Prouinciâ alterius nationis occupentur, hos non ad nationem in quâ verſantur, ſed ad eam ex quâ orti ſunt ſpectare. His præmiſſis, ad ſcrutinia ventum eſt: & primo ſcrutinio pro Germanicâ electus eſt P. Paulus Hoffæus; ſecundo pro Italicâ P. Benedictus Palmius; tertio pro Gallicâ P. Iacobus Tyrius; quarto pro Hiſpanicâ P. Ægidius Gonzalez; quinto pro Luſitaniâ P. Petrus à Fonſecâ. *Poloni.*

II. *in* MS. *dec.* 10.

QVoniam ad conſeruationem & incrementum non ſolùm corporis, id eſt eorum quæ externa ſunt, ſed etiam ſpiritus Societatis plurimùm refert, illius ſtatū & conditionem non ignorari, quò meliùs de neceſſariis præſidiis perquirendis, & illi ſubminiſtrandis, agi poſſit; propoſitum fuit, an facienda eſſet aliqua Deputatio Patrum, qui ea excipiant quæ alij Patres ad eos deferent, ob eam cauſſam vt cognoſcatur, an aliquid detrimenti paſſa ſit hactenus, aut deinceps paſſura Societas timeatur. Et re prolixè ac diligenter examinatâ, decretum fuit concordi omnium voluntate, ac P. Generali vrgente, vt illa tamquàm perneceſſaria omnino fieret. Placuit etiam plurium ſuffragiis, vt iidem quinque Patres ſuprà Decreto VI. deputati *Deputati ad detrimenta.*

Iidem qui ad ſecernenda. cum Præpoſito Generali ad ſecernendum oblata, nec plures, in hac etiam deputatione ſimul cum eodem P. Præpoſito ſint Deputati. *Sine ſcrutinio electi.* Et quidem pro hac vice ſine ſcrutinio, vt in IV. Congregatione Decr. XXXV. in faciendis Definitoribus obſeruatum fuit. Quòd ſi quid illis à quoquam tradetur, in quo illorum quiſpiam ſiue in perſonâ ſiue in rebus ad ipſum pertinentibus tangatur, placuit Congregationi, vt ille tantiſper ſecedat, dum ab aliis illud legatur. Demum vt quæ repererint, in quibus Societas detrimentum paſſa ſit, aut paſſura timeatur, ad Congregationem referant.

III. *in MS. d.* 13.

Quódnam ſecretum pro detrimentariis. QVæſitum eſt, an, & quo genere ſecreti obligandi eſſent Deputati pro detrimentis ſuprà Decreto X. inſtituti, in ſuo munere obeundo. Decreuit autem Congregatio, quò liberiùs omnes afferre ad illos poſſent quæcumque vellent, prædictos Deputatos cum P. Præpoſito ſub præcepto obedientiæ, quod de facto illis impoſuit, deinceps teneri, ne quis eorum, ad quem fuerit à quopiam aliquid delatum, manifeſtet quouis modo, directè vel indirectè, perſonam deferentem, nec Congregationi ipſi, nec vlli prorſus, ſiue de Congregatione, ſiue extra Congregationem, neque etiam vlli collegarum ſuorum, niſi ipſo, qui detulerit, volente. Porrò, quod ad

ad delatos attinet,cùm diuinum ac naturale præceptum de non lædendâ proximi famâ ſatis manifeſtum ſit; placuit Congregationi, nullum ſecreti præceptum illis addere, ſed eorum conſcientię ac prouidentiæ hoc ipſum relinquere.

I V. *in* MS.*dec.*14.

Formula votorum Scholarium nihil addendum.

PRopter varia incommoda, quæ circa formulam votorum ſimplicium Scholaſticorum Societatis ſæpè offerri ſolent, tum ex parte quorumdam è Noſtris, qui ignorantiam cauſati, quod vouerunt, ac ſæpiùs in renouatione votorum repetiuerunt, ſuæ promiſſionis præuaricatores facti, indifferentes ad alterutrum gradum eſſe recuſant; tum etiam ex parte multorum externorum, ac præſertim quorumdam Tribunalium, quæ ex eo modo loquendi formulæ, occaſionem aliquandò ſumunt dubitandi, an noſtræ Societatis homines ante gradum fixum verè religioſi ſint; Propoſitum fuit, an in eâdem formulâ, vbi dicitur, *Et promitto eamdem Societatem me ingreſſurum*, inſerendum eſſet, quod habetur in Declaratione eiuſdem loci, de alterutro gradu, vel Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito ad maius Dei obſequium fore videbitur, acceptando. Et cùm hæc quæſtio multis in vtramque partem allatis rationibus diligenter diſcuſſa fuiſſet, tandem omnium conſenſu ſtatu-

tum fuit, vt formula intacta & non mutata retineatur, quemadmodum habetur in libro Conſtitutionum, & eam accepimus à P.N. Ignatio, cuius ſanctam memoriam veneramur. Neque enim allata incommoda tanti ſunt momenti, vt vlla eorum ratio haberi debeat; cùm præſertim per duas Extrauagantes duorum Summorum Pontificum, nempe Gregorij XIII. & Gregorij XIV. iſti difficultati ſatis ſuperque proſpectum fuerit; ac præterea omnibus iis incommodis, quæ obiici ſolent, occurrere, atque etiam illa præcauere difficile non ſit. Hoc autem quomodo fieri poſſit, ad Deputatos pro ſubſtantialibus Inſtituti declarandis, & formulâ votorum recognoſcendâ, Congregatio reiecit conſiderandum.

V. *in MS. dec. 16.*

In formulâ votorum promiſſio eſt votum.

Circa verba illa quæ habentur in formulâ votorum ſimplicium Scholaſticorum Societatis, nempe, *& promitto eamdem Societatem me ingreſſurum*, quæſitum eſt, vt à Congregatione declararetur, an illud *promitto* habeat veram rationem voti. Et re maturè conſideratâ, ac rationibus diligenter expenſis, Congregatio declarauit, prædictam promiſſionem verè & propriè fuiſſe, & eſſe, & ab omnibus cenſeri debere votum peculiare, à tribus aliis in eâdem formulâ contentis diſtinctum, quo quis ſe obligat ad acceptandum

dum gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum, prout Præpoſito ad maius Dei obſequium fore videbitur.

VI. *in* MS. *dec.* 17.

PRopoſita fuerunt quædam Conſtitutionum loca, nempe §. II. cap. III. Examinis, adiuncta Declaratione §. 18. c. I. P. III. lit. O. de obligandis Noſtris ad ſuum iudicium ſubmittendum, ſentiendumque, vt fuerit conſtitutum in Societate, de opinionibus ab iis differentibus, quæ communiùs ab Eccleſiâ & Doctoribus ab eâ approbatis tenentur, ſentire oportere. Nam non defuerunt viri graues & eruditi, qui ex falsâ prædicti loci intelligentiâ & interpretatione Societatem calumniati ſint, eam ſibi magiſterium & poteſtatem definiendi dogmata fidei, & obligandi ſuos ad ſubmittendum ſuum iudicium tali definitioni, arrogare. Item §. 2. cap. VII. Exam. de dimittendis Noſtris ob defectum ſanitatis, &c. adiuncta Declar. cap. VI. P. IV. lit. N. & cap. II. P. II. lit. B. Nonnullis enim è Noſtris grauis eſſe ſolet, atque etiam nonnumquàm periculoſus totus iſte locus. Itaque poſtulatum eſt, vt Congregatio iſta duo loca declararet; & inter ſe, quæ ad eamdem materiam pertinent, conciliaret, quò variis incommodis occurratur.

Conſtitutiones declarantur de opinionibus.

Et quidem Congregatio cenſuit, omnia prædicta loca eſſe declaranda, & cõcilianda.

formam tamen declarationis reiecit ad Deputatos pro dubitationibus circa Conſtitutiones explicandis, conficiendam, & à ſe poſteà probandam.

VII. *in* MS.*d*.18.

Confirmatur Decretum. XVI.

CVm legeretur Decretum XVI. de Scholaſticorum promiſſione ingrediendi in Societatem, interceſſum fuit à tribus Patribus. Sed re denuò diligenter conſideratâ, Congregatio confirmauit declarationem factam, & ſtatuit vt Decretum prædictum de eâ re factum retineretur.

VIII. *in* MS.*dec*.19.

Bonorum reſtitutio dimiſſis.

PRopoſitum fuit, vt auctoritate Congregationis declararetur praxis illius Declarationis, quæ habetur P.II. Conſtit.cap.III. lit.B. de reſtituendis eorum bonis iis qui à Societate dimittuntur. Et Congregatio cenſuit rem totam deferendam ad Deputatos pro explicandis dubiis Conſtitutionum: praxim verò P.Præpoſiti arbitrio relinquendam, & nihil Congregationis nomine definiendum.

IX. *in* MS.*d*.20.

Librorum ſcriptio.

QVæſitum eſt, an quod habetur P.III. cap.I. Conſt.§.18.de editione librorum, extendendum eſſet ad eorum etiam ſcriptionem; ita vt ſicut edi, ſic nec ſcribi poſſint abſque Præpoſiti Generalis facultate. Et placuit Congregationi, vt eiuſmodi extenſio nõ fiat.

X.

X. *in* MS.*d.*21.

CIrca illa verba §.7.cap.1.P.III.Conſt. *do-ceantur omnes, quòd nullâ re tamquàm propriâ vti debeant,* propoſitum fuit, vt declaretur, an qui re aliquâ tamquàm propriâ vtuntur, & nominatim, qui poſſeſſione bonorum ſuorum nondum ſe abdicarunt; & rebus ſuis tamquàm propriis vtuntur, expendendo, donando, &c. ſine facultate, contra votum peccent. Decretum eſt autem, id quidem omnino declarandum eſſe: verùm vt Deputati Patres pro dubitationibus circa Conſtitutiones, priùs hanc rem diligenter diſcutiant, & diſcuſſam ad Congregationem referant. *Paupertatis votum.*

XI. *in* MS.*d.*22.

CIrca illa verba §. 3. cap.1. P.IV. Conſt. *candela cerea fundatori offeratur*, quæſitum eſt, an declarandum eſſet, vt quando ab Epiſcopis fiunt fundationes Collegiorum de bonis menſæ Epiſcopalis, ſint potiùs habendi ſucceſſores in fundatione Epiſcopi ſubſequentes, quàm fundatorum conſanguinei. Et Congregationi viſum fuit, vt nullum hâc de re Decretum fieret, ſed P. Generali praxis permitteretur. *Candela fundatoru.*

XII. *in* MS.*dec.*23.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt deinceps in nullo caſu exerceri liceat facultatem illam diſpenſandi in contrahendo biennij ſpatio, ad hoc vt quiſpiam *Biennium Nouitiatus.*

ante expletum biennium cenſeatur verus Religioſus, & Scholaſticus approbatus per emiſſa vota ſimplicia Scholaſticorum Societatis: quam facultatem concedit Declaratio P.v.cap.1.lit.C. Per hoc tamen non intenditur hanc Declarationem abrogari; ſed ſolùm facultatis, quæ in eâ conceditur, vſum prohiberi. Ceterùm à quodam Patre interceſſum fuit.

XIII. *in* MS.*dec.*24.

Interceſſio de biennio Nouitiatus.

CVm propter interceſſionem heri factam aduerſus Decretum XXIII. de eâdem re iterum actum eſſet, obtentum fuit, vt decretum illud ſicuti iacet, retineretur; quia tamen poſteà quidam dixerunt ſupradictum locum P.v. cap.1. lit.C. poſſe forſitan ita declarari, vt de ſolis profeſſis, qui ad ſolemnia vota admittuntur, intelligatur, propterea quòd nullæ ex iis cauſſis non leuis momenti, quarum in eâ Declaratione fit mentio, in eos incurrere poſſe videntur, qui ſimplicia vota emittunt: placuit Congregationi hanc rem ad Deputatos pro dubiis Conſtitutionum deferendam eſſe, vt ipſi accuratè illam conſiderent, & poſteà ad Congregationem referant.

XIV. *in* MS.*dec.*25.

Interceſſiones externorum.

PRopoſitum fuit circa id, quod habetur P.VII.cap.II.lit.K. ne quis ſcilicet Principem, vel Communitatem, aut hominem quem-

quempiam magnæ auctoritatis ad ſcribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate, moueat, &c. An aliquid ſtatuendum eſſet in eos, qui per negotiationes & interceſſiones externorum, aliquid à Superioribus obtinere procurant. Decreuit autem Congregatio, omnino ſtatuendum eſſe. quid verò, quibus in caſibus, & id genus alia particularia, ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis reiecit, qui rem totam cùm expedierint, ad ipſam Congregationem referre debebunt.

XV. *in* MS. *dec.* 26.

PEtitum etiam fuit, vt circa id, quod habetur P. VIII. cap. 1. §. 5. cum ſuâ Declaratione, nempe, ſi quis diuiſionis vel diſſenſionis eorum qui vnà viuunt, inter ſe, vel cum ſuo capite auctor eſſe cerneretur, &c. Congregatio declaret, quínam ſint cenſendi diuiſionis vel diſſenſionis auctores, quos ſeparare oporteat. Et cenſuit Congregatio omnino declarandum eſſe; rem tamen ad Deputatos pro detrimentis Societatis cognoſcendis deferendam eſſe: quam confectam, ipſi poſteà ad eamdem Congregationem referant. *Quinam auctores diuiſionis.*

XVI. *in* MS. *d.* 27.

STatutum fuit auctoritate Congregationis, vt Aſſiſtentes habeant ſuffragium deciſiuum in iis omnibus, in quibus illud habent *Aſſiſtentium ſuffragium.*

bent Prouinciales extra Congregationem generalem.

XVII. *in MS. d. 28.*

Deputatio pro caſibus.

PLacuit Congregationi, vt P. Generalis deſignaret aliquot Patres, qui caſus reſeruatos Societatis reuiderent, & cum formulâ à Summo Pontifice editâ pro Religioſorum familiis conferrent; & poſteà ad Congregationem referrent, vt illa demum ſtatueret, quid in Societate ſeruandum eſſet.

XVIII. *in MS. dec. 29.*

Maioratus in Hiſpaniâ.

CVm propoſitum fuiſſet, graues querimonias aduerſus noſtram Societatem in Hiſpaniâ exortas eſſe, ob maxima incommoda, quæ oriri poſſunt ex parte eorum, qui Maioratus (vulgò *Majorazgos*) habent, ſi in Societatem admiſſi, non ita ſe firmiter iure illo Maioratus ſtatim poſt biennium expletum probationis abdicent, vt ad illud nullo vnquam tempore, nullòve caſu recurſus eſſe illis poſſit; ob eam cauſſam ſeriò flagitatum eſt, vt Congregatio aliquod ſufficiens remedium huic grauiſſimo incommodo decernat. Re autem maturè deliberatâ, Congregatio ſtatuit, ne quis iure illo Maioratus gaudens in Hiſpaniâ, ſine facultate P. Generalis ad Societatem recipiatur: & is ſit iis donis ornatus, vt ſpem magnam præbeat, ſe poſt biennium probationis fore talem, qualem noſtræ Conſtitutiones requirũt vt ad profeſſionem

ſionem trium votorum admitti queat. ad quam ſine voluntate P. Generalis promoueri non poterit. Ad profeſſionem autem intelligitur admittendus, niſi qualitas Maioratus eiuſmodi fuerit, vt promotio ad ſacrum Ordinem firmitati illius abdicationis ſatis ſit. Tunc enim non profeſſio, ſed ordinatio procuranda erit.

XIX. *in* MS. *d.* 30.

VT grauiſſimis incommodis occurreretur, & communi ædificationi conſuleretur; decretum eſt auctoritate Congregationis, vt beneficia Eccleſiaſtica, quæcumque Noſtri obtinent, finito biennio probationis, priuſquàm vota ſimplicia Scholaſticorum emittant, non obſtante Canone I. Congregationis primæ generalis, omnino reſignentur. *Beneficia poſt nouitiatum reſignanda.*

XX. *in* MS. *dec.* 31.

EXpoſitum fuit in Congregatione, nonnulla Collegia & Domos aliquarum Prouinciarum indigere præſenti prouiſione Superiorum. Quoniam verò dubitabatur, an Canon XXXII. Congregationis primæ prohiberet hanc prouiſionem fieri per Præpoſitum Generalem durante Congregatione generali; placuit Congregationi vt interim P. Præpoſitus prouideat Superiores iis in locis vbi opus eſt, donec melius declaretur Canonis illius ſenſus. quod ad Deputatos pro dubitationi- *Superiores creandi facultas.*

tionibus Congregatio reiecit Congregationi poſteà proponendum.

XXI. *in* MS.*dec.*32.

Officium Inquiſitionis in Hiſpaniâ.

CVm nomine Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici ſignificatum eſſet Congregationi, cupere Maieſtatem ſuam pro affectu,quo erga S.Inquiſitionis Tribunal afficitur,(quippe quod ad Catholicam fidem & pacem in illis Regnis tuendam apprimè neceſſarium.eſſe nouit)vt Societas vſu nonnullorum priuilegiorum in illis Regionibus abſtineret, quæ ſancto illi officio minùs commoda cenſebantur. Ea autem erant,facultas legendi libros prohibitos, abſoluendi ab hæreſi,in foro cõſcientiæ, & exemptio quædam à fel.rec. Gregorio XIII.conceſſa, ne Noſtri abſque expreſſo Superioris ſui conſenſu ac mandato, ad quoduis munus, officium, vel exercitium obeundum,quorumuis,quâcumque Eccleſiaſticâ vel ſæculari dignitate ſeu auctoritate fungentium,etiamſi S.R.E.Cardinales,Patriarchæ,Archiepiſcopi, Epiſcopi, vel alij Antiſtites & Prælati,nec non Synodi, Communitates & Capitula quæcumque, aut officij hæreticæ prauitatis Inquiſitores, ac Commiſſarij,vel Iudices,vel etiam Imperator, Reges & alij ſæculares Principes eſſent, deſtinati, adigi vel cogi poſſent. Reſponſum eſt, de primis quidem duobus priuilegiis, rem eſſe iam confectam: quandoquidem

dem P. Præpoſitus Generalis, vt ipſe retulit, in gratiam eiuſdem Maieſtatis, & vt ſancto illi Tribunali ſatisfieret, impetratam à Summo Pontifice per Breue duarum illarum facultatum reuocationem in Hiſpaniam iam tranſmiſerat. De tertio verò idem P. Præpoſitus per litteras patentes, xx. Martij anno MDLXXXIX. datas, Noſtris omnibus vſum huius priuilegij interdixerat. Petitum eſt ergo Regiæ Maieſtatis nomine à Congregatione, vt id ipſum ſuâ auctoritate firmaret. Quæ quoniam ſuis priuilegiis ad ædificationem & diuinum tantùm obſequium vti cupit, & ſancto illi Tribunali, vt par eſt, plurimum deferre; prædictas patentes litteras præſenti Decreto confirmat, præcipiens atque interdicens, ne quis Noſtrorum in illis Regnis, aliiſque dominiis illi Tribunali ſubiectis, priuilegio illo, quod ad prædictum ſanctum Officium pertinet, quoquo modo vti, aut illo ſe tueri vllatenus præſumat. Imò omnem facultatem eo vtendi ſibi prorſus ſublatam eſſe intelligat, ac ſi priuilegium ipſum à Sede Apoſtolicâ numquàm impetratum eſſet. Quin potiùs omnes Noſtros in huiuſmodi Regnis exiſtentes, ſeriò, & grauiter hortatur, vt quidquid obſequij à noſtrâ tenuitate in ſanctum illud Officium, eiuſque Miniſtros prouenire poterit, id humiliter ſemper atque alacriter præſtare curent.

XXII. *in* MS.*dec*.33.

Deputati pro caſibus reſeruatis.

PRo Deputatione ad recognoſcendos caſus reſeruatos, de quâ Decreto xxiii. actum fuerat, P. Præpoſitus nominauit ſequentes Patres, videlicet P. Paulum Hoffæum, P. Ægidium Gonzalez, P. Emmanuelem Rodericum, P. Robertum Bellarminum, P. Marium de Andriâ, P. Bartholomæum Perez, P. Clementem Puteanum, P. Ioannem Aluarum.

XXIII. *in* MS.*dec*.34.

Mutatio Superiorum durante Congregatione.

CVm Declaratio Can. xxxii. Congregationis primæ generalis, de quâ ſuprà Dec. xxxi. actum fuit, per Deputatos pro dubitationibus Conſtitutionum facta propoſita fuiſſet, videlicet omnes illos iudicaſſe, Canonem illum abſolutè de omni Congregatione generali intelligendum eſſe: Congregatio hanc illorum Declarationem approbauit.

XXIV. *in* MS.*dec*.35.

Numerus congregandorum minuendus.

QVoniam excreſcente iam in dies numero profeſſorum & Superiorum in variis Prouinciis; ob eam cauſſam multò frequentiores, quàm par eſſet, ad Prouinciales Congregationes conueniunt; & poſthac numerus congregandorum quotidie magis adhuc excreſcat, non ſine multis iiſque grauibus incommodis: quæſitum fuit à Congregatione, vt aliquod remedium adhiberet,

minuen-

minuendo ſcilicet numero congregandorum, vbi magnus eſt numerus Profeſſorum. Et quia hæc res ad aliquam Conſtitutionum P. VIII. c. III. immutationem poſſe pertinere videbatur; priùs viſum eſt agendum eſſe, an de hac re tractandum foret. Et decretum fuit, omnino de remedio adhibendo agi oportere: vtque Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis hoc ipſum curarent, Congregationi poſteà proponendum: & vt Patres qui hac de re aliquid proponere vellent, ad prædictos Deputatos deferrent per totam præſentem hebdomadam, hoc eſt, vſque ad diem XXVII. huius menſis Nouembris incluſiuè.

X X V. *in* MS. *d.* 36.

DEcretum fuit vt formula acceptandorum Collegiorum à P. Generali facta tradatur Deputatis pro detrimentis Societatis cognoſcendis, vt eam reuideant, & ad Congregationem referant. *Formula acceptandorum Collegiorum.*

X X V I. *in* MS. *dec.* 37.

CVm venerabilis Carthuſienſium Religio, pro ſuâ præſtanti pietate, & erga Ordinem noſtrum caritate, non ſolùm tempore P. N. Ignatij ſanctæ mem. ſed etiam poſtremis his temporibus, in ſuo Capitulo generali, ſocietatem fraternitatis per bonorum operum ſuorum communicationem nobiſcum inire voluerit; decreuit generalis *Carthuſienſium fraternitas.*

Congregatio nomine totius noſtræ Religionis, ſummâ omnium conſenſione, & erga ſanctam illam Religionem veneratione, parem illi gratiam referre, & per eamdem bonorum operum, quæ per eius paruitatem diuina bonitas operari dignatur, communicationem, fraternitatis ſocietatem cum illâ viciſſim inire, cum ſummâ teſtificatione amoris & officiorum noſtrorum.

XXVII. *in* MS. *dec.* 38.

Aduentus ieiunium.

CVm propoſitum fuiſſet, in aliquibus locis aliquam offenſionem ſeu ſcandalum nonnumquàm ſuboriri, propterea quòd Noſtri in Aduentu nec ieiunant, nec à carnibus abſtinent; & ob eam cauſſam petitum, vt Noſtri in iis locis communiter omnes eo tempore vel ieiunent, vel ſaltem à carnibus abſtineant. Reſponſum eſt, ſi quod dicitur de ſcandalo, intelligatur de ſcandalo quod propriè obligaret ad peccatum, nullo opus eſſe decreto; ſi autem intelligitur de aliquâ admiratione ſeu offenſione externorum, Congregatio decreuit, nil eſſe addendum ad Decretum XVII. tit. VI. primæ Congregationis Generalis.

XXVIII. *in* MS. *dec.* 40.

Interdicitur ambitus officiorum Sanctæ Inquiſitionis.

VT ſancti Officij miniſterio, ad quod aſſumere volent Inquiſitores ex Noſtris, liberiùs & digniùs præſtetur obſequium; tum etiam vt ambitionis inter ipſos Noſtros aditus

tus præcludatur ; Placuit Congregationi, omnibus Noſtris in regno Hiſpaniæ, aliiſque Dominiis illi Tribunali ſubiectis, præcipere ſub pœnâ excommunicationis latæ ſententiæ, ne quiſquam per ſe vel per alium præſumat procurare vel ambire officia Conſultoris & Qualificatoris: ſed ſincerè ac religiosè illius ſancti Tribunalis iuſſis obediant. Quòd ſi tempore procedente compertum fuerit, alias etiam pœnas eſſe neceſſarias ad huiuſmodi ambitionem coërcendam (quod Congregatio ſperat non futurum) ſeriò commendat P. Præpoſito Generali, vt grauiores etiam pro neceſſitate occurrente pœnas adhibeat.

XXXIX. *in* MS. *d*.41.

Circa cap.1. Exam. §.3. & cap.11. Conſt. P.VI.§.7. poſtulatum fuit, vt Congregatio declararet, an accipere aliquid pro miniſteriis Societatis tamquàm ſtipendium vel eleemoſynam in compenſationem, ſit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Conſtitutionem tantùm. Et cùm hæc quæſtio ſeriò & accuratè per plures dies agitata fuiſſet, tandem placuit Congregationi, nihil in alterutram partem definire aut declarare, ſed exactiſſimam illius grauiſſimæ Conſtitutionis obſeruationem, ad maiorem ædificationem & paupertatis noſtræ ſinceritatem ac puritatem retinendam perneceſſariam, *Accipere pro miniſteriis, an ſit contra votum.*

vehementer omnibus commēdare: ac omnino prohibere, ne vllus Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eâ diſpēſet.

XXX. *in* MS. *dec.* 42.

Congregationis Generalis nullum certum tempus.

CVm propoſitum fuiſſet, vtrùm ſtatuendum eſſet certum aliquod tempus pro generali Congregatione conuocandâ: re diligenter conſideratâ, Congregatio decreuit communi omnium conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante, nullum certum tempus Congregationi generali cogendæ præſcribendum; ſed Decreta XXIV. ſecundæ, & X. quartæ Congregationum generalium ſeruanda eſſe, quæ præſens Congregatio rata firmaque habet, & de nouo confirmat.

XXXI. *in* MS. *dec.* 43.

Dimiſſionum moderatio.

POſtulatum fuit, vt Congregatio moderationem adhiberet in dimittendis Noſtris è Societate, priùs id commeritos caſtigando, ac prætereà præcauendo, ne qui Societatem deſerere prætendunt, id malè ſe gerendo ſtudeant obtinere. Et quoniam per noſtras in II. P. Conſtitutiones, & PP. Generalium ordinationes, omnibus caſibus ita proſpectum eſſe videtur, vt nullo nouo decreto opus eſſe appareat: placuit Congregationi, eâ de re nihil planè decernendum eſſe; totam verò huius materiæ praxim R. P. Generali committendam & commendandam, vt ipſe quod in Conſtitutionibus & Ordinationibus prædictis

dictis de hac re habetur, iuxta facultatem in litteris Apoſtolicis conceſſam, diligenter ſeruari curet.

XXII. *in* MS. *dec.* 44.

Auctoritas Prouincialis Congregationis.

QVæſitum fuit, an Prouincialibus Congregationibus auctoritatè huius Congregationis concedenda eſſet maior aliqua poteſtas, quàm nunc habeant, ad res ſuarum Prouinciarum ordinandas. Et re maturè examinatâ, Congregatio ſtatuit communi omnium conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante, Prouincialibus Congregationibus aliam poteſtatem, præter eam quam nunc habent, non eſſe concedendam; & nihil planè hac in parte innouandum; ſed ſeruandam formulam Congregationis Prouincialis in quartâ Generali Congregatione recognitam & approbatam, & in hac quintâ recognoſcendam & approbandam.

XXIII. *in* MS. *dec.* 45.

Superiorum ſyndicatus.

PRopoſitum fuit, vt huius Congregationis Decreto Prouinciales, & Superiores locales, ad reddendam rationem ſuorum officiorum aſtringantur; declarando illis accuſationes, quæ aduerſus illos deferri ſolent; eorumque defenſiones audiendo; quò conſtare poſſit, quomodò illi in ſuorum munerum functionibus ſe geſſerint. Cenſuit autem Congregatio, nihil omnino hac de re ſtatuendum eſſe, cùm ſatis ſuperque prouiſum

ſit per ea,quæ de huiuſmodi ratione reddendâ continentur in Conſtitutionibus P. IV. cap. II. §. 1. & cap. X. §. 3. & P. IX. cap. III. §. 4. cum Declaratione: & in regulis Prouincialis cap. XIV. & in Inſtructionibus Viſitatorum; quorum omnium accuratam executionem, ſicubi opus ſit, vtpote gubernationi bonæ perneceſſariam, Congregatio ſeriò & grauiter P. Præpoſito commendat.

XXXIV. *in MS. d. 46.*

Intercesſio de ſyndicatu.

CVm legeretur Decretum proximum XLV. interceſſum fuit à quodam Patre, qui cenſebat addendum eſſe Decreto, vt Prouinciales rationem ſuorum officiorum ad finem triennij reddere teneantur; cùm ſæpè contingat illos defungi ſuis officiis, nullâ illorum redditâ ratione. Congregatio nihilominùs ſtatuit, Decretum prædictum vt iacet retinendum, & nihil illi addendum eſſe.

XXXV. *in MS. dec. 47.*

Triennium Superiorum.

PEtitum fuit, vt auctoritate Congregationis ſtatueretur, ne Superiorum localium officia vltra triennium continuentur. Decreuit autem Congregatio, nullum certum tempus præfigendum, ſed ſeruandum eſſe Decretum LXXXVII. Congregationis ſecundæ generalis. Et nihilominùs Congregatio vehementer commendat P. Præpoſito, vt diligenter curet, ne præfecturæ iſtæ Societatis nimis diuturnæ ſint, aut prolixè continuentur.

XXXVI.

X X X V I. *in* MS. *dec.* 49.

CVm propter varias querelas ac difficultates, quæ circa admiſſionem Noſtrorum ad gradus fixos, & potiſſimùm profeſſionis Societatis audiuntur, fuiſſet quæſtio propoſita, vtrùm certum aliquod tempus ſtatuendum eſſet, quo Noſtri ad eos gradus promouendi forent: antequàm quidquam de hac re ageretur, Congregatio ſtatuit, vt formula informandi de promouendis ad prædictos gradus, à P. Præpoſito ſuperioribus annis confecta, per Patres Deputatos ad cognoſcenda detrimenta Societatis, diligenter reuideretur; & vt Patres congregati, ſi quid in eam rem haberēt, intra ſequens quatriduum die XII. huius menſis terminandum, ad prædictos Patres deferrent; quò illi, huiuſmodi aliorum Patrum adnotationibus adiuti, ſupradictam formulam perficiant, & omnibus numeris abſolutam Congregationi proponant; vt hac ratione nihil prætermittatur, quod bonam, ſinceram & exactam huius promotionis praxim iuuare poſſit. Tum de propoſitâ quæſtione tractari cœptum fuit. *An profeſſionis certum tempus.*

X X X V I I. *in* MS. *d.* 50.

TRactatum fuit de proximâ quæſtione Decreto XLIX. propoſitâ, vtrùm ſcilicet certum aliquod tempus promouendi Noſtros ad gradus fixos in Societate præfigendum eſſet. Et cùm multa in eam rem à Patribus *Tempus profeſſionis & aliorum graduum.*

præclarè dicta fuiſſent, tandem Congregatio ſummâ animorum & ſententiarum conſenſione in primis declarauit, nullum in Conſtitutionibus certum tempus iis gradibus conferendis præfixum eſſe, aut etiam illis integris præfigi poſſe; cùm ex illis nihil aliud habeatur, quàm præſcribendi ea quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat: terminum verò ad illos promouendi, nullum alium eſſe, quàm ſufficientiam promouendorum pro qualitate cuiuſque gradus in Chriſtianæ vitæ puritate, ac ſelectâ doctrinâ, ſatis cognitam, & diuturnis ac diligentiſſimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione & ſatisfactione; ac deniquenon niſi cùm Societati, vel eius Præpoſito Generali (in cuius manu proprij cuiuſque gradus iudicium, noſtri forma Inſtituti, & Apoſtolicæ Conſtitutiones eſſe voluerunt) fuerit ab eis plenè in Domino ſatisfactum. Deinde eadem Congregatio inhærens Decreto XIII. Congregationis quartæ generalis, quod ratum habet, ac de nouo confirmat, ſtatuit nullum certum tempus prædictis gradibus conferendis præfiniendum eſſe; aut quidquam in Conſtitutionibus in hac parte innouandum: cùm & noſtri Inſtituti ſubſtantialibus hoc planè repugnet, & grauiſſima ad illud labefactandum incommoda ex eiuſmodi determinatione neceſſariò ſecutura eſſent.

eſſent. Et quoniam aliqui Prouinciales queſti fuerunt, nimiùm protrahi Congregationem, cum magno ſuarum Prouinciarum incommodo, P. Præpoſitus monuit Patres, vt cogitarent, an de eligendis Definitoribus pro celeri negotiorum expeditione tractandum foret.

XXXVIII. *in* MS. *dec.* 51.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, retuliſſent ad Congregationem ſuum iudicium, de numero congregandorum in Congregationibus Prouincialibus contrahendo, & de contractionis modo, prout ad eos reiectum fuerat conſiderandum Decreto xxxv. Congregatio quod ad numerum contrahendum attinet, re diu multumque in vtramque partem agitatâ, demum Patrum Deputatorum iudicium probauit; ac in Conſt. P. VIII. c. III. diſpenſandum eſſe decreuit, numerumque omnino minui debere, ob grauia incommoda, quæ ex nimiâ congregandorum frequentiâ ſequuntur. Et cùm aliqui Patres interceſſiſſent, iterum ſententiæ rogatæ fuerunt, iterumque decretum fuit, vt numerus omnino contrahatur. Modum verò contractionis in aliâ actione conſiderandum eſſe. *Numerus profeſſorum contrahendus.*

XXXIX. *in* MS. *dec.* 52.

STatutum fuit omnium conſenſu, vt quemadmodùm ad finem Decreti L. propoſitum *Definitores octo.*

fuerat conſiderandum, Definitores eligantur; & quidem numero octo. qui cum P. Præpoſito in negotia, quæ Congregatio ad eos reiiciet, celeriùs expedienda incumbant, cum eâ poteſtate quam Congregatio illis communicabit.

X L. *in* MS. *d.* 54.

Flandria.

CVm iuxta Decretum LII. electio Definitorum facienda eſſet, omnium primùm pro hac vice declaratum fuit, Prouinciam Flandriæ ad Germanicas prouincias pertinere. Cætera verò, quæ de huiuſmodi materiâ Decreto VI. ante electionem quinque Deputatorum pro illâ vice declarata fuerunt, in hac etiam electione ſeruari placuit. Tum decretum eſt, vt cùm quinque Definitores eligendi ſint ex quinque nationibus conſuetis, ex tribus aliis qui ſupererunt eligendi, vnus ex Italicâ, alter ex Hiſpanicâ & Luſitanicâ promiſcuè; tertius ſimiliter promiſcuè ex Tranſalpinis eligatur. Poſtremò facta eſt ſingulorum electio per ſcrutinium ad plura medietate ſuffragia, iuxta Decretum XLVIII. Congreg. IV. generalis. Et primò quidem pro Germaniâ electus eſt P. Paulus Hoffæus tertio ſcrutinio. Secundò pro Italiâ P. Benedictus Palmius ſecundo ſcrutinio. Tertiò pro Galliâ P. Iacobus Tyrius primo ſcrutinio. Quartò pro Hiſpaniâ P. Ægidius Gonzalez primo ſcrutinio. Quintò pro Luſitaniâ

Definitores octo ex quinque nationibus.

ſitaniâ P. Petrus Fonſeca primo ſcrutinio. Sextò pro Italiâ P. Laurentius Magius primo ſcrutinio. Septimò pro Hiſpaniâ & Luſitaniâ P.Garzias Alarconius ſecundo ſcrutinio. Octauò pro Tranſalpinis P.Oliuerius Manaræus primo ſcrutinio.

XLI. *in* MS.*d*.55.

CVm Deputati pro ratione ſtudiorum recognoſcendâ, poſt accuratam diſcuſſionem,& multorum dierum collationem ſuam ſententiam ad Congregationem retuliſſent circa partem ſpeculatiuam, & delectum opinionum; Congregatio iudicium illorum probauit. Et primo loco vnanimi omnium conſenſu ſtatuit, doctrinam S. Thomæ in Theologiâ Scholaſticâ tamquàm ſolidiorem, ſecuriorem,magis approbatam,& conſentaneam noſtris Conſtitutionibus, ſequendam eſſe à Profeſſoribus noſtris.Deinde Congregatio regulas quaſdam ab iiſdem Deputatis confectas pro delectu opinionum,tam in rebus Theologicis, quàm Philoſophicis, in libro de Ratione ſtudiorum recenſendas eſſe decreuit, vt à noſtris Profeſſoribus exactè ſeruarentur. Sunt autem,quæ ſequuntur: *Doctrina S.Thomæ ſequenda.*

Regulæ pro delectu opinionum pro Theologis.

1 SEquantur noſtri Doctores in Scholaſticâ Theologiâ doctrinam S. Thomæ: neque

neque deinceps ad cathedras Theologicas promoueantur, niſi qui S. Thomæ benè affecti fuerint. qui verò eiuſdem Auctoris parum ſtudioſi, vel etiam ab eo alieni ſunt, à docendi munere repellantur. De Conceptione autem B. Mariæ, ac de ſolemnitate votorum, ſequantur ſententiam, quæ magis hoc tempore communis, magiſque recepta apud Theologos eſt.

2. In docendo corroborandæ primùm fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in iis quæſtionibus, quas S. Thomas ex profeſſo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Eccleſiæ ſenſu, receptiſque traditionibus non benè conueniat, quodque aliquo modo ſolidæ pietatis firmitatem minuat. Quò pertinet, vt nec receptas iam, quamuis congruentes tantùm rationes, quibus fidei res probari ſolent, Noſtri refellant; nec temerè nouas excogitent, niſi ex conſtantibus ſolidiſque principiis.

3 In iis etiam, in quibus nullum fidei pietatiſque periculum ſubeſt, nemo in rebus alicuius momenti nouas introducat quæſtiones; nec opinionem vllam, quæ idonei nullius auctoris ſit, iis qui præſunt inconſultis; nec aliquid contra Theologorum axiomata, communémve ſcholarum ſenſum doceat. Sequantur potiùs vniuerſi probatos maximè Doctores: & quæ, prout temporum vſus fuerit,

rit,recepta potiſſimùm fuerint in Catholicis Academiis.

4 Quæ opiniones cuiuſcumque auctoris ſint, in aliquâ Prouinciâ aut Academiâ Catholicos grauiter offendere ſcientur, eas ibi nemo doceat aut defendat. Vbi enim nec fidei doctrina,nec morum integritas in diſcrimen adducitur, prudens caritas exigit, vt Noſtri ſe illis accomodent cum quibus verſantur.

5 Si quando vel ambigua fuerit S. Thomæ ſententia, vel in iis quæſtionibus, quas S. Thomas fortè non attigit, Doctores Catholici inter ſe non conſenſerint;licebit Noſtris quamcumque partem ſequi;dummodò in iis ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multò magis prioris Profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſtè ac beneuolè conſulatur. quin etiam ſi conciliari poſſunt auctores,id ne negligatur optandum eſt.

Regula pro delectu opinionum,pro Philoſophis.

1 PHiloſophiæ profeſſores in rebus alicuius momenti ab Ariſtotele non recedant;niſi quid incidat à doctrinâ,quam Academiæ vbique probant,alienum: multò magis ſi orthodoxæ fidei repugnet. aduerſus quam ſi qua ſunt illius aliúsve Philoſophi argu-

argumenta, ea ſtrenuè refellere ſtudeant, iuxta Lateranenſe Concilium.

2 Ariſtotelis interpretes de Chriſtianâ religione malè meritos, non ſine magno delectu aut legant, aut in ſcholam proferant: caueantque, ne erga illos nimiùm afficiantur auditores. Eam ob rem nec Auerrois (idem de huiuſmodi aliis iudicium) digreſſiones in ſeparatum aliquem tractatum conferant; & ſi quid boni ex ipſo proferendum ſit, ſine laude proferant, & ſi fieri poteſt, id eum aliunde ſumpſiſſe demonſtrent.

3 Nulli ſectæ, vt Auerroiſtarum, Alexandrinorum, & ſimilium, vel ſe vel ſuos addicant: nec Auerrois aut Alexandri, aut ceterorum errata diſſimulent; ſed inde acriùs eorum auctoritatem deprimant. Contrà verò de S. Thomâ numquàm non loquantur honorificè; libentibus illum animis, quoties oporteat, ſequendo; aut reuerenter & grauatè, ſi quando minùs placet, deſerendo.

4 Nullas nouas introducant quæſtiones, nec opinionem, quæ idonei nullius auctoris ſit, iis qui præſunt inconſultis: nec aliquid contra Philoſophorum axiomata, communemque ſcholarum ſenſum defendant. Intelligant quoque, ſi qui fuerint ad nouitates proni, aut ingenij nimis liberi, eos à docendi munere ſine dubio remouendos.

5 In iis quæſtionibus, in quibus liberum

eſt quamcumque partem ſequi, ita defendatur vna pars, vt alterius etiam partis, ac multò magis prioris profeſſoris, ſi contrarium docuerat, exiſtimationi modeſtè ac beneuolè conſulatur. Quin etiam cùm conciliari poſſunt, id ne negligatur optandum eſt.

XLII. *in* MS.*d.*56.

QVibuſdam Patribus id poſtulantibus, fuerunt lecta in Congregatione fundamenta ſeu præludia, quæ à Deputatis ſtudiorum conſcripta fuerant, ad maiorem intelligentiam regularum, quas heſterno decreto Congregatio approbauit. Cùm igitur petitum eſſet, an iſta fundamenta eſſent reponenda inter Acta Congregationis, decretum fuit, vt diligentiùs recognita & correcta ab iiſdem Deputatis inſerantur in Actis Congregationis: ita tamen, vt non euulgentur in manus omnium, ſicut regulæ; ſed tantùm vſui ſint Superioribus ad maiorem lucem habendam, & ad cognoſcendum ſenſum Congregationis, quem habuit in inſtituendis illis regulis, & ad illarum praxim exercendam. *Præludia ad regulas delectus opinionum.*

XLIII. *in* MS.*dec.*58.

POſtquàm lectum fuit Decretum heri factum de inſerendis in Actis Congregationis præludiis quæ pertinebant ad declarationem regularum circa ſtudiorum rationem, Patres quidã cõtra illud interceſſerunt: & cùm rogata iterum fuiſſent ſuffragia, placuit *De re eâdem.*

cuit nihilominùs Congregationi retineri Decretum.

XLIV. *in* MS.*d.59.*

Subſtantialia Inſtituti.

POſtulatum fuerat à pleriſque Prouinciis, vt declararetur, quænam ſint ſubſtantialia Inſtituti noſtri: cumque facta eſſet ſpecialis Deputatio aliquorum Patrum ad id examinandum, ij diligenti & accurato ſtudio in eam rem incumbentes, poſt maturam diſcuſſionem, ſententiam ſuam Congregationi retulerunt. Congregatio verò, re iterum diu & exactè diſceptatâ, iudicium Deputatorum probans & ſequens, tandem delarauit, ea, quæ vel expreſsè continentur in formulâ Inſtituti, Iulio III. Summo Pontifici propoſitâ, & ab eo aliiſque ſucceſſoribus eius confirmata ſunt; vel quæ in eâdem referuntur ad Conſtitutiones noſtras declarationis cauſsâ, eſſe & cenſeri debere ſubſtantialia noſtri Inſtituti. Et quamuis alia ſint quæ ad ſubſtantiam Inſtituti noſtri pertineant, iudicauit tamen Congregatio non eſſe modò de iis agendum, ſed interim ab hac tractatione abſtinendum.

XLV. *in* MS.*dec.60.*

Declarantur ſubſtantialia.

INterceſſum eſt à quibuſdam Patribus contra Decretum proximè factum de ſubſtantialibus Inſtituti. & primò quoniam videbatur eſſe aliquid obſcuritatis in illis verbis, *quæ referũtur ad Conſtitutiones declarationis cauſsâ,*

eſſe

eſſe ſubſtantialia. Nam fortè nō omnia illa, quæ in iis locis Conſtitutionum, ad quæ formula refertur, ſunt ſubſtantialia. Petitum fuit, vt aliqua maior declaratio fieret in Decreto, ad explicandum quænam ex illis ſint ſubſtantialia. Secundò propoſitum fuit, an expediret, vt ad vltimam clauſulam Decreti, vbi dicitur eſſe alia quæ ad ſubſtantiam Inſtituti pertinent, adderentur exempli cauſſâ nonnulla ex illis ſubſtantialibus quæ magis opportuna viderentur; & ad finem illorum diceretur, *& his ſimilia.* Quare Congregatio, quoad vtramque partem interceſſionis corrigendum eſſe Decretum iudicauit; idque Deputatis pro ſubſtantialibus exequendum, & ad ſe referendum commiſit.

XLVI. *in* MS. *dec.* 61.

CVm quæſitum fuiſſet, vt Miſſiones, quæ ſunt ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus, & propriæ profeſſorum, per aliquod Congregationis Decretum P. Præpoſito commendarentur, quò diligentiùs & frequentiùs in poſterum exerceantur: placuit Congregationi, præter ſtudium, quod P. Præpoſitus eâ in re variis litteris ſcriptis, & Miſſionum ordinatione declarauit, id ipſum obnixè ipſi P. Præpoſito commendare; vt ſcilicet curet executionem & praxim ſaluberrimi huius miniſterij ad ædificationem & fructum animarum, maiori cum diligentiâ poſt *Miſſiones commendantur.*

hac in Societate exerceri: & vt apti & ſele-
cti mittantur operarij.

XLVII. *in MS. d. 63.*

Tractatio rerum ſtatus & politicarum prohibetur.

QVoniam Societas noſtra, quæ ad fidei propagationem, & animarum lucra à Domino excitata eſt, ſicut per propria Inſtituti miniſteria, quæ ſpiritualia arma ſunt, cum Eccleſiæ vtilitate ac proximorum ædificatione, ſub Crucis vexillo finem feliciter conſequi poteſt, quem intendit; ita & hæc bona impediret, & ſe maximis periculis exponeret, ſi ea tractaret quæ ſæcularia ſunt, & ad res politicas, atque ad ſtatus gubernationem pertinent. Idcircò ſapientiſſimè à noſtris maioribus ſtatutum eſt, vt militantes Deo, aliis quæ à noſtrâ profeſſione abhorrent, non implicemur. Cùm autem his præſertim temporibus valdè periculoſis, pluribus locis, & apud varios Principes (quorum tamen amorem & caritatem ſanctæ mem. P. N. Ignatius conſeruandam, ad diuinum obſequium pertinere putauit) aliquorum fortaſſe culpâ, vel ambitione, vel indiſcreto zelo, Religio noſtra malè audiat; & alioquin bonus Chriſti odor neceſſarius ſit ad fructificandum: cenſuit Congregatio ab omni ſpecie malâ abſtinendum eſſe, & querelis, quoad fieri poterit, etiam ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus occurrendum. Quare præſenti Decreto grauiter & ſeuerè Noſtris omni-

omnibus interdicit, ne in huiuſmodi publicis negotiis, etiam inuitati aut allecti, vllâ ratione ſe immiſceant, nec vllis precibus aut ſuaſionibus ab Inſtituto deflectant. Et præterea quibus efficacioribus remediis omninò huic morbo, ſicubi opus ſit, medicina adhibeatur, Patribus Definitoribus accuratè decernendum ac definiendum commendauit.

XLVIII. *in MS. dec. 64.*

Negotiorum ſæcularium interdictio.

ILlud etiam cauendum diligentiſſimè, ne cum detrimento ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ, Noſtri ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent; nec aliis negotiis ſæcularibus, licet rerum particularium, ad conſanguineos, amicos, vel quoſuis alios pertinentibus occupentur: niſi fortè interdum iudicio Superiorum caritas aliud ſuaderet. Quo in genere non rarò à nõnullis erratur, præſertim verò à Superioribus, qui huiuſmodi permittunt. Nam cùm Conſtitutiones noſtræ P. VI. cap. III. §. 7. huiuſcemodi negotia, tamquàm à nobis aliena, nullo modo permittant; diligentiſſimè curandum eſt, vt intra noſtri Inſtituti limites proximos iuuare conemur. Cui etiam incommodo Patres Definitores iuſſit Congregatio pro eorum pietate atque prudentiâ diligenter occurrere.

XLIX. *in* MS.*dec.65.*

Interceſsiones prohibentur. CVm Congregatio in Decreto xxv. reieciſſet ad Patres Deputatos pro detrimentis, vt viderent, quid ſtatuendum eſſet in eos, qui per negotiationes & interceſſiones externorum aliquid à Superioribus obtinere procurant: Deputati retulerunt ad Congregationem, ſe in eâ eſſe ſententiâ, vt nihil à Congregatione hâc de re decernatur, tum propter difficultatem inueniendi veritatem harum procurationum; tum quia praxis huius rei pendet ex particularibus circumſtantiis, quæ particularem poſtulant informationem: ſed totum hoc negotium P. Præpoſito committendum eſſe, vt ipſe pro ſuâ prudentiâ omnibus circumſpectis, ea remedia adhibeat, iiſque pœnis errantes corrigat, quas tam ad delinquentium emẽdationem, quàm ad aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. Congregatio autem iudicium Deputatorum approbauit, & rem P. Præpoſito ſeriò commendauit.

L. *in* MS.*dec.66.*

Dubia quædam Conſtitutionum enodata. PAtres Deputati pro declarandis dubitationibus Conſtitutionum & ſubſtantialibus Inſtituti, retulerunt Congregationi ſuam ſententiam circa quædam ſpecialiter ipſis commiſſa à Congregatione. Et 1. quòd incommodis, quæ oriebantur ex malè intellectis verbis formulæ votorum, *Promitto Societatem*

tatem me ingreſſurum , de quibus dictum eſt Dec.xiv.occurri poſſet hâc ratione;nimirum ſi in Regulis Magiſtri Nouitiorum exprimatur , & ab ipſo Magiſtro apertè explicetur Nouitiis, tum initio cùm Societatem ingrediuntur,tum poſteà ſexto quoque menſe,præcipuè cùm vota emittere debent poſt biennium ; promiſſionem illam de ingrediendo Societatem,quæ fit in formulâ votorum,eſſe votum,quo obligantur ad recipiendum gradum Coadiutoris formati,vel profeſſi,prout Præpoſitus Generalis iudicauerit. Itemque, ſi in libro , in quo notantur nomina Scholaſticorum, qui emittunt vota ſimplicia, iuxta regulam xi. Rectoris , poſtquàm illa quis emiſerit , ſubſcribat ſe tali die & anno emiſiſſe vota,& clarè intellexiſſe,vim illius promiſſionis eſſe , ſe manere obligatum ad prædictam indifferentiam. *Quæ declaranda Nouitiis.*

2 Secundò locum Examinis cap.iii.§.ii. de quo ſuprà Decr.xvii.vbi habetur, *num paratus ſit ad iudicium ſuum ſubmittendum , ſentiendumq́ , vt fuerit conſtitutum in Societate de huiuſmodi rebus ſentire oportere* , intelligendum eſſe de iis rebus,in quibus locum habet opinio,vt patet ex verbo *opinionis* & ex verbo *communius*,quod Hiſpanicè eſt *comunmente*,hoc eſt vt plurimùm. In quo ſenſu etiam loquitur Declar.P.iii.cap.i.§.18.lit.O.Tria ergo volunt Conſtitutiones. primum , vt Noſtri non in- *Declaratio Conſtitutionum de opinionibus.*

 ducant

ducant nouas opiniones. Secundum, vt ſi quando contra communẽ ſenſerint, ſequantur quod Societas iudicauerit. Tertium, vt in controuerſiis, in quibus neutra opinio eſt adeò communis, redigantur ad conformitatem, vt ſic idem ſapiamus & idem dicamus omnes iuxta Apoſtolum.

3 Tertiò, alia loca Conſtitutionum, de quibus eodem Dec. XVII. hac ratione eſſe interpretanda & concilianda, vt cap. VII. Examinis §. 3. non loquatur de omnibus, ſed de eo qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia quàm par eſt, iuxta Decr. LXXVIII. Congregationis quartæ, & regulam XVI. Magiſtri Nouitiorum. Locus autem P. II. cap. II. lit. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocumque obſequio Societatis, poſtquàm emiſerit vota biennio exacto: is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet. Nam ſi hoc accidat in Nouitiatu, dimitti poſſet ex §. 3. eiuſdem capitis, etiamſi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidiſſet. Conſtitutio autem P. IV. c. VI. §. 15. lit. N. ſic intelligatur, vt qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſſis votis poſt biennium inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, poſſet in rigore à Societate dimitti, quia adhuc in probatione eſt ad vlteriores gradus, eò magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliquâ culpâ voluntatis con-

Nouitij quomodò dimittendi.

coniunćta. Ex æquitate tamen ſi nulla ſit culpa, conſulatur Generalis, vt dicit Conſtitutio.

4 Quartò, verba illa P. III. cap. I. §. 7. de quibus Decr. XXI. *Doceantur omnes, quòd nullâ re tamquàm propriâ vti debent,* ſic accipienda ſunt, vt qui vtitur rebus ſuis, quacumque ratione illis vtatur tamquàm propriis, vel ea diſtribuat ſine facultate Superioris, faciat contra votum paupertatis. Has igitur Declarationes ſingulas ita explicatas Congregatio approbauit, & iuxta prædićtum ſenſum loca illa intelligi debere ſtatuit. *Proprietarius.*

LI. *in* MS. *d.* 67.

PAtres Deputati pro recognoſcendis caſibus reſeruatis, iuxta Dec. XXVIII. & XXXIII. ſuum iudicium retulerunt ad Congregationem. Fuit verò hoc, vt præter reſeruatos omnibus Regularibus à ſanćtiſſimo D. N. Clemente VIII. per quoddam decretum ab eodem editum, ſub die XXVI. Maij MDXCIII. reſeruarētur in Societate etiam infraſcripti. Primò, Periurium & falſum teſtimonium in iudicio vel extra. Secundò, Furtum, & vſurpatio ſeu appropriatio alicuius rei contra votum paupertatis, in eâ quantitate quæ efficiat peccatum mortale. Tertiò, Lapſus carnis voluntarius, & quidquid eſt contra votum caſtitatis, quod quidem in ačtum externum prodeat. Quartò, inobedientia ex- *Caſus reſeruati.*

preſſa, quâ quis aſſerit ſe nolle parere. Quintò, ſeditio in Superiorem, & diuiſio à capite, in graue nocumentum Societatis. Sextò, detractio famæ bonæque exiſtimationis aliorum, & diſcordiarum ſeminatiò inter fratres. Septimò, impedimentum excludens à Societate reticuiſſe in examine, vel in eo mentitum eſſe, vnde graue aliquod incommodum oriri poſſit. Octauò, acceptio ſeu miſſio litterarum abſque licentiâ expreſsâ; quæ ſcilicet acceptio & miſſio contineat rationem peccati mortalis. Ab his caſibus non licet, abſque expreſsâ licentiâ Superioris Domus vel Collegij, abſoluere; cùm nempe manifeſtè ſunt peccata mortalia, & in actum externum prodeuntia. Congregatio verò approbauit iudicium Deputatorum: & interim iudicauit, quodam Patre id petente, meliùs conſiderandum eſſe, an expediret, præter iam dicta peccata, reſeruari nonnulla alia, vt ſunt ea quæ habent annexam excommunicationem, & quæ ſunt contra vota ſimplicia, quæ emittuntur à Profeſſis. Placuit etiam Congregationi, vt omnino poſtularetur à ſuâ Sanctitate diſpenſatio ſuper illâ parte Decreti prædicti, quæ iubet primò in ſingulis Domibus præter Confeſſarium deputari duos vel plures Confeſſarios, qui à reſeruatis abſoluant. Hoc enim in paruis Collegiis eſt ferè impoſſibile, vbi præter Confeſſarium, omnes alij

alij Patres vel habent officium Superioris, vel ſunt Conſultores: vnde non conueniret eos deputari in Confeſſarios. Secundò iubet, vt abſolutio reſeruatorum committatur iudicio Confeſſarij; ſic enim videretur tolli reſeruatio caſuum.

LII. *in Ms. d. 68.*

Iudæi & Saraceni excluduntur à Societate.

QVoniam Societatis miniſteria eò maiori cum fructu, in communi animarum ſalute procurandâ exercentur, quò Noſtri longiùs abſunt ab iis hominum conditionibus, quæ aliis offendiculo eſſe poſſunt; ii autem, qui à progenitoribus modernis Chriſtianis deſcendunt, plurimùm & offendiculi & detrimenti (quemadmodùm diuturnâ experientiâ compertum eſt) ordinariè in Societatem inuehere conſueuerunt; ob eam cauſſam multi efflagitarunt, vt præſentis Congregationis auctoritate ſtatueretur, ne vllus poſt hac in Societatem admittatur, qui ex Hebræorum aut Saracenorum genere deſcendat: & ſi quiſpiam eorum per errorem admiſſus fuerit, cùm primùm de hoc impedimento conſtiterit, à Societate dimittatur, Placuit autem Congregationi vniuerſæ, ſtatuere, quemadmodùm præſenti ſuo Decreto ſtatuit, vt nullus omnino ex huiuſmodi hominibus, qui ex Hebræorum aut Saracenorum genere deſcendunt,, deinceps in Societatem recipiatur. Quòd ſi eorum quiſpiam

errore aliquo admiſſus fuerit, cùm primùm de hoc impedimento conſtiterit, quocumque tempore ante profeſſionem id detegatur, admonito priùs Præpoſitò Generali, & expectato eius reſponſo, dimittatur. Dè quâ re omnes ante admiſſionem perſpicuè admonendi erunt. Quamquàm enim Societas pro communi ſalute omnibus omnia fieri optat, vt quos poterit Chriſto lucrifaciat; non tamen neceſſum eſt, vt ſuos miniſtros ex quouis hominum genere deſumat. Quin potiùs ad maiorem Dei gloriam, perfectioremque propoſiti ſibi finis aſſecutionem, conuenientius eſt, vt eos habeat operarios, qui omnibus aliis nationibus in toto orbe gratiores ſint; & quibus in Eccleſiâ Dei libentiùs & fidentiùs vtantur ij, quorum voluntas benè aut malè in nos affecta (vt ſanctæ mem. P. Ignatius ait) multum habet momenti, vt aditus ad diuinum obſequium, & animarum auxilium aperiatur aut præcludatur. Ceterùm cùm circa huius Decreti vim & efficaciam dubitatio exorta eſſet, vtrùm quod eo Decreto prohibetur, inter eſſentialia impedimenta, quæ à Societate omnino excludunt, referri; an potiùs indiſpenſabile tantùm impedimentum decerni oporteret; tandem poſt multa in vtramque partem allata, Congregatio declarauit & ſtatuit, hoc Decretum non eſſentialis, ſed indiſpenſabilis impedimenti

menti

menti vim obtinere;ſic ſcilicet, vt nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis,in eo diſpenſare poſſit, atque ita deinceps in Societate integrè inuiolateque ſeruandum eſſe.

L I I I. *in MS.dec.69.*

CVm proximum L X V I I I. Decretum in Congregatione legeretur, tres interceſſiones à diuerſis Patribus factæ fuerunt. Vna quidem, vt cum iis qui bonâ fide in Societatem ingreſſi eſſent, à P.Præpoſito diſpenſari poſſit,quò in Societate retinerentur. Altera, vt eidem P. Præpoſito diſpenſare integrum eſſet in quibuſdam caſibus perraris, vt cùm aliquis ex eo quidem ſanguine,ſed genere tamen nobiliſſimus in Societatem recipi petit, is admitti poſſit. Tertia,vt hoc impedimentum non ſolùm indiſpenſabile ſit, verùm etiam inter eſſentialia impedimenta numeretur. Cui interceſſioni eâ ratione multi adhæſerunt, vt ſi fortè aliæ binæ obtinerent, in prædicto Decreto diſpenſari poſſe, ipſorum quoque nomine interceſſum eſſe cenſeretur. Verùm cùm denuò de hac quæſtione multa in medium à Patribus prolata fuiſſent,& rogata ſuffragia; Congregatio magnâ animorum ac ſentētiarum conſenſione priores duas interceſſiones reiecit: & quod eo Dec. LXVIII. antè ſtatuit, nunc iterum decreuit, illudque ipſum Decretum hoc nouo Decreto ſtabiliuit:

Interceſſio de Decreto contra Iudaos, &c.

uit: atque per omnia integrè incorrupteq́ue in Societate ſeruandam eſſe, feriò & grauiter mandauit. Sic autem & qui poſtremo loco interceſſerat, à ſuâ diſceſſit interceſſione, & ad aliorum ſententiam ſe adiunxit.

LIV. *in* MS.*dec*.90.

Perturbatores Societatis.

QVoniam diuturno quietis ſuæ detrimento Societas noſtra ſatis ſuperq́ue experta eſt grauiſſima incommoda, quæ filij quidam præuaricatores, & communis pacis illius perturbatores, ac rerum nouarum architecti, ſuis conatibus illi attulerunt; & multæ Prouinciæ maiorem in modum id efflagitarunt, vt huiuſmodi homines debitis pœnis caſtigarentur: Congregatio, pro eo ac debuit, ſpiritualium filiorum ſuorum iacturam dolenter ingemiſcens; ac nihilominùs perpendens, quantum detrimenti vnio, obedientia, religioſaq́ue diſciplina Societas ab iis hominibus paſſa ſit; quantumq́ue apud externos bonæ illius famæ, quâ bonus odor vbique gentium in Chriſto eſſe ſolet, detractum fuerit; ſtatuit omnino, ſalutari alicuius ſeueri Decreti medicamento, huic tam graui morbo depellendo proſpiciendum eſſe. Siquidem frequentes illi falſas calumnias, & varias criminationes (de quibus ſpeciale poſteà iudicium Præpoſito Generali habendum erit) ſuæ Religioni immeritò impoſuerunt: atque zeli communiſq́ue boni pallio ſe contegentes,

tes, id ſibi arrogare auſi ſunt, vt iudiciò totius Societatis, imò & ipſiuſmet Fundatoris P.N. ſanctæ memoriæ ſe præferrent: nec dubitarunt libellis ſcriptis, atque ad ſummos Pontifices tranſmiſſis, ſubſcribere his verbis, *Ita petit tota Societas*, cùm tamen ij pauci eſſent, & degeneres filij noſtræ Religionis; eaque poſtularent, quæ ſubſtantialia Inſtituti noſtri labefactarent; rationemq́; gubernationis in Conſtitutionibus expreſſam immutarent; ac nouam prorſus formam & rationem inducentes, vniuerſam Societatis ſtructuram diſſoluerent, atque à fundamentis euerterent. Quocircà Congregatio declarat, eiuſmodi homines, tantorum malorum auctores, aliorumq́ue ſeductores, ac eorumdem verè complices, cenſuras & pœnas omnes in Apoſtolicis Bullis contentas incurriſſe. Nec non decernit, eos omnes, vtpote grauiſſimæ diuiſionis Societatis auctores, à totâ Societate velut peſtem quàm primùm ſeparandos eſſe; iudicio P. Præpoſiti permittens, vtrùm eos peculiaribus pœnitentiis ante dimiſſionem caſtigari conueniat. Quòd ſi per aliqua neceſſaria impedimenta eos è Societate ſtatim eiici non licuerit, Congregatio ſtatuit, eos prætereà inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes, vociſq́ue tam actiuæ quàm paſſiuæ priuationis pœnis obnoxios fore, quamdiu eos in Societate neceſ-

ſariò

ſariò retineri contigerit. Inſuper Congregatio ſtatuit, vt qui vehementer ſuſpecti de prædictis machinationibus reperti fuerint, ij vel iurent ſe humiliter amplexuros Conſtitutiones & Decreta generalium Congregationum, nec non ſummorum Pontificum Bullas, quibus Societatis Inſtitutum confirmatur ſeu explicatur, præſertim verò fel. rec. Iulij III. Gregorij XIII. & Gregorij XIV. nec vmquam ſe acturos quocumque prætextu contra illas, neque vt quidpiam de noſtri Inſtituti ratione immutetur curaturos per quoſcumque in Bullâ Gregorij XIV. non permiſſos: vel ſi hoc iuramentum præſtare noluerint, aut poſt illud præſtitum non ſeruauerint, etiamſi Profeſſi & antiqui fuerint, de Societate omnino eijciantur. Præcepit etiam Congregatio in virtute ſanctæ obedientiæ, ſupradictos omnes, auctores & complices, tamquàm Societati pernicioſos, & Apoſtolicæ Sedi inobedientes, à quocumque ex Noſtris, ſiue certâ ſcientiâ, ſiue fide dignâ auditione deprehenſi fuerint, & quoſcumque alios, ſi qui in poſterum pariter deprehedentur ſimilia machinari, ad Præpoſitum Generalem fideliter eſſe deferendos, vt ille pro ſuo officio, & huius Congregationis voluntate, eos iiſdem pœnis afficiat, & à Societate dimittat; certus, niſi id viriliter exequatur, ſe nec bono Societatis, pro quâ ſanguinem

nem fundere paratus eſſe debet, nec propriæ conſcientiæ ſatisfacturum. Quod vt ſine impedimento fiat, & optatâ pace tandem aliquando Societas frui poſſit; Congregatio decernit, ſuppliciter à Sanctiſſimo D.N. Clemente totius Religionis nomine petendum eſſe, vt prædeceſſorum ſuorum exemplo confirmare circa noſtrum Inſtitutum, quæ ab illis confirmata & declarata ſunt, & ſuâ auctoritate & poteſtate illi aſſiſtere dignetur, vt quæ in huiuſmodi peruerſos homines hoc Decreto ſancita ſunt, ſine impedimento executioni mandentur.

L V. *in* MS.*dec.*71.

INter cetera, quibus noſtræ Societatis perturbatores illius euerſionem procurarunt, illud quoque grauiſſimum fuit, quòd eam falſis calumniis, & mendacibus criminationibus apud Catholicam Philippi Hiſpaniarum Regis Maieſtatem traduxerunt; d artificioſis ſuis commentis contendentes, vt piiſſimi Regis auctoritate Societatis innocentia opprimeretur, & ipſa Societas in ſummum naufragij diſcrimen adduceretur. Quo factum eſt, vt religioſiſſimus Rex pro ſuâ eximiâ in Deum eiuſque Eccleſiam pietate, & in noſtram Societatem propensâ voluntate, vehementer exoptârit, ea omnia huius Congregationis operâ examinari, & veritatem omnino patefieri. Cùm igitur Cõgregatio in *Rex Catholicus.*

eam

eam rem ſeriò ac diligenter deſudârit, & iam res tota patefacta fuerit; ſatiſque manifeſtum euaſerit, horũ omnium figmenta & nouitates non ex Societatis ſenſu, quod ipſi mentiebantur, ſed proprias ipſorum adinuentiones eſſe; decreuit, piiſſimum Regem Catholicum & per communes litteras, & per certos Patres ex eorum numero, qui in Hiſpaniam reuertentur, de his omnibus quæ geſta ſunt, ac de certiſſimâ rerum veritate ſuo nomine certiorem facere: eumque ſummo animi ſtudio ac reuerentiâ obſecrare, vt ſicut Congregatio non dubitat, illum pro ſuâ inſigni pietate Societatem noſtram in ſuis Regnis ſaluam eſſe velle; ita eius Maieſtas pro ſingulari clementiâ eamdem Societatem ſui obſeruantiſſimam, ab eiuſmodi calumniatoribus vexari minimè patiatur. Sic enim fore confidit, vt religioſam, quietam & tranquillam vitam agentes, Eccleſiæ vtilitati, & ſpiritualibus proximorum commodis, ac illius etiam Maieſtatis obſequiis, fructuosè vacare valeamus.

L V I. *in* MS.*dec.72.*

Delectus opinionum.

CVm iuxta Decretum LVI. & LVIII. Deputati pro Ratione ſtudiorum fundamenta ſeu præludia ad maiorem regularum, quæ Decreto LV. continentur, intelligẽtiam conſcripta diligentiùs recognouiſſent, & correcta Congregationi propoſuiſſent; Congrega-

gregatio illa probauit, & in Actis huius Congregationis ad vſum Superiorum, vt in Decreto LVI. propoſitum fuit, inſerenda mandauit. Illa verò ſunt quæ ſequuntur, videlicet:

Præfatio ad Regulas de delectu opinionum à Deputatis pro Ratione ſtudiorum confecta.

PAtres Deputati ex variis nationibus pro libro De ratione ſtudiorum recognoſcendo, cùm de delectu opinionum primo loco tractandum cenſuiſſent, ac tamquàm fundamentum propoſuiſſent, doctrinam Societatis eſſe debere vniformem, ſecuram & ſolidam, iuxta Conſt. P.III.cap.I.§.18. & P.IV. c.V.§.4. poſt accuratam diſcuſſionem,& collationem multorum dierum, ſtatuerunt communi conſenſu ea quæ ſequuntur:

1 Noſtri omnino S.Thomam,vt proprium Doctorem habeant, eumque in Scholaſticâ Theologiâ ſequi teneantur, tum quia Conſtitutiones eum nobis commendant P.IV. cap.XIV.§. 1. & Summus Pontifex Clemens VIII. id ſe cupere ſignificauit; tum quia cùm vnius ſcriptoris doctrinam in Societate eligendam Conſtitutiones moneant P.VIII.cap.I.lit.K. nullius hoc tempore doctrina poteſt occurrere, quæ ſit eâ ſolidior aut ſecurior, vt non immeritò S. Tho-

tunt poſt profeſſionem: ac prætereà cenſuræ Societatis noſtræ dumtaxat, prout in eo Decreto LXVII. iudicatum fuerat conſiderandum eſſe.

LVIII. *in* MS.*d.74.*

QVod à Congregatione maioris declarationis cauſsâ ad Deputatos Patres pro ſubſtantialibus Inſtituti ſuprà Decreto LX. reiectum fuerat, hoc illi hunc in modum clariùs proponi iudicarunt, & ad Congregationem retulerunt, nimirum: *Subſtantialia Inſtituti.*

Subſtantialia Inſtituti ea in primis ſunt, quæ in formulâ ſeu regulâ Societatis, Iūlio III. Summo Pontifici propoſita, & ab eo aliiſque eius ſucceſſoribus confirmata, continentur. Deinde ea, ſine quibus illa aut nullo modo, aut vix cõſtare poſsũt, cuiuſmodi ſunt:

Primò, eſſe aliqua impedimenta eſſentialia in admittendo.

Secundò, non eſſe neceſſarium, vt in dimittendo forma iudicialis ſeruetur.

Tertiò, reddendam eſſe Superiori conſcientiæ rationem.

Quartum, contentum eſſe debere vnumquemque, vt omnia quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confeſſionem ea acceperit, Superioribus manifeſtentur.

Quintò, paratos eſſe omnes debere, vt ſe inuicem manifeſtent debito cum amore & caritate.: & alia his ſimilia, à quibus nunc

declarandis Congregatio breuitatis cauſsâ ſuperſedendum cenſuit; cùm præſertim Generales Præpoſiti ea pro tempore ad praxim declarare poſſint, dum in aliis Congregationibus generalibus non declarantur. Quæ omnia Congregatio probauit, & ſupradictum Decretum LX. ad hoc LXXIV. exigendum eſſe decreuit.

LIX. *in* MS.*dec.75.*

Abdicatio bonorum ſine facultate eſt contra votum.

SVperioribus diebus cùm legeretur Decretum LXVI. dubitatum fuit à quibuſdam Patribus, circa verba illa Deputatorum, *vel ea diſtribuant ſine facultate Superioris*, quæ habentur §.4. illius Decreti: An ſcilicet diſtribuere ſua bona, & abdicare ſe ſuis bonis ſine Superioris facultate, ſit contra votum paupertatis Societatis, vel contra Conſtitutiones tantùm. Et cùm huius quæſtionis diſcuſſio tunc inchoata, hactenus dilata fuiſſet; Congregatio re accuratè examinatâ, iudicium Patrum Deputatorum approbauit; ac declarauit, eum qui poſt emiſſa tria vota ſubſtantialia noſtræ Religionis, ſua bona diſtribueret ſine Superioris facultate, votum paupertatis Societatis violare.

LX. *in* MS.*d.76.*

Numerus congregandorum.

CIrca formulas Congregationum Prouincialis & Procuratorum, Congregatio decreuit ſequentia. Primò numerum congregandorum (quòd ſupra Decreto LI. expedien-

diendum ſupererat, & huc reiectum fuerat) hoc modo contrahendum eſſe; vt ad Congregationem Prouincialem pro eligendo Procuratore conuenturi, quadragenarium numerum non excedant; nec quinquagenarium, quando ad Conuentum generalem conuocatur Prouincialis: & in vtroque caſu maior ſit Profeſſorum numerus. de quotâ verò, & aliis particularibus huc pertinentibus, Definitores decernant. Secundò, vt in Prouincialibus Congregationibus per ſuffragia ſecreta decernatur de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali. Tertiò, vt Procuratores electi in Prouincialibus Congregationibus, Aſſiſtentes verò in Congregatione generali, iurent de fidelitate ſeruandâ circa ea omnia quæ ad Congregationem Procuratorum pertinent, & in eâ tractanda ſunt. Quartò, vt cùm maior pars Prouinciarum cenſuerit Congregationem generalem eſſe cogendam, non ſufficiat hîc Romæ maior pars ſuffragiorum ad decernendum, ne cogatur; ſed neceſſarium ſit ſaltem duas tertias ſuffragiorum partes in id conuenire; alioqui generalis Congregatio cogatur. Cetera omnia particularia ad prædictas formulas perficiendas pertinentia, Congregatio reiecit ad Definitores expedienda.

Secreta ſuffragia.

Iuramentum de fidelitate ſeruandâ.

Procuratorum ſuffragia de cogendâ.

LXI. *in* MS.*dec.*78.

Conſtitutiones Hiſpanicæ. PRopoſitum fuit Congregationi quoddam exemplum Hiſpanicum Conſtitutionum, ex autographo P. Ignatij de verbo ad verbum benè ac fideliter deſcriptum; ob eam cauſſam, quòd iſtud autographum iam obſoletum ac ferè lacerum eſſet; & cum eo atque cum alio authentico à primâ Congregatione generali tit.v.Decr.1.approbato, & manu P. Polanci ſubſcripto, per quoſdam Patres linguæ Hiſpanicæ peritos diligenter collatum; poſtulatumque fuit, vt Congregatio illum librum probaret. Congregatio autem decreuit, illum librum, poſtquàm denuò per aliquot Patres à P. Generali deſignandos cum autogropho collatus fuerit, probatum fore, & pro approbato haberi debere. In quorum fidẽ Congregatio mandauit P. Laurentio Magio Secretario, vt ex eiuſdem præſcripto, & omnium Patrum nomine, ſubſcribat librum illum poſt prædictam collationem factam, & ſigilli Societatis impreſſione muniat.

LXII. *in* MS.*dec.*79.

Admonitor. DEcretum fuit proponente P. Generali, vt vel nouus Admonitor proximo die Martis, qui erit XI. præſentis menſis, eligatur in locum demortui; vel qui tunc per modum prouiſionis ſubſtitutus fuit, & iam eo offi-

officio fungitur is à Congregatione confirmetur.

LXIII *in* MS.*dec.*80.

Congregatio probauit iudicium Patrum Deputatorum pro dubitationibus Conſtitutionum exponendis,de eo, quod ad illos reiectum fuerat ſuprà Decreto xxiv. illud verò eiuſmodi eſt. Ad decretum de non contrahendo tempore biennij probationis, niſi ad profeſſionem in caſu,&c. addendum eſt, quòd id non videtur repugnare Declarationi P.v.cap.1. lit.C. tum quia vt facultas diſpenſandi, quæ in eâ conceſſa eſt, poſſit aliquem effectum habere, ſatis eſt ſi exerceatur in contrahendo tempore biennij ad profeſſionem in caſu aliquo emittendam; tum etiam quia numquàm videtur euenire poſſe, vt opus ſit illud contrahere, ad admittendum in gradum Scholaſticorum vel Coadiutorum. *Biennium nouitiatus.*

LXIV. *in* MS.*d.*81.

Qvoniam Illuſtriſſimus Cardinalis Toletus nomine Sanctiſſimi D.N. ſignificauit Patribus Deputatis pro cognoſcendis noſtræ Societatis detrimentis, quædam Congregationi declaranda, quæ Suæ Sanctitatis voluntas erat vt executioni mandarentur; ea P. Præpoſitus Congregationi propoſuit. Et ſunt quæ ſequuntur, videlicet: *Clemẽs VIII.*

Triennium Superiorum. 1 Vt Prouinciales atque Rectores, exceptis qui ſunt in Domibus Nouitiorum, non durent vltra triennium, ſed vacent ſaltem per annum, in quo obediant ſicut ceteri.

Vt Prouinciales viſitentur. 2 Vt Prouinciales viſitentur, & de ſuo officio reddant rationem, ſiue per Viſitatorem, ſiue per Prouincialem ſucceſſorem.

3 Vt obſeruetur Decretum Sanctiſſimi de caſuum reſeruatione.

Votum deciſiuum Aſſiſtentium. 4 Vt examinetur in Congregatione, an Aſſiſtentes in aliquibus caſibus debeant habere votum deciſiuum, & iudicetur per vota ſecreta, & referatur Sanctiſſimo vel Cardinali.

Quæ omnia Congregatio reuerenter audiuit, & debitâ cum ſubmiſſione, obedientiâ, atque animorum promptitudine amplexa eſt. Et quod attinet ad §.3. de obſeruando Decreto reſeruationis caſuum, Sua Sanctitas cōceſſit, quod ſuprà Decreto LXVII. ſtatutum fuerat, petendum eſſe, ac præterea vt Magiſtri Nouitiorum poſſint eorum confeſſiones audire.

LXV. *in* MS. *dec.* 82.

Votum deciſiuum. QVod proximo Decreto LXXXI. §.4. mandatum fuit, vt ſcilicet per vota ſecreta examinaretur, an Aſſiſtentibus concedendum eſſet in aliquibus caſibus votum deciſiuum; factum eſt: & exceptis quinque, omnes cenſuerunt non eſſe concedendum, & nihil

nihil hac in re innouandum, cùm præſertim hæc innouatio vnum ex Inſtituti ſubſtantialibus conuelleret.

LXVI. *in* MS.*d*.83.

Canones V.Congr.

CVm canones ex Decretis Congregationis iuxta formulam Congregationis generalis §.75. extrahendi eſſent; idque commodè fieri non poſſit ante Congregationis diſſolutionem, propterea quòd multi Patres cupiant & vrgeant Congregationi tandem finem imponi; Viſum eſt Congregationi, vt res tota P. Generali committeretur: qui per Patres Aſſiſtentes, & alios quos ipſe iudicauerit, Canones ex Decretis primo quoque tempore extrahi curabit, prout communi Societatis praxi expedire iudicauerit, & extractos euulget, ac toti Societati communicet.

LXVII. *in* MS.*d*.85.

Lingua Indica.

QVoniam linguarum Indicarum peritia iis qui in Prouinciis Indicis verſantur ſummopere neceſſaria eſt ad ſalutem Indorum procurandam, ob quam cauſſam, vel ſolam, vel præcipuam, operarij in eam Domini vineam de Societate mittuntur; Viſum eſt vniuerſæ Congregationi, omnibus illarum Regionum Superioribus, ceteriſque Patribus ac Fratribus ſeriò iniungere, vt diligenter exequantur, quod eſt à Patribus Generalibus ſæpè commendatum circa ſtudium linguæ Indicæ diſcendæ & exercendæ: vtque

Superiores ipſi omni curâ & diligentiâ, atque etiam exemplo ſuo, quoad licebit, miniſterium illud, quod eſt adeò in conſpectu Dei pretioſum, honorificent atque promoueant. Reuerendo autem P. N. Generali commendetur, vt inſtructionem ad praxim huius rei perſcribat, quam pro naturâ & ratione gentium illarũ putauerit commodiſſimam fore.

LXVIII. *in* MS. *dec.* 86.

Admonitor ad plura medietate ſuffragia.

ADmonitoris electio quemadmodùm Decret. LXXIX. inſtitutum fuerat, expedita fuit; & tertio ſcrutinio ad plura medietate ſuffragia electus eſt in Admonitorem Præpoſiti Generalis P. Iacobus Ximenez. cuius electioni interfuerunt Procuratores Sardiniæ, Mexici, Braſiliæ, & Generalis.

LXIX. *in* MS. *dec.* 87.

Formula Collegiorum acceptandorum.

FOrmula acceptandorum Collegiorum, de quâ ſuprà Decreto XXXVI. propoſita fuit, & diligenter examinata; & tandem à Congregatione probata, nempe, vt deinceps nullum Collegium admittatur, in quo litteræ humaniores doceantur, niſi eâ fundatione dotatum ſit, vt ſaltem XXX. ex Noſtris in eo ali poſſint. Quòd ſi prætereà tres Philoſophiæ curſus addi fundatores velint; eiuſmodi ſit, vt ex propriis reditibus ſaltem LX. ex Noſtris ſuſtentari queant. Vbi verò Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam

Theo-

Theologiam & ſacram Scripturam adiungeret; ita commodè proſpectum eſſe debebit, vt minimùm centum è Noſtris nutrire valeat. Quæ omnia in ipsâ formulâ planiùs explicabuntur. Excipiuntur autem Indicæ ac Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc certi præſcribi viſum fuit. Et nihilominùs circa multiplicitatem Collegiorum Congregatio commendat P. Præpoſito, quod Decreto XI. ſecundæ, & XXX. tertiæ Congregationis generalis continetur.

LXX. *in* MS.*d.*88.

CVm propoſitum fuiſſet vt auctoritate Congregationis conficeretur aliquis curſus philoſophicus, quo Noſtri in Societate vterentur, omnibus communis; placuit Congregationi, vt id P. Generalis iudicio relinqueretur. *Curſus Philoſophicus.*

LXXI. *in* MS.*dec.*89.

PRopoſitum fuit plurium, & Prouinciarum, & particularium nomine, vt ſanctæ memoriæ Ignatij, Societatis noſtræ Fundatoris, canonizatio à ſanctâ Sede Apoſtolicâ petatur. Congregatio verò decreuit, non ſolùm P. Ignatij, ſed etiam P. Franciſci Xauerij canonizationem petendam eſſe: ac P. Præpoſito commiſit, vt ſi iudicio peritorum ſolida eius petendæ fundamenta extiterint, eam Congregationis nomine opportuno tempore petat. *Canonizatio B. P. Ignatij.*

LXXII. *in* MS.*dec*.90.

Officium pro Sacramento Euchariſtiæ.

POſtulatum fuit,vt ad maiorem erga venerabile Sacramentum Euchariſtię deuotionem exercendam,petatur à Summo Pontifice,vt in Societate ſingulis quintis feriis non impeditis, Miſſa de illo celebretur ; & officium proprium recitetur , ſicut in diebus Sabbati de B.Virgine fieri conſueuit. Et viſum eſt Congregationi,nihil omnino petendum eſſe; magis autem curandum, vt Societas in huiuſmodi ritibus ſe Romanæ Eccleſiæ conſuetudini conformet,quemadmodùm ſemper fecit.

LXXIII. *in* MS.*d*.91.

Congregatio altera poſt ſexennium, & mutatio Aſſiſtentium mandato Pontificis.

CVm P. Præpoſitus expoſuiſſet, eam eſſe Summi Pontificis voluntatem, referente id Cardinali Toleto,vt poſt ſequens ſexennium cogatur denuò generalis Congregatio; ac prætereà fiat mutatio trium Aſſiſtentium,videlicet Italiæ,Hiſpaniæ, Luſitaniæ; propterea quòd diuturno ſatis tempore in eo officio ij perſeuerarunt;nam quartus Aſſiſtens pro Tranſalpinis partibus non ita pridem ſuum officium inchoarat ; Congregatio cenſuit,quod ad generalem quidem Congregationem poſt ſequens ſexennium celebrandam attinet, ſine recuſatione obtemperandum eſſe;& nihilominùs rationes ſummâ cùm humilitate & reuerentiâ offerendas, quibus Congregationis ſenſus hac de re conti-

Congregatio deprecatur.

continea tur. De Aſſiſtentium autem mutatione Congregationi viſum fuit, voluntatem Summi Pontificis, tamquàm obedientiæ filiis, omni quâ par eſt promptitudine & ſubmiſſione amplectendam: humiliter tamen ac reuerenter cum eius Sanctitate agendum eſſe, illique proponendas rationes, ac ſeriò ſupplicandum, vt illa mutatio non fiat: cùm præſertim noſtris Conſtitutionibus aduerſetur, ac nulla eius faciendæ mutationis cauſſa exſtare cernatur, & grauia inde incommoda ſequi neceſſe ſit. Deſignandos verò pro iudicio P. Præpoſiti aliquot Patres, qui primo quoque tempore prædicta omnia apud Summum Pontificem Congregationis nomine pertractent. Pater autem Præpoſitus deſignauit P. Benedictum Palmium & P. Ægidium Gonzalez, qui poſtridiè manè ad Summum Pontificem accederent.

LXXIV. *in* MS. *dec.* 92.

CVm duo Patres, de quibus proximo Decreto XCI. ad Summum Pontificem ob quædam impedimenta non acceſſiſſent, & nihilominùs Summus Pontifex, quæ in Congregatione geſta fuerant reſciuiſſet, per Cardinalem Toletum P. Præpoſito ſignificari mandauit, vt ſupradicta duo, videlicet de Congregatione poſt ſequens ſexennium cogendâ, & de mutatione Aſſiſtentium iam faciendâ *Perſtat in ſententiâ Pontifex.*

ciendâ executioni omnino mandarentur. Quæ omnia cùm P. Præpoſitus Congregationi expoſuiſſet, Congregatio acquieuit, & obtemperandum eſſe annuit. Atque ita quatriduum ad capiendas informationes pro tribus Aſſiſtentibus Italiæ, Hiſpaniæ, Luſitaniæ eligendis indictum fuit: ita vt proximo die Martis, quierit XVIII. præſentis menſis, manè electio fiat.

Congregatio acquieſcit.

LXXV. *in* MS. *dec.* 93.

Decreti ſuſpenſio.

STatutum fuit, vt quandoquidem poſt proximum ſequens ſexennium, ſummi Pontificis mandato, cogenda eſt generalis Congregatio, Decretum LXXVI. maneat in omnibus ſuſpenſum, excepto primo §. de contractione numeri congregandorum in Prouincialibus Congregationibus, ita vt nullam omnino vim habeat quoad tres poſteriores §§. donec ſequens Congregatio de illo decernat.

LXXVI. *in* MS. *dec.* 95.

Latina editio emendanda.

PRopoſitum etiam fuit, Latinam Conſtitutionum editionem in multis ab autographo P. Ignatij Hiſpanico diſcrepare, ac loca iam collecta eſſe; & ob eam cauſam aliquos Patres deſignandos eſſe, qui ea inſpicerent, vt Latina editio emendari poſſet. Verùm Congregationi viſum fuit, eâ de re iam nihil agendum eſſe, cùm præſertim Latinam editionem habeamus à Congregatione

ne IV. generali Decreto LIX. approbatam, & temporis anguſtia illi collationi operam dari non patiatur. Loca verò collecta committi debere P. Generali cum Aſſiſtentibus conſideranda, vt ſequens Congregatio generalis materiam paratam reperiat: ſed Conſtitutiones, ſi opus fuerit, iuxta P. Ignatij autographum emendandas, quemadmodùm in quartâ Congregatione generali Decreto XXXVIII. factum etiam fuit.

LXXVII. *in MS. d. 96.*

CVm Patres manè cõueniſſent, prout Decreto XCII. conſtitutum fuerat, facta eſt trium Aſſiſtentium electio ad plura medietate ſuffragia, præmiſſis quæ de more premitti ſolent. Et primo quidem loco, ac primo ſcrutinio, pro Italiæ & Siciliæ Prouinciis electus eſt P. Ludouicus Maſellus, Poloniæ Prouincialis. Secundo, pro Hiſpaniæ & Indiarum ad eam pertinentium Prouinciis, primo ſcrutinio P. Antonius Mẽdoza. Tertio, pro Luſitaniâ & Indiis Orientalibus, ac Braſiliâ P. Ioannes Aluarus, Luſitaniæ Prouincialis. Quorum electioni interfuerũt Procuratores Mexici ac Braſiliæ, vtpote in ſuis Prouinciis electi cum iure ſuffragij ad Generalem, ſi opus fuiſſet, eligẽdum, iuxta Decretum XLVI. Congregationis quartæ generalis. P. item Ioſephus Acoſta ex Congregationis conceſſione, non autem Procuratores Generalis & Sar-

Trium Aſſiſtentium electio.

Procuratores Indiarum electi cum iure ſuffragij.

Sardiniæ, iuxta Decretum LXXIII. Congregationis tertiæ generalis; nec Secretarius P.Generalis, iuxta Decretum XV. Congregationis quartæ generalis. Porrò noui Aſſiſtentes ſtatim poſt electionem ſuam iuramentum, iuxta §.85. Formulæ Congregationis generalis coram Crucifixo in omnium conſpectu fecerunt. Similiter & P.Iacobus Tyrius pro Tranſalpinis partibus Aſſiſtens, qui hactenus illud non præſtiterat.

LXXVIII, *in* MS.*dec.*100.

Decreta Definitorum approbata.

POſtremò cùm lectæ fuiſſent Congregationis actiones omnes, & Decreta quædam Definitorum quæ ſequentur, eaque omnia Congregatio approbaſſet, communi omnium conſenſu Congregationi finis in nomine Domini impoſitus eſt.

Sequuntur Decreta per Definitores facta, & à Congregatione approbata ſuprà Decreto C.

LXXXIX. *in* MS.*d.*101.

Negotia rationis ſtatus.

PRæcipitur Noſtris omnibus in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnâ inhabilitatis ad quæuis officia & dignitates, ſeu prælationes, vociſque tam actiuæ quàm paſſiuæ priuationis, obſeruatio Decreti LXIII. ne ſcilicet quiſpiam publicis & ſæcularibus Principum negotiis, quæ ad rationem ſtatus (vt vocant) pertinent, vllâ ratione ſe immiſcere,

ſcere, nec etiam quantumuis per quoſcumque requiſitus aut rogatus eiuſmodi politicas res tractandi curam ſuſcipere audeat vel præſumat. Et ſeriò commendatur Superioribus, ne permittant, Noſtros iis rebus vllo modo implicari. Et ſi quos ad eas propenſos animaduerterint, Prouincialem ſuum quamprimùm commonefaciant, vt eos loco mutet, ſi illic ſit occaſio vel periculum ſe eiuſmodi implicationibus irretiendi.

LXXX. *in MS. d.* 102.

DEfinitum eſt, nihil certi ſtatuendum eſſe in eos de quibus agitur Decreto LXIV. propter difficultatem praxis, quæ ex particularibus circumſtantiis pendet: ſed accuratam illius Decreti obſeruationem P. Præpoſito commendandam; vt ipſe pro ſuâ prudentiâ ea remedia adhibeat, quæ Noſtros iuuent, vt ſine ſpiritualis boni ac religioſæ diſciplinæ iacturâ cum Principibus viris agant; & iis pœnis errantes corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum exemplum in Domino conuenire iudicauerit. *Circa Decretum LXIV.*

LXXXI. *in MS. dec.* 103.

CIrca formulam Congregationis prouincialis, de quâ Decreto LXXVI. ſequentia particularia definita ſunt. Primò, vt ad Congregationem prouincialem, præter Prouincialem ipſum, & Superiores omnes locales, *Quinam in Congregationem Prouinciæ admittendi.*

Y &

& Procuratorem Prouinciæ vel maximi Collegij, conueniant tot Profeſſi antiquiores illius Prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum ſufficiant. Quòd ſi contingat numerum Superiorum, qui profeſſi non ſunt, ita excreſcere, vt tertiam ſuffragiorum partem ſuperent; tunc tot Profeſſi addantur, ſeruato antiquitatis ordine, quouſque duas tertias partes conficiant, etiamſi hoc modo præfixus numerus excederetur. Secundò, ex Rectoribus non profeſſis ij tantùm in Congregatione locum habeant, qui Societatis domicilia adminiſtrant; non item qui Seminariorum quorumcumque curam habent. Tertiò, Conſultores Prouincialis, non quia Conſultores ſunt, ſed ſeruatâ ſuæ profeſſionis antiquitate, inter quoſcumque alios admitti debent.

DE-

DECRETA
Sextæ Congregationis generalis.

I. *in* MS. *dec.* 12.

ACTVM eſt de quinto Aſſiſtente inſtituendo pro Galliâ, quod fuerat præteritâ iam actione propoſitum. In quâ delibera- tione poſtquàm plurima prolixè à pleriſque allata fuerunt de præclaris Regni Galliæ, Regiſque ipſius in Societatem noſtram meritis ac ſtudio, deque adeò fructuoſis in illis Prouinciis noſtrorum Patrum ac Fratrum ſudoribus; licet aliquibus nonnihil obſtare quædam poſſe viderentur; tamen quia tantoperè auctâ iam Societate, atque in illo præſertim regno Collegiorum & negotiorum varietate ac multitudine, dum Aſſiſtens ipſi proprius aſſignatur, non illis tantùm Prouinciis, ſed imminuto ceteris Aſſiſtentibus onere toti ferme Societati commodetur; neque alienum eſſe à Conſtitutionibus videtur; quia denique non exiguæ res iſta Societatis erga Regem Chriſtianiſſimum, pro tam ſingularibus ab ipſo in eam collatis beneficiis, gratitudinis, & pro- *Gallia conceditur quintus Aſſiſtens.*

penſæ in ipſum voluntatis futurum eſſe videbatur argumentum; ſummâ omnium conſenſione, & communi quâdam animorum lætitiæ atque alacritatis ſignificatione, reſponſum eſt, quintum Aſſiſtentem Galliæ Prouinciis concedendum eſſe reliquis omnino parem.

II. *in* MS.*dec*.14.

Contra perturbantes.

QVoniam contra Societatis perturbatores à quintâ Congregatione generali quædam ſtatuta fuerunt toti Societati valdè ſalutaria: vt ad eiuſdem Societatis pacem in dies conſeruandam magis exitum illa feliciorem habeant, prælecto LXX. dictæ Congregationis ſuper eâ re Decreto, propoſitum fuit, vt illud hæc quoque Congregatio primò renouaret, deinde præceptum etiam Prouincialibus adderet, vt in eiuſmodi perturbatores inquirant, & ad Generalem deferant; neque minùs fortiter, quàm fideliter, ſuo in eâ re munere fungantur. Multis itaque hinc inde allatis, omnium ſuffragiis concluſum fuit, illud quintæ Congregationis contra Societatis perturbatores Decretum, nuper à Sanctiſſimo D.N. Paulo V. confirmatum, non modò renouandum eſſe; verùm etiam ita extendendum, vt eo Noſtri omnes comprehendantur, qui quorumcumque hominum, ſiue de Societate ſint, ſiue de ipſâ non ſint, operâ vtuntur ad Societatis pacem

cem conturbandam: ſic tamen, vt præciſè magis ad praxim declaretur, quínam illi ſint, quibúſve in caſibus aliqui Societatis perturbatores dici debeant. Quod verò ad præceptum ſpectat, maior pars cenſuit, eſſe Prouincialibus imponendum.

III. *in MS.d.15.*

CVm propoſitum fuiſſet, quod à diuerſis Prouinciis poſtulabatur, vt hoc ipſo Congregationis tempore totius Congregationis nomine vrgeretur apud Summum Pontificem, atque apud alios ad quos ſpectat, Canonizatio B.P.N. Ignatij, ac B. Franciſci Xauerij; reſponſum eſt, vt id fiat ſuo tempore. *Canonizatio BB Ignatij & Xauerij.*

IV. *in MS.dec.16.*

EXpoſuit R.P.N. Generalis, Summi Pontificis voluntatem eſſe, referente P. Laurentio Paulo Procuratore generali, vt omnino fieret omnium Aſſiſtentium mutatio. Ac licet Suæ Sanctitatis voluntas, quâ par eſt reuerentiâ videretur ab omnibus tamquàm obedientiæ filiis amplectenda; cùm res tamen grauiſſima iudicaretur, tum quia noſtris Conſtitutionibus aduerſatur, tum quia nulla eius mutationis faciendæ cauſſa cernebatur, & grauia inde ſequi incommoda poſſe timebatur; Cenſuit Congregatio deſignandos, R.P.N. Generalis iudicio, Patres aliquot, qui cum eodem R.P. Noſtro, cùm primùm *Aſſiſtentium mutatio extraordinaria Pontificis mandato.* *Legati Patres ad Pontificem.*

 com-

commodè poſſet, rei momentum & communem Congregationis ſenſum Suæ Sanctitati, cum omni humilitate proponerent: rogarentque in primis, vt Societatis vniuerſæ illâ de re mentem ſecretis in Conſtitutione ſuffragiis exquiri permitteret: ſic tamen vt Suæ Sanctitatis nihilominùs poſteà iudicio acquieſceremus.

V. *in* MS. *dec.* 17.

Bulla Cruciata. CVm non deſint è Noſtris, qui Theologicarum rationum prætextu, vi Bullæ Cruciatæ ſibi licere putent Confeſſarios eligere, qui eos à reſeruatis in Societate caſibus abſoluant; & Sacerdotes etiam è Noſtris aliqui fortaſſe ſint, qui iiſdem fundamentis ſeu prætextibus nixi, eos qui in eiuſmodi caſus incurrerunt, abſoluere aliquando audeant, cum magno religioſæ noſtræ diſciplinæ detrimento, niſi remedium efficax afferatur; Propoſitum fuit, videndum, eſſétne ſeuerum aliquod ab hac Congregatione Decretum faciendum, quo id omnino prohibeatur, declarando prætereà, priuilegium Bullæ Cruciatæ nihil prodeſſe Noſtris poſſe aduersùs noſtræ Societatis priuilegia, ſæpiùs à ſanctâ Sede Apoſtolicâ nobis conceſſa & confirmata, decernendo Bullæ Cruciatæ vſum, quoad reſeruatorum caſuum abſolutionem, Noſtris interdictum, ac nullum eſſe, iuxta Breue Sanctiſſimi D. N. Gregorij XIII. anno 1575. die

die III. Maij, & Clementis VIII. die XIV. Iunij 1595. in eumdem finem conceſſum, & non ita pridem à Sanctiſſimo D.N. Paulo V. viuæ vocis oraculo R. P. Noſtro confirmatum. Placuit autem omnibus, hoc fieri Decretum, cùm Congregatio ſententiam eorum, qui contrà fruſtrà ſentiunt, reiiciat: & Noſtris omnibus, ne illam ſequantur, prohibendum cenſuerit. Ac licet ſenſerint, quatenus opus fuerit, à Summis Pontificibus declarationem petendam, quâ dilucidè conſtet, nullis Bullæ Cruciatæ priuilegiis aut clauſulis, etiam derogatoriis, dictis noſtris priuilegiis quidquam derogari; interim tamen edicit Congregatio, nemo vt Noſtrorum audeat vel docere, vel in praxi contrariam tenere ſententiam. Quare nec Sacerdotes abſoluere quemquam ad ſe cum reſeruatis caſibus accedentem præſumant: nec qui accedunt tutos ſe vllo modo in conſcientiâ, quaſi ritè abſolutos, arbitrentur. Si quem verò conſtaret illam doctrinam docere, vel aliis perſuadere, tamquàm probabilem; eum Prouinciales, tamquàm Societati maximè noxium, debitis pœnis coërceant.

VI. *in* MS. *dec.* 18.

VT illa hora recreationis, quâ iuxta Conſtitutiones poſt prandium & cœnam à grauioribus ſtudiis & occupationibus va- *Hora recreationis.*

candum eſſe præſcribitur, fructuoſiùs & religioſiùs iuxta regulas expēdatur; propoſitum fuit, vt mediâ poſt prandium & cœnam horâ elapsâ, quod reliquum eſt, ita diſtribueretur, vt quadrans vnus recenſendis aliquorum Sanctorum exemplis, vel huiuſmodi aliis tribueretur; alter verò, ſi ſe ad cubicula Noſtri reciperent, vel in recitando Roſario, vel in gratiarum actione, vel in pij alicuius libelli lectione ac meditatione inſumeretur. Cùm itaque multa hinc inde diu à Patribus allata in medium fuiſſent; viſum tandem eſt maiori parti, nihil de conſuetâ illâ horâ recreationis detrahendum eſſe, de quâ loquitur Regula Præpoſiti LVI. & Rectoris LV. verùm enitendum eſſe diligenter, vt aliis rationibus, quæ à diuerſis propoſita fuerant, occurreretur incommodis, quæ certum eſt alicubi in recreationibus inueniri, aut ex eiſdem promanare. Eas autem rationes ac remedia deferenda eſſe ad Patres Deputatos pro ſpiritus renouatione, vt quæ ab iis probata fuiſsēt, poſteà Congregationi generali proponerentur.

VII. *in* MS. *dec.* 19.

Ordinationes de viſitandis feminis.

POſteà cùm propoſitum fuiſſet, videndum, an Ordinationibus à R.P.N. Generali factis, circa viſitationem præſertim feminarũm, aliquid addendum eſſet, ad earum fructus certiùs atque efficaciùs percipiendos; Viſum eſt Congregationi, vt Patres Deputati

tati pro renouatione ſpiritus, diligenter illas percurrerent, tam impreſſas quàm manuſcriptas: quibus ſi quid addi poſſe iudicaſſent, ad Congregationem deferrent.

VIII. *in* MS. *dec.* 20.

QVoniam in quartâ generali Congregatione facta fuit poteſtas R. P. N. Generali, vt pro Seminariis Noſtrorum, quæ indigerent, diſpenſaret circa bonorum applicationem extra Prouinciam in quâ bona illa eſſent; propoſitum eſt Congregationi, vt hæc eadem auctoritas R. P. N. Generali denuò concederetur pro Seminariis Prouinciarum, in quibus qui Societatem ingredi cupiunt, admittuntur. Itaque poſt varias rationes à diuerſis Patribus in vtramque partem allatas; & iis quorum maximè intereſſe videbatur, prolixè auditis; conſtitutum fuit, vt poteſtas illa diſpenſandi, & bona eiuſmodi Seminariis Noſtrorum egentibus applicandi, quemadmodùm dictum eſt, huius etiam Congregationis auctoritate concederetur intra Regnum Hiſpaniæ: atque idem etiam de aliis quoque Regnis intelligeretur. *Bonorum applicatio extra Prouinciam.*

IX. *in* MS. *d.* 21.

QVia in nonnullis Prouinciis ac ciuitatibus dicitur eſſe non parua offenſio, quòd Noſtri in Aduentu nec ieiunent, nec abſtineant ſaltem à carnibus; propoſitum Congregationi fuit, conſiderandũ, An ad euitan- *Aduentus & pœnitentia.*

dam dictam offenſionem,concedendum eſſet iis Prouinciis quæ id petunt,vt vel ieiunent, vel abſtineant; atque ad omnes ſcrupulos eximendos ſimul declararetur, quomodò intelligenda ſint verba illa Regulæ xxxII. Præpoſiti, & xxxI. Rectoris, *dummodò ordinaria conſuetudo ieiunandi, quæ iuxta Conſtitutiones non ſit,non introducatur.* Viſum tandem eſt Congregationi,nullo modo expedire,vt vlla vniuerſalis huius rei conſuetudo toti Societati communis introducatur. Cumque perſpicuum ſit,reliquo anni tempore, abſque inducendæ conſuetudinis periculo,ieiunia cum delectu ciborum more Eccleſiaſtico, & abſtinentias petentibus, iuxta diſcretionis menſuram condere Superiores poſſe; monendos Congregatio cenſuit, eos etiam in Aduentu faciles eſſe oportere,cùm ad ſingularitatem non pertineat, aliis non ieiunantibus ieiunare. Quare vt ſimul & conſuetudo non introducatur, quæ obligationem ſapere videatur; & ædificationi quoque conſulatur, atque offenſio vitetur; ſtatutum eſt, vt ſi in aliquâ ciuitate, vel in pluribus, vel etiam in totâ Prouinciâ offenſio hæc timeatur; Prouincialis diligenter & perſpicuè R.P.N.Generalem informet, vt ille pro ſuâ prudentiâ omnibus perſpectis ſtatuere poſſit,quid in quâque Domo vel Prouinciâ concedendum ſit vel cauendum: ex eoque ſic

praxis

praxis tota deducatur, vt nec offenſioni ſit locus, nec obligatione Noſtri ad huiuſmodi ieiunia obſtricti cenſeantur.

X. *in* MS.*dec*.22.

RETulit R.P.Generalis,ſe,prout die XXVI. Februarij Act. v. Decreto XVI. ſtatutum fuerat, cum Patribus Ferdinando Albero, Ludouico Richeomo, Ioſepho Villegâ, Antonio Maſcarenas,Paulo Boxâ,& Bernardino Caſtorio, pridie ſummum adiiſſe Pontificem: cumque varias rationes attuliſſet, quibus Aſſiſtentium mutationem Societati valdè incommodam fore oſtenderet, Suam Sanctitatem benignè quidem audiuiſſe,perſtitiſſe tamen in propoſito; cùm aſſereret, ſe præſentium quidem Aſſiſtentium ad id perſonarum ratione non moueri; ſed Societatis tamen bonum, & Dei obſequium ſpectare. Quare gratum ſibi futurum, ſi hoc ei crederemus, & ipſius iudicio ac voluntati acquieſceremus.Ac licet quando id commodius intra Congregationis tempus videretur, à nobis perfici permiſiſſet; cùm tamen quamprimùm faciendam nouorum Aſſiſtentium electionem eſſe omnium ſuffragiis iudicatum fuiſſet; indictum eſt quatriduum pro informationibus iuxta formulam faciendis: ita vt proximo die Veneris,hoc eſt VII.Martij manè ipſorum fieret electio. *Perſtat in propoſito Pontifex.*

XI. *in* MS. *d24.*

De non mutandis Conſtitutionibus.

QVoniam §.68. formulæ Congregationis generalis de ſubſtantialibus noſtri Inſtituti nihil omnino agendum in Congregatione dicitur; de iis verò quæ pertinent ad alias Conſtitutiones vel condendas, vel immutandas, & de aliis grauioribus ſemper eſſe ad plura medietate ſuffragia decernendum; cùm tamen appareat, non ſolùm plures particulares perſonas, ſed nonnullas etiam Congregationes prouinciales non eâ, quâ par eſt, reuerentiâ erga Conſtitutiones affici, facileque de illarum mutatione generali Congregationi proponere: quia res nouitatis ac periculi plena eſt, & viam munit non ſolùm ad contemptum Conſtitutionum noſtrarum, quas vt ſanctas, à B. Patre Noſtro tot lacrymis & orationibus conditas venerari debemus; ſed etiam ad aliam ſenſim Religionem condendam. Cùm propoſitum propterea fuiſſet ſtatuendum, vt de Conſtitutionibus immutandis non ſolùm decerneretur ad plura medietate ſuffragia, vt iam decretum eſt in primâ Congregatione generali tit. II. Decret. II. & in Congregatione generali ſecundâ Decr. IX. & X. Sed nec liceat quidem de iis in Congregatione tractare, ſi quid vmquàm proponeretur, niſi ad plura medietate ſuffragia de eo tractandum ſtatuatur. ipſa verò deliberatio & Decretum non fiat, niſi ad duas tertias

tertias partes, non obſtantibus decretis, & §. Formulæ Congregationis generalis antè citatis. Poſt multa quæ à diuerſis fuerunt allata, viſum fuit maiore ſuffragiorum parte, Decretum hoc eſſe à Congregatione faciendum: atque ita factum conſtitutumque fuit.

XII. *in* MS.*d.*25.

CVm relatum fuiſſet, aliquas Congregationes prouinciales propoſuiſſe nonnulla contra ſubſtantialia Inſtituti, quamquàm eiuſmodi eſſe minimè fortaſſe animaduertiſſent; vt tamen in poſterum ſint cautiores, propoſitum fuit, vt pœna ſtatueretur aliqua in eos qui deinceps hac in re, quæ tanti momenti eſt, peccauerint; & aliquid propoſuerint contra ea quæ ſubſtantialia Inſtituti ſunt; ſiue cùm certum eſt, ea quæ proponunt, eiuſmodi eſſe, ſiue cùm, ſintne talia, dubitatur. Atque omnium ferè conſenſu decretum eſt, vt in eos, qui tale quid in poſterum tentauerint, pœna R.P. Noſtri iudicio ſtatuatur. *Pœna in eos qui agunt contra ſubſtantialia.*

XIII. *in* MS.*dec.*26.

CVm verò propoſitum quoque fuiſſet de iis generalium Congregationum Decretis, quæ facta iam ſunt; multoque magis de Conſtitutionibus, propter earum reuerentiam, nec tollendis nec immutandis; ſtatuit Congregatio, vt nulla poſt hac prouincialis Congregatio quidquam proponat, quo tollendæ aut immutandæ ſint prædictæ Conſtitu- *De non mutandis Conſtitutionibus & Decretis.*

ſtitu-

ſtitutiones vel Decreta, niſi communi conſenſione, & omnibus eorum ſuffragiis, qui dictis prouincialibus Congregationibus interſunt, vel ſaltem ad duas tertias partes, viſum fuerit eſſe proponendum. Tum verò non petatur, vt eiuſmodi Conſtitutiones vel Decreta tollantur aut immutentur, ſed ſolùm incommoda proponantur, quæ ſecuta, vel ſequi poſſe, videntur ex eorum obſeruatione: ad eaque vitanda remedium à Congregatione generali ſimpliciter petatur.

XIV. *in* MS. *dec.* 28.

Aſſiſtentium quinque electio. Die VII. Martij, cùm Patres omnes, qui ſuffragij ius ad electionem habebant, manè facto Sacro conueniſſent, quemadmodùm Act. IX. Decr. XXII. conſtitutum fuerat, præmiſsâ breui oratione, facta eſt quinque Aſſiſtentium electio per ſecreta ſcrutinia, ad plura medietate ſuffragia. Et primo quidem loco, ſecundo ſcrutinio electus eſt pro Italiæ Siciliæque Prouinciis, P. Mutius Vitelleſcus, Prouincialis Romanæ Prouinciæ. Secundo loco pro Germaniâ primo ſcrutinio, P. Ferdinandus Alberus, Viennenſis Collegij in Auſtriâ Rector. Tertio loco pro Galliis ſecundo ſcrutinio, P. Ludouicus Richeomus, Prouincialis Lugdunenſis. Quarto loco pro Hiſpaniâ, & ad eam pertinentibus Prouinciis primo ſcrutinio, P. Nicolaus de Almaçan, Prouincialis Bæticæ. Denique pro Luſitaniâ

taniâ & Prouinciis ad eam ſpectantibus primo etiam ſcrutinio, P. Antonius Maſcarẽñas, Prouincialis Luſitaniæ. abſolutaque electione ſinguli de nouo electi Aſſiſtentes iuramentum iuxta §. 81. Formulæ Congregationis generalis in omnium conſpectu coram Crucifixo præſtiterunt.

X V. *in* MS. *dec.* 29.

QVia litterarum humaniorum tanta eſt neceſſitas, tantaque ad diuinum obſequium, & proximorum commodum vtilitas, (quapropter magni ſemper in Societate factæ ſunt) ad earum ſtudia, quæ alicubi languere videntur, magis ac magis promouenda, quod ſummoperè ab omnibus Prouinciis expetitur: cenſuit Congregatio, vt (quemadmodùm propoſitum fuerat) cum Noſtris, qui mediocrem rerum Theologicarum cognitionem habuerint, quæ ſufficere ad infidelium & hæreticorum conuerſionem poſſit; quique inſignes alioqui in litteris humanioribus fuerint, & plures annos in iiſdem docendis cum laude ſtrenuè laborauerint (ſi cetera non deſint quæ in Conſtitutionibus requiruntur) diſpenſari poſſit, vt ad profeſſionẽ quatuor votorum promoueantur, R. P. N. Generalis iudicio, iuxta Conſtitutiones. Quòd ſi prædictam rerum Theologicarum cognitionem eos non habere contigerit, & nihilominùs cetera, quæ dicta ſunt, adfuerint; diſpenſari cum

Profeſſio quatuor votorum pro Humaniſtis.

cum illis poterit, vt ad trium votorum profeſſionem promoueantur. Atque idem fieri poſſe intelligatur cum Noſtris, qui apud Indos vtiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiſcendis operam dederunt: dummodò dici intelligatur, ita in hac totâ re diſpenſari poſſe iudicio R.P.N. Generalis, vt non communiter tamen ac facilè cum omnibus vſurpetur.

XVI. *in* MS.*dec*.30.

Iuniorum ſeparatio.

CVm nihil ſit, quod deſiderare magis Societas debeat, maioriq́ue ſtudio promouere, quàm vt qui ſe ſuamq́ue in eâ operam ad Dei gloriam & proximorum vtilitatem in iis functionibus impendunt, quæ ſuæ vocationis atque Inſtituti propriæ ſunt, illum ſpiritus feruorem conſeruare, ac in dies augere ſtudeant, quem initio hauſerunt; cumq́ue tantus ex iuniorum noſtrorum Fratrum à reliquis ſeparatione fructus conſtet, vbi ea fieri cœpta eſt, ad eos in bonâ Nouitiatus educatione confirmandos, & probè, quales Inſtitutum poſtulat, effingendos; poſtulatum fuit, vt huius Congregationis auctoritate eiuſmodi ſeparatio approbaretur & confirmaretur; eaq́ue, ſicubi fortè nondum cœpiſſet, introduceretur. Quamobrem omnium votis non approbata modò fuit, ſed etiam Prouincialibus magnoperè commendatum, vt pro eo quo Societatem amore proſequuntur,

tur,

tur, cupereque propterea debent, vt ij, de quibus agitur, melius in eo ſpiritu conſeruentur, quem probationis tempore acquiſiuerunt; hunc Iuniorum ſeorſum à ceteris habitandi, conuerſandi, & in omnibus, quoad fieri poterit, ſegregandi morem inuehi & obſeruari curent, tum in Seminariis maximè, illiſque Collegiis, in quibus numerus eorum maior eſt; tum verò etiam in aliis, vbi commodè fieri poſſe iudicauerint. Rogatuſque fuit R.P.N. Generalis, vt Inſtructionem aliquam ad huius rei feliciorem facilioremque progreſſum conficeret.

XVII. *in* MS. *d.* 34.

QVia verò iuxta Canonem XXXI. primæ Congr. & LVIII. Congr. quintæ, moris eſt, vt ſi quæ Congregationis tempore Rectorum vel conſtituendorum vel mutandorum neceſſitas occurrat, id niſi Congregatione annuente non fiat; & quibuſdam in locis fieri oportere Prouinciales aliquot vrgebant: Cenſuit Congregatio, cùm id proponeretur; R.P. Generali permittendum, quod pro maiori Societatis bono faciendum in Domino iudicaſſet. *Rectorum mutandorum poteſtas facta Generali.*

XVIII. *in* MS. *d.* 35.

PRopoſitum fuit in Collegiis, quæ hactenus multiplicata ſunt, vbi ſtudentium Noſtrorum Seminaria actu non ſunt, an licitè retineri poſſent; & quid remedij eſſet adhiben- *Collegia quæ noſtrorum Seminaria non habent.*

bibendum, cùm ex Conſtitutionibus & litteris Apoſtolicis conſtare videatur, reditus in Collegiis & Domibus Probationis ad Seminaria Noſtrorum ſtudentium eſſe conceſſos. Et cùm, perpenſis plurimis locis Conſtitutionum, verbis litterarum Apoſtolicarum, & Decretis primæ, ſecundæ & tertiæ Congregationis generalis, multa in medium adducta eſſent, & per quatriduum res diligenter examinata; viſum eſt Congregationi ſtatuendum, nullum in eâ re fuiſſe aut eſſe debere ſcrupulum: cùm præſertim perpetua praxis, & cōtinuata ſeries ab ipſo beati Fundatoris tempore hucuſque tradita, quæ eſt optima legum interpres, ſecuros nos reddere poſſint. Et nihilominùs ad omnes difficultates tollendas, quoniam non ſolùm per communicationem priuilegij à fel.rec. Iulio II. Ordini Prædicatorum conceſſi; ſed etiam ex proprio priuilegio, poteſt Societas, quæ dubia ſunt in Inſtituto & formulâ eiuſdem comprehenſa, declarare: Declarat Congregatio, non ſolùm Collegia, vbi ſunt eiuſmodi Seminaria, ſed etiam alia in quibus litterarum ſtudia tractantur, & Scholæ in proximorum vtilitatem apertæ ſunt, eſſe conſentanea Conſtitutionibus & Inſtituto: & Profeſſos, atque Coadiutores formatos, de quibus poterat eſſe maior dubitatio (nam de ceteris nihil ſcrupuli ſubeſſe poteſt) qui eiuſmodi

di Collegiis, etiam vt operarij neceſſarij aut vtiles ſunt; poſſe in eis ſine vllo ſcrupulo ſuſtentari: neque hoc eſſe, Societatẽ profeſſam, quod de Domibus profeſſis prohibitum eſt, ex Collegiorum reditibus iuuari. Curandum tamen omninò, vt Collegia inchoata perficiantur, quò vel noſtri Scholaſtici aliquot ibi ali, vel, ſi commodius Societati fuerit, in aliquibus Seminariis ex eorum contributione ſuſtẽtari, vel aliâ aliquâ ratione proſpici poſſit, prout R. P. Præpoſito Generali ad maius Dei obſequium, Societatis vtilitatẽ, & commune Eccleſiæ bonum expedire viſum fuerit. Si verò ob paucitatem Domorũ Profeſſarum (quas hactenus, etſi diligenter à R. P. Præpoſito Generali quibuſdam locis curatum ſit) multiplicare non potuimus, profeſſorum numerus ita excreuerit, (quod tamen ob multitudinẽ & neceſſitatem Collegiorũ, aliis morientibus ac deficientibus, nõ tam citò futurum creditur) vt ipſi profeſſi extra caſus Conſtitutionibus comprehenſos in ipſis Collegiis non tam ob neceſſitatem atque vtilitatem illorum, quàm in fraudem, & vt ibi alantur, conſtituti eſſe poſſe videantur; tum Prouincialis, in cuius Prouinciâ id contigerit, moneat R. P. Præpoſitum Generalem, vt ille ſiue in Reſidentias, ſiue in alias Prouincias, ſiue ad Indos tranſmittere poſſit, quos tranſmittendos iudicauerit. Collegia autem vbi

omnino ſtudia non tractantur (quæ nulla aut pauciſſima eſſe Prouinciales teſtati ſunt) in meliorem formam arbitrio R.P.N. Generalis reducantur. Ac licet nonnullis ad maiorem ſecuritatem viſum fuiſſet, diſpenſationem à Chriſti Vicario, vel declarationem petendam; cenſuit tamen Congregatio nihil opus eſſe, cùm præſenti ſuâ declaratione omnes Noſtri tranquillo animo & quieti eſſe poſſint & debeant, ſicuti præſenti Decreto ipſamet Congregatio omnino decernit ac ſtatuit: hortans omnes in Domino, vt perfectioni potiùs acquirendæ, & proximis iuuandis, atque gloriæ Dei amplificandæ, vt in omnibus Regionibus, præſertim verò Septemtrionalibus, magno cum fructu Dei benignitate factum eſt, neruos omnes ipſi in vinculo pacis arctiſſimè colligati ſtrenuè intendant.

XIX. *in MS. dec. 36.*

Formula recognita.

CVm Patres Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. cœpiſſent eorum, quæ ad ipſos à diuerſis delata fuerant, iudicium Congregationi proponere; Placuit Congregationi, quemadmodùm aliàs factum fuiſſe referebatur, ea primùm omnia in Congregationis loco affigi, quæ tum ab ipſis tum ab aliis Patribus in ſingulis eorum Deputationibus diſcuſſa & diiudicata deferrentur: vt iis quæ maioris alicuius

cuius momenti eſſent, maturiùs conſideratis, faciliùs poſteà ſuum de eiſdem quiſque ſuffragium daret; & Congregatio auditis omnibus ſtatuere ac definire poſſet. In ceteris autem, quæ aut non eſſent adeò grauia, aut nullum cuipiam circa illa dubium occurreret; niſi iis coràm omnibus perlectis Congregatio aliquid eſſe mutandum iudicaſſet, Deputatorum iudicium approbaſſe cenſeretur. Atque huius generis fuerunt hæc quæ ſequuntur:

Numerus congregandorum.

1 Eo ipſo quòd numerus eorum, qui ad Congregationem Prouincialem conuenire poſſunt, ad numerum quadraginta vel quinquaginta contractus fuit per Decretũ LXVI. & Canonem XVI. Congregationis generalis quintæ; ad hos quoque intelligi debet ſuffragium actiuum eſſe contractum: reliquis autem profeſſis, ſi qui in eâ Congregatione locum non habent, remanet tamen ſuffragium paſſiuum. Itaque addendum eſt formulæ, eos, ſi eligantur, vocandos eſſe, ſi fieri commodè poſſit, vt Congregationi deinceps interſint.

Profeſſi applicati Prouinciæ.

2 Profeſſi, quos certò conſtiterit poſt indictam Congregationem applicatos eſſe Prouinciæ, in Congregationem admittentur vltra numerum quadraginta vel quinquaginta; ſic vt non excludantur ij qui ſunt de Prouinciâ, & ſuo iure intra numerum

dictum in Congregatione locum habent.

Quando dubitatur de ſubſtantialibus. 3 Quoniam iuxta Decretum xxv. huius Congregationis; de ſubſtantialibus Inſtituti, quando res dubia eſt, in Congregationibus Prouincialibus tractari non licet; in fauorem ſubſtantialium hæc conſtituta regula eſt; vt tunc res dubia, & de illâ tractari non poſſe intelligatur, ſi vel vnus Deputatorum cenſeat eſſe dubiam: multoque minùs, ſi Prouincialis ita cenſeat, cuius eſt totam Congregationem dirigere, atque omnino efficere, vt Decreta ſeruentur; eoſque coërcere, qui contra Inſtitutum aliquid fortè molirentur.

Compromiſſarij. 4 Circa §. 10, Congregationis Prouincialis, vbi dicitur, poſt decimum ſcrutinium per tres aut per quinque Compromiſſarios eligi vnum ex illis deberi, qui plura ceteris habeat ſuffragia; iudicatum eſt, ſi duo ex quinque Compromiſſariis vnum elegerint, & alij duo alium, quintus verò ad tertium acceſſerit; aut ſi ex tribus Compromiſſariis ſinguli acciperent ſingulos; in priori caſu danda deinceps ſuffragia eſſe inter eos tantùm duos qui plura ſuffragia habuerunt; & illum tertium excludendum, qui ab vno ſolo eligebatur. In poſteriori autem caſu duos alios addendos eſſe Compromiſſarios.

Reſponſa Generalium legenda. 5 Placuit etiam conſtitui, vt antequàm in Congregatione Prouinciali quidquam tractan-

ctandum proponatur; reſponſa priùs R.P.N. Generalis ad proximè præcedentis Congregationis quæſita prælegerentur.

XX. *in* MS.*dec.* 37.

Suffragia pro fundatore Domus Profeſſa.

CVm ex Decreto LXIII. & Canone XVIII. Congregationis tertiæ Generalis, pro fundatoribus Domorum Profeſſarum ſuffragia fiant in ipsâ Domo & Prouinciâ in quâ Domus erigitur; Quæſitum fuit, an videretur ab hac Congregatione ſtatuendum, vt eadem pro dictis fundatoribus in poſterum ſuffragia exhiberentur, quæ iuxta Conſtitutiones P. IV. c. I. pro fundatoribus Collegiorum in totâ Societate præſcribuntur: aut ſaltem addendum aliquid iis, quæ iuxta dictum Canonem fieri conſueuerunt; cùm plerique Domorum fundatores plus aliquando in ipſarum fundatione expendant, quàm nonnullorum fundatores Collegiorum. cenſuitque Congregatio nihil eſſe immutandum. Si quid verò aliud particularis aliquando cauſa poſtulauerit, R.P. Præpoſitus Generalis videbit.

XXI. *in* MS.*dec.* 38.

Inſtructio pro Confeſſariis Principum.

CVm facile non ſit, Principibus aliquando quibuſdam Confeſſarios à Societate poſtulantibus denegare; vt maiore, cùm accidit, integritate procedatur; néve vllum, dum alios noſtris miniſteriis iuuamus, detrimentum paupertatis noſtræ puritas patia-

tur; Placuit Congregationi Inſtructionem primò pro Confeſſariis Principum à R.P.N. Generali confectam approbare, ſuaque auctoritate confirmare: ac præterea ſtatuere, non licere Noſtris, eò maximè titulo quòd cum Principibus & Magnatibus tractant, vel eorum Confeſſarij ſunt, ab iis quidquam ad proprium vſum & diſpoſitionem accipere; neque ad id Superiores concedere facultatem poſſe. Et ſi quos aliquid eiuſmodi procuraſſe conſtiterit, eſſe puniendos. Idem voluit Congregatio intelligi de aliis Confeſſariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, amicos: & maximè obſeruari debere ab iis qui in Miſſionibus verſantur. Quòd ſi ſponte ab aliquo quid offeratur, aut alicui particulari mittatur, id iuxta regulas in communem vſum accipiatur & diſpenſetur. In caſibus verò particularibus & prudentia Superiorum videbit quid fieri expediat: & vbi dubium eſſet, ad R.P. Præpoſitum Generalem recurratur.

XXII. *in MS. dec. 39.*

Secreta ſuffragia

CVm in Deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. quæſitum fuiſſet, quod à pleriſque fuerat propoſitum, eſſétne in Congregationibus Prouincialibus ſecretis ſuffragiis de negotiis agendum; & res fuiſſet in Congregatione quoque propo-

propoſita & agitata; nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragiis, ſiue de negotiis aliis agatur, ſiue quæratur, cogendáne ſit Congregatio generalis; propter multa & grauia incommoda, quæ, præter nouitatem, inde ſecutura eſſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitùs definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus, aut priuatis aliquorum ſenſibus locus eſſet.

XXIII. *in MS. d. 40.*

QVæſitum etiam fuerat in eadem Deputatione pro formulis, Imponendúmne præceptũ eſſet, quo vetaretur, vt nihil quidquam in informationibus de aliquo auditum, illi ipſi manifeſtaretur, indicatâ perſonâ à quâ fuiſſet acceptum. Quod cùm eſſet Congregationi quoque propoſitum, illa non modò Deputatorum iudicium confirmauit, (qui cenſuerunt omnes, præceptum quidem huiuſmodi non eſſe imponendum; ſed aliquid tamen grauioribus verbis addi poſſe, quo ſui omnes officij monerentur) verùm addendum etiam putauit, non modò non indicandam vlli perſonam eſſe, à quâ de ipſo quidquam quis audiuiſſet; ſed neque in vniuerſum quidem cuiquam aliquid omnino de ipſo in informationibus auditum, eſſe deferendum. *Secretum in informatione capiendâ.*

XXIV. *in* MS. *dec.*41.

Quæ ſeruãda in informationibus capiendis.

QVoniam in Congregationibus prouincialibus, ex informationibus, quæ capiuntur, ſiue de mittendis ſingulis trienniis Romam Procuratoribus agatur, ſiue de eligendis iis qui Prouincialem ad Congregationem generalem comitaturi ſunt, non mediocriter lædi caritas plerumque poſſet, dum inquiruntur & dicuntur permulta, quæ ad rem circa perſonas eligendas non faciunt; Viſa ſunt Congregationi hęc, quæ ſequuntur, in huiuſmodi informationibus in poſterum obſeruanda & commendanda. Vt maxima primùm tam in capiendis quàm in dandis informationibus religioſæ caritatis & modeſtiæ retinendæ ratio habeatur. Deinde verò de perſonis, quæ ſatis jam vel ex earum actionibus, diuque probatis moribus, vel ex adminiſtrationibus, atque ex officiis quibus in Societate functæ fuerunt, in Prouinciâ notæ ſunt, nullam eſſe informationem capiendam; verùm de iis tantùm capiatur, quæ planè notæ non ſunt; & quidem ab iis, qui eas benè norunt, & ſinceram de ipſis informationem dare poſſunt. Denique vt aliis omnibus prætermiſſis, de iis tantùm rebus capiatur ac detur informatio, quæ ad id pertinent, cuius maximè causâ fieri electio debet, iuxta formulam Congregationis prouincialis §.14. nimirùm, An rerũ Societatis notitiã habeat, &c.

Quam-

Quamobrem etiam viſa ſunt Congregationi expungenda illa verba, quæ illo §. extremò leguntur, *& alia huiuſmodi.*

XXV. *in* MS. *dec.*42.

Ex allatis à Patribus Deputatis pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. hæc fuerunt à totâ Congregatione approbata circa formulam Congregationis prouincialis: *Formula correcta.*

1 Vt ex formulâ Congregationis prouincialis §. 5. expungatur, quod habetur de Rectoribus Conuictorum & Seminariorum ad Congregationes prouinciales admittendis: cùm per Decretum CIII. & Can. XVI. Congregationis generalis quintæ, iam ſint ab ipſis excluſi.

2. Cùm maximum Collegium, cuius Procurator in Congregatione prouinciali locum habet, iuxta §. 5. formulæ Congregationis prouincialis, quando nullus ſit Prouinciæ Procurator; Patribus Deputatis viſum eſſet, dicendum ceteris paribus antiquius; habendamque rationem eſſe tum numeri perſonarum, tum redituum & functionum; atque in his tempus indictæ Congregationis ſpectandum; Congregatio tamen cenſuit, ad tollendas difficultates addendum, vt R. P. Præpoſitus Generalis nominet in ſingulis Prouinciis quod ſit maximum Collegium, ſicubi aliqua dubitatio fuiſſet. *Quodnam maximum Collegium.*

3 Pro-

Superiores Profeſſi vbinam ſedeant. 3 Profeſſi quatuor votorum, qui propter Canonem XVI. Congregationis quintæ non ingrediuntur Congregationem ratione profeſſionis, ſed ſolùm quia Superiores ſunt, ſedere debent inter profeſſos, iuxta ordinem antiquitatis.

4 Si quis ſufficientem habet informationem de eligendis, non cogitur eam petere, iuxta §.14. Nec quidquam addendum eſt formulæ, niſi fortè, vt caueant, ne quis ſine ſufficienti informatione ſuffragium ferat.

Infirmus in eodem domicilio. 5 Circa §.20. declaratum fuit, infirmos in eodem domicilio haberi pro præſentibus. quare in omnibus electionibus, etiam Compromiſſariorum, actiuum & paſſiuum habere ſuffragium: ferè tamen expedire, electionem Compromiſſariorum ex illis fieri, qui Congregationi præſentes adſunt, & communem Congregationis ſenſum vident. verùm quid in ſingulis caſibus & perſonis expediat, videat ipſa Congregatio.

Suffragia comburenda. 6 Placuit, vt Congregationis prouincialis & Procuratorum formulis addatur, quod eſt in §.52. Congregationis generalis, de ſuffragiis ſtatim comburendis, & quidem à Secretario. neceſſarium tamen non eſt viſum comburi in eodem Congregationis loco, ſed ſtatim poſt illam.

Latinè loquendum. 7 Addi quoque placuit formulæ Congregationis prouincialis, paragraphum 69. Congrega-

gregationis generalis de dicendis ſententiis breuiter, &c. tum verò etiam viſum fuit, in iiſdem prouincialibus Congregationibus Latinè loquendum eſſe.

8 Viſum eſt eidem formulæ addendum §. in quo moneantur Prouinciales, vt quando ita expedire iudicauerint, & res poſtulauerit, poſſint pro ſuo munere imponere præceptum ſecreti. *Præceptum ſecreti.*

9 Circa §. 9. ſi de Procuratoris electione agatur, qui tertio quoque anno Romam mittendus eſt; poteſt, legitimè impeditus ne intereſſe Congregationi prouinciali poſſit, abſens eligi; modò non ſit extra Prouinciam, & Prouincialem conuenire poſſit antequàm Romam adeat. Si verò agatur de mittendis ad Congregationem generalem, eligi poſſunt omnes qui de Prouinciâ ſunt, etiam qui eo tempore ſunt extra Prouinciam. *Abſentes eligi qui poſſint.*

10 Iudicatum eſt, æquum eſſe, atque ita fieri debere, vt numerus congregandorum quadrageſimus vel quinquageſimus Romæ conficiatur primò ex profeſſis Prouinciæ; ceteri verò quatuor votorum Profeſſi, qui Romæ Societati vniuerſæ nauant operam, vt Reuiſores, Subſtituti Secretarij Generalis, & alij huiuſmodi, ſupra illum numerum admittantur, quando aliàs ratione antiquitatis eſſent admittendi cum excluſione aliorum. *Numerus Romæ congregandorum.*

11 Pro-

Procurator Generalis. 11 Procurator Generalis in Congregationem prouincialem admittatur, intra numerum tamen, iuxta Canonem xvi. Congregationis quintæ: atque hoc erit in formulâ declarandum.

Secretarius. 12 Secretarius Societatis Profeſſus, qui ratione numeri non haberet locum in Congregatione prouinciali, admittendus eſt ob Canonem xv. Congregationis quartæ: abſque alterius tamen Profeſſi excluſione qui intra numerum contineretur.

Reiecta. 13 Declarandum eſt in formulâ, De reiectis, antequàm de ipſis tractetur, decernendum priùs eſſe in Congregatione, Vtrùm de illis agendum ſit nec ne.

Electorum impedimenta. 14 In Prouinciis intra Europam, ſi durante adhuc Congregatione prouinciali primo loco electus ad Congregationem Procuratorum ire non poſſit, & eius impedimentum fuerit probatum; ſuccedat electus ſecundo loco; & eligatur alius, qui ſubſtituatur loco ſecundi. Si verò vterque fuerit impeditus, duo alij eligantur, vnus primo, alter ſecundo loco. Quòd ſi diſſolutâ iam Congregatione, impeditus vterque iudicetur, vt eſt in §. 27. aut nullus eo anno mittatur; aut Prouincialis cum ſuis Conſultoribus, qui ſuffragij ius in Congregatione haberent, & præſentes ſunt, alium poterit mittere ad informandum de ſtatu Prouinciæ: qui tamen nullum

lum Romæ tamquàm Procurator ius habeat in Congregatione Procuratorum.

15 Si quis quâcumque ex cauſsâ ante electionem à Congregatione abeſſe cogatur, nec adeſſe poſſit electioni; admittatur alius, qui proximè ad Congregationem accederet. Si verò ille poſteà redeat, ſuo iure admittatur; neque tamen alter excludatur. Poſt electionem verò nullus eſt pro abſente ſubrogandus. *Abſentum loco ſubſtituti.*

16 In actis, quæ in Prouinciâ manent, ſcribenda ſunt omnia quæ fuerunt in Congregatione tranſacta, ſiue probata fuerint, ſiue reiecta: Romam verò approbata ſolùm mittenda ſunt, non reiecta. *Quæ in actis ſcribenda.*

17 Ad §.34. formulæ Congregationis prouincialis addendum eſt reſponſum R.P.N. Generalis, quo ſtatuitur, ſatis eſſe, ſi ſolus Secretarius cum Prouinciali obſignet ſcripturas poſt diſſolutam Congregationem; & eas poſteà Prouincialis tradat Procuratori, vel ſibi ſeruet, ſi eundum ſit ad Congregationem generalem. *Sigillare acta.*

XXVI. *in MS. dec 43.*

PRopoſita quædam ſunt item à Patribus Deputatis pro formulis, &c. circa formulam Congregationis Procuratorum; quæ Congregatio eo, quo ſequitur modo approbauit. *Circa formulam Procuratorum.*

1 Procuratores in ſuffragiis ferendis Romæ *Procuratorum ſuffragia Romæ.*

mæ pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali,ſi diſſentire volent,ſiue affirmando ſiue negando , à ſenſu omnium vel maioris partis Prouinciarum ; tunc ad aliquid contrà ſtatuendum non ſufficient ſuffragia plura medietate,ſed duabus ſuffragiorum tertiis res tota decernatur.Si verò Prouinciarum vota ſint æqualia, res terminetur ad plura medietate ſuffragia.

Selectio rationum pro cogendâ. 2 Quemadmodùm Secretarij eſt colligere fideliter omnia quæ in Congregatione aut dicuntur aut aguntur; ita etiam ipſe collectas rationes, quæ pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali allatæ fuerint , ad prouincialem Congregationem referet;eiuſqueiudicio præcipuas ſcliget , quæque ad commune Societatis bonum ſpectare videbuntur.

Tempus Congregationis generalis cogendæ. 3 Si fuerit in Congregatione Procuratorum decretum,cogendam eſſe Congregationem generalem ; intelligitur intra ſeſquiannum eſſe cogendam: menſem autem ac diem R. P.N.Generalis conſtituet. atque ita ſcrutinio altero non erit opus , quo quando cogenda ſit, quæratur.

De non manifeſtando ſuffragio. 4 Non eſt iudicatum , præceptum eſſe neceſſarium, quo caueatur, ne cuipiam Procuratores manifeſtent , qualénam ſuffragium dederint Romæ de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali: monendos

dos tamen eſſe, ne illud temerè manifeſtent.

5 Cùm iudicaretur maior aliqua directio neceſſaria, quâ cognoſcerent Procuratores, ac deliberare certiùs poſſent, cogendáne ſit Congregatio generalis; Viſum fuit addendum §.6. Procuratores intelligere debere, cogendam generalem Congregationem non eſſe, niſi iuxta Conſtitutiones P.VIII. cap.II. §.2. cùm deliberandum erit de rebus perpetuis ac magni momenti, vel de rebus grauibus ac difficilibus, ad vniuerſam Societatem, & ad modum in eâ procedendi ſpectantibus, quibus R.P. Præpoſitus Generalis cum Aſſiſtentibus prouidere non poſſit; quibuſque certum videatur generalem Congregationem afferre poſſe remedium. *Materia cogenda Congregationis generalis.*

6 Cùm quæſitum eſſet, An aliquæ addi regulæ debeant, ne maiorem Procuratores quàm par ſit, poteſtatem ſibi vſurpent in negotiis tractandis, in emendis rebus, in expenſis in itinere faciendis, & ſimilibus: Viſum fuit hoc ad R.P. Generalem pertinere: addi tamen poſſe in §.8. formulæ, vt Procuratores pecuniam ſibi datam, & vndequaque acceptam, etiam cum facultate Superiorum, Prouinciali conſignent, atque ab illo ſibi neceſſariam accipientes, paupertatis ſint memores. *Procuratorum expenſæ.*

XXVII. *in MS. d. 44.*

Circa Congregationem generalem. CIrca formulam verò Congregationis generalis hæc item ab iiſdem Deputatis pro formulis, &c. allata & iudicata fuerunt, Congregationis etiam iudicio approbata.

Quot eligere debeant Vicarium. 1 Si vel Præpoſitus Generalis ante mortem Vicarium Societatis non nominauerit, vel ante noui Generalis electionem moriatur, ad eius electionem omnes Profeſſi, qui eo in loco fuerint, vocandi ſic erunt, vt ſenarium quidem numerum excedant, ſed plures tamen quadraginta non ſint.

Aſſiſtentium electio extra Congregationem. 2 Si quando extra tempus Congregationis generalis eligendi ſint Aſſiſtentes atque Admonitor, placuit ſeruari Conſtitutionem; & Generalem Præpoſitum cum approbatione Prouincialium vnum ſubſtituere, & aliquam de illo informationem ad eos mittere, quibus notus non eſſet is qui proponitur, quod hactenus factum eſt. Plures enim nominari, non eſt Conſtitutionibus conſentaneum, quæ R.P. Generali ius tribuunt vnum nominandi. Qui verò fuerit electus, iuramentum præſtet coram iis qui ius in Congregatione generali habeant, hoc eſt, coram R.P. Generali, Aſſiſtentibus, Secretario, & Procuratore Generali.

Congregationum Decreta Prouinciis communicanda. 3 Congregationum generalium acta Prouinciis communicari neceſſe non eſt. Verùm

Decreta

Decreta omnia Prouincialibus danda ſunt,vt in ſingulis extent Prouinciis.& à Prouincialibus communicari poſſunt Superioribus illis,quibus expedire iudicauerint.

4 Quod in §.53.formulæ dicitur, *Non erit opus eligere nouos Aſſiſtentes*, ſic intelligendum eſt,vt integrum Congregationi ſit,aut nouos eligere, aut antiquos confirmare. Ergo addendum eſt formulæ, vt videat Congregatio per ſecreta ſuffragia, an priores confirmandi ſint,an alij eligendi. *Aſſiſtentes.*

XXVIII. *in* MS.*d.*45.

PRopoſitum fuerat Congregationi, vt informatio, quæ fieri debet ad ſeruandum Canonem tertium Congregationis quintæ generalis,illa cenſeretur ſufficiens,in quâ teſtes deponerent de quatuor vel quinque generationibus : in hac verò non haberetur ratio de rumoribus, ſed probationes ſint certò concludentes,aliquam perſonam in particulari fuiſſe ad fidem conuerſam ex Iudaiſmo vel Mahumetiſmo.Cùm igitur Congregatio hac de re diligenter, & hinc inde allatis rationibus per tres ſeſſiones egiſſet ; tandem decreuit per modum ſiue declarationis, ſiue moderationis, eam in poſterum praxim eſſe adhibendam, vt excluſis iis qui Moriſci in Hiſpaniâ vocantur, vel aliis quibuſcumque, qui Chriſtiani quaſi ſpecietenus haberentur (de his enim non agitur) itemque iis,qui hoc *Declaratio Decreti de genere.*

nomine generationis Hebræorum ſeu Saracenorum infames habentur, qui etiam iuxta Conſtitutiones titulo infamiæ admitti non poſſunt; in ceteris,qui alioqui honeſtæ familiæ eſſent,aut vulgò nobiles, vel boni nominis haberentur, informationes fierent vſque ad quintum gradum incluſiuè. In quibus informationibus, quæ diligenter, ſecretò, & prudenter faciendæ erunt,exactè tamen, ſicuti non eſt habenda ratio cuiuſcumque rumoris,aut cuiuſpiam aſſerentis ſe aliquid inaudiſſe; ita ſi conſtans fama haberetur, tales hac maculâ notatos,vnde offendiculo & dedecori eſſe poſſent, non eſſent admittendi: ſed probationes certæ & fide dignæ habendæ erunt, vt aliquis vſque ad eum gradum excludatur. Vltra hos verò gradus,niſi ſit talis infamia quæ publicè conſtet, decreuit Congregatio,non eſſe aut cenſendum impedimentum aliquod, aut vlteriùs inquirendum. De Tartaris autem & Mahumetanis aliis, ſiue in Poloniâ ſiue alibi, committitur R.P.N. Generali, vt poſſit diſpenſare intra prædictos hos gradus,cùm ceſſet in his ratio infamiæ & dedecoris. Atque hac occaſione ad caritatem & vnionem inter Noſtros ſeruandam,ne quis incertis rumoribus detur locus,aut ſpargantur inter Noſtros,quæ etiam Superiores, & alios præſtantes operarios lædere & contemptibiles reddere poſſunt,commendat

mendat ſeriò & diligenter Congregatio omnibus Noſtris, ne de huiuſmodi rebus ſermones miſceantur: monitis tamen, vbi opus fuerit, Superioribus, ſi quid irrepſerit, quod contra hoc Decretum ſeu moderationem eſſe poſſit, vt illi pro ſuo officio remedium adhibeant, vel R.P.N. Generalem admoneant.

XXIX., *in* MS.*dec.46.*

CVm Patres Deputati pro renouatione ſpiritus, duo retuliſſent in ipſorum Deputatione approbata; eorumdem iudicium plurium ſuffragiis Congregatio confirmauit. Ea ſunt quæ ſequuntur: *De renouatione ſpiritus.*

1 Vt ante renouationem votorum inſtituatur vacatio per triduum, ita vt ceſſetur ab aliis occupationibus, etiam litterariis, præterquàm à lectionibus ordinariis, vbi eæ habentur, ſiue matutino, ſiue etiam veſpertino tempore: & ideò vbi commodè fieri poterit, eligendum tempus, in quo præcedant aliquæ vacationes, ſicut vacationes Natalitiæ: & per illud triduum, qui vota renouaturi ſunt, exerceant ſe in rebus ſpiritualibus, iuxta Inſtructionem. *Triduum ante renouationem votorũ.*

2 Vt omnes quotannis vacent ſpiritualibus exercitiis per octo vel decem dies continuos, atque vt id efficaciter & omnino fiat, ſtatutus eſt iſte annuus ſpiritualium exercitiorum vſus, & omnibus ſummoperè à Congregatione commendatur, præcipuè verò *Exercitia ſpiritualia annua.*

Superioribus; vt non modò ceteros ſuo exemplo excitent, ſed tempus quoque ſingulis commodum ad ea cum fructu peragenda, omnibus difficultatibus ſuperatis attribuant.

XXX. *in* MS. *dec*. 47.

De veſtitu & pileo Coadiutorum.

CVm propoſitum fuiſſet de diſtinctione habitus Coadiutorum temporalium, Congregatio cenſuit, commendandum eſſe R.P.N. Præpoſito Generali obſeruationem regulæ quoad breuitatem veſtium. De pileis verò, cùm diligenter dictæ ſententiæ fuiſſent, placuit Congregationi nihil in alterutram partem definire aut ſtatuere, neque quidquam hoc tempore innouandum eſſe: iuuandos autem in ſpiritu diligênter ac paternè, vt in ſuâ vocatione humiliter ac reuerenter Domino ac Societati inſeruiant. Si qui verò ſe ad ſpiritum vocationis & gradus ſui non accommodauerint, ij puniantur, mortificentur, & pilei etiam vſu, vbi eſſet introductus, ad humiliationem arbitrio Superiorùm priuentur.

XXXI. *in* MS. *dec*. 48.

Finis Congregationis indictus.

QVia relatum fuit, nihil admodùm ſupereſſe in Congregatione tractandum; propoſitum fuit, & omnibus acclamantibus decretum, vt Congregationi die Sabbati proximo, hoc eſt, XXIX. Martij finis imponeretur,

tur, niſi quid aliud accideret, quamobrem aliud ipſi Congregationi videretur.

XXXII. *in* MS. *d.* 49.

LEcta ſunt, & à Congregatione confirmata ſequentia, quæ Patres Deputati pro manifeſtatione delicti Superioribus facienda ſibi viſa retulerunt circa Regulam Summarij IX. & X. deſumptam ex capite IV. Examinis, §.8. *De manifeſtatione delicti.*

1 Licitum eſſe omnibus, manifeſtare Superiori, vt Patri, quodcumque delictum alterius, ſiue graue ſit ſiue leue; & hunc eſſe ſenſum Regulæ.

2 Cùm illo capite IV. Examinis omnibus proponatur, & interrogentur, An contenti ſint futuri, vt omnes defectus, & res quæcumque quæ in iis notatæ & obſeruatæ fuerint, Superiori manifeſtentur; eo ipſo Noſtros cedere cuicumque iuri famæ, quod huic manifeſtationi obſtare poſſet: & facultatem concedere omnibus, deferendi ad Superiorem quæcumque, etiam grauia, quæ de illis notata fuerint: quandoquidem & ratione maioris humilitatis, & profectus ſpiritualis, & vt à Superiore magis cognoſci, & meliùs dirigi aut iuuari poſſint, ipſimet expreſsè conceſſerint & iudicauerint, ſibi magis expedire ad maiorem Dei gloriam & bonum animæ.

3 Cùm in eodem loco non ſolùm de defecti-

fectibus, ſed etiam de erroribus, & quibuſcumque aliis rebus, quæ in ipſo notatæ & obſeruatæ fuerint, fiat expreſſa mentio, non eſſe dubium, quin de omnibus delictis, etiam grauioribus, ſit ſermo.

4 Verba illa regulæ, *per quemuis, qui extra confeſſionem eas acceperit*, intelligi de illis, quæ ab aliquo alio in eo notata & obſeruata fuerint: non autem de iis quæ ipſemet ſecretò, & conſilij petendi gratiâ, vt dirigatur vel iuuetur, cum alio communicauerit. Si quando autem ob aliquas peculiares vel graues rationes dubitauerit conſiliarius, num debeat manifeſtare Superiori rem eo modo in ſecreto acceptam, tum conſulat diligenter Doctores, vt in re tanti momenti prudenter, atque cautione quâ decet, procedere poſſit.

5 Neceſſe non eſſe in hac manifeſtatione expectare, vt hoc illi à Superiore iniungatur, vel ab ipſo interrogetur, cùm verba illa, *præſertim vbi à Superiore fuerit ita præſcriptum*, ſatis declarent, debere eſſe paratos ad hanc manifeſtationem, non expectato Superioris præſcripto.

6 Quod verò ſubiungitur, *debitâ cum caritate & amore*, ſic accipi debere, vt qui manifeſtat, non debeat aliquo inordinato affectu duci, vt alius ſcilicet confundatur, mortificetur, puniatur; ſed ex affectu caritatis, vt videlicet ille meliùs iuuetur in ſpiritu, pericu-

lis

lis à Superiore occurratur, bono communi proſpiciatur; atque ita manifeſtans ſeruet eum modum manifeſtandi in verbis, narratione, intentione, qui amorem & caritatem præſeferat.*

7 In delictis, quæ vel in detrimentum boni communis, vel in damnum imminens tertiæ perſonæ vergunt, (qualia ſunt infectiua aliorum, & nociua bono Religionis, vt ſunt lapſus carnis cum tertio, ſeminatio diſcordiarum inter fratres, furtum, impugnatio, & machinatio contra Inſtitutum vel Superiores, præſertim verò Generalem, conſuetudo detrahendi & ſuſurrandi, & his ſimilia) non ſolùm poteſt, ſed etiam tenetur quiſque immediatè vti denuntiatione paternâ, manifeſtando illa Superiori, vt prouideat ſecretò & prudenter tam bono ſubditi, quàm bono Religionis.

8 Quando autem prudenter iudicaretur, non poſſe adhiberi ſufficiens remedium, quo prouideatur bono communi, vel tertiæ perſonæ, niſi aſſumatur in eâ re officium Iudicis; tunc tenebitur ſubditus ad denuntiationem iudicialem Superiori faciendam.

XXXIII. *in* MS. *d.* 50.

CVm autem quæreretur apud Deputatos circa eamdem regulam, quâ ratione in denuntiatione paternâ ſe debeat gerere Superior vt Pater, tam in ſeruando ſecreto, *Quomodò ſecretum ſeruandum.*

quàm in aliis quæ ad remedium adhibendum pertinent: hæc ab ipſis ſtatuta, & à Congregatione confirmata fuerunt quæ ſubduntur:

1 Eâ ratione ſecretum ſeruare debet, vt deferentem nulli reuelet ſine eius conſenſu, quem interdum dare tenebitur; atque ita vt ſemper Superior omnimodè indemnitati deferentis conſulat.

2 Delatum etiam nulli debet reuelare, qui non poſſit prodeſſe fini quem denuntiatio paterna intendit, qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis, quibus Superior debet paternè prouidere. Quare ſine vrgenti neceſſitate, & magnâ vtilitate in ordine ad dictum finem, & cum eò minore detrimento, quo poſſit reſpectu famæ delati, numquàm debet manifeſtare delatum.

3 Quando iudicat ob fines & rationes dictas reuelandum, tunc debet illis tantùm manifeſtare, qui prodeſſe poſſunt ad remedium adhibendum.

4 Habitâ ratione finis denuntiationis paternæ, poteſt ipſum delatum aliquando monere & corrigere ſecretò, coram duobus teſtibus, vt ex Euangelio cum S. Thomâ docent Doctores. Item & de remedio conſulere, imponendo ſecretum iis cum quibus communicat.

5 Po-

5 Poteſt etiam vnus Superior dicere rem ſic delatam & notam alteri Superiori eiuſdem delati, quando res ita poſtulauerit ad finem paternæ delationis.

6 Cùm autem poſſit, & ſit licitum, de eâ re conſultare cum iis, cum quibus expedit pro remedio, & cum ſecreto; vt tamen cum maiori cautione procedatur, quando conſultatio videretur neceſſaria, petatur conſenſus deferentis, quem dare ille debebit; ſic tamen, vt in conſultatione deferentis nomen taceatur; & res, quoad fieri poteſt, in vniuerſali tractetur. Non debet autem Superior petere à deferente, vt ſuo nomine ſubſcribat rem delatam, cùm ea ſubſcriptio tantùm deſeruiat denuntiationi iudiciali.

7 Poteſt item ob dictum finem, facere ſecretò quæcumque iudicauerit expedire ad medium profectumque delati, citra eius infamiam; vt monere priuatim, reprehendere, terrere minis, diligentiùs inuigilare circa ipſum, mutare illum loco, præuenire occaſiones, cauere à recidiuo, non admittere ad aliquod officium, remouere ab officio quod habet, ſi ſine violatione ſecreti, ſub aliâ occaſione apparenti & probabili id præſtare poſſit.

8 Poteſt etiam Superior aliqua ex ſic delatis publicare in publicis refectorij reprehenſionibus, vt ſunt defectus leues & communes

munes ſubditorum, imponendo pœnitentias ordinarias, ſecundùm praxim communem Societatis, dummodò non afferant ipſi delato infamiam alicuius momenti; & quoad fieri poterit, conſenſus habeatur deferentis, & ſine vllo eius detrimento fiat.

9 Denique poteſt Superior interdum ex ſic notis, & ad ſe tamquàm ad Patrem delatis, venire ad dimiſſionem delati ex Societate; ſic tamen, vt licet adiuuetur & vtatur hac notitiâ, non tamen eo modo procedat, vt talis defectus poſſit cognoſci ab aliis, vel in ſpecie, vel in genere: ſed alias aliâ viâ cognitas notas opponat, quæ ad illum dimittendum ſufficientes ſint in opinione aliorum: aut certè nihil dicat, nec det occaſionem aliquam credendi, quòd aliquid tale imponatur in pœnam delicti quod omnino ſecretum eſt, nec aliâ viâ ſcitur, quàm paternæ denuntiationis. Ne verò noua iſta viderētur, quæ de denuntiatione delicti ex Deputatorū iudicio allata & confirmata fuerunt; relatum eſt, quòd Iulius II. in Statutis Franciſcanorum dicit, damnandum eſſe dogma, quod habet, Religioſum criminis ſocium non teneri ad denuntiandum illud Superiori. Et quod in Conſtitutionibus generalibus Farinerij Ordinis Minorum cap. VII. refertur in quodam Capitulo generali, aliàs à S. Bonauenturâ ſtatutum conditum fuiſſe in hæc verba:

verba: *Nullus Frater dogmatizet, vel teneat, quòd cùm aliqui ſunt ſocij in crimine, non teneatur alter alterum reuelare Superiori, qui poteſt ac debet prodeſſe, & animarum periculis præcauere. Nam ex ſententiâ Bonauenturæ, & Magiſtrorum Ordinis, & totius Capituli generalis definitum eſt, quòd hæc doctrina eſt peſtifera, & in deſtructionem Ordinis & regularis diſciplinæ; cùm Prælati ſcire debeant ſubditi exceſſus, non ſolùm vt puniant, ſed vt poßint præcauere.*

XXXIV. *in* MS. *dec.* 51.

Denique decretum etiam fuit à Congregatione, vt hoc ipſum, quod de manifeſtatione delicti ſancitum ac probatum eſt, oſtendatur Nouitiis, & declaretur iuxta regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, inter alia, quæ ipſis explicanda declarandaque paulatim ipſis ibidem eſſe dicuntur. *Manifeſtanda Nouitiis.*

XXXV. *in* MS. *d.* 52.

Ex his verò, quæ Deputati pro formulis Congregationum recognoſcendis, &c. ſibi viſa fuiſſe retulerunt, quæ ſequuntur Congregatio ſuo quoque iudicio confirmauit. *Pro formulis Congregationum.*

1 Quod in formulâ Congregationis prouincialis dicitur de iis qui ambitiosè agunt, & per ſe vel per alios, directè vel indirectè ſuadent vt ſe vel certum alium eligant aut excludant; Viſum eſt extendendum eſſe, vt intelligatur à die indictæ Congregationis *In ambitioſos cenſura.*

vſque

vſque ad electionem, idque tum in Prouinciali tum in generali Congregatione. Ac præterea eos quoque comprehendi, qui licet ſuffragium in Congregatione non habeant, agunt tamen pro illis vel contra illos qui habent.

2 Profeſſos omnes quatuor votorum adeſſe Congregationi oportere, qui iuxta Canones conuenire debent, propter Societatis bonum. quare non eſt hoc liberæ illorum voluntati relinquendum; cùm Societatis interſit, atque expediat illos adeſſe. Poteſt enim quiſque iuri ſuo cedere, ſi venire nolit; at non iuri Societatis, quæ illius operâ indiget in Congregatione. Ceterùm in examinandis impedimentis, poſſe cum aliquibus minùs ſcrupulosè agi.

Profeſſis liberum non eſt abeſſe à Congregatione.

3 Cùm, Prouinciali impedito quò minùs venire ad Congregationem generalem poſſit, in §.23. dicatur, ſubſtitui debere vnum ex duobus qui electi fuerint comitaturi Prouincialem, & ex tertio poſt illos primùm electo, non autem ex tribus electis poſt duorum illorum electionem: in Conſtitutionibus verò ſimpliciter dicatur, ex tribus quos elegerit Congregatio; Probatum eſt iudicium Deputatorum, qui dixerunt, per formulam declarari Conſtitutionem, & intelligendam eam eſſe de primo ternario. Quare ad generalem Congregationem is veniet, quem ex illo

Subſtitutus Prouincialis.

illo ternario eliget Prouincialis. Quòd ſi Prouincialis nullo nominato Viceprouinciali moriatur, ſi Viceprouincialis à R.P. Generali nominatus fuerit, vnus ex electis aliàs venturis, aut aliquis ex illis iure ſuo ſuccedat in Viceprouincialem, ille veniat: alioqui venire oportebit primum electum; hocque impedito, ſecundum; & deinde tertium.

4 Poteſt quidem Prouincialis cum aliis iuxta formulam iudicare, an quis impeditus ſit, ita vt ad Congregationem venire non debeat; & is, qui ſic iudicatur, debebit acquieſcere: at nullo modo debet aut poteſt quemquam impedire, qui antè impeditus non eſſet, & ius ad Congregationem haberet: neque ex ſuâ, & aliorum quos conſulere ſolet, ſententiâ ordinare, vt aliquis ex illis qui ius habeat ad Congregationem prouincialem, non veniat ad illam; ſed remaneat Superior alicuius Collegij loco Rectoris, qui ad Congregationem veniat; vel in aliquâ aliâ re occupetur, vt ipſi videbitur expedire. Potiùs igitur, niſi aliùs ſit, remaneat Rector in ſuo Collegio, & alium pro ſe ad Congregationem mittat. *Nullus poteſt impediri ad Congregationem ius habens.*

5 Placuit etiam, vt in formulis Congregationis tum Prouincialis tum Generalis extendatur & prohibeatur negotiatio omnis, in electione quoque Secretarij & Deputatorum.

6 Quo-

Viſitator in quâ Congregatione eſſe poßit.

6 Quoniam ex Canone XXXIII. Congregationis primæ, Viſitatoris poteſtas mortuo Generali expirat; Viſum eſt explicari debere, liberum ipſi eſſe, aut Congregationem prouincialem adire in eâ Prouinciâ in quâ tunc fuerit, aut redire ad ſuam: atque in vtrâuis tam actiuum quàm paſſiuum ſuffragium habebit.

Quæ tractanda in Congregatione.

7 Placuit §.32. Congregationis prouincialis formulæ, inter ea quæ tractanda ſunt in Congregatione poſteriore loco, addi, De Conſtitutionum & regularum obſeruatione, ac de religioſâ diſciplinâ tractandū eſſe.

Prouincialis duo ſuffragia.

8 Placuit quoque declarari ad §.13. Prouincialem habere duo ſuffragia, etiam cùm agitur de impedimentis in Congregatione; vnicum verò ante vel poſt Congregationem.

Precatio initio Congregationum.

6 Quemadmodùm in Congregatione generali, iuxta §.59. ſingulis ſeſſionibus aliqua breuis oratio præmittitur; ita viſum eſt in formulâ Congregationis prouincialis addendum, in eâ quoque fieri debere.

Electorum impedimenta.

10 Viſum eſt §. 22. & 23. addendum, vt cùm quis electus fuerit, quamprimùm proponat ſi quæ habet impedimenta, ſaltem antequàm dimittatur Congregatio, vt ipſa de illis iudicet.

Suffragia non aperienda.

11 Placuit etiam ſignificari, ne vlli, ſuffragia cui data ſint, ab vllo manifeſtetur: nullam tamen iniungi propterea pœnam.

12 Vi-

12 Viſum fuit Procuratores Indiarum, qui in Prouinciis Luſitaniæ & Bæticæ commorantur, Congregationem prouincialem, pro generali futurâ conuocatam, ingredi non debere. *Procuratores Indiarum in Luſitaniâ & Bæticâ.*

13 Prouinciales extra Europam in conſultatione, quæ habetur iuxta §.24. & 25. ad eligendum Procuratorem Romam mittendum, habent duo ſuffragia: quia illa non eſt ordinaria tantùm conſultatio, ſed quaſi abbreuiata Congregatio prouincialis: atque ita addendum eſt in formulâ, Prouincialem habere duo ſuffragia; & declarandum, vt illa electio fiat per ſecreta ſuffragia, ſicuti fieri ſolet in plenâ Congregatione. *Prouincialis ſuffragia in conſultatione extra Europam.*

14 Circa formulam Congregationis Procuratorum, cenſuerunt Patres Deputati, eorumque iudicium Congregatio probauit; Ad neceſſariam capitis & membrorum connexionem, horumque ab illo directionem, curandum, ne illius, cuius prouidentiæ ſe totam Societas comm ſit, informatio prætereatur à Procuratoribus. Quare addendum eſſe in formulâ, vt à R. P. Generali omnino informatio petatur, cui magis perſpectus eſt vniuerſæ Societatis ſtatus; tum verò à ceteris qui ius ſuffragij in Congregatione habent. *In Congregatione Procuratorum petenda informatio à Generali.*

15 Cùm in §.15. formulæ Congregationis generalis, quinque dumtaxat nationes nominentur, ex quibus deligi Deputati de- *Polonia in Aßiſtentiâ Germaniæ.*

beant ; peteretúrque, ne excluderetur Polonia, quæ aliquot nationes comprehendit, Polonicam, Lituanicam, Ruſſicam, Pruſſicam & Liuonicam ; ad huiuſmodi difficultates tollendas placuit nomen nationis in dicto §. mutari in nomen Aſſiſtentiæ, dicique *ex quinque Aſſiſtentiis* : omnes enim nationes ad aliquam Aſſiſtentiam pertinent.

Procuratores ex Baticâ, Luſitaniâ pro Indiis.

16 Ex Luſitaniâ & Bæticâ Procuratores pro Indiis Romam ad Congregationem generalem mittendi non ſunt, non obſtante Canone XIV. Congregationis tertiæ; neque noua vlla electio facienda eſt : ſed vnus ex his qui Romam venturi ſunt, à Prouinciali deſtinatus ſuppleat. Quapropter ab illarum Prouinciarum Procuratore inſtrui debebit.

Qui proponunt ſubſcribant nomen.

17 Cùm in §.64. formulæ Congregationis generalis dicatur, iuxta cuiuſcumque antiquitatem profeſſionis proponenda eſſe, quæ ipſi Congregationi generali proponi debere viſum fuerit ; ea verò poſſint Electores, iuxta §.16. dare Deputatis abſque ſubſcriptione ; atque ita ignoretur, à quonam propoſitum quid fuerit; Viſum fuit Deputatis, vt ij qui ordinem illum antiquitatis ſeruari voluerint, nomen ſuum ſubſcribant, alioqui ſuo iuri cedere cenſeantur.

Electi ad Congregationem generalem, ad omnia ius habent.

18 Declaratum quoque eſt, tum in formulâ Congregationis generalis, tum Prouincialis, vt quoties & quacumque ex cauſsâ gene-

generalis cogitur Congregatio, electi à Congregatione Prouinciali, cenſeantur ſemper electi tum ad negotia tractanda, tum ad Generalis Præpoſiti & Aſſiſtentium electionem, ſi eos tempore illo mori contingeret, nec eſſe opus Prouinciales Congregationes iterum conuocare.

19 Viſum etiam eſt, addi poſſe in officio Vicarij generalis; Ad Vicarium cum Aſſiſtentibus pertinere declarare, quo die & loco generalis Congregatio cogenda ſit. *Vicarij eſt declarare diem & locũ Congregationis.*

20 Placuit ſic declarari Canonem XXXII. Congregationis primæ, & Canonem XVIII. Congregationis quintæ, vt Officiales, ſaltem Prouinciales, mutari non poſſint, tantùm poſt inchoatam Congregationem generalem. *Quando Prouinciales non poſſunt mutari à Generali.*

21 Indicatum, ad §.3. formulæ Congregationis generalis addenda verba Conſtitutionum P.VIII.c.V. §.I. nimirum locum, quò conueniet Societas ad Generalis electionem, videri Curiam Summi Pontificis eſſe debere, vbi vt plurimùm erit ipſius Generalis reſidentia, &c. *Locus Congregationis generalis Roma.*

XXXVI. *in* Ms. *dec.*53.

APprobauit etiam eâdem actione Congregatio infraſcripta capita, quæ viſa ſunt Patribus Deputatis pro executione, ad eamdem executionem in Societate promouendam profutura circa ſecundum caput In- *Ex deputatione pro executione.*

ſtructionis R.P.N. Generalis pro Superioribus, maximè verò in §.1. & 3. ab ipſis obſeruata.

Elenchus. 1 Ad faciliorem notitiam eorum quæ Superiores ſcire conuenit, vt ea mandare executioni poſſint, iudicatum eſt expedire, vt fiat Index ſeu Catalogus eorum, quæ à Superioribus tum Prouincialibus tum localibus ſunt præſtanda; vt omnia breui compendio contenta iuuent memoriam. Colligendus verò eſt huiuſmodi Index ex Regulis, Ordinationibus & Inſtructionibus.

Quæ in conſultationibus tractanda. 2 Ad eamdem notitiam proderit, ſi Superiores cum ſuis Conſultoribus tempore conſuetæ conſultationis ſimul perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, Inſtructionibus, & ſimilibus libris, octauo aut decimoquinto quoque die, iuxta Viſitatorum Inſtructionem.

Memoriale Prouincialis quando legendum. 3 Singulis menſibus legatur in conſultatione Memoriale exequendum à Prouinciali vel Viſitatore relictum; tum ne memoriâ excidat, tum vt ſuis temporibus poſſit Prouincialis de executione à Conſultoribus moneri. Ideoque communicandum erit huiuſmodi Memorialis exemplum tum Admonitori, tum Conſultoribus; dummodò non ſit aliquid quod ad particulares perſonas pertineat. Commendandum verò eſt Viſitatoribus & Prouincialibus, vt abſtineant à nouis Ordi-

Ordinationibus abſque neceſſitate multiplicandis; eaſque relinquant, quæ practicabiles ſint, & anteà oſtendant Superiori, & aliis qui iudicium ferre poſſunt, iuxta regulam Prouincialis cxxxiv. Expedit enim audire difficultates præſentem potiùs quàm abſentem, & aut expungere aliquas, aut Superiorem & alios capaces reddere, atque ad executionem animare.

4 Formanda videntur aliqua capita, de quibus Superiores & Conſultores eorumdem ſuis temporibus ad Prouincialem ſcribere debeant; ne in ſcribendo vagentur in incerto, eaque omittant, de quibus Prouincialis monendus eſſet. Poterunt autem huiuſmodi capita magnâ ex parte deſumi ex iis, iuxta quæ ad Præpoſitum Generalem ſcribendum eſſe præſcribitur. *Capita de quibus ſcribendum ad Prouincialem.*

5 Præſcribendum eſt Superioribus localibus, vt ſemel in menſe, puta primâ hebdomadâ menſis, loco ordinariæ conſultationis habeatur conſultatio de executione; ſcilicet, an Domi ſit aliquid quod prætermitti videatur: an vigeat obſeruatio Regularum tam communium quàm officialium: an notetur aliquarum frequens tranſgreſſio: an Superiorum Ordinationes executioni ſint mandatæ, præſertim eæ quæ in Memoriali relictæ ſunt à Prouinciali adnotatæ; quæ eodem tempore eſſent legendæ, ſi nondum execu- *Legenda in conſultatione.*

 tioni-

tioni mandatæ eſſent. Porrò de hoc capite (quod referēdum eſſet inter ea, de quibus ad mediatos Superiores ſcribendum eſt) ſpecialiter & diſertè ſcribi deberet ad R.P. Generalem & ad Prouincialē, ab iis qui ex officio ſuis temporibus ad eoſdem ſcribere tenentur.

Conſultatio Prouincialis ſingulis menſibus.

6 Similem conſultationem principio cuiuſque menſis cum ſuis Conſultoribus, vbi diutiùs reſidet, & præſentes habet Conſultores, inſtituet Prouincialis: in quâ exquirant, Quomodò ſe habeat communis Prouinciæ diſciplina: quid de eâ ſciatur vel audiatur: quid etiam ipſi Prouinciales à Rectoribus & eorumdem Conſultoribus habeant, &c. Quâ de re (an ſcilicet huiuſmodi conſultationes fiant, & quo fructu ac ſatisfactione) ſuis temporibus Conſultores Prouincialium ad Præpoſitum Generalem ſcribant.

Singulis menſibus examinanda.

7 Ad faciliorem harum conſultationum vſum, poſſent tam pro localibus Superioribus, quàm pro Prouincialibus, præſcribi capita nonnulla ſingulis menſibus examinanda; magis inhærendo iis quibus nondum planè ſatisfactum videtur: præſertim circa abuſus, ſi qui ſunt in Prouinciâ.

XXXVII. *in* MS.*d.*54.

Ex eâdem Inſtructione.

CIrca §. verò 3. cap.2. Inſtructionis eiuſdem R. P. Noſtri, quædam obſeruata fuerunt de timore qui executionem impedire ſolet.

1 Hu-

1 Huiuſcemodi timorem aliquando ex naturali puſillanimitate naſci; taleſque Superiores parum fore ad gubernandum idoneos. *Superiores timidi.*

2 Timidos reddi Superiores ob frequentes delationes ad mediatos Superiores, atque in non paucis abſque fundamento, ex incertis rumoribus, ſuſpicionibus aut paſſione: quibus ſi facilè credant Superiores mediati, & inauditos damnent, & ſeuerè atque abſolutè reprehendant; deſpondent animum Superiores immediati, & vix audent quidquam tentare ad redimendam vexationem.

3 Quia Superiores mediati non aſſiſtunt illis, neque eorum auctoritatem apud ſubditos defendunt.

4 Quia ſubditos habent aliquando nonnullos, quos continere in officio non poſſunt ob eorum auctoritatem, ita vt indigeant potentiori brachio Superiorum mediatorum: qui videntur nonnumquàm fouere huiuſmodi homines imperfectos, quorum exemplo plurimùm retardatur executio. Ad quas difficultates ſuperandas hæc viſa ſunt adhibēda.

1 Vt Prouinciales ſibi deuinciant Superiores locales, & amanter ac confidenter cum illis agant; oſtendantque ſe de illorum bonæ gubernationis ſucceſſu & auctoritate apud ſubditos tuendâ eſſe ſollicitos.

2 Vt examinentur diligenter querelæ ſub-

ditorum aduersùs Superioris rigorem deſcendendo ad caſus particulares, ne fortè exiſtiment rigorem eſſe, exigere à ſubditis diſciplinam, & exactam obſeruationem Regularum. Neque minùs examinetur, quid cauſæ ſit, cur de multis Superioribus non audiantur ſubditorum querelæ, Vtrùm quia, ſaluâ tamen diſciplinâ, ſuaues ſunt; an verò, quia remiſſi & indulgentes, quique nullum contriſtare, ſed pacificè viuere velint.

3 Vt mediati Superiores non ſint faciles in credendo delationibus, & audiant quid rationis aut excuſationis afferant immediati. & vbi innocentes fuerint deprehenſi, moneantur ſeriò à Prouinciali, qui detulerunt, vt cautiores ſint in poſterum; faciantque, vt ſubditi intelligant, probari ſibi zelum Superiorum in promouendâ executione, iuxta officij obligationem.

4 Plurimum momenti habebit, ſi Superiores omnes Societatis cum Præpoſito Generali, & Superiores locales cum Prouinciali ad executionem vrgendam conſpirent: ita vt omnes intelligant, vnum eumdemque in Societate animum eſſe: neque recurſus ad Superiores mediatos in hac parte prodeſſe, neque ob tranſitum à re ad modum exequendi impediri executionem oportere. Eamdemque conſpirationem in quolibet Collegio facere deberet Superior cum ſuis Conſulto-

ſultoribus, Admonitore, Patre ſpirituali, & aliis Patribus, qui promouere poſſunt executionem: ita vt idem ſentiant & dicant omnes. Quòd ſi antiquiores aliqui obloqui de executione videantur, monendi & coërcendi ſunt, ſi opus fuerit, etiam publicis pœnitentiis, ne alios turbent, & inſuauem reddant executionem.

5 Conducet, ſi Superiores mediati, ſiue præſentes ſiue abſentes ſint, nullam omittant occaſionem vrgendi Superiores immediatos ad executionem, per quos pari ratione Inferiores omnes ad eamdem executionem excitentur.

6 Promouebit executionẽ diſciplinæ vigor, & vſus reprehẽſionum, & aliarum pœnitentiarum, aduerſus tranſgreſſores regularum, & non curantes paterna monita, ſeruato ordine Regulæ XXVII. Rectoris: ita vt intelligant ſubditi, veniendum tandem ad extrema remedia dimiſſionis, ſi opus fuerit, quando aliis tentatis nihil proficitur. Atque huiuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe debet, etiam antiquioribus & ſenioribus, imò & ipſis Superioribus, ſi ſuo officio defuerint, ad aliorum ædificationem & ſatisfactionem, vt liberiùs executionem promouere poſſint. Intelligere autem debent tum Superiores, tum ſubditi, etiam antiquiores & benemeriti, non fieri ipſis iniuriam,

nec infamari, ſi ob defectus contra Regulas imponantur eis publicæ pœnitentiæ.

7 Poſtremò executio poſita potiſſimùm eſt in opere ipſo vrgendo potiùs, quàm in documentis. Quare expedit, vt Viſitator & Prouincialis in ſuis viſitationibus, ea quæ remedio indigent, & certa ſunt eſſe cõtra Regulas, neque iuſtam ob cauſſam dilationem poſtulant, curent omnino ante ſuum è Collegio diſceſſum executioni mandari. Ita enim & ſuauiùs & efficaciùs fient omnia, & Superiores immediati magnâ moleſtiâ liberabuntur. Et diſcent etiam ipſi exequi per ſe, quæ ſunt ſui officij, neque ad aduentum vſque Prouincialis inconuenientia tolerare. Reliqua verò quæ ſtatim executioni mandari non poterunt, notent in Memoriali. Quòd ſi in ſequenti viſitatione deprehenderint Superioris culpâ prætermiſſa, is non maneat impunitus, ne ſubditi offendantur, exiſtimantes ſolùm fieri quæ ſunt ad guſtum Rectoris; reliqua verò quantumuis præſcripta prætermitti. Quòd ſi Rectores continenter & notabiliter negligentes & remiſſi in executione deprehendantur, tali onere liberentur, ne ipſorum conniuentiâ religioſa diſciplina relaxetur.

XXXVIII. *in ms. d. 55.*

ALlata poſteà ſunt, quæ à Deputatis pro Concionatoribus & Confeſſariis obſeruata

uata fuerunt. Verùm ea Congregatio cenſuit R.P. Noſtro remittenda; vt ex iis in Inſtructionem ad eoſdem meliùs inſtituendos & corrigendos ea conferat, quæ cum Patribus Aſſiſtentibus opportuniora atque vtiliora fore pro ſuâ prudentiâ iudicabit. Idemque de iis factum eſt, quæ à Deputatis pro renouatione Spiritus, pro reformandâ recreatione, iuxta Decretum XVIII. allata fuerunt. *Concionatores corrigendi.*

XXXIX. *in* MS. *dec.* 56.

EX iis autem quæ Deputati circa Miſſiones attulerunt; in iis quæ ſequuntur, eorum iudicium Congregatio comprobauit.

1 Vt feminarum viſitatio multò magis in Miſſionibus, quàm in Domibus & Collegiis interdicatur: neque patiantur Noſtri feminas domum ad ſe venire cuiuſcumque rei cauſsâ, ſed audiantur in eccleſiâ. *Circa Miſſiones.*

2 Noſtri qui ſunt in Miſſionibus non inuitent externos ad ſuam menſam, nec patiantur ſe inuitari ab aliis, quantum in ipſis erit.

3 Commendetur ſeriò Prouincialibus per R.P.N. Generalem, vt videant, ne pecunia accipiatur à Noſtris in Miſſionibus; aut, ſi quando accipienda ſit, ita diſpenſetur, vt non lædatur paupertas, aut detur externis offenſio: teneanturque Noſtri, qui in Miſſionibus fuerint, acceptæ pecuniæ rationẽ Superioribus dare; & eam, ſi quid ſuperſit, eiſdẽ Superioribus Domus vel Collegij ſtatim reddere.

4 De

4 De eleemoſynis verò, quæ Noſtris aliquando mittuntur, poſtquàm alicubi concionatum eſt in Aduentu, aut in Quadrageſimâ, aliove tempore, ſeruetur diligenter quod in Inſtructione dicitur à R. P. N. Generali hac de re editâ.

XL. *in* MS.*dec.* 57.

POſtremò lecta ſunt, & à Congregatione approbata, quæ Patres Deputati pro ſcholaſticis in ſpiritu iuuandis attulerunt, atque hîc adſcripta.

Circa Scholaſticos.

1 Vt in Inſtructione pro ipſis iam factâ, in quâ commendatur, vt non agant cum externis, addatur, vt non vocentur ad ianuam, niſi de Rectoris, & non alterius expreſsâ licentiâ: qui rariùs debet eam concedere, atque inuigilare, ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.

2 De Magiſtris autem, viſum eſt ad eorum Regulas nihil addi poſſe, niſi vt videant diligenter Superiores, ne in colloquiis, quæ habere neceſſariò debent cum externis ſuis Scholaſticis, diutiùs morentur, præſertim cum vno aliquo, ac ne tempus terant.

3 De conferentiis, quæ loco exhortationis haberi aliquando poſſunt ſextâ Feriâ, iuxta Regulam Rectoris XXIV. viſum eſt, nihil addendum; ſed commendandum Superioribus, vt eas crebriores habeant, vbi benè ſuccedunt. De aliis autem peculiaribus, ad quas

ſoli

ſoli Scholaſtici vocentur, cenſuerunt Patres non eſſe introducendas, ne nimiùm onerentur.

4 De Roſario vel Officio B. Virginis quotidie recitando viſum eſt, id cuiuſque deuotioni, ac Præfecti rerum ſpiritualium prudentiæ relinquendum eſſe.

5 Cùm quæſitum eſſet, an fieri Regula deberet, ne ſcholaſtici ingrediantur cubicula Magiſtrorum ſuorum; viſum fuit Patribus, vniuersè non poſſe prohiberi. ſed ſicubi mos eſt, vt ſtudiorum cauſsâ ſcholaſtici ſuos præceptores in cubiculo conueniant, declarandũ iis eſt, facere ipſos contra Regulam XXXIII. communium, ſi ob aliam cauſſam, quàm ſtudiorum, in eorum cubicula intrent aut morentur. Expedit autem, vt Superior aſſignet horam vnam ipſis, commodam Magiſtris, quâ conueniri poſſint: extra quam, ſi neceſſe ſit, ſcholaſtices agere cum ipſis, & eorum ingredi cubicula, petant à Superiore licentiam.

6 Viſum quoque eſt valdè expedire, ob multa incommoda quæ docet experientia, vt ſi alicubi licentia generalis datur, aut mos inualuit, vt Magiſtri in ſua mutuò cubicula intrent abſque licentiâ particulari, ne in poſterum fiat. In caſibus autem particularibus videant Superiores.

7 Iudicatum eſt à Patribus, ac probatum; vt

vt in die recreationis, cùm itur ad prædium ſeu vineam, ibíque cœnatur; à meridie per vnam vel alteram horam Noſtri partim ſtudeant, partim orationem matutinam perficiant: & debere tempus illud eſſe commune omnibus, ita vt tunc ludere vel confabulari non liceat: elapſo autem eo tempore, ſignum detur ad recreationem.

8 Placuit præterea Inſtructionem in genere fieri pro vacationibus generalibus, quando Noſtri morantur in prædio, ne cum religioſæ diſciplinæ detrimento tempus illud traiiciatur. Ea verò Inſtructio ad omnes Prouincias mittatur: quæ poterunt addere, ſi quid præterea iudicabunt ſibi conducere.

9 Cùm propter cæli iniurias, vel alias ob cauſſas, die recreationis neque itur ad prædium, neque ad ambulationem; manè ad recreationem nõ pulſetur, ſed vacetur à ſtudiis. Poſt meridiem verò, peractâ recreatione ordinariâ poſt prandium, & interpoſitâ morâ aliquâ, detur ſignum ad recreationem per horas tres. Sed clamores, & ludi ſtrepitoſi, qui à vicinis audiri poſſunt, omnino caueantur.

XLI. *in* MS. *dec.* 58.

Quæ remittuntur ad Generalem.

CVm relatum eſſet, ea quæ ad Patres Deputatos pro formulis, &c. circa Ordinationes recognoſcendas, atque item ea quæ ad Deputatos pro ſtudiis circa eadem ſtudia fuiſ-

fuiſſent allata, vel moram requirere longiorem, vel eiuſmodi eſſe, quibus Congregationi generali opus non eſſet; placuit Congregationi, quemadmodùm de Concionatoribus & Confeſſariis, & de recreatione factum fuit Decreto LV. illa R.P.N. Generali commendare; qui cum Patribus Aſſiſtentibus & aliis quos iudicabit, de omnibus ſtatuet, quod Societati magis commodum & opportunum fore videbitur.

XLII. *in* MS. *dec.* 59

CVm R.P.N. Generalis iterum ac tertiò monuiſſet, vt ſi quis haberet aliquid ex reiectis, quod proponi Congregationi cuperet, id in ſequenti die afferret; cumque eſſe diceretur, quod Congregationem protrahi longiùs poſtularet; & R. P.N. Generali in eâdem Congregatione impedito, atque abſentibus à ſuis Prouinciis Prouincialibus, aliiſque Superioribus, non paruum Societatis gubernatio & Collegiorum negotia detrimentum paterentur; petitis ſingulatim ſuffragiis, nemine repugnante, iterum dies Sabbati, hoc eſt XXIX. Martij ad Congregationem finiendam conſtitutus eſt. *De reiectis.* *De finiendâ Congregatione.*

XLIII. *in* MS. *dec.* 60.

QVoniam Decreto XIX. Congregationis huius remiſſum fuerat Deputatis pro renouatione ſpiritus, vt viderent, ſi quid addi poſſet aut deberet Inſtructionibus & Ordinatio- *Circa Confeſſarios.*

nationibus à R.P.N. Generali ſæpiùs iteratis circa viſitationes feminarum: retulerunt Congregationi Patres Deputati, ſe perlegiſſe in ſuâ deputatione omnia diligenter, quæ hac de re à R.P.N. Generali ſcripta fuerant: nimirum Inſtructionem tertiam pro Confeſſariis, & ſpeciatim illa capita quæ ſpectant ad confeſſiones, collocutiones & viſitationes mulierum; Deinde cap. XII. Ordinationum Præpoſitorum Generalium circa obſeruationem Regulæ XVIII. Sacerdotum, vnà cum ipſis Sacerdotum regulis, quæ hac de re agunt: ac denique duas litteras communes R.P.N. ad omnes Prouincias miſſas, alteras XXI. menſis Decembris MDCV. quæ totæ verſantur in hac materia; alteras XIII. menſis Nouembris MDCVII. circa Noſtrorum aſſociationem, in quarum poſtremâ parte maximoperè inculcatur obſeruatio dictæ Regulæ XVIII. Quibus perlectis, cùm ſingulorum Deputatorum ſententia exquiſita fuiſſet, ſi quid pro maiori cautelâ & cuſtodiâ Noſtrorum addendum videretur; omnibus viſum fuiſſe, Ordinationibus ac monitionibus ſupradictis ſatis eſſe proſpectum huic negotio, quantum humanâ prudentiâ proſpici poteſt: nec quidquam ampliùs deſiderari, præter exactam executionem eorum quæ ordinata ſunt: eorumque iudicium tota Congregatio confirmauit.

XLIV.

XLIV. *in* MS.*dec.61.*

CVm de petendâ canonizatione Beatorum Aloyſij Gonzagæ & Staniſlai Koſtka propoſitum fuiſſet: Congregatio cenſuit rem debere commendari R. P. Noſtro; vt quando videret opportunum, eam à Summo Pontifice ſextæ huius Congregationis nomine poſtularet. *Canonizatio Beatorum Aloyſij & Staniſlai.*

XLV. *in* MS.*dec.62.*

QVia propoſitum fuerat Patribus Deputatis pro manifeſtatione delicti, ſcriptum quoddam de iudiciali denuntiatione, vt viderent quando aut quomodo à paternâ Superior ad illam tranſire, & quâ ratione in eius progreſſu ſe gerere deberet; retulerunt dicti Patres, cùm regula noſtra ſummarij ix. & x. finiatur in denuntiatione paternâ, & caſus ſit rariſſimus, in quâ oporteat deſcendere ad iudicialem, viſum ſibi eſſe non expedire, vt Congregatio generalis aliquid de eâ ſtatuat: ſed ſolùm, vt R.P.N. Generalis curet Inſtructionem fieri pro Superioribus, vt ſi quando opus ſit, intelligant quem in eâ tenere modum debeant. Doctrinam porrò illam, quæ iam dicto ſcripto continebatur, & ex quâ elici poſſe videtur Inſtructio, pleroſque omnes probaſſe. Hanc verò Deputatorum ſententiam tota Congregatio probauit. *De iudiciali denuntiatione.*

XLVI. *in* MS.*dec.64.*

De ære alieno tollendo.

AD æs autem alienum quod ſpectat, quo pleraque Collegia vehementer premuntur, in Hiſpaniâ præſertim, cùm nullum à Congregatione remedium expectari poſſe videretur; commendata res item eſt R.P.N. Generali, qui re cum idoneis Patribus, & aliis quibuſdam communicatâ, remedia iam ex propoſitis nonnulla executioni mândata eſſe dixit; & in poſterum quidquid fieri poſſet præſtandum, quod ad malum hoc, ne ſaltem ſerpat magis, maximè commodum fore iudicabitur.

XLVII. *in* MS.*d 68.*

Canones conficiendi permittuntur Generali.

LEctis actionibus omnibus ac Decretis, cùm Canones à Deputatis extracti Congregationi legi cœpiſſent, & aliquid deſiderari videretur; quia tamen res nimis lônga viſa eſt, & Patres omnes cupiebant, & vrgebant, vt Congregatio hac die abſolueretur; viſum fuit, vt res tota (quod aliàs factum fuiſſe in aliis generalibus Congregationibus referebatur) R.P.N. Generali committeretur; qui Canones prædictos reuideret & euulgaret, prout Societatis praxi expedire iudicaſſet. Atque ita cùm nimis iam tarda hora R.P.N. Generalem ad aliud commodius poſt abſolutam Congregationem tempus hortationem, quam tunc erat habiturus, differre cogeret, omnium conſenſu Congregationi finis

nis impoſitus eſt in nomine Domini. Et recitato ab omnibus alternatim ſubmiſsâ voce *Te Deum laudamus*, & aliis orationibus in gratiarum actionem, poſt mutuos caritatis amplexus, cum maximâ ſingularis caritatis atque animorum coniunctionis ſignificatione diſceſſum eſt, ipſo die Martij XXIX. anni MDCVIII.

DECRETA
Congregationis ſeptimæ.

I. *in* MS. *dec.* I.

CVM ad Patres, qui ius ſuffragij ad electionem Præpoſiti Generalis habuerant, P. Bernardus de Angelis Societatis Secretarius, & P. Laurentius de Paulis Procurator generalis acceſſiſſent; propoſuit R. P. Generalis, num P. Nicolaus Trigautius, qui à Sinenſi miſſione Procurator delectus fuerat, ad negotiorum in Congregatione tractationem admittendus eſſet. Admittendum cenſuerunt Patres: ita tamen, ne gratuitam hanc, ob varias in medium allatas rationes, ad ſola negotia tractanda Congregationis admiſſionem, aliarum miſſionum Procuratores traherent aliquando in iuris conſequentiam. Vocatus deinde P. Trigautius, vt tractandis in Congregatione rebus inpoſterum intereſſet. *Procurator Miſſionis Sinenſis.*

II. *in* MS.*d.*4.

Qui Prouinciales fuerunt ad Congregationem admittendi.

PRopoſitum deinde, conſultúmne eſſet Prouincialibus Congregationibus intereſſe eos Patres, qui aliquando Prouinciis, in quibus præſentes ſunt, præfuiſſent; ac Prouincialium etiam Conſultores: idque extra quadrageſimum vel quinquageſimum numerum, ſi fortè illo non continerentur. Cenſuit Congregatio, ſolos tales Prouinciales, ſi fortè numero recenſito excluderentur, ſupra numerum admittēdos; Conſultores minimè.

III. *in* MS.*d.*7.

An alimenta dimiſſis à Societate Sacerdotibus præſtanda ſint.

CVm ratione Sacerdotis cuiuſdam, qui importunis poſtulationibus dimiſſionem è Societate impetrauerat, Pontificique libellum ſupplicem ad alimenta à Societate impetranda obtulerat, propoſitum per Illuſtriſſimum Cardinalem Bellarminum à Suâ Sanctitate fuiſſet, vt proſpiceret Societas, quid facto opus eſſet circa dimiſſos à Societate Sacerdotes, qui maiorum hereditate, quique Religionis, omnique alio titulo carent.

Cauſſæ cur in eâ re nihil nouandum.

Poſt ſeriam prolixamque huius rei diſcuſſionem cenſuit Congregatio, omni animi ſubmiſſione rogandam eſſe Suam Sanctitatem, dignaretur Societatis iura, receptamque iam inde ab initio ſui conſuetudinem tueri: maximè cùm grauiſſimæ cauſſæ ſint, quæ nihil in hac re mutandum ſuadeant.

Ac

Ac primò, pauciſſimos à Societate dimitti, qui alimentis ad vitam neceſſariis careant: ac vix in ſingulis Prouinciis vnum alterúmve reperiri poſſe qui egeat: immò in vniuersâ Societate adeò eſſe paucos, vt ab omnibus totius Societatis Prouincialibus, qui Romæ nunc ſunt, vix decem eius generis homines deſignari poſſint. *Pauci ſunt eiuſmodi qui neceſſariis careant.*

2 Inter eos qui dimittuntur, vix quemquam reperiri, qui non iis naturæ donis, exercitatione ſtudioque in Societate confirmatis præditus ſit, vt facili negotio conditionem conſequi poſſit, quâ ſe vitamque ſuam modeſtè & honeſtè tueatur, ſi modò viri boni officio fungi velit. Sin minùs, pergatque in delictis, ob quæ vt plurimùm dimittuntur, pœnis potiùs tales inſolentias frænandas eſſe, quàm præmio remunerãdas. *Vel ea ſibi parare non poſſint.*

3 Accedit, Societatem maximos ſumptûs, nullo ſuo emolumento, in alendis talibus Nouitiatus ac ſtudiorum tempore, atque in reliquo etiam quo in illâ vixerunt annorum decurſu tuliſſe, vt peracti ſumptus longè emolumenta ſuperent, vt meritò queri non poſſint; maximè cùm aut ob delicta non leuia, aut importunâ rogatione dimittantur. *Societas in illis educandis multos ſumptus fecit.*

4 Neque maior videtur ineſſe Societati obligatio, dimiſſos ob culpam alendi, quàm Iudici eos, quos ob manifeſtum delictum, beneficio aut clericali titulo priuauit, dam- *Iudex à ſe damnatos alere non tenetur.*

nauitque. Neque tamen quiſquam damnatorum talium Iudicem ſuper alimentis conuenire conſueuit.

Nec tot alij Ordines Religioſi quos eiiciunt.

5 Et ſanè duriſſimum foret, Societatem ad præſtanda alimenta teneri eorum, quos ob non leues culpas dimittit. Neque enim quiſquam aliorum Ordinum tenetur ad alendum eos, quos à Religione ſuâ ob delicta præſcindit: qui, ſi res propius conſiderentur, multò plures in ſingulis reperientur, quàm qui à Societate dimittuntur; maximè ſi componantur cum iis, qui à Societate dimiſſi, mediis viuendi carent: cùm tamen plerique eorum qui à reliquis Religionibus præſcinduntur, non raro pluribus egeant; neque tamen quiſquam hactenus cenſuit talibus alimenta à Religionibus ſuis præſtanda eſſe: neque quiſquam eâ inuerecundiâ & audaciâ fuit, qui cùm ob manifeſtum crimen ab Ordine reiectus eſſet, ab eodem alimenta ſibi deberi iure contenderet, aut Sedem Apoſtolicam ſuper iis compellaret.

Alimenta hæc viam munirent ad defectionem.

6 Aperiret deinde hæc alimentorum ſuppeditatio viam ad cogitationes de deſerendâ Religione ſuſcipiendas; maximè in iis qui minùs feruentes, commodorumque ſuorum ſtudioſiores, otiique amatores ſunt. Spes enim hæc alimenti non paucos fortè traheret, qui illâ deſtituti in Religione detinentur. Fieretque paulatim, vt cum emolumen-

to

to hoc, ac quaſi deſertæ Religionis præmio, plures prouocati, vocatione relictâ, ſæculum repeterent; Collegia quæ ægrè admodùm operarios ſuos ſuſtentant, magnam neceſſariæ ſuæ dotis partem in tales effunderent, non ſine graui Fundatorum ac Benefactorum ſuorum offenſione, qui dona ſua in tales nollent profundi; ac manum etiam retraherent, eleemoſynaſque negarent, quas ad tales diuertendas eſſe meritò vereri poſſent. *Et Collegiis grauia eſſent.*

7 Extat & Toloſani Parlamenti nobiliſſima deciſio, quâ P. Claudium Bernardum, Prouinciali P. Ioanne Gentilio à Societate egreſſum, petentem alimenta à Societate, iudicauit iniquum poſtulare. *Non deberi, iudicauit Parl. Toloſ.*

8 Eſt denique & illud non leuis momenti in hoc negotio, quòd cùm anno MDXCVII. Aprilis XXI. memoriale quoddam Clementi fel. recordationis VIII. porrectum fuiſſet de Sacerdotibus à Societate dimiſſis, Paupertatis ac Religionis titulo ordinatis, cùm ad egeſtatem, adeoque & ad mendicitatem deuenire poſſint; Pontifexque Cardinali Matthæo ex Congregatione Concilij, memoriale diſpiciendum tranſmiſiſſet: iſque à P. Laurentio de Paulis Breue ſibi tradi petiſſet, quo Societas in ordinandis Sacerdotibus ſuis vtitur, quo Conſtitutioni Pij V. ſuper ordinandis derogatur; Summoque poſteà Pontifici, re priùs ſeriò & accuratè diſcuſsâ, retuliſſet *Clem. VIII. aliiq; Pontif. rem integrã reliquerunt.*

Cardinalis, aliàs hoc negotium per ſummos Pontifices, & Congregationem S. Officij fuiſſe examinatum, & intactum demum relictum: Pontifex iis auditis, eamdem etiam rem integram Societati reliquerit.

IV. *in* MS. *dec.* 8.

De iis qui ad Generalem dimiſſionis cauſſâ profugiunt, aut vagantur.

PRopoſitum fuit, cenſerétne Congregatio iis qui ſine patentibus Superiorumque ſuorum facultate ad Generalem profugiunt, vel extra Collegia profugi vagantur, quò faciliùs hiſce viis dimiſſionem extorqueant, certam aliquam ſtatuendam pœnam eſſe. Cenſuit, graui eos pœnâ pro variâ delicti qualitate puniendos, neque à P. Noſtro facilè audiendos, ſed ad Prouincias remittendos, atque in iis puniendos eſſe: omnem tamen hanc pœnam putauit iudicio P. Noſtri relinquendam.

V. *in* MS. *dec.* 9.

Mortuo Generali, quæ iuſta in Prouinciis facienda ſint.

AD aliam quæſtionem, quâ petebatur, quid demortuo Generali in ſingulis Prouinciis faciendum eſſet; Cenſuit Congregatio, vbi primùm certi aliquid de morte illius conſtiterit, officium in templo noſtro Societatis more de defunctis dicendum: eodemque die, vel ſanè pridie aut poſtridie ſolemne ſacrum, pro conſuetò loci Collegiique more decantandum aut dicendum: ſacrumque eodem etiam die à reliquis faciendum ſupra ea ſacra, quæ Vicarius facienda præſcripſerit: pro

pro modeſtiâ tamen religioſâ, conſueto Societatis more cenotaphium, reliquaque peragenda eſſe.

VI. *in* MS. *dec.* 11.

CVm propoſitum fuiſſet, placerétne Congregationum generalium decreta typis mandari; cenſuit Congregatio mandanda. *Decreta typis mandanda.*

VII. *in* MS. *d.* 12.

CVm rogaſſet R.P. Noſter Congregationem, vt Decreto ſuo priuatam Generalis menſam (quam ipſe, omnium omnino commendatione, vltroneâ ſibi voluntate ſubtraxerat) tollere dignaretur; probauit Congregatio, laudauitque propenſam in communem menſam voluntatem Patris Noſtri; Deum precata, vt eamdem in illo mentem perpetuet, & ſucceſſoribus largiatur. Nam licet primorum Patrum noſtrorum in illis Societatis initiis conſuetudo, ob graues quæ eos mouerant cauſſas, non poſſit non probatiſſima videri; in præſentiarum tamen non poteſt non diuinæ bonitati gratias agere, quæ piam hanc mentem Patri Noſtro iniecerit: eamdemque ſucceſſoribus, quanto poteſt ſtudio precari, totiſque animis commendare; vt pari voluntate & ſpiritu in eamdem rem ferantur. *Priuatam Generalis menſam tolli approbat Congregatio.*

VIII. *in* MS. *dec.* 13.

PRæmiſsâ iuxta Formulam oratione, delecti ſunt vltimo die quatridui, ante pran- *Aſſiſtentium electio.*

 dium,

dium, Aſſiſtentes, Italiæ P. Bernardinus Confalonerius; Germaniæ P. Theodorus Buſæus; Galliæ P. Chriſtophorus Baltaſar, primo omnes ſcrutinio. Hiſpaniæ P. Alfonſus Carrillius, ſcrutinio ſecundo: Luſitaniæ P. Nonius Maſcarenas ſcrutinio primo. petitumq́ue Congregationis mandato in ſingulis ſuffragium eſt à P. Petro Antonio Spinello, qui iam tunc morbo (quo paucis pòſt hebdomadis, ſcilicet die XIV. Decembr. extinctus eſt) lecto detinebatur: præſtitumq́ue iuramentum ab Aſſiſtentibus eſt iuxta Formulæ præſcriptum. Rogatâ deinde Congregatione, placeretne eâdem actione eligi Admonitorem, cùm ſat temporis ſupereſſet; placuit eligi, primoq́ue ſcrutinio delectus eſt P. Iacobus Crucius.

Suffragium ab ægroto petitum.

Admonitor eâdem actione electus.

IX. *in* MS. *dec.* 14.

Congregationes generales ſtatu temporibus non cogendæ.

AD propoſitam quæſtionem, Certúmne tempus Congregationibus generalibus indicendis ſtatuendum eſſet; Cenſuit Congregatio vniuerſa, multis grauibuſq́ue in hanc rem in medium allatis à variis rationibus, nullum indicendis illis in præſentiarum certum tempus ſtatuendum, magiſq́ue hoc conforme menti B. P. Noſtri eſſe Conſtitutionibus expreſſæ: proſpectumq́ue abundè Societati per prouinciales Congregationes, à quibus tertio quoque anno Procurator in Vrbem mittitur; perq́ue alia media Conſtitutio-

tutionibus, ac variarum Congregationum Decretis comprehenſa.

X. *in* MS.*dec.*15.

Rogata Congregatio eſt, dignaretur diſpicere, expedirétne derogari ſextæ Congregationis Decreto, quo ſtatuit, in ferendis ſuffragiis pro cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali, duabus ſuffragiorum tertiis rem totam decernendam, cùm vel ab omnibus, vel à maiore Prouinciarum parte diſſentiunt Procuratores: ſufficereque in poſterum ad generalis Congregationis indictionem, ſi maior Procuratorum pars, iuxta formulam Congregationis IV. iudicet indicendam. *De cogendâ Congregatione generali ad plura ſuffragia decernent Procuratores.*

Cenſuit Congregatio ſtandum Decreto Congregationis quartæ, derogandumque ſextæ Congregationis Decreto, quo prius illud Decretum mutauerat. Quare in poſterum cùm tertio quoque anno Romæ de cogendâ vel non cogendâ Congregatione generali, in Procuratorum Congregatione agetur, è maiore ſuffragiorum parte rem decernendam. *Non obſtante Decreto VI. Congr.*

XI. *in* MS.*dec.*16.

Ad propoſitam verò quæſtionem, Num expediret in prouincialibus Congregationibus cùm de cogendâ vel non cogendâ generali Congregatione agitur, per ſecreta rem hanc ſuffragia tranſigi. Cenſuerunt *De eâdem re in Congr. prouinciali ſecretu ſuffragiis non agendum.*

Patres

Patres omnes, nullo diſſentiente, plurimis grauibuſque ducti rationibus, nullo modo concedendum, vt per ſecreta ſuffragia de cogendâ vel non cogendâ generali Congregatione res in prouincialibus Congregationibus tranſigatur. Optabatque Congregatio vniuerſa, nullo vmquam tempore Societatem ab hac ſententiâ diſcedere; quòd per ſecretorum ſuffragiorum conceſſionem grauiſſima meritò damna vniuerſæ Societati inurenda certò ſibi perſuaderet, viamque ſterni ad eam è veteri loco mouendam. Cenſuit denique Congregationis ſextæ Decretum huic ſuo attexendum, nouoque hoc robore firmandum.

DECRETVM XXXIX. CONGREGATIONIS VI.

Cvm in deputatione pro formulis Congregationum recognoſcendis, quæſitum fuiſſet, quod à pluribus fuerat propoſitum, eßétne in Congregationibus prouincialibus ſecretis ſuffragiis de negotiis agendum, & res fuiſſet in Congregatione quoque propoſita & agitata; Nemine diſcrepante approbatum fuit Deputatorum iudicium, quibus viſum erat omnibus, nullo modo ſecretis vtendum eſſe ſuffragiis, ſiue de negotiis aliis agatur, ſiue quæratur, cogendáne ſit Congregatio generalis, propter multa & grauia incommoda, quæ præter nouitatem inde ſecutura eſſent.

ſent. Quare hoc Decreto Congregationis placuit rem penitùs definire, ne deinceps contra ſenſum Societatis huiuſmodi petitionibus aut priuatis aliquorum ſenſibus locuś eſſet.

Quam piam propenſamque in Societatis tuitionem, tantorum Patrum mentem corroborandam ſibi, ac ſtabiliendam Congregatio cenſuit; vti & de facto nouo hoc Decreto ſuo firmat corroboratque: quod etiam ſupplicibus votis Deum rogat, vt perpetuum faciat eſſe.

XII. *in* MS. *dec.* 18.

PRopoſitum, quâ pœnâ mulctandi viderentur, qui ſcienter, quiſve temerè, aut è meris ſuſpicionibus alicui apud Superiores falſum crimen, ſeu verbo ſeu ſcripto imponerent: quâ etiam illi, qui graues Noſtrorum defectus occultos, ſiue falſos illos, ſiue veros, aliis quàm Superioribus aperirent. *Falſi delatores & detractores coërcendi.*

Cenſuit Congregatio, illos omnes, qui ſeu ſcripto ſeu verbo falſum alteri crimen imponerent, ſiue id temerè & ex inanibus ſuſpicionibus, ſiue ex aliâ quâpiam minùs probatâ cauſsâ facerent; eoſque etiam, qui graues Noſtrorum defectus occultos, aliis quàm Superioribus aperirent, grauiter ſeuereque pro delicti qualitate puniendos. Superiorum verò conſcientiam, iuxta Inſtructionem Congregationis ſextæ, tamquàm in re grauiſſimâ & inimicâ vnioni, grauandam in primis hoc Decre-

Decreto eadem Congregatio cenſuit, vt ſeriò in auctores inquirant, ſeuereque puniant, ac publicè etiam in publicis delictis: vt horum exemplo reliqui à ſimili culpâ terreantur, & innocentia vnicuique ſua apud omnes conſtet. Quòd ſi qui auctores ipſos manifeſtare recuſauerint, pro ipſis auctoribus habendos, eâdemque pœnâ mulctandos. Sed neque ipſi Superiores faciles delatoribus aures fidemque præbeant: diſquirant ſingula, nec laboribus parcant, donec in delatæ rei cognitionem veniant, vt aut innocentem ab omni delicti ſuſpicione liberent; aut noxium & falſum delatorem pro rei grauitate puniant.

Nec facilè audiendi.

Rogatur Generalis, vt delationibus modum ſtatuat.

Ipſum etiam R. P. Noſtrum vniuerſa Congregatio rogandum cenſuit, vt exemplum in huius Decreti tranſgreſſores ſtatuat, dignetúrque delationibus modum ſtatuere; diligenterque in auctores, reſque delatas inquirere, vt ſi nocentem eum qui defertur deprehenderit, pro delicti conditione puniat: ſin innocentem, non patiatur delatorem impunitum abire. Optaretque eadem in ſcriptionibus modum teneri, vt nemo ad mediatos Superiores dicta factaque aliorum deferat, niſi priùs Superiores immediatos, iuxta benè ordinatæ caritatis & prudentiæ leges, per ſe aliósve monuerit: addatque in iis quas ſcribit litteras, monuiſſe ſe Superiorem, nec emendationem ſecutam: niſi graues admo-

dùm

dùm cauſſæ hunc ordinem inuertendum ſuaderent: quod vbi acciderit, cauſſas tranſgreſſi ordinis in litteris ad mediatum Superiorem addat.

XIII. *in MS.d.19.*

CVm grauiter Conſtitutio moneat, vt Noſtri à ſæcularibus negotiis abſtineant, neque ea vllis precibus adducti obeunda ſuſcipiant, vel in illis occupari ſe ſinant; Cenſuit Congregatio, ſeuerè grauiterque interdicendum Noſtris, ne vllo prætextu in propinquorũ, aut quorumcumque externorum negotiis, tribunalibus ſe ſiſtant; néve curam vllam adminiſtrandi illorum bona, litéſve proſequendi aut dirigendi ex quâcumque cauſsâ ſuſcipiant: aut illorum quemquam ad Eccleſiaſticas aut ſæculares dignitates promouere ſtudeant, ſine expreſsâ R. P. Noſtri facultate, quam ſoli Generali Congregatio voluit reſeruatam. Quem etiam rogat, vt difficillimũ ſe in eiuſmodi conceſſionibus præbere dignetur. In aliis verò piis propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, ægrotorum, vinculis detentorum, ſimiliumq; commendationibus; ad quas licet quis aut caritatis, aut quaſi quibuſdam æquitatis ac gratitudinis alicuius magnæ legibus teneretur, nulli tamen harum tractationem permittendam cenſuit, ſine expreſsâ Superioris loci, in quo res agitur, facultate. Qui, ſi rei grauitas

Sæcularia externorum negotia Noſtris interdicta.

uitas

uitas moram nullam patiatur,permittere eas, audito in rebus grauioribus Conſultorum iudicio, poterit: ita tamen, vt Prouinciali in rebus alicuius momenti conceſſionem,cauſſamque huius, primâ quaque opportunitate indicare teneatur. Quòd ſi moram res patitur,teneatur ad Prouincialem pro impetrandâ facultate decurrere.Qui & ipſe,ſi res moram non patiantur, veniam eas tractandi, ſi cenſuerit expedire,largiatur: facultatem tamen à ſe conceſſam in rebus grauioribus, & momenti maioris, conceſſioniſque cauſſam R.P. Noſtro, vbi primùm licebit, indicare teneatur. Decreti verò huius tranſgreſſores grauiter pro tranſgreſſionis magnitudine puniendos cenſuit Congregatio.

X I V. *in* MS.*dec.*20.

Aßiſtẽtium, Admonitoris litteræ.

CVm verò propoſitum fuiſſet,conſultúmne Congregationi videretur, Aſſiſtentium, & Admonitoris Patris Noſtri litteras, Noſtrorumque viciſſim ad illos non reſerari à locorum, aliiſque Superioribus. Cenſuit Congregatio,non obſtante regulâ,ob varias cauſſas omnem harum litterarum reſerationem in præſentiarum Superioribus interdicendam: ſolamque hanc facultatem in Patre Noſtro voluit reſidere.

X V. *in* MS.*d.*21.

De iis qui malâ fide ad Carthuſiam tranſeunt.

ROgata Congregatio, cenſerétne Diploma à Pontifice petendum, quo Societa-

tis

tis Superioribus de fide bonâ malâque eorum qui Carthuſiam petunt, iudicium ferendi poteſtas fieret; Cenſuit non petendum: videndumque an per Pij V. indultum non poſſimus vti priuilegio Patribus Carmelitis reformatis conceſſo.

XVI. *in* MS. *dec.* 23.

CVm deinde rogatum foret, videretúrne per vniuerſam Societatem in peruigilio B. P. Noſtri ieiunium indicendum; placuit vniuerſæ Congregationi, cenſuitque indicendum. *In peruigilio B. Ignatij ieiunandum.*

XVII. *in* MS. *d.* 24.

ROgata Congregatio, vt certi aliquid ſtatuere dignaretur circa abdicationem & adminiſtrationem bonorum Noſtrorum, quando proprietate, quando illorum adminiſtratione exuere ſe debeant; Cenſuit, inſiſtendo, & hoc ſuo decreto ordinationem p.m. P.N. Claudij confirmando, *Quâ ratione Noſtri bonis ſuis eorumq; adminiſtratione exuere ſe debeant.*

1 Omni omnino Noſtros bonorum ſuorum adminiſtratione, vt primùm Nouitiatum ingreſſi fuerint, exuere ſe debere. *Adminiſtratio bonorum.*

2 Adminiſtrationem verò talium primo quadriennio currente, pro perſonarum ac Prouinciarum qualitate, iudicio Prouincialis illi committendam, qui maiore eam fide tractaturus putatur.

3 Quadriennij tempore, quo dominium bonorum ſuorum retinent, licet nihil ex an- *Prouentuum diſpenſatio.*

nuis prouentibus ſolâ voluntate ſuâ in proprios aut Noſtrorum vſus conuertere, aut certo alicui Collegio, multoque minùs loco in quo reſident, donare poſſint: poterunt tamen ex illis, aſſenſu Prouincialis accedente, ea iis locis ac piis cauſſis per modum eleemoſynæ applicari, quæ maximè tali ſubſidio egere Prouincialis in Domino iudicauerit.

Abdicatio bonorum. 4 Bonorum dominio, ſi quod habent, etiam penſionum ac cenſuum ſiue realium ſiue perſonalium, eorumque ſiue perpetuorum ſiue vitalitiorum, vbi primùm per ætatem & patrias leges licebit, abſolutâ inter viuos donatione; quin & iure omni ſuo, quando id conſultum Pater Noſter iudicauerit, & fieri imperauerit, exuere ſe teneantur. *Penſiones Eccleſiaſticæ & alia perſonalia.* Penſiones tamen Eccleſiaſticæ, ſimiliaq; generum horum quæ merè perſonalia ſunt, & ſuper Noſtrorũ perſonis conſtituuntur, quibus abſolutè & in ſolidum abdicare ſe Noſtros non expedit, R.P. Noſtri iudicio diſtribuenda erunt; ita vt nulla taliũ adminiſtratio apud illos maneat.

Bona poſt quadriennium abdicanda. 5 Quadriennem tamen ab ingreſſu Societatis bonorum poſſeſſionem cenſuit Congregatio, iuxta Ordinationes P.N. Claudij, illis permittendam. In cuius prorogationem, nulli præterquàm Generali, idque ex graui cauſsâ, diſpenſare liceat. quâ in re præcipuè ſpiritualis boni & poſſeſſoris ratio habeatur.

6 Quan-

6 Quando verò iudicio P.Noſtri ob graues cauſſas vltra quadriennium prorogata poſſeſſio fuerit, nullo modo ex annuis poſt Nouitiatum prouentibus, voluit quidquam poſſeſſionibus illorum poſſe accreſcere: ſed in cauſſas pias, è Prouincialis iudicio fructus tales, cùm in poteſtate Noſtrorum fuerint, impendendos cenſuit. *Poſt Nouitiatum annuis fructibus non augenda.*

7 Quòd ſi fortè ante quadriennium expletum perfectionis ſtudio ducti abdicare ſe in ſolidum ſuis in Noſtrorum vſum voluerint; ſolius P.Noſtri iudicio committendam hanc abdicationem cenſuit: qui habitâ perſonarum locorumq́ue ratione id ſtatuet quod in Domino expedire iudicauerit. Si tamen quadriennij huius tempore, ſiue de annuo cenſu, ſiue de rerum proprietate, in externos piaſq́ue cauſſas diſponere vellent, impediendi non eſſent. *Ante quadriennium abdicare quô pacto liceat.*

Decretum verò hoc cenſuit Nouitiis, iis quorum quoquo modo intererit, ſub initium ſui in Societatem ingreſſus prælegendum, ne quis poſteà ignorantiam prætexere poſſit. *Decretum hoc Nouitiis declarandũ.*

XVIII. *in* MS.*d.*25.

AD petitionem Congregationi factam, vt dignaretur ſtatuere modum, quo abuſus & exceſſus tollerentur, qui quibuſdam locis non immeritò timeri poſſe videbantur, in petendâ & accipiendâ compen- *De hoſpitum Noſtrorum exceptione.*

ſatione à Noſtris per Domos Collegiaque iter facientibus; Cenſuit Congregatio B. P. Noſtri, Maiorumque veſtigiis fortiter inſiſtendo, magnâ vbique Noſtros caritate hoſpitio excipiendos, vt mutui amoris vinculo arctiùs in dies colligemur; maximè cùm liberalior in Noſtros hoſpitalitas vna è primis validiſque inter nos coniunctionis cauſſis meritò numerari debeat. Neque permiſſuram vnquàm Deum, vt irremuneratam relinquat benignitatem; ſed ingenti fœnore compenſaturum, vt non vna in hanc diem Societatem variis Prouinciis experientia docuit. Quare cenſuit, à nullo omnino hoſpitum noſtrorum quidquam in hoſpitalitatis compenſationem exigendum: ac nec ſpontaneas quidem oblationes Noſtrorum, à locorum Superioribus admittendas. Si tamen negotiorum cauſsâ ad aliquem à Superiore ſuo locum deſtinatus, longiorem ibi moram trahere cogeretur, aut in confirmatâ inualetudine ad Noſtrorum aliquam Domum recuperandæ illius cauſsâ mitteretur; æquitas poſtulare videtur, vt ſumptus hoſce graues pari caritate ac liberalitate compenſent Superiores à quibus mittuntur. Quòd ſi quæ Domus ob maiorem hoſpitum concurſum, rerumque temporalium tenuitatem ſubſidio egere videretur, poterunt Prouinciales ex eis quæ liberè eorum diſpoſitioni diſtribuenda relin-

Nihil eius cauſsâ exigendum vel admittendũ.

Quandónam compenſandi ſumptus videantur.

Aut ſubleuandi.

relinquuntur, pro onerum varietate ac grauitate, loco illi ſuccurrere. quam rem Patri Noſtro commendandam cenſuit.

XIX. *in* MS. *dec.26.*

De annuarum editione.

PLacuit deinde Congregationi, annuas præteritorum annorum litteras per varias Prouincias primo quoque tempore imprimendas diſtribui. Inſequentium verò annorum Patri Noſtro commendandas cenſuit, vt certum aliquem, totius Societatis ſumptibus, ſi aliter commodè fieri non poſſit, alendum illi operi præficere dignetur, ne diutius tanto ſpiritualium narrationum fructu vniuerſa Societas careat.

XX. *in* MS. *dec.27.*

Interceßione externorum Noſtri pro ſe vel pro aliis ne procurẽt.

CVm propoſitum eſſet Congregationi, vt de efficaci remedio proſpicere dignaretur, ad compeſcendum illos qui externorum pro ſe aut aliis interceſſiones in quâcumque cauſsâ vel munere procurant; Cenſuit Congregatio, procuratas à Noſtris externorum in quâcumque cauſsâ vel munere interceſſiones, tamquàm omnis benè conſtitutæ Religionis peſtem, omni conatu eliminandas. Neque potuit non patrocinia hæc paullatim proſerpentia, ſine magno animorum ſenſu intelligere, vt à quibus pedetentim ad grauiſſima incommoda damnaque prolapſuram Societatem non vanis indiciis rationibuſque, niſi obuiàm primo quoque tempore malis

 iretur,

iretur, præſentiebat. Quare vt in re pernicioſiſſimâ, omnibus ſibi viribus occurrendum putauit: Seriò proinde Superiores omnes monitos voluit, vt ad extinguenda minitantia hæc vniuerſo corpori mala, eam curam ſolicitudinemque adhibeant, quam & imminentis morbi magnitudo, & illorum in communem omnium parentem noſtram Societatem affectus iure ſuo poſtulat: inuigilentque ne interceſſionum harum auctores fautoréſve impuniti abeant. Et licet non putauerit in præſentiarum decretum hoc, peculiari præcepto ſub mortali obligante firmare, grauioribuſque cenſuris Noſtros ab his patrociniis arcere; cenſuit tamen Superioribus iniungendum, vt primâ datâ opportunitate Noſtros omnes moneant, vt ſi quis externos ſibi aut alteri patronos ac interceſſores apud Superiores paraſſe deprehenſus fuerit, pro arbitrio Superiorum, ac in grauioribus cauſſis ex mente Patris Noſtri, pro delicti qualitate puniendum ſciat, vt vel à prætensâ re omnino excludatur, vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate obeundâ remoueatur, vel vocis tam actiuæ quàm paſſiuæ, ſi aliàs ad illam ius haberet, conceſſione priuetur, vel aliâ pœnâ pro rei grauitate mulctetur. Si qui verò patronos hoſce inſcij omnino interceſſionum harum patiantur; vbi primùm molitiones tales intelle-

Earum auctores puniendi.

Non procurata Superioribus aperienda & impedienda.

tellexerint, teneantur patronorum horum conſilia Superioribus aperire, & quantum in ipſis eſt impedire. Quòd ſi neglexerint, ſciant ſe pro rei magnitudine, Superiorum arbitrio puniendos. Iiſdemque legibus ac pœnis iudicauit ſubiiciendos alios omnes, qui conſcij interceſſionum harum, ſilentio eas premunt, nec Superioribus indicant.

XXI. *in* MS. *dec.* 28.

AD propoſitas de illuſtrioribus quibuſdam Miſſionibus quæſtiones, eſſéntne talibus per varias Prouincias ſparſis certi ex iiſdem nationibus Superiores deſignandi, qui omnibus præeſſent. Secundò, eſſéntne Aſſiſtentium, Prouincialium ac Superiorum localium poteſtate eximendi, quò certiùs ſub vno Nationis ſuæ capite ad finem ſibi propoſitum gubernarentur. Tertiò, concedendáne illis è ſolâ gentę ſuâ Nouitiatus, Seminaria, Collegia; ac in iiſdem Philoſophiæ, Theologiæ, & humaniorum litterarum Profeſſores, ac Superiores etiam è gente ſuâ, quò commodiùs ab eiuſdem linguæ & gentis Superiore inſtituerentur, magiſque concordibus inter ſe animis agerent. *De Noſtris qui per varias Prouincias ſparſi certis Miſſionibus ſunt addicti.*

Cenſuit poſt maturam ſeriamq́ue duarum actionum deliberationem, Primò, Non expedire Miſſionibus, cuiuſcumque demum nominis, Superiores qui omnibus per varias Societatis Prouincias ſparſis præeſſent, conce- *Non expedire, vt commune vnum habeant ſua gentis Superiorem.*

cedere: quòd hæc gubernatio noua in Societate foret,& Nationum diſcrimina induceret, mutuæ animorum coniunctioni contraria.

Sed vt Aſſiſtentibus & Prouincialibus ſubſint.

2 Omnes vbique Miſſionum harum iis Aſſiſtentibus ſubiiciendos, in quorum Prouinciis ſedem fixerunt. quibus non difficile erit, Miſſionum illarum res concordibus animis magno miſſionum bono tractare. Prouincialibus verò, locorumque apud quos verſantur Superioribus, ceterorum per omnia more ſubiacere debere; idque tam in negotiis tractandis, quàm in litterarum ſcriptionibus & acceptionibus, librorum editionibus, perſonarum admiſſionibus, dimiſſionibus, tranſmutationibus, officiorum diſtributionibus, reliquiſque denique omnibus, nullâ præ reliquis exemptione conceſsâ.

Collegia aut Nouitiatus è ſolâ gente ſuâ habere non debent.

3 Non permittenda illis è ſolâ gente ſuâ Nouitiatus, Collegia aut Noſtrorum Seminaria, conſultiuſque eſſe, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permiſceri, ne Nationum diſcrimina paullatim magno Societatis totius damno introducantur. Sed neque permittendum, vt in iis vrbibus, in quibus Societas collegia ſua habet ſtudiaque, è ſolâ ipſi gente ſuâ Theologiæ, Philoſophiæ, & humaniorum litterarum Profeſſores habeant, multoque minùs Superiores; quòd hæc ratio apertè

Neque Scholas, Magiſtros aut Superiores.

tè cum Societatis moribus pugnet.

Quare nullo modo cenſuit Congregatio permittenda, quæ propoſitis Miſſionum quæſtionibus continentur. Neque enim ea, ſi propiùs conſiderentur, Societatis integritati, adeoque nec Miſſionibus ipſis conſultum putauit concedere. quinimò Societatis moribus, Miſſionumque felicibus ſucceſſibus arbitratur aduerſari. Quæ omnia ſeriò Congregatio Patri Noſtro pro ſuo in Societatem vniuerſam affectu totis animis commendauit. Quarum felicioribus in dies progreſſibus cùm impensè ſtuderet, tum Societatis vniuerſæ incolumitati cùm primis inuigilandum ſibi putauit. Quare ſi quid fortè in ſuprà recenſitis poſtulationibus vſpiam tentatum eſt, aut re ipsâ quid opere expletum, id omne Patrem Noſtrum pro conceſsâ ſibi à Domino prudentiâ, vbi commodum fore & expedire iudicauerit, ad Decreti huius formam, & communem viuendi Societatis rationem, vt deducere dignetur rogauit. *Decreti executio Generali commendabit.*

XXII. *in* MS. *dec.* 29.

CVm propoſitum Congregationi fuiſſet, vt de remediis dignaretur proſpicere, quibus præſcindi & præcaueri importuna quorumdam de dimiſſione à Societate poſtulatio poſſit; *De iis qui importuniùs dimitti petunt à Societate.*

Cenſuit primò, Eos omnes qui dimiſſionem petunt, nullâ iuſtâ apparente cauſsâ, & ido- *Cauſſas ſcripto proponere tenentur, & Superiorum iudicio acquieſcere.*

idonei alioquin ad Societatem iudicantur, ſi Superiorum monitis non acquieſcant; teneri Prouinciali ſuo cauſſas omnes, quas dimiſſioni obtendunt, cum propriæ manus ſubſcriptione proponere; affirmareq; nullam aliam ſibi rogatæ dimiſſionis cauſſam supereſſe. Prouincialis verò erit, cauſſas illas cum Conſultoribus diligēter examinatas, ad P.N. mittere, ſcribereque quid tam ipſe quàm Conſultores ſentiant. Quas ſi P. Noſter non iudicauerit ad dimiſſionem ſufficientes & idoneas, ſub obedientiæ præcepto perpetuum illis Prouincialis ſilentium indicat: eoſque ſi non obtemperent, pro delicti qualitate ſeuerè puniat, publicâ etiam animaduerſione, ſi publica ad alios culpa promanauit. Sciantque tales ſe in conſcientiâ tutos non eſſe, ſed mortali culpæ ſubiacere, quamdiu in illâ animi obſtinatione manent.

Externorum in eâ re conſilio vel ope vti prohibentur.

2 Imponitur præceptum & pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Prouinciali reſeruatæ, tum in illos qui inconſulto Prouinciali externos de dimiſſione ſuâ in conſilium adhibent; tum in illos qui quocumque modo externorum auxilio vel interceſſione ad dimiſſionem à Superioribus obtinendam vtuntur. Præcepti verò huius tranſgreſſores, præter alias pœnas arbitrio Prouincialis imponendas, longè ſibi difficiliorem facturos dimiſſionem ſciant.

3 Illis,

3 Illis, quibus è ſolâ importunitate, cùm alia nulla iuſta ſubſit cauſa, dimiſſionem concedere Societas cogitur, non niſi cum obligatione aliam intrandi Religionem, in quâ regularis obſeruantia vigeat, in poſterum concedendam, eamq́ue obligationem Patentibus inſerendam: ac non niſi rariſſimè permittendum, vt liber omnino talium quiſpiam ab omni votorum obligatione ad ſæculum redeat.

Qui ſine iuſtâ cauſſâ dimiſſionem extorquent, alium ordinem ingredi cogantur.

4 Eos qui è cauſſis non veris, fraude ac dolo dimiſſionem à Societate obtinuerunt; aut ex cauſſis quidem veris & iuſtis, grauibuſq́ue delictis, ſed eâ intentione perpetratis, quò faciliùs dimiſſionem extorquerẽt; nullo modo tutos in conſcientiâ eſſe: & eiuſmodi facultatem in conſcientiæ foro irritam, ac nullam prorſus eſſe: eoſq́ue in eodem foro omnibus ſubiacere Apoſtatarum cenſuris ac pœnis. Et ſi hoc in exteriore foro conſtiterit, poſſe Superiores contra eos agere, tamquàm contra veros Apoſtatas, iuxta Societatis priuilegia & ſacrorũ Canonum diſpoſitionem.

De iis qui fictis ex cauſſis vel ſtudio adſcitis dimittuntur.

5 Qui ad dimiſſionem obtinendam ſecretas obtendunt cauſſas, quibus ſe ineptos ad religioſam diſciplinam, votorumq́ue obſeruationem contendunt, teneri eiuſmodi cauſſas, ſi P. Noſtro ita videbitur, aperire Prouinciali, & immediato ſuo Superiori, vel alteri; qui examinatis his cauſſis, ſententiam

De iis qui ſecretas cauſſas obtendunt.

ſuam

ſuam ad Generalem perſcribent, quò maturiùs aliquid de concedendâ vel denegandâ dimiſſione ſtatui poſſit. Quòd ſi quis renuat prædictis Patribus, cùm P. Noſter id expedire iudicauerit, ſecretas illas cauſſas aperire, ſpe omni careat dimiſſionis obtinendæ.

Qui ob grauem culpam dimittuntur, priuſquàm abeant, puniendi.

6 Qui ob publicam aliquam culpam grauem è Societate dimitti debent, non priùs dimittantur, quàm iuxta culpæ quantitatem arbitrio Superiorum puniantur, etiam inclusione ad tempus, vbi vſus & conſuetudo id obtinuit.

X X I I I. *in* MS. *dec.* 30.

In eos qui deliberationū, informationúmve ſecreta euulgant.

AD propoſitionem, quâ petebatur, vt prouidere Congregatio dignaretur de efficaci remedio in illos, qui quæ in conſultationibus, Congregationibus tam Prouincialibus quàm generalibus, peracta ſunt, quæque in examinibus ad ſtudia, ad profeſſionem, in informationibus ad gradum aut ad gubernationem euulgant; Cenſuit Congregatio, in re tam graui, & à quâ magna pars bonæ gubernationis dependet, ſeriò prouidendum. Quare monendos ſibi duxit Superiores omnes, vt magnâ diligentiâ huic tam noxiæ rei inuigilent: tenerique in euulgationum harum auctores omni ſtudio inquirere; repertoſque pro rei grauitate, culpæque magnitudine, pro arbitrio ſuo punire, etiam vſque ad muneris Conſultorum, aliorumque non

non inferiorum priuationem, quò reliqui horum exemplo ab hoc vitio terreantur.

XXIV. *in MS. dec.* 32.

CVm propoſitum Congregationi fuiſſet, vt dignaretur diſcrimen aliquod certum in vniuerſo Sacerdotum, Scholaſticorum & temporalium Coadiutorum veſtitu Decreto ſuo ſtatuere; *De veſtitu Coadiutorum temporaliũ.*

Cenſuit primò, ſeruandam regulam VI. Cuſtodis veſtium, vt ſottanâ dimidio palmo breuiore, pallio verò ſottanis breuiore vterentur Coadiutores: vtque illi rei magnâ curâ & diligentiâ, ſuperatis difficultatibus omnibus, incumberent Superiores. *Seruetur Regula 6. cuſtodis veſtium.*

2 Circa capitis verò tegumentum iis qui in poſterum ad Societatem Coadiutores venturi ſunt, omni omnino clericalis pilei vſu, quo Sacerdotes & Scholaſtici vti conſueuerunt, interdicendum eſſe: ademptâ cuicumque demum Superiori, etiam Generali, diſpenſandi cum illis facultate. Iis verò qui iam in Societate ſunt, permitti eorumdem vſum poſſe in illis Prouinciis, in quibus conſuetudo talis inualuit. *Pileus clericalis in poſterum ne concedatur.*

Et cùm interceſſiſſent huic Decreto aliqui Patres, petiiſſentque tempus ſibi concedi ad interceſſionis ſuæ rationes Congregationi proponendas, conceſſit Congregatio.

XXV.

XXV. *in MS. dec. 34.*

Ad ſpiritus augmentum. CIrca Spiritus augmentum ac promotionem à Deputatis Patribus delata hæc cenſuit Congregatio obſeruanda.

Viſitatio quotidiana. Primùm Viſitationem, cuius meminit Inſtructio pro ſpiritus renouatione, intelligendam eſſe quotidianam. Virum proinde fidum in ſingulis Domibus & Collegiis deſignandum, qui ei muneri vacet, neque idem ſemper in viſitando tempus teneat. Nulli interim concedendum, vt ad libitum dormiat, ſed ſurgendi orandiq́ue tempus ſingulis ſtatuendum. *Statum cuique tempus ſurgendi & orandi.* Quòd ſi quis ordinariè longiori tempore indiguerit, Prouincialis conſulendus erit. In quibus omnibus ſuus viſitator ſtatuendus. Qualem etiam deſignare oportebit, tempuſq́ue meditationi commodum, illis qui domeſticis occupationibus orationis tempore diſtinentur; quales ferè ſunt Æditui, Ianitor, Coquus, quiq́ue Sacro tunc temporis deſeruiunt. Qui verò extraordinariis occupationibus detinentur, Superiorem admoneant, vt hiſce incommodis tempori proſpiciat, ne quâ die ab oratione vacent. Maxima verò ratio habeatur eorum qui in villis verſantur.

Orationis & examinis tempore ad portam vel eccleſiam non euocandum. 2 Neminem orationis & examinis tempore ad portam vel eccleſiam ſine expreſsâ Superioris facultate euocandum, niſi ſolemnioribus diebus, quibus confeſſionibus excipien-

piendis vacatur. Quòd ſi quis in templo fuerit (niſi audiendis pœnitentibus operam daret, aut aliud grauitas negotij aut perſonæ depoſceret) audito examinis ſigno, ad cubiculum ſe recipiat. Idemque iudicium de iis qui ad oſtium Domus cum externis colloquuntur.

3 Superſit in poſterum ante examen veſpertinum quadrans integer, quem ſinguli, vt præfinitum ſibi tempus lectioni ſpirituali impendant, ſimulque vt ad matutinam orationem ſe præparent. *Hora quadrans lectioni ſpirituali deſtinatus.*

4 Detur opera, vt annua Exercitia ſpiritualia IX. Canone Congreg. VI. præſcripta, exactè ab omnibus fiant, omni omnino excuſatione & occupatione ſepoſitâ ac ſuperatâ; ita vt neque negotiis, neque confeſſionibus eo tempore diſtineantur. ſeruatâ etiam in illis proportione methodoque, quibus integra exercitia fieri conſueuerunt, præſertim quod ad receſſum ab omnibus. *Annua exercitia feriò & accuratè facienda.*

XXVI. *in* MS. *dec.* 35.

MAgiſtrorum litterarum humaniorum ſtudium, quod cum Societate longè lateque magno Reipublicæ Chriſtianæ emolumento creuit, tamquàm rem vnam è maximè optatis, & quæ ſaluti plurimorum commodiſſima eſt, quo poteſt Congregatio Superioribus omnibus affectu cenſuit cõmendandum, vt in tam laudabili munere deſudantes, *Humaniorum litterarum Magiſtri fouendi.*

dantes quantâ poſſunt beneuolentiâ in Domino proſequantur, ſuoſque omnes ad munus illud magnâ alacritate obeundum ac proſequendum abhortentur, vt in hoc tam vtili eruditionis & cultus animarum genere fortiter inſiſtentes, præmia ab illo expectent, qui ſuorum labores non patitur irremuneratos.

Earum profeſſio non definienda triennio.

2 Cenſuit deinde, nullos certos in Societate annos, definitúmve tempus, humaniorum litterarum profeſſioni obeundæ præſcribendum, multoque minùs triennio illud concludendum: ſed à ſingulis Superioribus deſignandum in hac re tempus, quod ad maiorem Dei gloriam futurum iudicabunt.

Theologis etiam imponenda.

3 Theologos etiam poſt abſoluta Theologiæ ſtudia, ſiue ante illa litteras haſce profeſſi fuerint, ſiue non, pro Superiorum arbitrio illis applicandos. Quam rem Prouincialibus omnibus ſeriò commendatam eſſe voluit, vt in tam graui tamque vtili occupationum genere non tam propenſionis cuiuſque, quàm communis boni, & gloriæ maioris Dei rationem habeant, omni reliquo affectu ſepoſito.

XXVII. *in* MS. *d.* 36.

Interceſſio circa pileos Coadiutorum.

LEctis Patrum, qui tam pro Indicis quàm pro variis Europæ Prouinciis interceſſerant, rationibus, poſt multa variaque in vtram-

vtramque partem à variis allata, cenſuit Congregatio.

1 Nihil ſibi videri, in Coadiutorum capitis integumento mutandum in iis qui Societatem ingreſſi, Sacerdotum ac Scholaſticorum pileis vtuntur. *Permittuntur clericales iam ingreſſu.*

2 Iis verò qui in poſterum in Europâ ad eamdem Societatem acceſſuri ſunt, nullo modo vſum pilei clericalis, quo Sacerdotes Scholaſticique vtuntur, cenſuit permittendum. Statuitque Congregatio, ſententiam hanc ſuam indiſpenſabilis decreti vim roburque habere, & obtinere debere. Quod etiam diſertè in poſterum indicandum voluit omnibus quotquot in Societatem admitti petierint, nec aliâ conditione admittendos. *Ingreſſuris decreto indiſpenſabili interdicuntur.* *Quod Nouitiis in poſterum indicandum.*

3 De iis verò qui in vtrâque Indiâ, Orientali & Occidentali verſantur, nihil in præſentiarum ſtatuendum ſibi iudicauit, ſed rem totam arbitrio P. Noſtri relinquendam, qui pro temporum varietate videbit quid in Domino conſultum fuerit, ac fieri poterit. *De Indicis Prouinciis res Generalis arbitrio relicta.*

XXVIII. *in* MS. *dec.* 37.

CVm verò propoſitum fuiſſet, de Sanctorum reliquiis, quæ Domibus & Collegiis applicatæ ſunt, poſſéntne à Noſtris aut Superioribus etiam aliis donari; Cenſuit Congregatio, Interdicendum in poſterum omnibus, vti & de facto Decreto hoc ſuo in- *Sanctorum Reliquiæ non alienandæ.*

terdicit, ne Noſtrorum quiſquam, non Superiorum localium, non Prouincialium, ac ne Viſitatorum quidem, è quâcumque etiam causâ, ſiue Noſtris ſiue externis quidquam è talibus Sanctorum reliquiis donet aut largiatur. Quòd ſi quis Decreto huic contrauenire depreheuſus fuerit, eum iudicio P. Noſtri pro rei grauitate puniendum.

XXIX. *in* MS.*d.*38.

De Coadiutoribus, qui certis Patribus operam nanant.

CVm propoſitum Congregationi eſſet, vt diſpicere dignaretur, conſultúmne eſſet aliquibus Patribus certos Coadiutores aſſignari, qui peculiarem illorum curam ita haberēt, vt à reliquis domeſticis muniis obeundis excuſarentur; Cenſuit Congregatio, nulli omnino certum aliquem ſtabilemq́ue quocumque prætextu permittendum aut concedendum eſſe: ſed ſi quis ex quâcumque causâ Coadiutoris operâ indigeret, illi Superiores pro negotiorum, temporum, atque occurrentium neceſſitatum varietate talem è domeſticis aliquem aſſignent, quem ad id muneris tunc commodiſſimum iudicauerint; ita vt non ſemper idem, ne quidem ad egrediendum Domo, attribuatur. Quòd ſi qui magis ſtabili indigerent, arbitrio id P. Noſtri ſtatuendum eſſe. Viſitatoribus tamen, & Prouincialibus non iudicauit Coadiutorem denegandum.

Vt ſtabiles non ſint, ſed ſubinde mutentur.

Excipiuntur Viſitatores, Prouinciales, & alij arbitrio Generalis.

XXX.

XXX. *in* MS.*dec.* 40.

CEnſuit deinde Congregatio Secretarij Societatis, & Subſtitutorum illius regulas reliquorum more imprimendas, poſtquam à Deputatis examinatæ fuerint. *Regulæ Secretarij, & Subſtitutorum.*

XXXI. *in* MS.*dec.* 41.

CVm verò quæſitum fuiſſet, Licerétne per Conſtitutiones tertiæ probationis dotatas reditibus annuiſque prouentibus Domos admittere, ab aliis omnibus Societatis Domibus ac Collegiis ſeparatas; Cenſuit tales admitti poſſe, neque hanc rem Conſtitutionibus repugnare, quin magis conformem illis eſſe. *Domus tertiæ probationis dotari, & admitti poſſe.*

XXXII. *in* MS.*d.* 42.

AD quæſtionem, quâ petebatur, quid cenſendùm de iis eſſet, qui in cuiuſcumque impoſiti à Superioribus gradus ſuſceptione, difficiles ſe præbent, variiſque excuſationibus illorum voluntatem eludentes, in annos ſæpè plurimos, atque in totam etiam vitam rem protrahunt. Cenſuit Congregatio, omnes vi quarti voti in Congregatione v. explicati teneri Superiori certum gradum imponenti obedire; ita tamen vt rationes Prouinciali, ac Patri Noſtro conſueto Societatis more proponere poſſint; quas ſcripto cenſuit proponendas. Verùm Superiori illis examinatis in ſententiâ perſeueranti, & certum gradum abſolutè ſtatuenti, licet non addat *Oblatum gradum ſuſcipere cunctantes.* *Quandonam vi voti teneantur.*

obedientiæ præceptum, teneri vnumquemque obedire, imperatumque gradum ſuſcipere; vt ſi non fuerit obſecutus, cenſendus ſit in malo ſtatu eſſe, atque à Sacramentorum vſu & adminiſtratione excludendus. Sed neque conſultum putauit, P. Noſtrum cum talibus facilè diſpenſare, vt toto vitæ tempore ſine certi gradus ſuſceptione perſeuerent, ne horum exemplo alij cum graui Societatis damno paria imitentur & audeant. Sed neque ad ſecundum examen admittendos, niſi rariùs, & cùm dubium aliquod de aptitudine interceſſit. Quam rem vniuerſa Congregatio cenſuit P. Noſtro commendandam.

Non permittendi vt ſine gradu maneant.

Nec aliud examen facilè concedendum.

XXXIII. *in* MS. *dec.* 44.

De Scholaſticis Societatis.

CVm varia à variis propoſita, Patribus pro ſtudiis ſuperioribus examinanda, tradita forent, illique iudicium ſuum ad Congregationem retuliſſent; cenſuit ex oblatis hæc probanda, vti & decreto ſuo probat.

Philoſophi ſingulis annis examinandi.

1 Vt Philoſophi ſub ſingulorum annorum finem ſeriò & ſigillatim examinentur, ſíntne idonei Logici ad Phyſicam, Phyſici ad Metaphyſicam, Metaphyſici ad Scholaſticam Theologiam audiendam. Nemo verò è primo ad ſecundum annum, aut è ſecundo ad tertium admittatur, qui mediocritatem non attigerit, vt nimirum quæ audiuit, benè intelligat, & rationem illorum poſſit reddere.

Ad

Ad Theologiam verò Scholaſticam audiendam nemo admittatur, qui mediocritatem in Philoſophiâ non ſuperauerit; vt nimirum eam cum ſatisfactione tueri poſſit: niſi præclarâ ad gubernandum aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere, nullâ Prouinciali diſpenſandi cum quoquam facultate relictâ. Simili etiam ratione examinandi, qui vel vniuerſam Philoſophiam, vel partem illius, ante ſuum in Societatem ingreſſum audierunt, & idem per omnia de illis, quod de ſuprà recenſitis, ſtatuatur iuxta Regulam Prouincialis xix. §. 8.

Ad Theologiam non admittendi, niſi mediocritatem in Philoſophiâ ſuperarint,

Aut talentum habeant gubernandi vel concionandi.

Examinandi etiam qui ante ingreſſum Philoſophia ſtuduerunt.

2 Vt qui Scholaſticam Theologiam audiunt ſub ſingulorum etiam annorum finem pari modo examinentur: nemoque ad inſequentem annum audiendum admittatur, qui mediocritatem non ſuperauerit, vt nimirum cum ſatisfactione tueri poſſit, quæ à Magiſtris ſuis audiuit: niſi fortè præclara cuiuſpiam alioqui mediocris, vt dictum eſt, talenta aliud poſtularent.

Theologia auditores ſingulis etiam annis examinandi.

3 Nemo verò ad quatuor votorum profeſſionem admittatur, niſi qui ſub finem anni quarti deprehenſus fuerit tantum eruditionis habere, quantum neceſſum foret ad Philoſophiam ac Theologiam cum ſatisfactione docendam, niſi forſan ad gubernandum, vel ad concionandum illuſtria talenta haberet,

Examen eorumdem ad profeſſionem.

idq́ue iudicio P. Noſtri. Examen verò quod ſub anni quarti finem inſtituitur, ſit vt minimum horarum in vnoquoque duarum, in quo varia è primis Philoſophiæ & Theologiæ capitibus percurrantur.

Examinatores in ſingulis Seminariis quatuor. 4 Examinatores, qui in ſingulis Seminariis, tam Philoſophicis quàm Theologicis, à P. Noſtro quatuor minimùm deſignati, per ſecreta ſuffragia vota ferent, tenebuntur iuramento tam de non reuelandis ſuffragiis ſuis, quàm de ſincero iudicio, & eorum qui examinati ſunt, aptitudine ac eruditione ferendo; idq́ue in examine quod fieri ſolet ſub finem anni quarti Scholaſticæ Theologiæ, quod inſtituitur in ordine ad quatuor votorum profeſſionem. In quo Examinatoris dubium ſuffragium pro nullo habendum erit. *Iuramento adſtricti.*

Diuerſi eſſe debent à Magiſtris examinandorum. 5 Examinatores hi, quoad fieri poterit, non ſint eorum, qui examinantur, præceptores. Quòd ſi verò Examinatorum vnum pluréſve contingeret aut vitâ defungi, aut grauioribus aliis diſtentos non poſſe examini intereſſe; erit Prouincialis pro tempore de aliis proſpicere, qui iiſdem iuramenti legibus tenebuntur. *Eorum loco alios ſubſtituere licet Prouinciali.*

6 Nihil tamen vniuerſo hoc Decreto ſuo derogatum voluit Decreto XXIX. Cong. VI. in fauorem humaniorum litterarum, & Indicarum linguarum facto.

7 Duabus Theologiæ Scholaſticæ lectionibus,

nibus, & ſacræ Scripturæ adiiciatur, vbi fieri poterit, quarta lectio moralis Theologiæ, quâ ex profeſſo & ſolidè, ſuccinctè tamen, explicentur materiæ morales, quas Scholaſtici Profeſſores prætermittunt, vel non niſi breuiſſimè attingunt. Quam lectionem Noſtri biennio ſaltem audiant, alteroque biennio Scripturam ſacram. In quâ tamen vniuerſâ re regionum & prouinciarum variarum ratio habeatur. *Lectio moralis Theologia.*

XXXIV. *in* MS. *dec.* 45.

AD illud, quod quidam propoſuerant, placeretne Congregationi in poſterum abſtineri à recreatione in hebdomadâ ſanctâ, à feriâ quartâ poſt decantatas tenebras, vſque ad veſperam feriæ VI. incluſiuè. Cenſuit Congregatio ab omni illis diebus recreatione, in honorem ac reuerentiam Dominicæ paſſionis abſtinendum. *Triduo hebdomada ſancta à recreatione abſtinendum.*

XXXV. *in* MS. *d.* 46.

PRopoſita deinde quædam fuerunt, quæ à Patribus deputatis ad examinanda dubia circa Conſtitutiones, Regulas, ac Decreta à variis mota & diſcuſſa fuerant: Ac

Primò. Ad dubium §. 45. formulæ Congregationis Prouincialis, motum circa illa verba, *Si vel vnus Deputatorum cenſet eſſe dubium, multoq; minùs ſi Prouincialis ita cenſeat.* Cenſuit Congregatio Decreto XXV. Congregationis VI. inſiſtendum. *Formula Cong. Prou. §. 45. declaratur.*

Quod vel vnus deputatorum affirmat eſſe ſubſtantiale, proponi non poteſt.

Cùm deinde interceſſum eſſet ab vno è Patribus,& ad noua ſuffragia itum; Cenſuit Congregatio, è ſolo vnius è deputatis, aut Prouincialis dubio, aliis duobus abſolutè oppoſitum ſentientibus, non eſſe propoſitas Congregationi Prouinciali quæſtiones reiiciendas: ſed tunc tantùm, quando vel vnus abſolutè affirmaret rem propoſitam eſſe de ſubſtantialibus Inſtituti,idque in ſubſtantialium fauorem.

XXXVI. *in MS. dec.47.*

Facultates & priuilegia ab aliquo Superiore conceſſa.

AD illud verò quod propoſitum erat, An facultates & Priuilegia, cuiuſcumque demum generis ea forent,perſonalia,an alia, à locorum Superioribus,Prouincialibus,Viſitatoribus conceſſa, morte illorũ, vel munerum abdicatione ceſſarent,& à ſubſequentibus Superioribus noua eſſet illorum confirmatio petenda, & quando; Cenſuit conſultum ſibi videri, eos qui Superiorum, maximeque Prouincialium munus ineunt, teneri vt primùm commodum illis fuerit, præſentes & coràm monere ſubditos,vt priuilegia & facultates à prædeceſſoribus conceſſas aperiant, vt eas ipſi vel confirment, vel abrogent,prout in Domino expedire iudicauerint.Ceterùm conceſſas eiuſmodi facultates vſque ad hanc denuntiationem in ſuo robore permanere; quâ factâ, ſi illas ſubditi non aperiant, de facto ac re ipſâ pro abrogatis habe-

Nouo Prouinciali quãdo iubet, aperiri debent, vt eas confirmet vel abroget.

Alioqui ceſſant.

haberi. Idemque iudicium eſſe de facultatibus à Viſitatoribus conceſſis, quas etiam ſubditi rogati Prouinciali indicare tenebuntur, licet non poſſint eas Prouinciales, niſi Generali admonito, reuocare. *Etiam quæ à Viſitatoribus conceſſa ſunt.*

XXXVII. *in* MS. *dec.* 48.

CVm deſideraſſent nonnulli, vt Viſitatorum Regulæ ſeu Inſtructiones ſeriò examinarentur, num quid illis addi, num quid demi deberet; cenſuit Congregatio rem hanc vniuerſam P. Noſtri iudicio committendam. *Viſitatorum regulæ.*

XXXVIII. *in* MS. *d.* 49.

CVm verò rogatum eſſet, quid faciendum foret, ſi contingeret Generalem mori, electoribus à recenti electione in ſuis Prouinciis conſtitutis, aut cùm vicini Prouinciis ſuis ſunt, v. g. ſi poſt aliquot ab electione menſes moreretur; quid verò, ſi contingeret electum Domo aut Vrbe abeſſe; *Moriente nouo Generali poſt reditum Electorum.*

Ad primam propoſitæ quæſtionis partem cenſuit Congregatio, conuocandas rurſus Prouinciales Congregationes, & de nouo procedendum ad mittendorum electionem, faciendaque reliqua omnia è formulæ præſcripto. *Congregationes Prouinciales iterum cógẽdæ ſunt.*

Ad ſecundam cenſuit, ſi electum contingeret in Vrbe eſſe, non eſſe è Congregationis loco egrediendum, donec euocato omnia, quæ formulâ continentur, exhibita eſſent. *Quid facto opus, cùm Domo abſens eligitur Generalis.*

Sed neque dum vocatur, illi aut alteri cuiquam quidquam de electione indicandum. Si verò Vrbe abeſſet, idque octo aut decem dierum itinere, vocandum eſſe, vacandumque intereà temporis Congregationi ab omni rerum tractatione. Sin plures intercederent dies, longiuſque abeſſet, pergendum videri Vicario in negotiorum tractatione; ſolâ Aſſiſtentium & Admonitoris electione ad Congregationis finem reſeruatâ.

Quid, cùm electus ab Vrbe propiùs aut longiùs abeſt.

XXXIX. *in* MS.*dec.*30.

Promiſſio Societatem ingrediendi ad Coadiutores quoque ſpectat.

AD illud quod propoſitum fuerat, Vtrùm promiſſio Societatem ingrediendi, quæ ſimplicium votorum formulâ continetur, peculiariſque voti vim habet, etiam ad Coadiutores temporales extendatur; Cenſuit Congregatio extendi.

XL. *in* MS.*d.*51.

Subſtantialium catalogum non texendum.

Sed in dubiis conſulendum Generalem.

CVm poſtulatus catalogus eſſet de ſubſtantialibus Inſtituti, de quibus in prouincialibus Congregationibus noſtris non licet agere, Patreſque deputati varia huius generis exempla attuliſſent; cenſuit Congregatio, Præter ea quæ in formulâ exprimuntur, videri conſultius à recenſendis aliis ſuperſedere: quòd omnia breui compendio comprehendi non poſſint. Ac ſi cui dubium obueniſſet, poſſe illum ad R.P.Noſtrum recurrere, ab eoque intelligere, quid de re tali ſentiendum videatur.

XLI.

XLI. *in* MS.*dec.*52.

CVm propoſitum fuiſſet ab aliquibus, vt dignaretur Congregatio priuatarum Deputationum deciſiones ad maiorem Deputationem reiicere; quæ diſpiceret quænam ad Congregationem referenda eſſent, ne in longum Congregatio cum magno prouinciarum incommodo traheretur; Placuit Congregationi rem ad dictos Deputatos Patres remittere, qui examinatas à priuatis Deputationibus res diſpicerēt, taléſne eſſent, quæ meritò Congregationi proponendæ forent. *Deputationes priuata ad Generalem reiecta.*

XLII. *in* MS.*dec.*53.

AD propoſitam quæſtionem, quâ petebatur, an impedimenta Societatis eſſentialia P.1.c.III.§.2.3. non eſſent irritantia vota ſimplicia & quamcumque ſequentem profeſſionem; Cenſuit Congregatio è mente Conſtitutionum, & Congregationis v. illa primi generis & ordinis impedimenta quinque irritantia eſſe, & pro talibus ab omnibus haberi debere: inhabileſque atque incapaces ipſo facto ad Societatis ingreſſum omnes eos ab illâ haberi, & eſſe, qui aliquo talium impedimentorum tenentur. *Impedimenta Societatis eſſentialia irritant vota & profeſſionem.*

Interceſſione dein factâ, cenſuit Congregatio ſtandum Decreto, nec interceſſioni deferendum. Et cùm interceſſionem ſecundam alius quidam è Patribus interpoſuiſſet; conceſſit Congregatio, vt rationes, quas vrgebat, *Interceſſiones.*

bat, audirentur & expenderentur, quò certiùs ſtatui poſſet, an huic interceſſioni locus concedi poſſet. Cumque interceſſum rurſus alio die fuiſſet ab vno è Patribus, rogataque Congregatio, vt dignaretur ob diuerſas cauſſas ſuum hoc Decretum in præſentiarum ſuſpendere; atque ad hanc interceſſionem eo ſenſu acceptam acceſſiſſet is Pater, qui ſecundo loco interceſſerat; placuit Congregationi interceſſionem hanc de Decreti ſuſpenſione ſeu iure, ſeu gratiâ, eatenùs admittere, vt auditis rationibus certius aliquid ſtatueret. Ceterùm re poſteà agitatâ, & auditis rationibus quæ adferebantur, cenſuit ſuſpenſioni locum dandum non eſſe.

XLIII. *in MS. dec. 54.*

Celatorum impedimentorum cognitio.

AD illud verò quo petebatur, conſultúmne cenſeret Congregatio à Summo Pontifice petere, vt omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingreſſu impedimentis, malitiâ nimirum an ignorantiâ id contigiſſet, penes ſolam Societatem reſideret; vt quæ punitio etiam illorum, qui ſtudio illa celaſſent, pro delicti huius, atque aliorum in Societate commiſſorum qualitate, ad eamdem ſolam pertineret; Cenſuit Congregatio ad tollendas difficultates omnes, quæ à variis moueri poſſint, vtrumque à ſuâ Sanctitate petendum.

XLIV.

XLIV. *in* MS.*d.*55.

CVm quæreretur, an nomen Prælaturæ & Dignitatis in Conſtitutionibus votiſque noſtris expreſſum, pro eâdem, an pro diuersâ re accipienda forent; Aſſiſtentibuſque Dignitatis nomen tribuendum eſſet; Cenſuit Congregatio ex mente P. N. Claudij, Dignitates ac Prælaturas extra Societatē, vt inter ſe diſtinguuntur, accipiendas eſſe, Profeſſorumq; voto tam Dignitates quàm Prælaturas caueri. In Societate verò Prælaturas à Dignitate non diſtingui, nec extra Prælaturas, Dignitates in eâ cenſendas: nec Aſſiſtentes Prælatorum nomine cenſeri, aut Dignitatis in eâ nomen obtinere.

Prælatura & Dignitas in Societate idem eſt.

Aſſiſtentium officium, nec prælatura nec dignitas.

Et cùm interceſſum deinde fuiſſet ab vno ex Patribus circa hoc Decretum,

Cenſuit Congregatio, nihil deferendum interceſſioni; ſed ſtandum Decreto: Prælaturamque ac Dignitatem in Societate pro ſynonymis, iuxta declarationem P.N. Claudij habendam: neque Aſſiſtentiam in Societate Prælaturam aut Dignitatem continere.

XLV. *in* MS.*dec.*56.

CVm propoſitum fuiſſet, ſtandúmne eſſet ordinationi P. N. Claudij dicentis, reſeruatum caſum eſſe, ſi quis Fratrum diceret Miniſtro aliquid iubenti, licet non præcepto, *Nolo facere*; Cenſuit Congregatio, huic P.N. Claudij ordinationi, vel declara-

An ſit caſus reſeruatus, ſi quis Miniſtro dicat, Nolo facere.

tioni

tioni ſtandum eſſe: relictâ tamen loci huius explicatione prudentiæ Patris Noſtri.

XLVI. *in* MS. *dec.* 57.

Negotiorum ad ſtatus rationem pertinentium exempla.

CVm verò rogatum eſſet, Quænam eſſent illa negotia ad rationem ſtatus pertinentia, quibus miſcere ſe Noſtri Canone XII. Congregationis quintæ generalis, ſub præcepto & pœnâ inhabilitatis ad officia, vociſque tam actiuæ quàm paſſiuæ priuatione, prohibentur; Cenſuit Congregatio, è reſponſis P. N. Claudij commodam explicationem peti poſſe, cùm ait: *Vniuersè loquendo ea quæ pertinent ad ſolam conſcientiam directionémve Principum, aliorumq́ qui petunt conſilium; per Canonem non prohiberi. Quæ verò eò non referuntur, & à ſpirituali inſtructione diuerſa ſunt, tamquàm à Canone aliena vitari debere.* & alibi: *Exemplo poſſe eſſe; Quæ ad Principum inter ſe fœdera, vel ad Regnorum iura & ſucceſſiones pertinent, vel ad bella tam ciuilia quàm externa: ſi quis publicis harum rerum & ſimilium conſiliis intereſſet, aut tractandis iis operam re ipsâ impenderet.*

XLVII. *in* MS. *dec.* 58.

Tertius & quartus dies in formulâ Congr. prouincialis, incluſiuè accipiendus.

AD quæſtionem, Vtrùm tertius vel quartus dies deſignatus in formulâ Congregationis prouincialis ad mittendorum electionem, ſit à die, quâ inchoata Congregatio eſt, excluſiuè an incluſiuè intelligendus; cenſuit cum P. N. Claudio intelligendum incluſiuè.

XLVIII.

XLVIII. *in* MS. *d* 59.

VTrùm conſultatio de impedimentis ſe excuſantium, & aliorum, facienda neceſſariò ſit à Prouinciali in Domo, in quâ Congregatio habenda eſt, an verò in aliâ inſtitui poſſit; Cenſuit fieri poſſe in loco, in quo Prouinciali commodum fuerit.

Impedimenta Congregandorum, vbi commodum eſt, examinet Prouincialis.

XLIX. *in* MS. *dec.* 60.

QVid faciendum, cùm in Congregatione prouinciali priore loco electus impedimenta proponit; audiendáne illa ante ſubſtituti electionem, an poſt eam? Cenſuit cum P. Claudio audienda poſt ſubſtituti electionem.

Electi impedimenta poſt ſubſtituti electionem audienda.

L. *in* MS. *dec.* 61.

AN contra Conſtitutiones & Inſtituti rationem videatur eſſe, admittere annuos perpetuos reditus Collegio alicui donatos, aut legatos, cum onere partem illorum annuè Domui profeſſæ dandi, & erogandi? Cenſuit Congregatio, videri cum Inſtituto, & peculiari paupertatis Profeſſorum voto, noſtræque paupertatis puritate pugnare. Quare nullo modo perpetuos eiuſmodi relictos Collegiis reditus admittendos, ne paullatim ianua in Societate paupertati laxandæ aperiatur.

Collegia reditus perpetuos cum onere partem illorum Domibus profeſſis erogandi admittere non poſſunt.

LI. *in* MS. *dec.* 62.

POſsitne Domus profeſſa emptam ſibi contiguam Domum, habitationi aliquando, aut

Locationum pretio frui Domibus profeſſis quatenus liceat.

aut ædificando templo neceſſariam, locare, locationiſque pretio frui, dum ædificandi ſe commoditas obtulerit? Cenſuit Congregatio, ad breue tempus locare, & locationis pretio frui poſſe. Quòd ſi ratione eiuſmodi emptionis onus aliquod contraxiſſet, poſſe locationis illius pretio vti, donec ſe onere æris alieni exemerit.

LII. *in* MS.*d.63.*

Admonitores an ſcribere teneantur.

QVæſitum cùm eſſet, an Admonitor tempore Conſultoribus deſignato ſcribere teneatur Superioribus; Cenſuit Congregatio non teneri, nec quidquam regulæ addendum.

LIII. *in* MS.*d.64.*

Prouincialis decreto de impedimentis abſentium ſtare Congregatio debet.

STandúmne ſententiæ P. Claudij, vt de Prouincialis decreto circa impedimenta alicuius abſentis ſeruatâ formulâ Congregationis prouincialis cap. III. §. 13. nihil à Congregatione ſtatui aut reuocari poſſit, cenſuit P.N. Claudij ſententiæ ſtandum eſſe.

LIV. *in* MS.*dec.65.*

Dies 27. Septembris Societati colendus.

PLacéatne diem XXVII. Septembris peculiari à Noſtris veneratione, in gratiarum actionem confirmatæ natæque tunc primùm Societatis coli; proque felici eiuſdem ſucceſſu Patres omnes ſacra eo die peragenda Deo offerre, reliquos verò roſaria aliaſque preces ac communionem ſacram? Placuit

Congre-

Congregationi, diem illum pro tali haberi, reliquaque eo modo peragi.

LV. *in MS.d.67.*

CVm denique propoſitum fuiſſet; an decretum à P. Vicario nuper factum, excommunicationiſque extenſio in illos omnes qui electionis ſinceritatem libertatemque quoquo modo, directè vel indirectè impedire conantur, formulis Societatis conformis fuiſſet; an cum iiſdem pugnaret, aut quidquam rationi contrarium contineret; Patreſque quibus ea res commiſſa fuerat, reſpondiſſent, decretum P. Vicarij, extenſionemque illius fieri ab illo & potuiſſe & debuiſſe, formuliſque conformem eſſe; neque vllo modo contrariam aliquam ſententiam doctrinámve de inualiditate huius præcepti differentem, in Societate ferendam, ſed tamquàm pernicioſam ac ſcandaloſam habendam eſſe.

Decretum Vicarij, circa §.21. formulæ Cong. gener. approbatur.

Ne cui liceat vllius electionẽ impedire, etiamſi non vt alius eligatur.

Probauit Deputatorum Patrum ſententiam Congregatio vniuerſa: atque ad omnem in poſterum qualemcumque dubitandi rationem tollendam; Cenſuit è §.21. formulæ Congregationis generalis verba illa omittenda, *Alicuius eligendi gratiâ.* Quòd ſi quæ grauior res occurreret, quæ remedium poſceret, Vicario Societatis tunc Superiori, aut ſanè Patribus ante electionem pro detrimentis deputatis rem aperiendam eſſe.

LVI. *in* MS. *dec.*68.

De curâ mulierum, quæ certis inter ſe legibus vnà viuunt.

ROgata Congregatio, vt de efficaci remedio aliquo prouideret, ne Noſtros circa mulierum curam certis locis certiſque inter ſe legibus in vnâ domo conuiuentium, occupari & diſtineri paulatim permitteret.

Alienam eſſe ab Inſtituto noſtro.

Cenſuit fortiter his initiis occurrendum: cùm cura qualiſcumque talium Conſtitutionibus P. VI. cap. III. §. 5. reguliſque XLVII. Præpoſiti, LXIV. Rectoris, ex profeſſo videatur aduerſari; periculiſque hæc res ſit non vulgaribus, multorumque oblocutionibus expoſita. *Ideoq; ab illâ Noſtris abſtinendum:* maximè quòd hæc cura alieniſſima ſemper à Societatis inſtituto miniſteriiſque habita fuerit. Quare ſeriò Superiores omnes monitos voluit, vt ab omni illarum directione ac promotione abſtineant; neque ſuorum quemquam quocumque prætextu patiantur illarum ſe rebus miſcere, aut quamcumque talium curam ſuſcipere, aut peculiari modo fouere aut dirigere; ſed circa illas eo ſe modo habeant, quo circa alias templum noſtrum promiſcuè frequentantes. *Et informandum, ſi res exigat, Pontificem.* Rogauitque Congregatio R. P. Noſtrum, vt ſi quæ neceſſitas occurrerit, Suam Sanctitatem de ſummorum Pontificum Pauli Tertij & Iulij Tertij voluntate, deque grauibus ex hac re incommodis damniſque meritò timendis, informare dignetur: ſimulque omni ſtudio inuigilare huic malo, eaque re-

remedia adhibere, quæ in hanc rem validiſſima & certiſſima iudicauerit.

LVII. *in* MS.*d.*70.

PRopoſitum an Profeſſi, qui in alienâ Prouinciâ negotiorum causâ verſantur, admitti iuxta §.4. Congregationis Prouincialis debeant in Prouinciâ in quâ verſantur; quòd ea res non videretur difficultatibus carere. Cenſuit Congregatio ſtandum formulæ, nec quidquam ex eâ immutandum.

Profeſſi, qui negotiorum causâ in aliâ ſunt Prouinciâ, ad eius Congregationem admittendi.

LVIII. *in* MS.*d.*71.

PRopoſitum, quænam iudicanda ſit Prouincia ad quam redire Congregationis causâ poſſe dicitur Viſitator; Cenſuit eam eſſe cuius erat cùm ad viſitandum aſſumptus eſt.

Viſitatoris Prouincia quæ dicatur.

LIX. *in* MS.*dec.*72.

PRopoſitum item, quâ notâ cognoſci poſſet applicatum aliquem alicui Prouinciæ. Cenſuit fieri aliquem de Prouinciâ voluntate Patris Noſtri, verbo vel ſcripto expreſsâ, vel applicatione illius ad aliquod Prouinciæ munus ordinarium: ſiue res effectum ſortiatur, ſiue non; niſi reuocata foret.

Quo pacto applicetur quiſpiam Prouinciæ.

LX. *in* MS.*d.*73.

PRopoſitum rurſus, an Prouinciales per regulam CXII. mutuo conſenſu mutuis applicare Prouinciis ſuis perſonas poſſint. Cenſuit, in temporariis poſſe; in perpetuis recurrendum ad Generalem eſſe.

A Prouincialibus applicari, niſi ad tempus, nemo poteſt inconſulto Generali.

LXI. *in* MS.*dec*.74.

Exponitur §.6. formulæ Cong. Prouin.

CIrca §.6. Congregationis Prouincialis propoſitum fuit; cùm quis in abſentis locum admittitur, ſi prior, cui ius competebat, ante electionem rediret, an intereſſe vterque Congregationi deberet. Cenſuit Congregatio, priore redeunte ſubſtitutum excludendum; verbaque illa formulæ, *ſi prior poſteà redierit*, intelligenda, ſi poſt electionem peractam.

LXII. *in* MS.*dec*.75.

Qui abſentes eligũtur, poſt peractâs tantùm electiones vocandi.

CIrca §. 9. quando ad Congregationem vocandi ſint, qui abſentes eliguntur; Cenſuit, poſt electiones peractas, ad ſolam negotiorum tractationem vocandos: idque formulæ inſerendum.

LXIII. *in* MS.*dec*.76.

Impediti loco vocandus, qui electioni adeſſe poteſt, etiamſi non ſit proximus.

CIrca §.12. quid faciendum, ſi paulò ante Congregationem impedimentum alicui è Congregandis ſuperueniret, proximuſque illi ſubrogandus longiùs abeſſet, quàm vt tempeſtiuè adeſſe poſſit? Cenſuit eum è proximis vocandum eſſe, qui electioni tempori adeſſe poſſit.

LXIV. *in* MS.*dec*.77.

Incluſor ſecretis ſuffragiis eligẽdus.

CIrca §. 14. Congregationis generalis, quæſitum eſt, expediátne Incluſorem per ſecreta ſuffragia eligi, quibuſque modis quatuor illius ſocij deſignandi ſint? Cenſuit per ſecreta ſuffragia Incluſorem ex Præpo-

ſitis,

ſitis, vel Rectoribus, vel aliis de Societate eligendum: ſociorum verò deſignationem Vicarij arbitrio relinquendam: remque hanc formulis inſerendam.

LXV. *in* MS.*dec.*78.

Circa §.21. in quo ambitus iudices deſignantur deſumendi ex Aſſiſtentium nationibus, quæſitum eſt; an cùm Germaniæ & Galliæ diſtinctæ nunc ſint Aſſiſtentiæ, Iudices quinque in poſterum creari placeret. Cenſuit quinque in poſterum Iudices è ſingulis Aſſiſtentiarum nationibus ſingulos deſignandos. *Iudices ambitus quinque pro numero Aſſiſtentium.*

LXVI. *in* MS.*dec.*79.

Circa §.58.quo ſtatuitur Generalem mutare poſſe Prouinciales, ſi id faciat ante Congregationem inchoatam; an non videretur conſultum, non licere illi Prouinciales mutare poſt decretam Congregationem; quocumque illa modo decernatur? Cenſuit non tantùm poſt inchoatam, ſed nec poſt decretam Congregationem mutare illos poſſe, licet aliud ſextæ Congregationis decreto contineatur. *Poſt decretã Congregationem generalem mutari Prouinciales non poſſunt.*

LXVII. *in* MS.*dec.*80.

PRopoſitum deinde fuit, placerétne eos, qui in alterâ Prouinciâ negotiorum causâ verſantur, extra numerum XL. vel L. admitti: cenſuit extra numerum admittendos. *Supra numerum dumtaxat.*

LXVIII. *in* MS.*dec.*81.

Et quando locum aliàs habituri erant in vtráque Prouinciâ.

PRopoſitum etiam, placerétne non admitti, niſi in ſuâ Prouinciâ admittendi eſſent, & in Prouinciâ in quâ verſantur intra XL. vel L. numerum ratione profeſſionis ſuæ numerarentur; Cenſuit non admittendos, niſi vtriuſque Prouinciæ conditiones adeſſent.

LXIX. *in* MS.*dec.*82.

Et cùm negotia tractãt Societatis.

PRopoſitum rurſus de profeſſis, qui in alienâ Prouinciâ negotiorum causâ verſantur, admittendíne viderentur ad Prouincialem Congregationem etiam illi, qui priuata ſua, aut amicorum, aut quorumcumque externorum negotia tractant: ſimul etiam à quo iudicium huius rei petendum eſſet. Cenſuit hos ſolos admittendos, qui Societatis, Prouinciarumque aut Collegiorum ſuorum negotia gerunt. Iudicium verò de negotiorum conditione, ſi per tempus liceat, à P. Noſtro petendum eſſe, aut ſanè à Prouinciali ipſorum proprio.

LXX. *in* MS.*dec.*83.

Plurium Prouinciarum Viſitator.

CVm propoſitum fuiſſet circa variarum Prouinciarũ Viſitatorem, quam è commiſſis ſibi Prouinciis deligere poſſet, ſi non rediret ad eam à quâ aſſumptus fuerat; Cenſuit, in eâ debere manere, in quâ moriente Generali verſabitur, niſi in eam, à quâ aſſumptus erat, redire mallet.

LXXI. *in* MS.*dec.*84.

CVm §.6. Congregationis Procuratorum ſtatutum eſſet, intra ſeſquiannum à decretâ Congregatione generali, cogendam illam eſſe; propoſitum fuit, an non placeret, ſeſquiannum in annum mutare. Cenſuit nihil immutandum. *Confirmatur §.6. Congreg. Procur.*

LXXII. *in* MS.*dec.*85.

CVm verò rogatum eſſet, an demortui Generalis ordinationes, reſponſa ad Prouincias, priuilegiorum communicationes, particulares conceſſiones, & id genus alia, etiam cum Aſſiſtentibus tractata, ſed à generali Congregatione non approbata, vim ſuam obtineant mortuo Generali; an verò illarum obligatio aut conceſſio cum illius morte expirent. Cenſuit eamdem vim habere, quam viuo Generali habebant, donec à ſucceſſore reuocentur. *A Generali ſtatuta, vel conceſſa, eo mortuo vim retinent, niſi à ſucceſſore reuocentur.*

LXXIII. *in* MS.*dec.*86.

CEnſuit Congregatio, in formulâ Congregationis generalis §.64. quo tractandorum ordo exponitur, hæc ordine hoc ponenda. *Proponantur Congregationi primo loco, quæ P. Præpoſitus attulerit: deinde, quæ Prouinciæ ſingulæ proponenda miſerunt, habitâ inter eas ratione antiquitatis Prouincialium: tum quæ Aſſiſtentes, Prouinciales, Sociiq́; Prouincialium*, iuxta P. VIII. cap. VII. §. 2. littera A. Denique, quæ Procuratores, & alij de Con- *Tractandorum ordo in Cong. gener.*

gregatione, ſeruato inter illos antiquitatis ordine.

LXXIV. *in MS.d.*87.

Vicarius rem grauiſſimam ducere debet, quam talem iudicat maior pars Aſſiſtentium.

CVm propoſitum fuiſſet, an, quamuis Vicarius iudicet rem aliquam non eſſe grauiſſimam, neque cum Aſſiſtentibus conſultandam, aut ad eorumdem plura ſuffragia decernendam, maior tamen Aſſiſtentium pars contrarium iudicat; teneatur Vicarius rem talem conſultandam, & ad plura ipſorum ſuffragia decidendam proponere; Cenſuit Congregatio, Vicarium rem talem ex mente plurium Aſſiſtentium teneri in conſultationem decidendam adducere.

LXXV. *in MS.dec.*88.

Vt in proponendis ad profeſſionem ordo ſeruetur.

PEtitum deinde fuit, vt remedium aliquod ſtatueretur, ne qui ſtudia Theologica citiùs peregerunt, eos in profeſſione præcederent, qui ſeriùs illa ob litterarum humaniorum prælectionem abſoluerunt, cùm aut priores hi, aut pares illis vocatione ſunt. Cenſuit ſeriò in primis Prouincialibus omnibus commendandum, vt qui pares ſunt vocatione, ſimul ad gradum proponantur, niſi peculiaris aliqua grauiſque ratio aliud ſuaderet, quam Generali aperire teneantur. conſultumque omnino eſſe, vt quorum ob docendi munus, aliáſve occupationes dilata fuerunt ſtudia, eorum maxima ratio habeatur, idque vel tempus illis contrahendo, quo in miniſteriis

riis poſt ſtudia probandi ſunt; vel aliis prorogando, ita vt vel doceant, qui antè non docuerunt, vel diutiùs in aliis miniſteriis occupentur, quò omnes ſimul, quoad fieri poterit, proponi poſſint. De iis verò, quos P. Noſter ſimul decreuit ſcripſitque promouendos, caueant Prouinciales, ne vnum alteri præponant: curentque modis omnibus, vt recentiores antiquioribus poſtponantur, idque ſiue per ſe ſiue per alios vota illorum excepturi ſint. *Itemq; in excipiendâ ſingulorum profeſſione.*

LXXVI. *in* MS. *dec.* 89.

CVm Canon tertius Congregationis primæ, in quo dicitur Generalis eſſe Regulas condere, videatur pugnare cum Canone XXI. Congregationis quartæ, in quo dicitur, Congregationis generalis eſſe leges cõdere; rogata Congregatio, vt dignaretur dubium hoc declaratione ſuâ tollere; Cenſuit, loca hæc nullo modo inter ſe pugnare, cùm in Canone tertio Congregationis primæ agatur de poteſtate Regulas & Ordinationes condendi, prout illa inter ſe conuertuntur, & pro ſynonymis habentur, vt non vno Conſtitutionum loco fit; quas condere & abrogare à Generalium voluntate pendet. In Canone verò XXI. Congregationis quartæ agitur de legibus condendis, quæ vim habeant Conſtitutionum & Decretorum generalium, quorum abrogatio à Generali non pendet. *Canonum conciliatio.* *Generalis regulas, id eſt Ordinationes condere poteſt.* *Non leges, quæ vim habeant Conſtitutionum.*

LXXVII. *in MS. dec. 90.*

Triduana recollectio ab omnibus obſeruanda qui vota renouant.

CVm propoſitum eſſet circa §. 7. Inſtructionis pro Scholaſticis, an triduana ante votorum renouationem recollectio, omnes de Societate, qui renouaturi ſunt vota, comprehenderet; Cenſuit omnes eâ comprehendi, omneſque illâ teneri.

LXXVIII. *in MS. dec. 91.*

Deputatio pro detrimentis in omni deinceps Congreg. gener.

PRopoſuit deinde P. Noſter, placerétne Congregationi, in omni deinceps generali Congregatione, ex quâcumque cauſsâ illa indicta fuerit, Deputationem ſtatui ad detrimenta cognoſcenda, ſi qua fortè aut in eam diem paſſa Societas foret, aut timeri meritò poſſent. Quam rem cùm variis in medium allatis rationibus decernendam P. Noſter indicaſſet; cenſuit eam Congregatio Decreto ſuo confirmandam, deputandoſque in omni generali Congregatione Patres detrimentis cognoſcendis. In quorum cognitione, ſi quid fortè traditum foret, quod quocumque modo ad perſonam alicuius è Deputatis pertinere videretur; placuit tantiſper eam è Deputationis loco ſecedere; remque hanc vniuerſam iuxta formulæ præſcriptum quatriduo finiendam eſſe.

LXXIX. *in MS. dec. 92.*

Breuis oratio in fine cuiuſque ſeſſionis.

CEnſuit deinde, formulæ Congregationis generalis §. 59. inſerendum, *eodemq; modo ſingulæ ſeſſiones breui aliquâ oratione concludendæ.*

Pro-

Prouincialis verò §.16.*Breuiq́; ceteris diebus in principio, & cuiuſque ſeſſionis fine factâ oratione..*

Formulæ verò Congregationis Procuratorum cenſuit inſerendum: *Suffragia à Secretario in ipſo Congregationis loco comburantur, non obſtante contrario ſextæ Congregationis decreto.* *Suffragia in ipſo Congregationis Procurat. loco comburenda.*

LXXX. *in* MS. *dec.*93.

QVædam è variis Inſtructionum locis ad alia transferenda viſa ſunt. *Quædam ex Inſtructionibus in Regulas vel aliò tranſlata.*

1 Ex §.1. Inſtructionis Spiritus, addendo §.6. Inſtructionis de ordinandis, poſt verbum, Exegerit: *atque in vocatione ſuâ firmus & ſtabilis ſit.*

2 Ex §.2. eiuſdem addendum regulæ Prouincialis CXVII. *qui in aliquo Collegio malè ſe gerit, non mittatur, ſi fieri poteſt, ad aliud, niſi iuuetur vbi deliquit.*

3 Ex §. 5. addatur regulæ Cuſtodis veſtium poſt, Inuenerit. *v.g. veſtes duplices, inſtrumenta itineris, & ſimilia.*

4 Ex Inſtructione ſextæ Congregationis de renouatione Spiritus, cap. IV. §.3. addendum monitis eiuſdem §.14. poſt Pretioſa: *quæ aurei vnius valorem excedant.*

5 Ex eâdem cap. IX. §.4. addendum Inſtructioni pro viſitatione Prouinciæ §.8. poſt, Temporalium; *catalogum P. Natalis, quibus de rebus Noſtri recreationis tempore colloqui poſſunt.*

6 Ex Inſtructione pro Concionatoribus, §.3. mutanda hoc modo regula LIV. Rectoris: *Biduum ad conciones domeſticas,*

ris: *quibus ad ſe parandum, propter varias occupationes quibus Scholaſtici diſtinentur, bidui ferè ſpatium pro Superioris arbitrio dandum erit.*

Quadrans ad tonos.

7 Ex §. 5. eiuſdem addendum regulæ Rectoris LVI. *Vtilitas maior erit, ſi quadrante horæ circiter præmoneantur, qui tonos facturi ſunt, themate illis aſsignato.*

8 Ex §. 10. addendum regulis Concionatorum. *Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum ſuum & ſocij, tertium pro ſarcinis ne addant. Cumq; extra Collegia concionantur, victum potiùs quàm pecuniam pro victu accipiant, idq; apud Eccleſiaſticum, vel alium honeſtum ciuem, vel conuenienti aliquo Religioſis loco. Sit verò victus tenuis, & parcus, vt Religioſos decet. Viaticum porrò non niſi neceſſarium pro ſolo itinere admittant.*

9 In §. 11. Inſtructionis pro Concionatoribus, pro *non vltra triennium* ponatur *non diutiùs quàm par eſt.*

10 Ex inſtructione ſecundâ Congregationis ſextæ addendum regulæ LII. Prouincialis: *His etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel vnus ſaltem annus concedatur, vt priuato ſtudio ſacræ Scripturæ, legendiſq; Patribus, ac ſanctæ meditationi vacent.*

11 Ex Inſtructione III. pro Confeſſariis, §. 1. addendum ad regulam 100. Prouincialis: *Confeſſarij maturi ſint ætate, quantum fieri poteſt, ac multò magis ſpiritu & moribus.*

12 Ex

12 Ex §. 2. eiuſdem addendum ad regulam xv. Sacerdotum: *Mulierum confeſsiones non audiantur niſi ad crates, etiamſi ſint puellulæ.*

13 Ex §. 3. ad regulam xvii. Sacerdotum, poſt, Alloqui: *Id fiat in loco patenti, nec longum ſermonem.* &c.

14 Ex Inſtructione iii. pro Confeſſariis in ſextâ Congregatione, §. 1. addendum monitis §. 9. poſt, Deprehenderetur: *Idemq́ omnino iudicium eſſe debet de aliis Confeſſariis, Concionatoribus, Præceptoribus, & ſimilibus, erga pœnitentes, deuotos, conſanguineos, & amicos: maximè verò de iis qui in Miſsionibus verſantur.*

15 Ex Inſtructione viii. de Nouitiis ad regulam lx. Magiſtri Nouitiorum, *& ij quidem per annum*; pro eo quod erat, *per ſex menſes.*

16 Ex Inſtructione iv. Congregationis ſextæ ad regulam xv. Magiſtri Nouitiorum, poſt Defectuum, addatur *tum ſuorum, tum alienorum.*

17 Ex Inſtructione v. Congregationis vi. pro Scholaſticis §. 1. addendũ regulę xxxviii. Rectoris: *Neque permittantur nimis colloqui cum externis aut amicis: ad ianuam verò, niſi de vnius Rectoris expreſsâ licentiâ non vocentur; quam rarò admodùm oportebit illis concedere: itemq́ inuigilare ne prolixa ſint eorum cum externis colloquia.*

18 Ex §. 2. eiuſdem addatur Regulis Scholaſticorum hæc noua regula: *Si magiſtros ſtudiorum*

diorum cauſſâ conuenire debent, horam certam à Superiore deſtinatam habeant, extra quam illorum cubicula ſine peculiari facultate non adeant.

19 Ex Inſtructione xiv. pro Coadiutoribus §.1. addendum Regulæ vii. Præfecti rerum ſpiritualium: *Diligentiam circa Coadiutores temporales, frequenter eos alloquendo, nouos præſertim & infirmiores, vt quieti*, &c. & in fine: *Meditationis etiam capita illis ſuggerat, modum & fructum orationis exigat, dirigatq; vbi opus fuerit.*

LXXXI. *in* MS. *dec.* 94.

Inſtructiones reliqua ad directionem.

RElíqua verò, quæ à Patribus ad ordinationes, Inſtructiones, formulaſque recognoſcendas, atque in breuiorem commodioremque methodum contrahendas deſignatis facta fuerant, probauit Congregatio, voluitque eam vim habere, quam reliquæ Generalium ordinationes habere conſueuerunt. Inſtructiones verò tantùm directionis vim retinere.

Ordinationes Generalium contracta.

LXXXII. *in* MS. *d.* 99.

Remedia ſubleuanda Collegiorum inopia.

REmedia etiam poſtulata, ne Collegia ſupra vires perſonarum numero vel oneribus grauentur. Quâ de re hæc probauit Congregatio:

1 Ne plures in ſingulis alantur, quàm per facultatem ali poſſunt: pauciores etiam.

2 Ne plures in Nouitiatum admittantur, quàm qui Prouinciis neceſſarij ſunt.

Coadiutorum numerus.

3 Ne Coadiutores quartam partem in Colle-

Collegiis, in Domibus verò profeſſis ne tertiam partem excedant.

4 Vt onera, ad quæ è fundationibus aut Conſtitutionibus Collegia non tenentur, ad tempus, ſaltem iudicio Prouincialis, omittantur; admonito tamen priùs Generali.

5 Ne operariis, maximeque Coadiutoribus, deſit in quo occupentur.

6 Vt Rectores reliquique officiales tales adhibeantur, qui prudentes ſint œconomi: ordinationemque P. N. Claudij de rebus temporalibus commendatiſſimam habeant. Sed neque permittendum Rectoribus, vt œconomiæ domeſticæ formam in rebus alicuius momenti, inconſulto Prouinciali immutent.

7 Ne perſonarum ſine neceſſitate mutationes fiant. Superflua domi ne habeantur: non equi, non famuli plures: ſeruetur que ordinatio P. N. Claudij circa peregrinantes data anno MDCXI. Caueantque Prouinciales ne imponendis contributionibus Collegia grauent: quin magis ex iis quæ in poteſtate ſuâ habent, eorum indigentiam ſubleuent.

8 Cauſſas æris alieni contracti in viſitationibus diligenter inquirant Prouinciales; nec patiantur Superiores, quorum negligentiâ debita creuerunt, ſine pœnitentiis abire: moneantque Generalem de talibus, ſi

rei

rei grauitas id poſtulauerit, à munere amouendis.

LXXXIII. *in* MS.*dec.*100.

Sũma Theologia & Philoſophia.

CVm propoſitum fuiſſet, placerét ne Congregationi, aliquibus Societatis Theologis & Philoſophis committere, vt certas in vtrâque ſcientiâ ſummas conficerent, quæ maximè receptas Societatis opiniones è D. Thomæ Patrumque noſtrorum ſcriptis deſumptas ſolidè & paucis complecterentur: ne tantâ Noſtri libertate per varia Theologorum ac Philoſophorum placita vagarētur; Cenſuit nihil hâc de re in præſentiarum ob varias graueſque à multis in medium allatas cauſas ſtatuendum, nec videri nunc idoneum huic rei tempus eſſe.

LXXXIV. *in* MS.*dec.*101.

Negotiationis vetita noſtris exempla.

CVm poſtulatum eſſet, quænam eſſent illa, quæ negotiationis ſpeciem habent, à quibus Noſtri iuxta Canonem XXV. Congregationis ſecundę abſtinere iubentur; Cenſuit Congregatio, Varia illa eſſe, neque omnia recenſeri poſſe. Inter alia tamen numerari hæc poſſe.

Agrorum conductio.

1 Conducere agros alienos, vt ex iis lucrum & quæſtum facias. Non tamen habere ſpeciem negotiationis, eos conducere ad prædiorum noſtrorum adminiſtrationem, vel animalium noſtrorum ſuſtentationem.

2 Emere

2 Emere aliqua, vt noſtrâ poſteà induſtriâ cariùs vendantur. Emere tamen animalia ad prædiorum noſtrorum paſcua conſumenda, quæ poſteà diuendantur, non cenſuit negotiationis ſpeciem habere: ſicut nec emere, quæ putantur vſibus Noſtrorum neceſſaria, quæ ſuperflua poſteà vendantur. *Emptio rel vt carius vendatur.*

3 Typographiæ ſumptus pro edendis Noſtrorum libris ſuppeditare, exemplaque damno, lucroque noſtro diuendenda accipere. Quæ res licet abſolutè negotiatio Clericis interdicta non ſit, Noſtris tamen videtur omnino interdicenda, nec niſi grauiſſimas ob cauſas à P. Noſtro permittenda. *Typographia ſumptus.*

4 Typographiam in Collegiis habere, in quâ libri excuſi externis diuendantur. In vtrâque tamen Indiâ, partibuſque Septentrionalibus, pro libris piis, & ad Religionem ſpectantibus, Scholarumque noſtrarum, cum vel Typographi deſunt, vel Catholici deſunt; iudicio P. Noſtri rem totam committendam cenſuit. *Typographia propria.*

LXXXV. *In MS. dec.* 102.

ROgatum deinde, vt Congregatio P. Noſtro commendare dignaretur, vt ampla variis locis Societatis prædia conſtituta, quæ & exiguos prouentus annuos reddunt, & nõ ſine externorum offenſione poſſidentur, in meliores res magiſque vtiles conmutari curet. Cenſuit P. Noſtro commendandum, vt *De prædiis Collegiorum commutãdis.*

huic rei inuigilare dignetur multorum Collegiorum ac Prouinciarum bono.

LXXXVI. *in* MS. *dec.* 103.

De miſſione Sinenſi.

An petẽda à Rege facultas Euangelij promulgãdi.

CVm propoſitum à Procuratore Sinenſi Miſſionis illius nomine fuiſſet, vt diſpicere Congregatio dignaretur, num conſultum arbitraretur; poſt tot annos excultę Miſſionis illius, facultatem à Rege Sinarum petere Catholicæ Religionis liberè proſeminandæ; Re priùs iuſſu R. P. Noſtri Deo ab omnibus per ſacrificia commendatâ, cenſuit Congregatio, collaudato in primis ardenti Patrum nobiliſſimæ Miſſionis illius ſtudio, nihil in tantâ terrarum diſtãtiâ, temporumque ſibi ſuccedentium varietate, certo ſtatui poſſe: ſed rem vniuerſam Patrum, qui tot iam annos fortiter in illâ Miſſione deſudant, experientiæ, & prudentiæ committendam: qui auditis amicis, viriſque litteratis, & in dignitate in illo Regno conſtitutis, id ſtatuant, quod è re Chriſtianâ conſultum eſſe iudicauerint. Adfuturum indubiè tam piis Noſtrorum votis Deum; ſanguineque iam olim ſuo rigatum Regnum in fecundam aliquando horreo ſuo inferendam meſſem excitaturum: neque paſſurum vt tam calentia Noſtrorum deſideria, irrito conatu elabantur. Progrederẽtur tantûm quo cœpiſſent modo Patres, non laboribus, non ſanguini, non vitæ parcentes: paratum adſtare æternæ mercedis remu-

remuneratorem Deum. Cogitarent, ſudorem ſuum ſemen eſſe Sinenſium Chriſtianorum, quod centuplâ breui fœneratione in fœcundas excitaret ſpicas magnus agrorum ſuorũ rigator, & cultor Chriſtus: à quo & tempus diſcerent explicãdæ per vniuerſum Regnum illud operæ, & Regiæ voluntatis inflectendæ. Interim commendatiſſimam tam generoſam, lateque patentem Miſſionem, vniuerſam Societatem precibus ſacrificiiſque ſuis apud Deum habituram. Tantùm pergerent, maiorumque veſtigiis fortiter inſiſtendo, benè de Diuinâ in Sinenſes munificentiâ, atque explicatâ dexterâ ſperarent. Fortiter agendo res creſcere: & à ſolâ generoſâ manu triumphos ſperari poſſe cœlo inferendos.

LXXXVII. *in* MS.*dec.*104.

PRopoſitum deinde, an placeret formulis addere, triduum, aut quatriduum in poſterum concedendum ad intercedendum à Decreto rei alicuius facto, vltra quem terminum nulla interpoſita interceſſio valida eſſet. Cenſuit ſolum in poſterum triduum concedendum eſſe; omnemque interceſſionem extra illud tempus interpoſitam pro nullâ habendam.

Intercedere decreto alicui poſt triduum non licet.

LXXXVIII. *in* MS.*dec.*105.

PRopoſitum an placeret in formulâ Congregationis generalis §.82. expungi verba illa, *aut etiam alicuius eligendi gratiâ*, in quibus

Formula Congr. gener. correcta.

bus de Aſſiſtentium electione agitur: vti factum eſt in eâdem formulâ, vbi de electione Generalis agebatur. Cenſuit verba illa expungenda eſſe.

LXXXIX. *In MS. dec.* 107.

Iudices ambitus poſt electionem cum Generali cognoſcent de omnibus, quæ contra formulas commiſſa fuerint.

CVm propoſitum eſſet, placerétne Congregationi Iudices, quorum erat de ambitu ante electionem Generalis cognoſcere, prorogare etiam in tempus electionis peractæ? ita vt poteſtas illorum extendatur in omne Congregationis tempus in illos, qui ab obitu Generalis vſque ad noui Præpoſiti electionem contra Conſtitutiones, & formulas deliquiſſent, inquirendi; repertoſque pro delicti modo puniendi, priuando non tantùm illos iuxta formulam voce actiuâ, aut paſſiuâ, idque ad tempus, aut in perpetuum; ſed inhabilitando etiam ad munia & officia, aliiſque pro arbitrio pœnis afficiendo.

Ab his tamen contra Generalem nulla delatio admittenda.

Cenſuit Congregatio tempus illud, poteſtatemque Iudicibus illis, eodem in omnibus modo, quo in quæſtione proponitur, concedendam, ac prorogandam eſſe, præſente ſemper Generali, cuius erit iudicio huic præſidere, illudque pro prudentiâ, & paterno ſuo in omnes affectu dirigere. Cuius etiam perſonam, iuxta Conſtitutiones, & formulas, ab omni hâc diſquiſitione exemptâ eſſe voluit; nec licere Iudicibus deſignatis vllam delationem

tionem in perſonam illius, aut electionem admittere, aut inquirere.

X C. *In* MS. *dec.* 108.

ROgatum, placerétne Ordinationum libris in Domibus, ac Societatis Collegiis, Conſuetudinum librum addere, quo Superiores, & Miniſtri ad manum habeant ea, quibus ordinem domeſticum certiùs dirigant. Placuit librum talem reliquis addi, in quem receptæ, & à Prouincialibus approbatæ conſuetudines referantur: placuitque hūc etiam Viſitatoribus in viſitationibus probandum offerri.

Liber Conſuetudinum in ſingulis Domibus, & Collegiis.

X C I. *In* MS. *dec.* 109.

PRopoſitum deinde, an placeret in poſterum obligationem tolli, tertio quoque menſe Inſtructionem pro Confeſſariis legendi circa XVIII. regulam Sacerdotum, mulierumque viſitationes: ſimul etiam illam, quâ iubebantur tam Prouincialium, quàm localium Superiorum Conſultores quater in annos ſingulos ad Generalem Præpoſitum ſcribere.

Ceſſat obligatio legendæ Inſtructionis pro Confeſſariis.

Conſultorum item ne quater ſcribant ad Generalē.

Cenſuit vtramque in poſterum obligationem tollendam; ſcribendique modum, tempuſque ad veterem normam, formulamque reuocandum: quâ nimirum Conſultores Prouincialium menſe Ianuario, & Iulio; Conſultores verò Superiorum localium ſemel quot-

annis menſe Ianuario ad Generalem ſcribere iubebantur.

XCII. *in MS. dec. 111.*

Humanarũ litterarum ſtudia commendantur.

ROgata Congregatio, vt humaniorum litterarum ſtudium quàm commendatiſſimum haberet. Placuit plurimorum hoc deſiderium: cenſuitque monendos Superiores eſſe, vt eò maioribus animis conatuque in hanc rem incumberent, quò plus fructus, vtilitatis, gloriæque Dei ex hoc tam Societati proprio litterarum ſtudio meritò ſperari poteſt. Quam etiam rem cenſuit P. Noſtro commendandam, vt pro ſuo in ſtudium hoc ſingulari affectu, quàm commendatiſſimum habere dignetur.

XCIII. *in MS. dec. 112.*

Qui falsò aliquẽ deferunt ad Vicarium, vel Deputatos.

Iudicum ambitus arbitrio puniendi.

PRopoſitum deinde occaſione Decreti LXVII. quâ pœnâ digni videantur, qui falsò aliquem ad Vicarium vel Deputatos Patres detuliſſent: quique in iis, quæ denuntiarent, malignè aut calumnioſè egiſſe deprehenſi fuiſſent. Cenſuit, pro qualitate delicti, Iudicum ambitus arbitrio puniendos: neque vllo modo permittendum, vt impunita criminandi ac detrahendi libertas cuiquam maneat.

XCIV. *in MS. dec. 113.*

Formula iudiciaria Generalis iudicio relicta.

PRopoſitâ formulâ Iudiciariâ à Patribus Deputatis compoſitâ, cenſuit Congregatio, nullo illam Decreto ſuo firmandam, ſed

P. No-

P. Noſtri prudentiæ rem totam committendam, qui eam quando commodum opportunúmque, atque expedire in Domino iudicauerit, Prouincialibus communicare dignabitur, maximè cùm grauior aliqua neceſſitas id poſtulauerit.

XCV. *in MS. dec.* 114.

Theologiæ profeſſio annu non definienda.

PRopoſitum etiam, placeretne ſcholaſticæ Theologiæ Profeſſorum tempus ad certos vt plurimùm annos reuocare, quò plura in hoc tam vtili Societatis ſtudio exerceri ingenia poſſent, fructuſque ſcientiæ illius latiùs diffunderetur. Cenſuit, vniuerſam hanc rem arbitrio Superiorum relinquendam.

XCVI. *in MS. dec.* 115.

Theologiæ ante ingreſſum Doctores quandonam ad profeſſionem examinandi.

AD propoſitam quæſtionem, Examinandíne Theologiæ, ac Legum Canonumque Doctores eſſent, qui Societatem ingrediuntur, an ſine præuio examine ad quatuor vótorum profeſſionem admittendi, Cenſuit Cõgregatio, in Legum Canonumque Doctoribus id obſeruandum, quod P. v. cap. 11. §. 2. litterâ B. continetur. Theologiæ verò Doctores, de quorum eximiâ eruditione nulla dubitatio eſſet, examinandos non eſſe: dubios verò examinandos eſſe, qui ſi mediocritatem non excedunt, ad quatuor votorum profeſſionem admittendi non erunt.

X C V I I. *In* MS. *dec.* 116.

Suffragia examinatorũ quo pacto ferenda.

CVm verò rogata Congregatio eſſet, vt circa ſecreta examinatorum ad profeſſionem ſuffragia, certum aliquem modum præſcriberet; Cenſuit ſingulos examinatores ſcribere ſuffragium ſuum debere tam ad Prouincialem, quàm ad Generalem, ſubſcripto nomine proprio. Sed Prouinciali inſcribendas litteras, *ſoli*: qui in librum, non examinatorum nomina, ſed ſolùm ſuffragiorum numerum referat, eâ cautelâ, vt nec Socius ipſius in Examinantium ſuffragiorum cognitionem veniat; ignoretq̀ue quid examinantium quiſque ſenſerit. Litteræ verò examinatorum ad Prouincialem datæ comburantur.

X C V I I I. *In* MS. *dec.* 117.

Biennium Nouitiatus quando inchoetur.

PRopoſitum deinde, A quâ die biennium Nouitiatus inchoari cenſeri debeat. Cenſuit à die, quâ quis in Societatis Domum à Prouinciali probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur, in quâcumque demum Domo, aut Collegio id fiat. Atque ita XXVI. regulam Magiſtri Nouitiorum intelligendam eſſe.

X C I X. *In* MS. *dec.* 118.

Formula de promouendis, & aptis ad gubernandũ.

PRopoſitum fuerat, placeretne formulas de aptis ad gubernandum, & gradum, in breuiorem commodioremq̀ue rationem contrahi; aliumq̀ue etiam modum informationes inſtituendi præſcribi; quod prior ratio,

tio, quâ multis iam annis vſi ſumus, videretur nonnullis non leuia ſecum incommoda habere. Cenſuit Congregatio, non facilè à veteri formulâ, modoque recedendum: rem tamen vniuerſam Patris Noſtri iudicio committendam.

C. *In* MS. *dec.* 119.

Rogata deinde Congregatio eſt, vt quo poſſet affectu, R.P. Noſtro Noſtrorum in Venetam ditionem reſtitutionem commẽdaret. Probauit hoc multorum ſtudium Congregatio vniuerſa: quod eò propenſiùs facit, quò Sereniſſimæ Reipublicæ illius in vniuerſim, iam inde à primordio naſcentis Societatis, voluntatem non poteſt non gratiſſimâ memoriâ recolere, ſperetque fore, vt depulsâ tandem nube, quæ nouem iam annos Societatem cum multorum admiratione tenuit, ſerenior dies eluceſcat, quo ſe ſuaque in Rempublicā illam veteri profundere more poſſit; ſanguinemque, vitamque etiam pro illius incolumitate, & ſalute ponere. Quare quanto conatu poteſt, vnam hanc è florentiſſimis quondam Societatis Prouinciis, nullo ſuo merito ereptam, Paternitati illius commendat, vt in omnem bene gerendæ rei occaſionem intentus, in eo laboret, vt Sereniſſima Reſpublica promptiſſimam illi ſeruiendi, & obſequendi Societatis voluntatem intelligat: nec ab alio nouennale hoc

De reditu Societatis in ditionem Venetam.

ſilentium illius, quàm à ſtudio vitandæ cuiuſcumque offenſionis promanaſſe.

C I. *in* MS.*dec.*121.

Regulæ Secretarij, & ſubſtitutorũ.

PRopoſitæ Secretarij Societatis & Subſtitutorum illius Regulæ à Deputatis, vt Decreto XL. ſtatutum fuerat, examinatæ & recognitæ: quædam etiam additamenta ad Regulas Procuratoris Generalis; rogataque Congregatio, placerétne eas eo modo edi. Cenſuit edendas, omniaque hæc P. Noſtri iudicio committenda.

I N-

Aol 2470983

INDEX
EORVM QVÆ IN DECRETIS CONTINENTVR.

Prior numerus Congregationem indicat, Poſterior Decretum.

Vbi A littera eſt inſerta, Decretum ante Electionem factum ſignificat, ſiue ex prioribus.

A

Admonitor P. Generalis profeſſus quatuor votorum eſſe debet. II.22. IV.15. poteſt eſſe vnus ex Aſſiſtentibus I.81. IV.15. electus ad plura ſuffragia. I.81. II. 22. III. 10. ad plura medietate eligi debet. V.68. Eodem die quo Aſſiſtentes electus, ſed à prandio. II. 22. II. 27. electus die ſequēti. IV.17. eodem die & actione electus. VII.8. Eius officium durat vſque ad electionē noui Generalis. II.35. Literæ ipſius ad alios, vel aliorum ad ipſum non referendæ. VII. 14. In caſu mortis vel abſentiæ, alius à Generali ſubſtituitur, eodē modo quo Aſſiſtens. III.42. IV. 24.

Aduentus ieiunium, vel à carnibus abſtinentia. I. 96. V.27. VI.9.

Aedi-

Aedificia Domorum & Collegiorum qualia eſſe debeant.I.113. eorum forma ad Generalem referenda.II.84.

Ambitus Iudices ex quatuor nationibus ex quibus Aſſiſtentes.IV.49. quinque deinceps creandi pro numero Aſſiſtentium. VII. 65. eorum poteſtas poſt electionem prorogata, & qualis ſit.VII.81.

Annuæ litteræ quadrimeſtrium loco inſtitutæ. II. 37. in earum exemplaribus adhibita moderatio. IV.38. earum impreſſio P. Generali commendata.VII.19.

Apoſtatæ etiam ij qui poſt vota ſimplicia deficiunt. IV.53. an reuocandi ſint cùm aliam religionẽ ingrediuntur.I.24. Apoſtatarum pœnis obnoxij, qui fictis cauſſis, vel ſtudio procuratis, dimiſſionẽ extorquent.VII.22.§.4. an ad Scholas noſtras admittendi qui à Societate defecerunt.I.119.

Arcula in eccleſiis noſtris ad colligendas etiam pro aliis eleemoſynas non ponenda. II.78.

Aſſiſtens electionis poſt Secretarium eligendus. I. A.14. non eligendus ante quatriduum. Ibid. & III. A.2. eius iuramentum & officium.I.A.15.16.

Aſſiſtentes P. Generalis à Congregatione eligendi ſunt.I. 80. eligi poſſunt etiam abſentes. Ibid. ex diuerſis Prouinciis aſſumendi.Ibid. & ex diuerſis nationibus. II.20. quatuor eſſe debent. I.88. nũc quinque. VI. 1.14. tempus aliquod aſſignatum ad capiendas de illis informationes.I.80. id debet eſſe quatriduum, II. 3. electi ad plura ſuffragia. I.80. eligẽdi ad plura medietate.II.22.III.17.IV. 16. eligi non debent ſtatim poſt electum Generalem.II.44. neque eorum ſubſtituti à Congregatione deſignari. III. 12. an noui creandi ſint, quando Generalis tempore Congregationis moritur, decernet ipſa Congregatio. VI.27.§.4.

Aſſiſtentes noui ſuo ſtatim munere fungi incipiunt. II.20. Dicere & facere *circa Generalem, quo ſenſu*

ſenſu intelligantur. I. 82. Eorum officium Prælaturæ non eſt, nec dignitas. VII. 44. durat etiam ſub Vicario, vſque ad noui Generalis electionem. I. 90. II. 35.

Aſſiſtentes in electione Generalis ius habent ſuffragij, & Congregationi interſunt etiam poſt electionem. I. 90. II. 1. 3. Sedent ordine ſuæ profeſſionis. I. 90. antiqui inter Prouinciales, noui ſuis locis. II. 20. Idem ius habent in omni aliâ Congregatione, quacumque de cauſsâ cogatur. IV. 45. Suffragium extra Congregationem deciſiuum habere non debent V. 65. habent tamen in diſſoluendis Collegiis. IV. 23. & in omnibus iis, in quibus habent Prouinciales. V. 16. Eorum litteræ ad alios, vel aliorum ad ipſos non reſerandæ. VII. 14. Aliis miniſteriis occupandi non ſunt: II. 74. Viceprapoſiti Domus Romanæ eſſe non poſſunt. IV. 32. etſi poteſt eſſe idem Secretarius & Aſſiſtens, melius tamen eſt vt ſint diuerſi. I. 89. aliò ablegari à Generali facilè non debent: obedire tamen debent, ſi mittantur: I. 83. Si Pontifex aliquò mittere velit, à Generali informandus eſt. I. 86. Generalis in diuturno itinere ſocium habere debet aliquem Aſſiſtentium. I. 85.

Aſſiſtentem, ſi malè ſe gerat, ſuſpendere ab officio poteſt Generalis, non remouere ſine conſenſu Societatis. I. 87. remoueri etiam non poteſt ob aduerſam valetudinem in aëre Romano, ſine conſenſu Societatis. I. 84. in caſu mortis vel mutationis, alium ſubſtituit Generalis cum approbatione Prouincialium Europæ. IV. 24. VI. 27. §. 2. plures ab eo nominari non debent, vt vnus approbetur. VI. 27. §. 2. nondum approbatus ſuffragium non habet. IV. 25. Subſtitutus à Generali coram quibus præſtet iuramentum. VI. 27. §. 2.

Aſſiſtentes extraordinariè mutati mādato Pōtificis. V. 73. 74. 77. VI. 4. 10. 14

Aſ-

Aſſiſtentes iurare iuſſi de fidelitate ſeruandâ circâ Congregationes Procuratorum. V. 60. Id decretum poſteà ſuſpenſum in eâdem Congregatione. V. 75.

B.

BArba noſtris non nutrienda I. 114.

Beneficia ſi qua perſonis Societatis offerantur, non admittenda ſine licentiâ Generalis. I. 139. Si qua ante ingreſſum habebant Noſtri, an cogendi ſint, vt ea relinquant ante profeſſionem. I. 140. reſignare ea debent finito biennio, ante vota. V. 19. Beneficiorum quæ curam animarũ habent, vniones non admittendæ. II. 59. & I. 124.

Bonorum abdicationis promiſſio, quomodò intelligenda. III. 19. abdicari nõ debent ſine permiſſu Generalis. III. 39. alioqui fit contra votum paupertatis. V. 50. §. 4. 59. quando abdicare ſe noſtri bonis, eorumq́; adminiſtratione debeant. VII. 17. Circa bonorum diſpoſitionẽ explicatæ aliquot locis Conſtitutiones. II. 23. 76.

Bonorum quæ à Noſtris dittur diſtributio, in eadem Prouinciâ à Generali facienda eſt. II. 23. Prouincia intelligenda eſt more Societatis, & in quâ ſita ſunt bona: ſic tamẽ vt caueatur offenſio Principum, ſi diuerſi in eâ ſint Prouinciâ III. 16. IV. 65. Permiſit ad tempus Generali tertia Congregatio, vt bona ex vnâ ad aliam Prouinciam trãsferat pro Seminariis. III. pag. 194. Item quartâ. IV. pag. 273. & ſextâ. VI. 8. & ſeptimâ.

Bullâ Cruciatæ Noſtris ad caſus reſeruatos vti non licet. VI. 5.

C.

CAndela Fundatoribus Domorum Profeſſorum non datur. III. 41. cui danda, quando Epiſcopi de menſâ Epiſcopali fundant Collegia. V. 11.

P. Petrus Caniſius extra ordinẽ admiſſus ad 3. Congregationem. III. 5.

Canones qui ad praxim pertinent

tinent ex decretis deſumendi. II. 46. III. 9. Soli euulgandi. II. 46. III. 9.
Canones trium Congregationum. III. 9. 33. Congregationum omnium. IV. 51. quintæ. V. 66.
Canonizatio B. Ignatij, & B. Xauerij promouenda. V. 71. VI. 3. Item B. Aloyſij. & B. Stanislai. VI. 44.
Cantus Miſſæ nonniſi ex grauiſſimâ causâ à Generali permittendus, idq; diebus tantùm Dominicis & feſtis. I. 39.
Cantus Miſſæ, & Veſperarum induci, tolliq; poteſt à Generali, quibus locis iudicat expedire. II. 15. qualis in Eccleſiis noſtris cantus eſſe debeat. I. 40. III. 36.
Capellaniæ in Eccleſiis noſtris erigi non debent. I. 103. 134.
Carcerum vſus Generalis arbitrio relictus. I. 116.
Cathedra publica in Vniuerſitatibus quatenus admittenda. I. 118.
Carthuſia ad ordinem qui tranſeunt, eos ſi redeant Societas recipere non tenetur III. 45. IV. 66. de iis qui ad Carthuſiam tranſire malâ fide petunt. VII. 15.
Caſus in Societate reſeruati à P Laynez. II. 60. reſeruati à quintâ Congregatione. V. 51. 57. ab his noſtri abſolui non poſſunt vi Bullæ Cruciatæ. VI. 5. Circa decretum Clementis VIII. de caſibus reſeruatis quædam ab illo Societati conceſſa. V. 51. 64. §. 4.
Catalogi ſingulis annis cum informatione Romã mittendi. II. 48. 54.
Coadiutores ſpirituales formati doctrinam Chriſtianam intra annum per 40. dies doceant. II. 58. quæ in illis ſtudia requirantur. II. 69.
Coadiutores temporales veſtitu à Sacerdotibus noſtris, ſecularibuſq; hominibus diſtinguantur, & is honeſtus ſit, iuxta morem patriæ. I. 95. Veſtium breuitas iuxta regulam obſeruanda. VI. 30. VII. 24. Pileorum ratio Prouincialium arbitrio permiſſa. I. 95. Generali, prout cuique Prouinciæ expedierit, relicta: ſic tamen vt prædicta diſtinctio ſerue-

ſeruetur. III. 22. Pileus, clericalis Coadiutoribus inpoſterum interdictus. VII. 24. 27. Eo priuandi, vbi eſt introductus, qui malè ſe gerunt. VI. 30. Qui ex officio Miſſis inſeruiunt, eo vti debere viſi. I. 95. ſi expedire iudicatur vt ſuperpelliceis vtantur, facultas à Generali petenda. I. 95.

Coadiutorum temporalium numerus minuendus. I. 103. quot in ſingulis Domibus & Collegiis eſſe debeant. VII. 82. §. 3. Eorum operâ quomodò vti oporteat Sacerdotes. I. 103. Nullus cuiquam Sacerdoti certus ac ſtabilis aſſignandus. VII. 29.

Collegiorum admittendorũ formula à P. Laynez data. II. 154. alia à quintâ Congregatione edita. V. 79. Admitti non poſſunt cum obligatione ad Concionatorem, Confeſſariũ, vel Lectorem Theologiæ dandum. I. 74. Quæ conſideranda dum poſtulantur. II. 8. Collegij fundatio reiecta ob alienas conditiones. II. 13. In admittendis adhibenda moderatio. ib. & III. 17. 20.

Collegia non ſolùm vbi Seminaria ſunt Noſtrorum, ſed alia etiam, in quibus ſtudia tractãtur, & Scholæ apertæ ſunt, Inſtituto ſunt conſentanea. VI. 18. De his tamen danda opera, vt perficiantur, quò Scholaſtici Noſtri aliquot in illis, vel eorum contributione in Seminariis alij poſſint. ibid.

Collegia inchoata in quibus Noſtri nec legunt, nec Scholaſticos alunt, ex eleemoſynis viuant, dum fundatio perficitur. II. 71. poterunt etiam ex reditibus viuere arbitrio P. Generalis. III. 43. in meliorem formam reducenda, in quibus ſtudia litterarum omnino non tractantur. VI. 18.

Collegia eleemoſynas admittere quæ non poſſint. III. 25. Protectores habere poſſunt, ſed ſine iuriſdictione. I. 112.

Collegiorum ædificia qualia eſſe debeant. ibid. Collegium maximum in ſingulis Prouinciis à Generali

rali deſignandum.VI.25.§.2.

Collegia plures ne habeant, quàm alere poſſunt ex reditibus, vel eleemoſynis. II.27.VII.82.

Ad diſſoluenda Collegia, cum extra Congregationem generalem res agitur, ius habent ſuffragij Prouinciales, & Aſſiſtẽtes.IV.23.Duo etiam antiquiſſimi cuiuſque Prouinciæ profeſſi: Secretarius item, & Procurator generalis. IV. 27.

Collegialibus Romæ in electione Generalis præſtanda.1.A.10.16.19.

Commiſſarios generales in Congregatione ſedere ante Prouinciales ſtatuit prima Congregatio. I. A. 10. Poſteà eadem declarauit illorum officium per mortem Generalis exſpirare, nec ſuffragium illos habere ad electionem ſucceſſoris, niſi eligantur. I. 91. Eligi autem poſſe in Congregatione Prouinciâ, in quâ verſabuntur. I, 92.

Commiſſarij ad viſitandas tantùm Prouincias mittendi, non autem, qui in remotis Prouinciis continuum habeant officium in poſterum conſtituendi. II.11. expirant in Europâ per obitum Generalis. II. A.20.IV.3.

Compromiſſarij quinque ad Generalem eligẽdum poſt tentata ſcrutinia creandi.I.A.17.II.A.25.

Compromiſſarij in Congregatione Prouinciali quomodò, & inter quos ſuffragia ferant. VI.19.§.4. eligi debent ex præſentibus. VI.25.§.5.

Concionari poſſint Noſtri etiam ad ordines non promoti. II.62. Concionaturi publicè idonei ſint. Ibid.

Conciones cum ſuperpellicæo faciendæ. I. 110. Stola pro more patriæ vſurpanda. Ibid. Concionum initio B. Virgo ſemper ſalutanda. Ibid. Lectiones ſacræ Scripturæ etiam ad populum ſine ſuperpelliceo fiant. I.110. quod de iis tantùm locis intelligendum, vbi non eſt illius vſus. IV.10.

Congregatio generalis ſtatis temporibus non cogenda. II.19. IV.7. V.30. VII.9.

Hh Eius

Eius locus, cum ad Generalem eligendum conuocatur, eſt curia Pontificis.VI.35, §.21. Ante electionem ea ſolùm tractat, quæ pertinent ad electionem. I. A. 3. II. A. 7. & ſolos admittit electores. I. A. 3. Ad negotia poſt electionem tractanda venire poſſunt præter ordinarios, quando Generali, aut Vicario videbitur, vnus, aut duo ex ſingulis Prouinciis. II. 2. iiq; à Congregatione Prouinciæ ad plura medietate ſuffragia eligendi. IV. 35. Ordo ſedendi, & ſententias dicendi in Congregatione generali. I. A. 10. I. 2. II. 87. vno die res proponendæ, & ſequenti tractandæ. I. A. 3. quod de rebus grauioribus intelligendum eſt. I. 4. II. A. 8. Cōgregatio generalis ſolui non poteſt ſolius Præpoſiti arbitrio. I. 145. Congregationum generaliū acta Prouinciis communicari non eſt neceſſe. VI. 27. §. 3. Decreta communicari poſſunt. Ibid. & typis mandari. VII. 6.

Formula eligēdi Generalem à tertiâ Congregatione approbata. pag. 195.

Congregatio Procuratorum tertio quoque anno, vt deliberent an cogenda ſit Congregatio generalis. II. 19. quandónam debeant cogendam decernere. VI. 26. §. 5. an iurare de fidelitate debeant. V. 60. In eâ quinam habeant ſuffragium. II. 19. Informatio petenda potiſſimùm à Generali. VI. 35. §. 14. manifeſtare propria ſuffragia temerè non debent VI. 26. §. 4. Duæ tertiæ ſuffragiorum eſſe debent, cum diſſentiunt à maiori parte Congregationū Prouincialium. VI. 26. §. 1. non ſunt neceſſaria, ſed ſufficiunt plura medietate. VII. 10. cum decernunt cogēdam eſſe. Congregationem generalem, intra ſeſquiannum arbitrio Generalis cogenda intelligitur. VI. 26. §. 3. VII. 71.

Congregationes Prouinciales tertio quoque anno cogendæ ad eligendum Procuratorem. II. 67. & quandocumque futura eſt Congregatio generalis, vt

vt eligantur qui in illa ſuffragium habituri ſunt. Ibidem. & IV. 37. 39. In his congregandorum numerus contractus, & definitus. V. 29. 38. 60. 81. Supra numerum admittendi Profeſſi poſt indictam Congregationem Prouinciæ applicati. VI. 19. §. 1. qui Prouinciales in eâ Prouinciâ fuerunt, ſi alioqui numero excludantur. VII. 2. Profeſſi aliarum Prouinciarum. VII. 57. 67. 68. 69. Romæ item ij qui vniuerſæ Societati operam nauant. VI. 25. §. 10. & aliquando Secretarius. Ibidem. §. 12.

De impedimentis conuocandorum iudicat Prouincialis, vbi commodiùs ei viſum fuerit. VII. 48. eius ſtandum eſt iudicio. VII. 53. Impeditis ne veniant, quinam ſubrogandi. VII. 63. Si quis ante electionem abeſſe cogatur. VI. 25. §. 15. VII. 61.

Electio intra quatriduum incluſiuè facienda. VII. 47. Eligi poteſt in Procuratorem abſens, ſi eſt in Prouinciâ; ad Congregationem generalē mittendus, etiam qui extra Prouinciam. VI. 25. §. 9. Abſentes electi quando ad Congregationem vocandi. VII. 62. Electorum impedimenta quandónam audienda. VI. 35. §. 10. VII. 49. Impeditorum loco qui ſubſtituendi. VII. 38.

Congregationibus Prouincialibus auctoritas maior non eſt tribuenda. V. 32. Secreti præceptum imponere poteſt Prouincialis. VI. 25. §. 8. Legēda initio reſponſa Generalis ad præcedentem Congregationem. VI. 19. §. 5. De cogendâ Congregatione generali ſecretus ſuffragiis agere non debent. VI. 22. VII. 11. rationes in vtramque partem allatæ quomodò ſeligendæ. VI. 26. §. 2. Acta quomodò ſcribi, & quæ Romam mitti oporteat. VI. 25. §. 16. quomodò ſigillanda. VI. 25. §. 17.

Formula Congregationis Prouincialis in tertiâ approbata. III. 33.

Conſcientiæ aperiendæ ratio, & praxis Præpoſito Generali commiſſa. IV.40.

Conſtitutiones ratæ & firmæ habendæ, vt ſunt in originali. I.15. recognitæ, & emendatæ à primâ Congregatione. I. 10. 19. & ſeqq. vſque ad 70. Non expungendæ, etiam quæ in praxi non ſunt. III.23. quæ in his Concilio Tridētino aduerſari videantur. III.8.30. & pag. 231. 233. De Conſtitutionibus mutandis quatenus agere, aut ſtatuere liceat in Congregatione generali. VI. 11. quatenus de iiſdē in Cōgregatione Prouinciæ agi poſſit. VI.13.

Conſtitutionum verba, ſaluo ſenſu, mutanda tribus Patribus cōmiſit B. Ignatius. I.53.

Conſtitutionum exemplar cum autographo collatū, & approbatum in primâ Congregatione. I. 78. alterum in quintâ Congregatione approbatum. V. 61.

Cōſtitutionum Latinæ verſionis auctoritas. I. 79. Verſio duplex. III.26. poſterior approbata. III.34. denuò recognita. IV.8.33. 50. V.76.

Conſultationis tempore legendum aliquid ex regulis, ordinationibus, &c. VI. 36. §. 2. Conſultatio de executione. VI. 36. §. 5. de Prouinciæ diſciplinâ. VI. 36. §. 6.

Conſultores ad ſcribēdi formulam reuocati. VII. 91.

Contractuum celebrandorū auctoritas eſt penes Generalem. I. 77. 100. 139. Collegialiter fieri quando poſſint. I. 144. perpetuorū exempla authentica Romam mittenda. I. 103. Cōtractus Parmenſis à Congregatione confirmatus. I. 100. Formula contractuum. III. 28.

Conuictorum cura. I. 126. IV. 13. Conuictores cum alumnis Collegij Germanici. III. 24.

Correctores externorū Scholaſticorum ne ſint, diſpenſare poteſt Generalis. I. 35.

D.

Decreta Congregationum ante electionem in futurum non obligant, & ſeorſim ſcribēda ſunt. I. 115.

I. 115. *Decreta prima & ſecundæ Congregationis ante electionem in vnum corpus redacta, & confirmata.* II. 51. *Decreta aliquot Congregationum explicata.* IV. 57. *vſque ad* 67. *De mutandis decretis Congregationum generalium, quatenus in Prouincialibus agere liceat.* VI. 13.

Decreta Congregationum typis mandanda. VII. 6.

Decretum electionis Præpoſitorum Generalium. I. A. 15. II. A. 24. III. pag. 168.

Definitores creandi, vel quando rebus agitatis nihil ſtatui videtur, vel ad celeriorem negotioꝝ expeditionē. IV. 29. 42. *Nõn ſemper creãdi.* II. 44. *Sed quando res vrget.* III. 6. *Et quando in illis caſibus decernit Congregatio.* IV. 42. *creati ſex.* II. 26. III. 18. *ſeptem.* IV. 39. *octo.* V. 39. *Per ſcrutinium ad maiorem partem ſuffragiorum creati.* I. 7. II. 26. III. 18. *ad plura medietate creandi.* IV. 42. *ſine ſcrutinio electi.* V. 39.

Definitorum poteſtas. IV. 29. II. 32. 39. III. 18. IV. 30. *cum auctoritate ad immutandas Conſtitutiones creari in primâ Congregatione non placuit.* I. 19. *reiicere poſſunt, quæ priuato nomine proponuntur.* II. 34.

Delatores falſi, detractoreſq; coërcendi. VII. 12. 93.

Deputati pro detrimentis Societatis ante electionem creandi. II. 92. *à quibuſnam informationem accipere debeant.* III. A. 5. *In quintâ Congregatione creati, etiamſi nulla tunc eſſet electio.* V. 1. *In omni deinceps generali Congregatione deſignandi.* VII. 78. *Secretum illis obedientiæ præcepto impoſitum.* V. 3.

Deputati ad ſeligenda quæ Congregationi poſt electionem proponenda videntur. II. 4. *quinque ex Prouincialibus, qui variis nationibus præerant, electi. Ibid. Ex ordine Prouincialium, & Aſſiſtentium, aliis non excluſis.* III. 3.

Deputati ad examinandam Formulam eligendi

Generalis. III. 4. ad Officium Vicarij, & Formulam Congregationis Prouincialis. III. 7. Ad eos afferre licet durante totâ Congregatione. III. 15.

Deputationes priuatæ ad generalem deputationem reiectæ. VII. 41.

Dignitas & Prælatura in Societate idē eſt, VII. 44.

Dimittendis à Societate adhibenda moderatio. V. 31. Circa dimittendos explicantur Conſtitutiones. V. 6. 50.

Dimiſſionem qui petunt, cùm idonei ſint, rationes ſcripto dare, & Superiorum iudicio acquieſcere cogantur. VII. 22. §. 1. Externorum conſilio, vel operâ vti ad dimiſſionem non licet. ibid. §. 2. Qui ſine causâ inſiſtunt vt dimittantur, ad aliam religionem compellēdi. ibid. §. 3. Qui fictis cauſis, vel ſtudio quaſitis, dimiſſionē obtinent, Apoſtatarum panis ſunt obnoxij. ibid. §. 4. Qui ſecretas cauſas obtendunt, Generali aperire teneantur. ibid. §. 5. Qui ob publicum delictū dimittuntur, ante dimiſſionem puniendi. ibid. §. 6. Profugientes à Societate, vt dimiſſionem faciliùs extorqueant, quâ pœnâ mulctandi. VII. 4.

Dimiſſis bona an reſtituenda. V. 8.

Dimiſſos à Societate Sacerdotes Epiſcopi alere non tenentur. II. 77. nec Societas ipſa. VII. 3.

Directoria varia conſcribi iuſſa. I. 107.

Diſputationum præſes poteſt eſſe antiquiſſimus profeſſorum. I. 30.

Doctoratus inſignia an ferre noſtris liceat I. 131.

Doctrina Chriſtiana cantando docetur, vbi eſt ædificatio. I. 137. poſt profeſſionem, & vota publica, per XL. dies intra annum docenda. II. 58.

Doctrina S. Thomæ in Theologiâ Scholaſticâ noſtris ſequenda. V. 41. Regula pro delectu opinionum pro Theologis. ibid. pag. 299. pro Philoſophis. pag. 301.

Domni *nomen honorificum è Societate tollendum. II. 85.*

Domus probationis an ſeiūgendæ ab aliis. I. 127. In ſingulis Prouinciis inſtituendæ.

tuendæ, vel coniunctæ Collegiis, vel ſeparatæ. II.14.

Domos tertiæ probationis ſeparatas, dotataſq; admittere licet. VII.31.

Domus profeſſæ in magnis ciuitatibus erigendæ. III. 17. Fundatorem habere poſſunt, & quid præſtare debeat, quaúe pro illo ſuffragia facienda ſint. III. 41. VI. 20. Ad breue tempus locare domum aliquam poſſunt. VII. 51. reditus perpetuos à Collegio aliquo ſibi ex onere pendendos admittere non poſſunt. VII. 50. Bona immobilia in communi habere non poſſunt, etiam poſt Concilium Tridentinum. II.33.

Domus Profeſſæ Romanæ Præpoſitus particularis eſt Generalis. II.49.73. Vicepræpoſitus ab eo creari poteſt, qui ordinariam habeat Superiorum poteſtatem. IV.28. & Congregationi Prouinciæ interſit, etiamſi non profeſſus: curandum tamen, quoad fieri poteſt, vt ſit profeſſus. IV.32. Nõ poteſt eſſe vnus ex Aſſiſtentibus. IV.32.

E.

Eccleſiæ noſtræ arculam ad eleemoſynas pro noſtris, vel aliis habere non poſſunt. II.78. Non poſſunt in illis erigi Capellaniæ, quibus externi inſeruiant. I. 103. 134. Sepeliri in illis externi quinam, & quâ lege poſſint. I. 121. Pro quibus externis exequiæ à noſtris celebrari. I. 120. IV. 61. Eccleſiarum noſtrarũ ædificia. I.113.

Eléemoſynas pro miniſteriis in compenſationem accipere non licet. I. 37. V.29. nec externis ſuadere, vt nobis potiùs, quàm aliis dent pauperibus. II. 56. Eleemoſynæ à Collegiis accipi an poſſint. III. 25. an oſtiatim à Domibus profeſſis petendæ, an per Procuratorem. I. 103. Stipendium lectionis publicæ pro eleemoſynâ Noſtris datum, & repudiatum. II.24.

Electio Præpoſiti Generalis per inſpirationem quandonam acceptanda

I. A. 12. per ſcrutinium. I. A. 16. per Compromiſſarios. I. A. 17.

Electi ad Congregationem generalem, ius habent ad electiones, ſi quæ tunc contingant. VI. 35. §. 18.

Electores Generalis informationes petere omnes debent. I. A. 6. c. 1. II. A. 13. peti poſſunt à ſolis Electoribus. I. A. 6. c. 2. & ab omnibus de Societate idoneis. II. A. 14. immò à ſolis Electoribus, & Procuratoribus. II. 89. & à Secretario Generalis. IV. 11. Definire apud ſe non debent ante incluſionem. I. A. 8. Ordo inter illos dum procedunt, communicant, & ſedent in Congregatione. I. A. 10. Nomen ſuum & electi ſuffragiis adſcribunt. I. A. 13. & II. A. 21. Eligentis nomen non manifeſtãdum, niſi cum neceſſitas vrget iudicio Cõgregationis. ibid. Suffragia quomodò ferant. I. A. 16. dare poſſunt cui voluerint inter omnino pares. ibid.

Examen externorum ad ordines, beneficia, vel officia, quatenus à Noſtris ſuſcipiendum. II. 72. IV. 63.

Examen Noſtrorum ad profeſſionem. VII. 33. an ſubire id debeant, qui Doctores erant ante ingreſſum. VII. 96.

Examina annua Scholaſticorum Philoſophiæ, & Theologiæ. VII. 33.

Examinatores quot, & quales eſſe oporteat. VII. 33. quomodò ſuffragia ferre. VII. 97.

Examinis tempore nemo ad ianuam, vel Eccleſiam vocandus. VII. 25. §. 2.

Excõmunicatio in ambientes pro ſe, vel pro aliis, I. A. 7. extenſa. VII. 55. & in eos, qui informationem dant non ſynceram. I. A. 7. II. A. 19. reſeruata Vicario, vel Generali. I. A. 20. II. A. 27. In eos, qui ad dimiſſionem ſuam externorum conſilium, vel interceſſionem, & auxilium adhibent. VII. 22. §. 2. reſeruata Prouinciali. ibid.

Executionem quæ impediant, aut promoueant. VI. 37.

Exe-

Exequiæ pro externis, Principibus, & aliis. I.120. IV.61.

Exercitia ſpiritualia Noſtris omnibus per octo, vel decem dies quotannis obeunda. VI.29.§.2. VII.25. §.4.

F.

F*Acultates ab aliquo Superiore conceſſæ vim habent, niſi à ſucceſſore, cui cum iubet aperiendæ ſunt, reuocentur.* VII.36. 72.

Feminarum viſitationes, & confeſſiones. VI.43. *vnà viuentium cura Noſtris interdicta.* VII.66.

Formula Collegiorum acceptandorum, P. Laynez, in ſecundâ Congregatione approbata. II.pag.157. *altera P. Aquauiuæ in quintâ Congregatione recognita.* V.69.

Formula Congregationis generalis à tertiâ Congregatione approbata. III. pag.195. *Congregationis Prouincialis à tertiâ approbata.* III.33. & p.212.

Formula contractuū III.28.

Formula de aptis ad gubernandum, & de promouendis. VII.99.

Formula iudiciaria. VII.94

Formula ſcribendi in ſecundâ Congregatione à Definitoribus confecta. II.16. *& ab eâdem approbata.* 54.

Formula ſuffragiorum. I.A.13. *iuramenti de ſuffragiis ſincerè publicandis.* I.A.15. & II.A.23. *abſolutiones Electorum à cenſuris.* I.A.15. *reformata* II.A.23. *iuramenti Electorum.* I.A.16. *Decreti electionis.* I.16. & II.A.24. III.A.5. & pag.165.

G.

G*Alliarum Aſſiſtens in tertiâ Congregatione poſtulatur.* III.10. *in ſextâ conceditur.* VI.1.

Generalis Præpoſitus non ſuffragiorum qualitate, ſed numero medietatem excedente eligitur. I.A.4. *eligi poteſt inter abſentes vel præſentes, ſed profeſſus quatuor votorum.* ibid. 13. *quomodò eligatur, electóq; reuerentia exhibeatur.* ibid.16. *Quid facto opus, quando Generalis eligitur abſens, aut moritur paulò poſt electionem.* VII.38. *Perpetuus eſſe debet* I.47. *remoueri non*

poteſt, niſi ob ſex caſus in Conſtitutionibus expreſſos. I. 48.
Eius auctoritas in condendis Regulis, & Ordinationibus, declarandiſq; Conſtitutionibus. I. 143. IV. 19. VII. 76. ad quoſuis contractus, excepta diſſolutione Collegiorum, & Domorum. I. 100. In Congregatione duo habet ſuffragia cum prærogatiuâ præcedendi. I. 8. Præpoſitus eſt peculiaris Domus Romanæ. II. 49. 73. & Viceprępoſitum in eâ creare poteſt, qui ordinariam habeat Superiorum poteſtatem. IV. 28. Quorum expenſis alatur, & iter faciat. II. 82.
Aſſiſtentem, ſi malè ſe gerat, ſuſpendere poteſt ab officio. I. 87. Si extra Vrbem diu abfuturus proficiſcatur, Aſſiſtentium aliquem ut ſocium habere debet. I. 85. Curare item, ne Aſſiſtentes aliò à Pontifice mittantur. I. 86.
Curare debet, ſi quæ à ſuperiori Congregatione commiſſa fuerant, nondum executioni mandata. II. 93.
Officiales qui ab ipſo creantur, mutare non poteſt poſt inchoatam Congregationem generalem. VI. 35. §. 20. nec poſt decretam. VII. 66. vſque ad finem Congregationis. I. 1. quod de omni Congregatione generali accipiendum eſt. V. 23. Ideò facultatem, cùm opus eſt, petit à Congregatione. VI. 17.
Vicarium ante mortem nominare debet. IV. 20.
Generali mortuo iuſta vbique perſoluenda. VII. 5. Eius morte non exſpirant officia ab ipſo data. I. A. 5. nec Superiorum nominationes, & mandata, niſi Superior aliud ſtatuat. IV. 3. vim habent omnia ab eo ſtatuta, vel conceſſa, donec à ſucceſſore reuocentur. VII. 22.
Graduum Societatis accurata iuxta Conſtitutiones diſtributio Generali commendatur. IV. 9. Nullum illis certum tempus præfigendum. V. 36. 37. In promouendis ad gradum ordo ſeruandus. VII. 75. Qui oblatum gradum admittere

tere cunctantur, contra votum quando peccent. VII.32.

H.

HEbraica lingua neceſſitas. I.29.
Hebraeorum genere orti à Societate excluduntur. V. 52. 53. vltra quintum gradum, niſi publica ſit infamia, non reiiciendi. VI.28.
Hiſpaniæ RexCatholicus petit, vt Societas quorumdam priuilegiorum vſu abſtineat in Hiſpaniâ. V. 21. à perturbatoribus Societatis falſis accuſatoribus circumuentus. V. 55.
Honoris inter Noſtros loquendo, vel ſcribendo, an præſcribi forma debeat. I.103.
Hoſpitalis domus cura non ſuſcipienda. II.13.
Hoſpitalitas inter Noſtros gratuita. VII.18.
Humaniorum litterarum ſtudia commendantur. VII.92. doctrinâ inſignes ad profeſſionem promouendi. VI. 15. VII. 33. §. 3. Magiſtri faciendi quiq; & quamdiu in eo munere occupandi. VII. 26.

I.

IEiunare, aliis non ieiunantibus non eſt ſingularitas. I.96. Ieiunia volentibus iuxta diſcretionis menſuram concedenda. ibid. & VI.9. B. Ignatij peruigilio ieiunandum. VII.16.
B. IGNATIVS tribus Patribus commiſit, vt ſaluo ſenſu verba Conſtitutionum, prout ipſis viderentur, immutarent. I.53. Orare ſimul Noſtros ordinariè non probabat. I.98. Nec eleemoſynas oſtiatim peti à Domibus profeſſis, licèt ad tempus id permiſerit. I.103. Profeſſis iniunxit, vt ſemel per dies quadraginta doctrinam Chriſtianam docerent. I. 138. Eius aliquot ordinationes extra corpus Conſtitutionum reperta. I. 72. 73. 74. 75. 76. Canonizatio petenda decernitur. V.71.
Impedimenta quinque primi generis irritant vota, &

& profeſſionem. VII. 42. celatorum iudicium, vt ad ſolam Societatem pertineat curandum. VII. 43.

Impedimenta ſubſtantialia. I. A. p. 9. §. 2. eſſentialia, & indiſpenſabilia. V. 52.

Incluſor Electorum per ſecreta ſuffragia eligendus à Congregatione. VII. 64. eius ſocij à Vicario deſignandi. Ibid. Ipſe ſibi ſocios deligit in primâ Congregatione. I. A. 11.

Indicarum linguarum ſtudium Noſtris, qui in Indiâ ſunt, commendatur. V. 67. Earum periti ad profeſſionem promouendi. VI. 15.

Indifferentium gradus ne duret vltra biennium. IV. 52.

Infirmi in eodem domicilio in Congregationibus conſulendi. VI. 25. §. 5 petitũ ab infirmo ſuffragium in electione Aſſiſtentium. VII. 8.

Informatio de rebus tractãdis ante electionem ſi maior deſideretur, à Vicario petenda. I. A. 3. & ab aliis etiam Electoribus. II. 88.

Informationum ad Generalis electionem capiendarũ ratio. I. A. 6. II. A. 13. 14. 15. 16. Non ſynceras dantes excommunicantur. I. A. 7. II. A. 19. In loco incluſionis ſumi non debent. I. A. 13. Petere non licet, An hic, vel ille ſit aptus. I. A. 6. pag. 6. Licere ſtatuerat ſecunda Congregatio, ſed non, An aptiſſimus inter omnes. II. A. 16 poſteà id ipſum retractauit. II. 90. Silentium in rebus ſecretis apud alios ſeruandum, qui Electores non ſunt. I. A. 6. p. 6. idq; in virtute ſanctæ Obedientiæ. II. A. 16. Secretũ etiam erga eos, de quibus aliquid auditum eſt. VI. 23.

Informationum in Congregatione Prouinciali capiendarum leges aliquot. VI. 24. Petere non tenetur, qui notitiam habet ſufficientem. VI. 25. §. 4.

Inquiſitionis officia Noſtris ambire non licet. V. 26. In eius gratiam Noſtri in Hiſpaniâ priuilegiorum quorumdam vſu, Rege petente abſtinent. V. 21.

Inſignia Doctorum, & Magiſtro-

giſtrorum, an ferre Noſtri queant. I. 131.
Interceſſio vna poſt decretũ Congregationis, vel Definitorum, dua in abrogatione veteris Conſtitutionis, vel noua inſtitutione, conceſſa. I. 9 poſt triduum nulla eſt admittenda. VII. 77.
Interceſſiones, & patrocinia externorum prohibentur. V. 14. 49. VII. 20. 22. §. 2.
Interrogatorium prima Cõgregationis. I. A. p. 8. Probatur idem in ſecundâ. II. A. 18. Interrogatoriũ tertia Congregationis. III. A. 5. Interrogatorio vti non eſt neceſſe. I. A. p. 11. §. 16. II. A. 18. Quomodò Electoribus communicandum III. A. 5.
Iter pedibus Noſtri facere debent, cùm poſſunt. III. 37.
Iudicialis denuntiatio. VI. 45. Iudiciaria formula. VII. 94.
Iuniorum à ceteris ſeparata habitatio ſtabilita. VI. 16.

L

LAtinè loquendum in Congregatione Prouincia. VI. 25. §. 7.
Lectio publica, in quâ ſtipendium, eleemoſyna nomine dabatur, Peruſiæ omiſſa. II. 24.
Lectioni ſpirituali quadrans quotidiè deſtinatus. VII. 25. §. 3.
Liber conſuetudinum in ſingulis domiciliis. VII. 100.
Libri à Noſtris edi non poſſunt, ſine facultate Generalis. V. 9. imprimi, & venundari an debeant. I. 105.
Litteræ quadrimeſtres in annuas mutatæ. II. 37.
Lites Noſtri ſine conſenſu Generalis non intentent, ac ſi fieri poteſt intentatis non reſpondeant. II. 55.

M.

MAgiſtri cubicula mutuò ingredi nõn debent. VI. 40. §. 6. eorum cum Scholaſticis ſuis colloquia moderanda. VI. ibid. §. 2.
Mahumetani ad Societatem admitti, qui poſſint. VI. 28.
Maioratus, qui habent in Hiſpaniâ, quâ ratione in Societatem admittendi. V. 18.

Ma-

Manifeſtatio delicti, & circa illam ſancita in ſextâ Congregatione.VI.32.vſque ad 34.
Memoriale Prouincialis in conſultationibus legendum.VI.36.§.3.
Menſa priuata Superiorum. I.76. Soli Generali relicta, & quibus ille conceſſerit.III.38. Menſa communis Præpoſiti Generalis approbata. VII.7. Menſæ benedictio, & gratiarum actio. I.99. ſedendi ordo in menſâ nullus, niſi quòd Sacerdotes præcedunt.I.106.
Milites Chriſti ad Societatem poſſunt admitti. I. 129.
Miniſtro qui dicit Nolo facere,*in caſum incidit reſeruatum.VII.45.*
Miſſa diebus Dominicis, & feſtis cantari poteſt ex diſpenſatione Generalis. I.39 II.17 Romæ cantari more ſolito iubet Pontifex. III.35. In Miſſâ quem vſum ſequi Noſtri debeant. I. 93. Miſſa de Spiritu Sancto die electionis.I.A.10.
Miſſionum ſtudium, & praxis commendatur. V.46.
Miſſiones obeuntibus obſeruanda.VI.39. Certarum nationum in miſſionibus cauenda.VII.21.
Mutare perſonas ab vno in alium locum eiuſdem Prouinciæ, aut diuerſæ poteſt Generalis, intra ſuas Prouincias Prouinciales.*II.12.*

N.

P. *NAtalis Scholia, directionis tantùm vim habent ſine obligatione.II.42. Admonitiones, Prouincialibus dandæ ad directionem tantùm. II 57.*
Negotia politica, & ſtatus Noſtris interdicta. V.47. 79. Eius generis cenſeri quæ debeant.VII.46. Secularia etiam alia occupare Noſtros non debent. V.48.VII.13.
Negotiationis ſpeciem, quæ habent Noſtris prohibita. II.61. Eorum quædam exempla.VII.84.
Nouitiatus biennium contrahi non poteſt, vt ante illud quiſpiam religioſus cenſeatur. V.12.13.69. biennium quando incipiat.VII.98.
Nouitij biennio probandi: poteſt

poteſt tamen circa ſtudia diſpenſare Prouincialis in ſecundo anno, ex commiſſione Generalis. II. 14. Nō ſunt inſtigandi, vt vota faciant: ſi ſponte fecerint, cum aliis renouare non debent. Ibid. & IV. 62. Orare debent vltra horam, ſed non obligari ordinariè ad duas. I. 97. Simul orare ante cœnam poſſunt. IV. 59. Nouitiis oſtendenda, quæ de manifeſtatione delicti ſanxit ſexta Congregatio. VI. 34. Nulla ætas admittendorum præſcribenda, ſed ſeruandæ Conſtitutiones. II. 14. Qui deſerunt Societatem, & aliam religionem ingrediuntur, non ſunt reducendi. I. 24.

Nuntij Apoſtolici ne in votis ſimplicibus diſpenſare poſſint à Pontifice petendum. I. 142.

O.

Obligari ad miniſteria ſpiritualia Societas non poteſt. I. 74. ad lectionem Theologicam poteſt ex conſequenti. I. 75.

Officiales, qui à Generali creantur eo mortuo, durant vſque ad creationem noui. I. A. 5. & vſque ad finem Congregationis. I. 1. IV. 58. Mutari ab eo non poſſunt poſt inchoatam Congregationem generalem. VI. 35. §. 20. nec poſt decretam. VII. 66. mutantur permiſſu Congregationis. VI. 17.

Officium de ſancto Euchariſtiæ Sacramento quintis feriis celebrari à Noſtris an debeat. V. 62.

Officium Beatæ Mariæ, an quotidie recitandum. VI. 40. §. 4.

Opinionum delectus in Theologiâ, & Philoſophiâ. V. 41. 56. In quibus opinionibus iudicium ſubmittere Noſtri debeant, Conſtitutiones explicatæ. V. 6. 50. §. 2.

Orationis tempori à Conſtitutionibus præſcripto nihil adiiciendū. I. 97. permiſſum Generali, vt augere poſſit, habitâ ratione perſonarum, & regionum. II. 29. Orationis hora integra à P. Borgia introducta ſtabilitur. IV. 5. Orare ſimul Noſtri ordinariè non debent.

I.98. IV.59. *Orationis certum tempus habeant omnes & quotidie viſitentur.* VII.25. *Orationis tempore ad ianuam, vel Eccleſiam ſine expreſſâ facultate nemo vocandus.* VII.20.§2.

Ordinantur non profeſſi ad titulum paupertatis. II.77.

Ordinationes Generalium contractæ vim habent eandem quam anteà. VII.81.

P.

PEcunia ex Prouinciâ, aut regno contra edicta regia non extrahenda. II.15.

Perturbatores Societatis grauiter coërcentur. V.54. *Eos inquirere, & deferre Prouinciales iubentur.* VI.2.

Philoſophia ſic interpretanda, vt Theologiæ ancilletur. III.47. *opinionum philoſophicarum delectus.* V.41. *Ariſtotelis interpretes, quâ cautione legendi.* III.47. *Philoſophicus curſus ſcribendus.* V.70.

Polonia ſub Aſſiſtentiâ Germaniæ. VI.35.§.15.

Poloniæ Procurator. III.48 *De Tartaris, & Mahumetanis in Poloniâ diſpẽſare poteſt Generalis, vt admittantur.* VI.28.

Præmia Scholaſticis externis danda, non noſtro ſumptu. I.123.

Præſentandi ius retentum. I.136.

Principum in familiaritatẽ Noſtri ne ſe inſinuent. V.48. *Instructio pro illorum confeſſariis approbata.* VI.21. *aulas ſequi noſtri, vt Theologi, aut confeſſarij, niſi ad vnum, vel alterũ menſem, non debent.* II.40.

Priuilegia Societatis. I.103. *ſubditis cõmunicari quomodò poſſint, declarat Generalis.* I.141. *Priuilegiorum aliquot vſu Noſtri rege poſtulante abſtinent in Hiſpaniâ, in gratiam Inquiſitionis.* V.21.

Proceſſiones à Noſtris non faciendæ: poteſt tamen diſpenſare Generalis, vbi expedire videbitur. III.35. *à publicis, vt eximamur curandum: ſi declinari non poſſint, cum ſuperpelliceis procedendum, eo lo co, & ordine, quo ſta-*

tuent, qui vocat. Ibid. Romana à Congregatione abrogata à Pontifice retineri iuſſa. Ibid.

Procurator generalis ad Congregationem generalem admittendus poſt electionem. III. 44. admitti debet ad Congregationem Prouinciæ. VI. 25. §. 11. In diſſoluendis Collegiis ſuffragium non habere illum ſtatuit quarta Congregatio. IV. 23. eadem vt habeat decernit. IV. 27.

Procuratores Prouinciarum ad Congregationem generalem admittendi poſt electionẽ. I. 3. III. 1. Nulli venire debent præter Electores, quando Congregatio cogitur ad ſolam electionem. II. 2. Vnus, aut duo eligi poſſunt à Congregatione Prouinciæ, quando Generalis, aut Vicarius ad negotia tractanda adducendos ſignificauit. Ibid. Quo loco, & ordine ſedeant. III. 1. IV. 64. In Aſſiſtentium electione ſuffragium non habent. III. 1.

Procuratores Indiarum, ſi tempore Congregationis ſint in Europâ, in eam admittendi, etiam ad electionem, ſi ad hoc ſint electi. II. 75. Interſunt Electioni Aſſiſtentium, qui ad hoc electi. V. 77. quomodò ad hoc electi cenſeantur. IV. 41. Quòd ſi non adfuerint, eligi ad negotia tractanda poſſunt in Luſitaniâ, & Bæticâ. II. 75. III. 48. Procuratores Indiarum, qui in Luſitaniâ, & Bæticâ commorantur, Congregationem Prouincialem pro generali futurâ ingredi non debent. VI. 35. §. 12. nec ad Congregationem generalem in poſterum mitti. VI. 35. § 16.

Procurator Sardiniæ, & Poloniæ. III. 48.

Procuratores ius habent in electione Admonitoris. II. 22.

Procuratores Romam ituri pecuniam ſibi vndecumque datam conſignent Prouinciali, vt ab eo neceſſariam accipiant. VI. 26. §. 6.

Procuratores negotiorum alunt ij, quorum agunt negotia. II 82. Iidem expenſas faciant in externos

Procuratores, Sollicitatores, Aduocatos, &c. II. 83.

Profeſſi parere debent Superioribus etiam non profeſſis. III. 21. ab obſeruatione regularum communium non eximuntur. IV. 22. ius ſuccedendi non habent. I. 38. In Collegiis habitare, vt operarij ſine ſcrupulo poſſunt. VI. 18. commendatum habeant, vt pueros aliquando iuxta votum per ſe inſtituãt. I. 138. per dies 40. doctrinam Chriſtianam docere intra annum profeſſionis debent. II. 58. Profeſſis liberum non eſt abeſſe à à Congregatione Prouinciæ. VI. 35. §. 2. poſt indictam Congregationem Prouinciæ applicati ſupra numerum in eam admittendi VI. 19. §. 2.

Profeſſio 4. votorum, an ad eos tantùm reſtringenda, qui Philoſophia, & Theologiæ curſum audierunt. IV. 14.

Profeſſioni edendæ certum tempus conſtitui non debet. V. 36. 37. nullæ item addendæ cæremoniæ præter Conſtitutiones. I. 36.

Ad profeſſionem admittendi litterarum humaniorum, Indicarumq́; linguarum cognitione inſignes. VI. 15.

Profeſſis trium votorum vota etiam ſimplicia poſt profeſſionẽ facienda ſunt. IV. 54.

Protectores Collegiorum, quales habere liceat. I. 112.

Prouinciarũ inſtitutio Generali relicta, ita vt nouis ius ſit veniendi ad Congregationem. I. 108. & rem cum Aſſiſtentibus diligenter conſideret. II. 36 eadem poteſtas illi confirmata. IV. 6. applicatio ad Prouinciam à quonam & quomodò fiat. VII. 59. 60.

Prouincialis poteſtas ordinaria, & extraordinaria à Generali declaranda. II. 10. viſitare quotannis Prouinciam debet arbitrio Generalis. I. 111 quorum expenſis alatur, & iter faciat. II. 82. Suffragium habet in diſſoluendis Collegiis. IV 23. Suffragia quot habeat in Congregatione. VI. 35. §. 8. Duo habet extra Europam

ropam in conſultatione ad eligendum Procuratorem. VI. 35. §. 13. Applicare aliquem Prouinciæ an poſſit. VII. 60. Iudicat de impedimentis congregandorum, ſed impedire neminem debet. VI. 35. §. 4. VII. 48. 53. Prouinciali impedito vel mortuo, quis eius loco venire ad Congregationem generalem debeat. VI. 35. §. 3. Triennio gerit officium iuxta Conſtitutiones. II. 68. Vltra triennium gubernare vetuit Clemens VIII. eoſq; viſitari, & rationem reddere iuſſit. V. 64. Prouinciali mortuo quis Viceprouincialis ſuccedat. IV. 56.

Q.

Qvatriduum informationum ante electionem Generalis, & in eo præſtanda. I. A. 6. 19. II. A. 26. Intra quatriduũ, ſi qui veniant, deliberabit Congregatio, an ſuffragia ſint habituri. II. A. 26.

R.

Recreationis quotidianæ hora retinenda. VI. 6. Recreatio ceſſat triduo hebdomadæ ſanctæ. VII. 34. Scholaſticorum hebdomadaria, domi, vel in vineâ, quomodò traducenda. VI. 50. §. 7. & §. 9.

Rectores intra annum per ſe, vel per alium doctrinam Chriſtianam docere debent. II. 65. Eorum officio nullum tempus præſcribendum. II. 68. V. 35. vltra triennium durare vetuit Clemens VIII. V. 64. Rectores profeſſi in Congregatione ſedent ordine ſuæ profeſſionis inter profeſſos. VI. 25. §. 3. Rectores Conuictorum, & Seminariorum à Congregatione Prouinciæ excluſi. V. 81. VI. 25. §. 1.

Reditus petitionum publicarum an retinendi. I. 122.

Regularum ſummarium integrum conſeruandum. II. 57. Generali emendandum committitur. III. 27.

Regulæ communes ab omnibus

bus obſeruandæ, etiam profeſſis. IV.22. Scholaſticorum bis, aut ter ſingulis annis legendæ. II. 66.
Regulæ communes, & officiorum Generali cōmiſſæ, vt recognoſcantur. I.133. II.57.
Regulas condere ſolius eſt Generalis, & eorum qui auctoritatem ab eo acceperint. I.143.
Reliquias Sanctorum Eccleſiis applicatas alienare, vel vſurpare non licet. VII.28.
Renouatio votorum quibus feſtis faciēda. II.64. Eam precedat triduana recollectio. VI.29. VII.77.
Roſarium, an quotidie recitãdum. VI.40.§.4. eius benè dicendi modus conſcribendus. I.103.

S.

SAracenorum genere orti ad ſocietatem non admittendi. V.52.53. vltra quintum gradum non excluduntur, niſi ſit infamia. VI.28.
Scholis Noſtris an excludendi, qui à Societate defecerunt. I.119.
Scholaſtici Magiſtrorum cubicula quomodò ingredi poſſint. VI.40.§.5. Eorum colloquia cum externis. VI.40.§.1. recreatio hebdomadaria, quomodò tranſigenda domi, & in vineâ. VI.40. §.7.& 9.
Scholia Conſtitutionum facienda decernuntur. I.51. Fieri non placet. IV.34.
Scribendi formula à quinque Patribus confecta. II.16.
Secreta deliberationum, & alia euulgantes puniendi. VII.23.
Secretarii Romanæ ſcriptores Prouinciarum contributione ali non probat Congregatio. IV.16.
Secretarius electionis in primâ, & ſecundâ Congregatione electus in quatriduo. I.A.14. eligendus ante quatriduum. III.A.2. precedit Aſſiſtentem. I.A.14. eius iuramētum, & officium. ibid. 15.16. 17. & II.80. Nudo capite ſtare iubetur. I.A.16. Sed hoc non probat ſecunda Congregatio. II.A.24 Huius officium terminat finis electionis, vel Congre-

gregationis.II.80.

Secretarius Congregationis generalis, vel idem qui ante electionem cõfirmatur, vel nouus eligitur.II. 80. Duo item Patres eligendi, ad ſuffragia numeranda, & conficienda decreta cũ Secretario. ibid. Decreta confirmata leget ante finem Congregationis, & in libro deſcripta ſuâ manu ſubſcribet, & ſigillo muniet Societatis. II.81.

Secretarius Præpoſiti Generalis, ſi profeſſus eſt 4. votorum ad Congregationẽ Prouinciæ admittendus. IV.11.VI.25.§.12. ad Generalem verò, poſt electionem, etiam non profeſſus.IV.11. Informationes ab eo peti poſſunt. IV. 11. Suffragium in diſſoluendis Collegiis non habet IV.23. habere iubetur IV. 27. Secretarij regulæ recognitæ. VII.101. excudendæ.101.VII.30.

Seminarium noſtrorum in quâlibet Prouinciâ, ſaltem vnum ſit.II.9.

Seminaria Clericorum quãdo, & quomodò admitti poſſint.II.18.

Septembris dies xxvij. quomodò in Societate celebrandus.VII.54.

Sepultura, & funus Noſtrorum.I.109. IV. 4. externorum in Eccleſiis noſtris. I.121.

Sinarum miſſio.VII. 86.

Subſtantialia Inſtituti, quæ ſint. V.44.45.58. Subſtantialium catalogum texendum non videri VII.40. De ſubſtantialibus in Congregatione agere non licet.I.16. quæ ad ea pertinent immutari non poſſunt.II.6. Contra illa in Cõgregatione Prouinciæ agere non licet.IV. 26. etiam cùm dubium eſt an talia ſint VI. 12. quando vnus Deputatorum dubitat. VI.19.§.5. quando abſolutè affirmat.VII.35. Qui contra ſubſtãtialia aliquid proponunt, caſtigandi arbitrio Generalis.VI.12.

Suffragia in negotiis ſecreta eſſe non debent, neque ferri poſt auditas deliberationes.III.13.VI.22. plura medietate in rebus grauioribus decernendis, in reliquis ſatis eſt, vt plura ſint.II.7.

Suffragiorum numerus, non qualitas in electione ſpectatur. I. A. 4.

Suffragia cui data ſint, manifeſtari non debet. VI. 35. §. 11. ſeruanda donec ſoluatur Congregatio, & tunc comburenda I. A. 18. comburenda ſtatim poſt decretum electionis promulgatum. II. A. 21. 25. In Congregatione Prouinciæ, & Procuratorum ſtatim à Secretario comburenda, ſed non neceſſe, vt eodem loco. VI. 25. §. 6. In Congregatione Procuratorum ſtatim & eodem loco. VII. 79.

Suffragia pro Noſtris defunctis. III. 40.

Superintendentis nomen, vel officium an in Societate vſurpandum. II. 86.

Superioribus localibus non præfigendum triennium, non proroganda tamen nimium præfectura. V. 35. an ad reddendam officij rationem adſtringendi. V. 33. 34.

Superpellicei vſus in Laicis qui Miſsis inſeruiunt. I. 95. in Lectionibus ſacris. I. 110. IV. 10.

T.

Tartari an admitti poſſint ad Societatem. VI. 28.

Theologiæ moralis lectio inſtituenda præter Scholaſticas. VII. 33. §. 7.

Theologiæ profeſſores tamdiu doceant, quamdiu Superioribus videbitur. VII. 95.

S. Thomæ doctrina Noſtris ſequenda. V. 41.

Typographiæ ſumptus an ſuſcipere Noſtris liceat. VII. 84. §. 3.

V.

Vacationum generalium Inſtructio cum Scholaſtici in prædio verſantur. VI. 40. §. 8.

Venetæ ditionis exilium. VII. 100. Venetum Collegium in Domum profeſſam conuerſum. II. 25.

Veſperarum cantus. I. 39. II. 17.

Vicarius paribus ſuffragiis qualitatem habet præcedendi. I. A. 4. ei ſubeſſe debent omnes Officiales. Ibid. 5. ſi de ambitu notetur, ad quos deferendus. 9. Miſſam die electionis celebrat, vel is quem deſignarit. 10. Quorum opera

râ vti poſſit ante quatriduum.14. iurat de ſyncerâ publicatione ſuffragiorum.15. abſoluit Electores à cenſuris. Ibid. primus dat ſuffragium. 16. promulgat electum, & format decretum. Ibid.

Vicario eligendo ſex minimùm adeſſe debet. II.50. nec plures quam quadraginta. VI.27.§.1. Eius officium non tantùm ad conuocandam, ſed etiam ad gubernandam Societatem ſe extendit. I. 43. prorogare poteſt tempus indicendæ Congregationis vnà cum Aſſiſtentibus. I. 44. Declarat cum iiſdem quo die & loco futura ſit. VI.35.§.19. conſultare tenetur, & ſtatuere cum Aſſiſtentibus de re, quam maior illorum pars grauiſſimam iudicat. VII. 74. vnicum habet ſuffragium inter Deputatos de detrimentis. II.92. Officio defunctus ſedet inter Prouinciales ordine ſuæ profeſſionis III. 2. Vicarium nominare ante mortem debet Generalis. IV.20.

Vicarij officium in ſecundâ Congregatione conſcriptum. II. p. 151. in tertiâ approbatum. III.33. & p.224.

Viſitatoris officium in Europâ expirat per mortem Generalis. IV.3. in quâ Prouinciâ Congregationẽ ingredi poſſit. VI.35.§.6. quanam eius Prouincia cenſenda ſit. VII.58. 70. quorum expenſis alatur, & ita faciat. II.82. Viſitatorum regulæ recognitæ. VII 37.

Vniuerſitatum cathedræ publicæ quâ ratione admitti à Societate poſſint. I. 118. II.24. vniuerſitas Valentina non admiſſa propter adiunctas conditiones. II.21. In Noſtris vniuerſitatibus neminẽ promouendum ad vllam facultatem, quam Noſtri non profitentur. II.76.

Vota ſimplicia Societatis in ſolemnia mutanda non eſſe I.94. eorum obligatio II.63. qui poſt illa deficiunt, vt Apoſtatæ puniendi. IV.53. Ne in illis diſpenſare poſſint Nuntij Apoſtolici, curandum. I. 142. eorum formulæ nihil adiiciendum. V.4. Promiſſio

miſſio in his contenta peculiaris voti vim habet. V.5. etiam in Coadiutores. VII.39 quod Nouitiis inſinuari debet. V.50. Bis tantùm quotannis renouanda. IV.55. renouationis feſta mutari à Generali poſſunt. II.64.

Vota ſimplicia profeſſorum, eorumq́; formula approbata, & executioni mandata. I.92. correcta vno loco. III.46. his addi promiſſionem de ſubſtantialibus inſtituti non placuit. IV.26. Emitti debent etiam à profeſſis trium votorum. IV.54. Eorum tranſgreſſio eſt caſus reſeruatus V.77.

Vota in ſeculo emiſſa, in Noſtris ceſſant, dum in Societate manent. I.132.

FINIS.

A01 1470983